

موسابهگی موتکان

به دناو کراوترین دهره به گ و سه رو کخیلی کورد له جیهان

پروفیسور. دکتور یاسین سهردهشتی

زانکۆی سلیمانی

2019

پيشه‌کي:

خوڼنهرى بهريز، ئهم نووسينهى بهر دهست گير انهويهكى ديكويميتار بيه بو يهكيك له‌هناوبانگترين كهيسه‌كانى دهيهى ههشتهمى سهدهى نوزدهميه له‌مپژووى ئيمپراتورى عوسمانيدا، ئه‌ويش كهيسى موسابهگ و دادگاييكر دنه‌كهيهتى له‌شارى نهسته‌مبول له‌پايى ۱۸۸۹دا، ئه‌و موسابهگه‌ى وهك ده‌بهگ و سه‌رۆكخيلئى به‌هيزو جه‌ربه‌ه‌ى كورد له‌ولايه‌تى بدليسه‌وه له‌كوردستان براهه نهسته‌مبول و له‌وئ به‌ويست و به‌به‌ر چاوى نوڼنهرى و لاته زلهيزه‌كانى جيهانه‌وه دادگايى كرا.

له‌راستيدا، دادگاييه‌كه‌ى موسابهگ به‌ته‌نيا ره‌هه‌نديكى نيوخويى نه‌بوو، به‌لكو له‌ئه‌نجامى چهندين هوكار، ره‌هه‌ندى نيوه‌ته‌وه‌يى به‌خووه‌بينى و دواتريش بووه خالئى جياكه‌روه به‌ره‌و قوناغئى مهنرسيدار له‌په‌يوه‌ندي ده‌وله‌تى عوسمانى و زلهيزه ئه‌وروپيه‌كان له‌لايه‌ك و هه‌روه‌ها له‌په‌يوه‌نديه‌كانى نيوان نه‌ر مه‌ن و ده‌وله‌تى عوسمانى و هه‌روه‌ها له‌نيوان كوردو نه‌ر مه‌نئيش له‌لايه‌كى تره‌وه.

ره‌هه‌ندى نيوه‌وله‌تى ئهم كهيسه‌ى موسابهگ له‌ويوه سه‌رچاوه‌ى ده‌گرت، كه بوون و ده‌سه‌لاتى موسابهگ، وهك پيشنيلكار بيه‌ك و سه‌رچاوه‌يه‌كى هه‌ره‌شه بو‌سه‌ر به‌ندى ۶۱ په‌يماننامه‌ى به‌رليني نيوه‌ته‌وه‌يى و هه‌روه‌ها له‌مپه‌رئىك له‌به‌ر ده‌م چاكساز بيه‌كانى ده‌وله‌تى عوسمانى له‌ولايه‌ته‌كانى رۆژه‌لات، له‌لايه‌ن زلهيزه‌كانه‌وه له‌قه‌لم ده‌درا. جگه‌له‌وه‌ى، حكومه‌تى و لاته يه‌كه‌رتووه‌كانى ئه‌مريكا و ده‌زگاي مسيؤنير بيه‌ پرؤتستانته‌كانى سه‌ر به‌خويان له‌ناوه‌وه ده‌روه‌ى ده‌وله‌تى عوسمانى، له‌مپژبوو موسابه‌گى خانه‌دانى كوردو ده‌سه‌لاتدارى ده‌شتى موشيان به‌دوژ منيكي سه‌ر سه‌خت و پياوئىكى مهنرسيدار ده‌بينى و هه‌ميشه به‌وه تو‌مه‌تباريان ده‌كرد كه له‌ ۲۲ى مايو ۱۸۸۳دا، په‌لاماريكى درنده‌ى كردوته سه‌ر دوو قه‌شه‌ى هاوالاتى ئه‌مريكى له‌بدليس و به‌وش پيشنيلئى رۆحى ريكه‌وتنه‌نامه‌ى نيوان ئيمپراتورى عوسمانى و ئه‌مريكاي كردووو شايه‌نى سزادان و تو‌له‌ئيسه‌ندنه!

پيوسته بو‌ترئيت كه له‌لايه‌كى ديكه‌وه، ئهم كهيسه جگه له‌ره‌هه‌نده نيوه‌ته‌وه‌يى و ديپلوماسيه‌كه‌ى، ره‌هه‌ندى ديكه‌ى ميژوويى، سياسى، ياسايى هه‌يه كه ده‌كرئت هه‌ر يه‌ك له‌وانه ليكولئيه‌وه‌ى سه‌ر به‌خوو ورديان

لەبارەو بەکریت. کەیسێکە لەدوخیکی زۆر ئالۆزو ھەستیاری ژێانی سیاسیی و ئایدیۆلۆژی و مەلانیی نیوخیوی و دەرەکیی ئیمپراتۆریی عوسمانییدا دەرکەوت، ئەو دۆخەیی سەرەتاکانی ئایدیۆلۆژیای ئیسلامگەرایی دەوڵەتی و ناسیونالیزم و سۆسیالیزم و ھورووژی ئیمپریالیزمی رۆژاوايي تیدا بەرجەستە بوو. ئەو ھەیی ئەم کەیسە، بابەتیکی وردەکاری و رووداوێکی ھەتاوێکی ئیستا لەمێژووی کورددا نادیارە ھەوڵەکانی تۆمارنەکراون. ئەم کارەیی بەردەست لەبەرەتدا ھەوڵێکی بۆ تۆمارکردنی بەشیکی بنەرەتی ئەو ھەوڵ و رووداوانەیی تاییەتە بەکەیسەکی موسابەگ و خستەبەرچاوی بەشیکی لەوتۆمارو بەلگەنامانەیی کە لەنیو ئەرشیفخانەکانی دەوڵەتانی بیانیی پارێزراون، ئەو ھەیی نەک ھەر ئەرکیکی ئاسان نییە بەلکو بەشی خۆی گران و ماندوو کەریشە. دەبێت لێرەدا ئەو ھەش بلییم، کە سەرەتا ئامانجی ئیمە نووسینی تەنیا و تارێک بوو لەیادی ۱۲۹ سألۆگەری دادگاییەکی موسابەگ لەئەستەمبول، بەلام کاتێک بەنیو ئەو ئەرشیفدا گەراين، ژمارەکی زۆر بەلگەنامەو ھەوڵە رۆژنامەییەکانمان سەبارەت بەو بابەتە کەوتەبەر دەست، ئەو ھەش ھانیدان تەنیا بەوتاریکی نەو ستین و مل لەئامادەکردن و ئەنجامدانی ئەم بەر ھەمەیی بەردەست بەدین کەسالتیکی خایاندو لەیادی ۱۳۰ سألۆگەری دادگاییەکی بەلاودەکریتەو.

دانیاشم ئەم بەر ھەمە رچەشکێنە، کە بەری ماندوو بوونیکی سەختە، کەلێنیکی گەورە لەمێژووی نوئی کورد پر دەکاتەو. لەگەل ریزدا.

پ. دکتۆر یاسین سەردەشتی
زانکۆی سلێمانی / 23 ی تۆقەمبەری ۲۰۱۹

گۆرانكارىيەكانى ئىمپىراتورىيى عوسمانىيى و دەرگەھوتنى پرسى ئەرمەنىيى و رەھوشى كوردستان لەگۆتايى سەدەي نۆز دەيەمدا.

ئاشكرايە كە سەدەي نۆز دەيەم سەر دەمىكى چارەنوسسازو پر گۆرانكارىيى بوو لەژيانى ئىمپىراتورىيى عوسمانىيىدا، ئەو گۆرانكارىيەكانى لەم ماوەيدا تەواوى كايەو جومگە سەرەككىيەكانى ژيانى سياسى و ئابوورى و كۆمەلەيەتتىيى و فەرەنگىيى و ئىدارىيى گرتەو و كارىگەرىيى لەسەر تەواوى ئاستەكانى نىوخۆ و پەيوەندىيەكانى دەرەو و ئىمپىراتورىيەكە هەبوو. ئەو لاوازيى و پەرپوتىيەي كە لەلەيەن زۆر بوو لەئاكامى زنجىرەيەك ھۆكارى كارىگەر رووى لەدەولەتى عوسمانىيى كەردبوو، و پىراى تەواوى ئەو فشارە دەرەككىيەكانى كە لەلەيەن زەلەيزە ئەوروپىيەكانەو دەرەكرايە سەر ئىمپىراتورىيەكە، هەموو ئەوانە هاندەر بوون فەرمانرەوايانى عوسمانىيى ھەولى نوپوونەو چاكسازىيى بەدەن و روو لەمۆدېرنە بگەن و ولاتانى پىنشىكەوتووى ئەوروپا بگەنە مۆدېلنىك بۆ لاسايىكر دنەو. شايەنى باسە، سەرەتاكانى ئەم ھەولە پىش دەستپىكردى سەدەي نۆز دەيەم، لە سەر دەستى سولتان مستەفا و سەلەيمى سىيەم (1761-1808) لەبوارى سەر بازىيدا دەستپىكر دبوو، بەلام لەگەل ھەلاتنى خۆرى سەدەي نۆز دەيەم و چوونە سەر تەختى سولتان مەحمودى دووم (1808-1839)، سەرەتاي قوناغىكى نوئ لەگۆرانكارىيى و مۆدېرنە دەستپىكر د، ئەو قوناغەي كە لەمىژووى عوسمانىيىدا بە قوناغى " تەزىمات" ناودەبرى و لەنىوەر و كدا نامانج لىي گواستەنەو وەرچەرخانى ئىمپىراتورىيى عوسمانىيى بوو بەرەو مۆدېلنىكى نوئى دەولەتدارىيى و بەرپو بەرەيەتتىيى و فەرمانرەوايەتتىيى كە لەسەر بنەماي ناوەندگەرايى و دامەزراندنى حكومەتى بىرۆكراتىيى و بنىاتنانى دەولەت – نەتەو رەواستەبىت. ئەو ھەر لەسەرەتەو لەگەل سترەكتورى رژیەم كۆنەكەي پىكەتەي مېژووىيى ئابوورى و كۆمەلەيەتتىيى و جەمەرى فەرمانرەوايەتتىيى و دابەشبوونى نفوز و دەسەلات لەئىمپىراتورىيەكەدا پىكەژ و ناكۆك بوو، جگە لەرەي، پىلان و چاوتىبىرىنى ھىزە دەرەككىيە ئەوروپىيەكان و پىكەدادانى بەرژەو مەندىيەكانىان ھۆكارى چەندىن گەرت و ئاستەنگ بوو لەبەردەم ئەم ھەولى وەرچەرخان و گۆرانكارىيەكان، بەشپو مەيەك، تادەھات ئىمپىراتورىيەكە لەنىو خەستەلەيتەي رۆچووى قەيرانگەلنىكى قوول و

لهچار منه هاتوودا نغرو دهبوو كه جگه لهچاره نووسينكي رهش، هيوايهكي تری بۆ بهردهوامی له بهردهدما نهبوو.¹

له راستینیدا، گوزهر بهناراسته‌ی بنیاتنانی دهولته‌ی ناوه‌نگه‌رای بېرۆكراتی لهسه‌ر داروپه‌ردوی میراتیی ئیمپراتورییه‌کی ئاینیی، كه دهسه‌لات تیتیدا لهسه‌ر بنه‌مای ناوه‌نگه‌رای و هه‌رمگه‌رای و بژارده‌گه‌رای دامه‌زراوو، یه‌كێك له هه‌ره‌ بنه‌ره‌تیترین ئه‌و گه‌رفتانه‌ بوو كه وه‌رگه‌رانیکي شله‌ژاو و له‌ناكاوی له‌هه‌ناوی كۆمه‌لگای عوسمانییدا هه‌نایه‌ئاراو ئیمپراتورییه‌که‌ی تووشی جه‌نگینکی نیوخوی کرد له‌گه‌ل هه‌رمه‌ نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆکان و دهسه‌لاته‌ لۆکالییه‌ ئۆتۆنۆمییه‌کاندا له‌ رۆژئاواو رۆژه‌لات، ئه‌و جه‌نگه‌ی جگه‌له‌وه‌ی كه‌ زیانیکی بیه‌شوماری رۆحیی و مادیی و مه‌عه‌نوی به‌ دهولت و گه‌لانی ئیو ئیمپراتورییه‌که‌ گه‌یاند، سه‌رمه‌تایه‌کیش بوو بۆ هاته‌نکه‌یه‌ی خولیاگه‌لیکی دژدهولت و دژئیمپراتورییه‌که‌ له‌نیو به‌شێکی گه‌وره‌ی دانیشتوانی دهولته‌ی عوسمانیی، ئه‌وانه‌ی له‌سه‌رمه‌تادا هه‌ولێندا دژایه‌تی سیاسه‌تی ناوه‌نگه‌رای سولتان مه‌حمودی دووم بکه‌ن و به‌روویدا بووه‌ستن، وه‌ك ئه‌وه‌ی نه‌ك هه‌ر له‌به‌لقان و سه‌ربیا و یۆنان و هه‌رمه‌ کریستیانیه‌کانی رۆژئاواو دواتر میسری مه‌مه‌د عه‌لیدا روویاندا، بگه‌ر له‌نیو گه‌لیکی موسولمانی وه‌ك کوردیش له‌کوردستان قه‌وما، ئه‌وانه‌ی جگه‌له‌وه‌ی به‌دریژی میژووی ئیمپراتورییه‌که‌ له‌حاست دهسه‌لاتی خه‌لافه‌تدا وه‌فاداربوون و هه‌یزکی کاریگه‌رو به‌رگریکار بوون له‌قه‌واره‌ی ئیمپراتورییه‌که‌ دژی دوژمنانی له‌ رۆژه‌لات و له‌باکوور (ئێرانییه‌کان و رووسه‌کان).²

شایه‌نی باسه‌، ئه‌وه‌ی زیاتر دۆخه‌ ئالۆزه‌که‌ی دهولته‌ی عوسمانیی ئالۆزتر و ناسه‌قامگیرتر ده‌کرد بریتیبوو له‌ ده‌ستیه‌ردان و فشار و پیلانگیریی به‌رده‌وامی دهولته‌ زله‌یزه‌ ئه‌وروپیه‌کانی وه‌ك روسیاو فه‌رنساو بریتانیاو نه‌مساو ئه‌لمانیا و دواچاریش ئه‌مه‌ریکا له‌کاروباری نیوخوی دهولته‌ی عوسمانیی و قوزتنه‌وه‌ی دۆخه‌که‌ بوو له‌پیناوه‌ به‌دیه‌نیانی به‌رژمه‌ندییه‌

¹ بۆ زیاتر :

Ried, James J. Crisis in the Ottoman Empire: prelude to Collapse: 1839-1878 (Franz Steiner Verlag Stuttgart, 2000).

² جلیل جلیلی، من تاریخ الامارات الكردية في الامبراطورية العثمانية في النصف الاول من القرن التاسع عشر، ترجمة: محمد عبدو النجاري، بيروت، 1987.

بازرگانی و سیاسی و ستراتیژی و تاییه‌ته‌کانی خویاندا. به‌کورتترین سهرنج له په‌موندییه دهره‌کییه‌کانی ئیمپراتوری عوسمانییه ئه‌و راستییه ده‌سه‌لمیت که له‌ماوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا تا چ راده‌یه‌کی مه‌ترسییدار ده‌ولته‌ی عوسمانییه بۆته خانه‌خوئ و ئامانج و گۆره‌پانی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی مملانی و ده‌ستتیره‌دانی به‌رژمونه‌ندی ئه‌م زله‌یزه ئه‌وره‌پییانه و تا چ راده‌یه‌یکش ئه‌م مملانی و ده‌ستتیره‌دانانه، کاریگه‌ری گه‌وره‌و چاره‌نووسازیان له‌سه‌ر ئالۆزبوون و ئالۆزبوونی گرفته همه‌لایه‌نه‌کانی ئیمپراتورییه‌که هه‌بووه، به‌تاییه‌ت، ده‌بی بزانی که هه‌ریه‌ک له روسیاو بریتانیا، به‌شیکه‌ی گه‌وره‌ی مملانی و پیلانه کۆلۆنیالییه‌کانی خویان دژ به‌یه‌کتر له‌سه‌ر خاکی عوسمانییه ئه‌نجامده‌دا.

هه‌روه‌ها خولیاو ئامانجه فراوانخوازییه‌کانی روسیای قه‌یسه‌ری له‌سه‌ر حیسابی ده‌ولته‌ی عوسمانییه و دواچار هیرش و په‌لامارکان و ئه‌و جه‌نگانه‌ی که روسیا له‌سه‌ره‌تاو ناوه‌راستی و دواچاره‌کی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا دژی ئیمپراتورییه‌که هه‌لیده‌گیرساندن، نه‌ک هه‌ر به‌زیانی مادیه‌ی و مرۆیه‌ی و مه‌عه‌ه‌ویه‌ی گه‌وره‌ و سه‌پاندنی چه‌ندین ریکه‌وتنامه‌ی شکۆشکینانه‌و نابهرابه‌ری له‌دژی عوسمانییه‌کان لیده‌که‌وته‌وه، به‌لکو زه‌مینیه‌کی فره‌ له‌بارییه‌ی بۆ ده‌ستتیره‌دانی زیاتر له‌ کیشه‌ نیوخۆیییه‌کانی ئیمپراتورییه‌که دهره‌مخساند، که تاده‌هات هه‌لو مه‌رجه‌وم قه‌یرانه‌کانی قوولتر ده‌کرده‌وه و سه‌ره‌نجامییه‌ به‌له‌ده‌ستدانی زیاتری سه‌روه‌ری و دابرییه‌ی زیاده‌تری خاکی ئیمپراتوری عوسمانییه کۆتاییه‌ده‌هات و دهره‌تگه‌لێکی زیاتری له‌به‌رده‌م ئه‌و زله‌یزانه دهره‌مخساند که ده‌ستوره‌دانی زیاتر بکه‌ن و پیلانی زیاتر بۆ هینانه‌دی به‌رژمونه‌نییه‌کانیان دابریژن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌به‌لقان و به‌شی رۆژئاوای ئیمپراتورییه‌که روویدا، به‌شیه‌یه‌ک هیشتا خۆری سه‌ده‌ی ته‌واو ئاوا نه‌بوو که ده‌ولته‌ی عوسمانییه ته‌واوی به‌شی ئه‌وره‌ویی ئیمپراتورییه‌که‌ی له‌ده‌ستدا و یه‌ک به‌دوایه‌کی گه‌لانی ئه‌و ناوچانه‌ پاش زنجیره‌یه‌ک مملانی و پیکدادانی خویناوی، جیابوونه‌وه‌و سه‌ره‌به‌خۆیه‌ی خویان راگه‌یاندا، که دواهه‌مینیان بولگار ییه‌کان بوون.

کاریگه‌ری جه‌نگی روسیه-عوسمانییه (1877-1878) له‌سه‌ر ئیمپراتوری عوسمانییه وێرانکه‌ربوو، به‌شیه‌یه‌ک نه‌ک دهره‌نجامه‌که‌ی به‌ته‌نیا بووه‌وه‌ی لیدانی گورزی که‌مه‌ر شکیین له‌خه‌ونی چاکسازی و بوژانه‌وه‌ی ئیمپراتورییه‌که‌و هینانه‌دی جیگه‌رییه‌ی سیاسی و ئابووری و

ناچارکردنی دولته‌تی عوسمانی بۆ رازیبیوون به لهدستدانی ته‌واوی قه‌لمه‌مه‌که‌ی له‌به‌لقان، به‌لکو به‌شیک‌ی هر گه‌وره‌ی رووداو‌ه‌کانی جه‌نگ، له‌به‌ره‌ی باکوری روژ‌ه‌لاتی ئیمپراتورییه، له‌قارس و ئه‌رزروم و ئه‌رده‌ه‌اندا روویانداو پاشتریش ئه‌م ناوچه‌یه بووه ناوه‌ندی مملاتی و چاوتیبرین و چربوونه‌وه‌ی پیلانه‌کانی و لاتانی ئه‌وروپی به‌رژه‌ه‌ندیدار بۆ زیاتر فشارخسته‌سه‌ر دولته‌تی عوسمانی. ئه‌وه‌ش نه‌ک هه‌ر بووه ه‌وی گۆرانی جه‌وه‌ری له‌پنکه‌ه‌ته‌ی دانیشتوانی ئیمپراتورییه‌که‌ و لهدستدانی زۆرینه‌ی دانیشتوانه کریستیانیه‌که‌ی له‌به‌لقان و تیکچوونی ه‌اوسه‌نگی به‌لای پنکه‌ه‌ته موسولمانه‌که‌ی دانیشتواندا، به‌لکو تۆوی ناکوکی و په‌رتبوون و ورووژان و دابران و پیکدادانیشی بۆ به‌شیک‌ی هه‌ستیار ی ئیمپراتورییه‌که‌ له‌باکوری روژ‌ه‌لات گواسته‌وه، که به‌هیچ جورێک چاوه‌ری ئاینده‌یه‌کی گه‌شی لی نه‌ده‌کرا.³

دیاره به‌گۆیره‌ی به‌ندی 16 ی په‌یماننامه‌ی که له‌3 مارتی 1878 دا، له‌نیوان هه‌ردوو دولته‌تی روسیای قه‌یسری سه‌رکه‌وتوو و دولته‌تی عوسمانی دۆراودا گرێدرا، روسیا جگه له‌سه‌پاندنی هه‌ژمونی خۆی به‌سه‌ر ناوچه‌ی باکوری روژ‌ه‌لاتی دولته‌تی عوسمانی، بناغه‌ی بۆ دامه‌زراندنی ده‌سه‌لاتیک‌ی ئۆتۆنۆم بۆ که‌مینه کریستیانیه‌که‌ی ناوچه‌که، که ئه‌رمه‌نییه‌کان بوون، له‌ژیر سه‌ر په‌رشتیاری روسیا خۆی دامه‌زراندبوو. ئه‌وه‌ش بریتانییه‌کانی به‌تونیدی سه‌مانده‌وه، چونکه ئه‌وان ئه‌م هه‌ژمونه‌ی روسیایان له ناوچه‌که به‌گورزێک له په‌یکه‌ری خۆیان و به‌رژه‌ه‌ندییه‌کانیان له‌ته‌واوی ناوچه‌که ده‌دایه قه‌لم که له‌زۆر ره‌هه‌نده‌وه زیانی بۆ بازرگانی و ناوبانگ و پینگه‌ی کۆلۆنیالییان له‌ناوچه‌که و جیهاندا هه‌بوو، چونکه شارپه‌نگه‌ی کاروانی بازرگانی ئیران و عوسمانی به‌ ترابزۆندا تیده‌په‌ری و بوونی روسه‌کان نه‌ک هه‌ر ئه‌و بازرگانییه، به‌لکو ته‌واوی باشووری به‌ که‌نداویشه‌وه ده‌خسته مه‌ترسییه‌وه. هه‌ر بۆیه بریتانیا زه‌مینه‌ی کۆنگره‌ی به‌رلین و په‌یماننامه‌ی به‌رلینی له 13 ی یۆلیوی 1878 دا، ره‌خساند، که تیییدا زامنی پاشه‌کشه‌ی سوپای روس له‌وناچانه‌دا کراو هه‌روه‌ها به‌گۆیره‌ی به‌ندی 61 ی په‌یماننامه‌که، ده‌بوو بابی عالی بی دواکه‌وتن چاکسازی

³ نیریک جه‌ی زوجه‌ر، میژووی چاوه‌رخ‌ی تورکیا، وه‌رگیرانی: پرۆفیسوری دکتور یاسین سه‌رده‌شتی، چاپی دووم، سلیمانی، ل ل ۱۲۱-۱۳۰.

له‌دوخی ئهو ههر ئيمانهدا ئه‌نجام‌بدهات كه ئهرمه‌نيان ئتي‌دا نيسته‌جئيه و زامني ئاسايشي ئهرمه‌نه‌كان دژي ده‌ستدرئژيي كورد و چهر كه‌سه‌كان بكات.⁴

بهم شيوه‌يه، گۆر انكار ييه‌كاني ئهم قوناغه، زمينه‌ي خولقاندني كيشه‌گه‌لئكي نوئي له‌ناوچه‌كه‌دا هينايه‌ئارا و كرديه چه‌قي مملاني و پيكداداني به‌رژ موهندي هيزه ئهورووبييه‌كان و ده‌ولتي عوسماني و گه‌لان و ره‌گه‌زه ئيتيي و ئاينيه جياواز هكاني ناوچه‌كه و گلاندنيه نيو گيژاوي ئهو مملاني و به‌رژ موهنديانه، به‌تايه‌تي كوردو ئهرمه‌ن كه دوو پيكهاته‌ي ديارو سه‌ره‌كي دانيشتواني ئهم ناوچه‌يه‌يان پيكد هينا، ئهو ناوچه‌يه‌ي كه له‌رووي ميژووبيه‌وه، به‌شئكي به‌ره‌تيي و دانه‌چراوي له‌كوردستان پيكد هيناو له‌ناو ده‌ره‌وه‌ي ئيمپراتوريه‌كه‌ش به‌و ناووه ناسرابوو.

له‌لايه‌كي ترموه، زه‌قبوونه‌وه‌ي پرسئكي نوئ به‌ناوي "پرسی ئهرمه‌ني" له‌نيو ئيمپراتوري عوسمانيداو خزاني ئهو پرسه بونيو ره‌هه‌ندي نيو ده‌ولتي پاش جه‌نگي رووسي-عوسماني و كوئگره‌ي به‌رلين، كار به‌ده‌ستاني بالاي ئيمپراتوريه‌كه‌ي تاراده‌يه‌كي زور شله‌ئرابوو، به‌شيوه‌يه‌ك ئاراسته‌ي رووداوه‌كان به‌ بارئيدا ده‌رؤيشتن كه ئامازه‌ي مه‌ترسييداري ئهو‌ه‌ي ده‌دا هه‌مان هه‌زمووني پيشووي به‌لقان له‌به‌شئكي گرئنگي رۆژه‌لاتي ئيمپراتوريه‌كه‌ دووباره بيته‌وه، ئهمه‌ش له‌قوناغيكدا بوو كه سولتانيكي به‌جه‌ختي وه‌ك عه‌بدولعه‌ميدى دووم (1876-1909) ته‌ختي خه‌لافه‌ت و ده‌سه‌لاتي بالاي ده‌ولتي مسوگه‌ركرد، ئهو‌ه‌ي هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌رنامه‌ي بو چه‌سپاندني ده‌سه‌لاتيكي ديسيوت و سه‌نتراليزه‌ داخراوي دارشت و له‌پيناو چه‌سپاندني ده‌سه‌لاتي ره‌هاي خوي و يه‌كخستني تواناي ده‌ولت بو رووبه‌روبوونه‌وه‌ي مه‌ترسييه نيوخوييه‌كان و دژبه ده‌ستيوه‌ر دانه ده‌ره‌كويه‌كان تيگوشا، به‌رنامه‌يه‌كي ئهو‌تو كه پايه‌كاني له‌سه‌ر سياسي يه‌كئيتي ئيسلامي يان ئيسلامگه‌رابي دارئژرابوو، ئهو‌ه‌ي به‌شئكي برئيبوو له‌ نزيكر دنه‌وه‌و راكيشاني بژارده‌ي كو مه‌لگا موسولمانه‌كاني ئيمپراتوريه‌كه‌ له‌پيناو يه‌كخستني تواناكان بو رووبه‌روبوونه‌وه‌ي

⁴ S. ASLIHAN GÜRBÜZEL, HAMIDIAN POLICY IN EASTERN ANATOLIA (1878-1890), MASTER'S THESIS, BILKENT UNIVERSITY ANKARA, 2008, p20.

مەترسەيە ئىخچۇبى و دەرهككەكان و پاراستنى ئاسايش و سەقامگىرى
سىياسى و كارگىرى.

سەرنجىك سەبارەت بە پرسى نەرمەنىي

وەك ئاشكرايە، يەككە لەدىار دە زەقەكانى جىهانى مۆدېرن برىتتە لە
دەركەوتنى ناسيوناللىزم و جولانەوہى گەلان بۇ بنىاتنانى دەلەتى نەتەوہىي.
ئەم ديار دەپە زادەى گۆر انكارىيە ئابوورى و كۆمەلایەتتى و سىياسى و
فەرەنگىيەكان و ھەر و ھەر و ھەر چەرخانە مېژووہىيەكانە كە بەتەنیا لەولتاتنى
رۆژ ئاوادا قەتەس نەما، بەلكو وەك ديار دەپەكى جىهانگەر اى دنياى مۆدېرن،
پەلى بۆ ولتاتنى دور دەستى دىكەى جىهانىش كىشا و تەننەت
لەداكەوتتورتن و لاتانى ئاسياو ئەفرىقاشدا، رەنگىداپەوہ.

دەلەتى عوسمانىيەش كە وەك ھەر ھەر ئىمپراتورىيەكەى دى كە چەندىن
ولات و ھەرىمى جىاوازى لەخۇدەگرت و لەچەندىن قەوم و مەزھەب و
ئائىنى جۆر او جۆر پىكەتتوو، لەم ديار دە پەتائاسايە بەدوور نەبوو، بەتايىبەت،
لەسەدەى نۆزدەپەم و لەپاش بەرىكەوتن و وابەستەبوونى دەلەتى
عوسمانىيە لە رووى ئابوورى و سىياسى و فىكرىيەوہ بەسىستى جىهانى
مۆدېرن، ئەو ديار دەپەى كە سەرەتا لەبەلقان و لەنىو گەلانى كرېستىنانى
رۆژ ئاواى ئىمپراتورىيەكەدا دەركەوت و پاشان رووى لە گەلانى ناوہوہ
رۆژ ھەلاتى ئىمپراتورىيەكەش كرد.

جولانەوہى ناسيونالىستى نەرمەنىي، يەك لەو جولانەوہ بەرچاوانەى
ئىمپراتورىيەكە بوو كە لەكۆتا چارەكى سەدەى نۆزدەپەمدا بەزەقىي
دەركەوت و رەھەندىكى ئىخچۇبى و دەرمەكىي مەترسىيدارى بەخوۋە بىنى.

لازارىف، دەركەوتنى جولانەوہى ناسيونالىستى نەرمەنىي بۆ ئەو
گۆرانكار بىانە دەگىر یتەوہ كە لەستراكتورى ئابوورى-كۆمەلایەتتى گەلى
نەرمەنىيەدا ھاتتەئارا، بەتايىبەت، پاش ھەلوەشاننەوہى رژیمى
دەربەگىيەتتى و دەركەوتنى سەرمايەدارىي و رۆلى بۆرجواى نەرمەنىي،
بەتايىبەت بۆرجواى بازىرگانى و بانكىي، لەژيانى ئابوورى و كۆمەلایەتتى
نەرمەنەكانەدا، ھەر و ھەر دەركەوتنى توئىژى ئەنتلۇجىنسىي نەرمەنىي و
بايەخدان بە بوارى زمان و كەلتور و برەودان بەھوشىارى نەتەوہىيەتتى،
ئەوہى سەرەتا لەناوچە نەرمەنىيەكانى بندەستى روسىي قەيسەرىدا،
بەتايىبەت لەشارەكانى تەلىسى و يەرىقان، سەرىھەلداو پەرمىگرت و پاشان

رووی له ئه‌رمه‌نه‌کانی دانیشتووی ئیمپراتوری عوسمانیی کرد،⁵ ئه‌وانه‌ی نه‌ له‌رووی پێکهاته‌ی چینایه‌تییه‌وه‌ نه‌ له‌رووی مه‌زه‌ه‌بیی و وه‌لائی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ هۆمۆجین و هه‌ماه‌ه‌نگ نه‌بوون، به‌لام له‌ئاکامی سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی روسیا له‌جنگه‌کانی دژ به‌دوله‌تی عوسمانیی و هه‌روه‌ها چالاکیی ناسیونالیستانیی ئه‌رمه‌ن له‌ده‌روه‌، به‌تایبه‌ت له‌ولاتانی ئه‌وروپای رۆئاوای وه‌ك فه‌رهنساو بریتانیاو بوونی پرسی ئه‌رمه‌نیی به‌ ئامرازیکی سه‌ره‌کیی ده‌ستپه‌ردان و فشارخستنه‌ سه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانیی، به‌تایبه‌ت پاش په‌یماننامه‌ی سانسیتفانۆو کۆنگره‌ی به‌رلین، هه‌موو ئه‌مانه‌ جو‌لانیه‌ی ناسیونالیستی ئه‌رمه‌نیان گواسته‌وه‌ بۆ قۆناغیکی زۆر هه‌ستیارو بگه‌ره مه‌ترسیداریش، ئه‌و جو‌لانیه‌یه‌ی به‌پاڵپشتیی روسیای قه‌یسهریی و ولاتانی کۆلۆنیالیزمی ئه‌وروپایی (کریستیانیی)، سه‌ره‌تا خوازیاری ناچارکردنی کاربه‌ده‌ستانی عوسمانیی بوون، که کاروباری کارگیریی و فه‌رمانه‌روایه‌تییه‌ی شه‌ش هه‌رمیی کوردستان له‌روژ هه‌لاتی ئیمپراتورییه‌ته‌که " وان، موش، خه‌رپوت، دیاربه‌کر و ئه‌رزروم " راده‌ستی ئه‌رمه‌نه‌کان بکه‌ن و به‌شی هه‌ره‌زۆری ده‌رامه‌تی ئه‌و ناوچه‌یه‌ بۆ چاککردنی ژینیی دانیشتوانه ئه‌رمه‌نییه‌که خه‌رجه‌ری و پاشتریش له‌نزیکترین ده‌رفه‌تا، ئه‌م هه‌رمانه‌ به‌ته‌واوی داپه‌چرن و بیخه‌نه‌سه‌ر ناوچه ئه‌رمه‌نییه‌کانی بنده‌ستی روسیاو تیکرا و پێکه‌وه ده‌وله‌تیکی نه‌ته‌وه‌یی به‌ناوی ئه‌رمینیای مه‌زن له‌سه‌ر دا به‌مه‌زینن.

هه‌ر له‌م رووه‌وه‌ پێویسته‌ چه‌ند راستیه‌ك سه‌بارت به‌ ئاکار و خواست و هه‌لوێست و تاییه‌تمه‌ندیی جو‌لانیه‌ی ناسیونالیستی ئه‌رمه‌نیی بخه‌ریته‌به‌رچاو، ئه‌وه‌ی پاشان کاریگه‌ریی زۆر مه‌ترسیداری له‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کانیان به‌ خه‌لکی کوردستانه‌وه‌ لیکه‌وته‌وه‌.

- ناسیونالیستانیی ئه‌رمه‌ن جگه‌له‌وه‌ی له‌ته‌واوی بلاوکه‌راوه‌ ئه‌ده‌بیاتی سیاسی و فیکریی خۆیاندا، سانسۆری ناوی کوردستانیان کردبوو، جاروباریش به‌ناچاریی که ناوی ده‌هینرا، وه‌ك ناوچه‌یه‌کی درێژکراوه‌ی بیابانی سووریی و مسیۆپۆتامیا له‌قه‌له‌میان دده‌ا، ئه‌وان ته‌واوی هه‌رمه‌ ناوه‌ندییه‌کانی کوردستانیان، به‌تایبه‌ت شه‌ش هه‌رمه‌که، به‌ئه‌رمینیای رۆژئاواو و به‌شیکی بنه‌ره‌تی له‌خاکی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌رمه‌ن ناوده‌برد،

⁵ بروه‌نه‌ به‌شی دوومه‌ی کتییی: الحركة الكردية في العصر الحديث، ترجمة: عبدي حاجي، دار الرازي، بيروت، 1992، ص 141-142.

به‌پاساوه‌ی گوايه نهم ناوچه‌یه له‌رووی میژووییه‌وو له‌قوناغی پیش زایندا بو ماوه‌ی چل سال له‌بندهستی دیگران ی ئیمپراتوری ئهرمه‌نییدا بووه!! انه‌ک ههر نهمه، به‌لکو داواشیان له ولاته ئه‌وروپیه‌کان ده‌کرد که ناوی کوردستان نه‌هینن و له‌بری ئه‌وه ئهرمینیا به‌کاربینن، ئه‌وان رمخنه‌ی ئه‌وه‌یان له‌بریتانیا هه‌بوو که بوچی له‌کاتی باسی ناردنێ کونسول بو ناوچه‌که، دنووسن کونسول بو کوردستان و نالین بو ئهرمینیا!! هه‌روه‌ها رمخنه‌ی ئه‌وه‌شیان له‌ کونگره‌ی به‌رلین هه‌بوو که له‌بندی 16د، ناوی ئهرمینیا‌ی روژئاوا وه‌ک ناوی ئه‌وه‌ه‌ریماننه‌ به‌راوه که له‌ده‌ولته‌ی عوسمانییدا ئهرمه‌نییه‌کانی تیدا نیشه‌جین!⁶

- ناسیونالیستانێ ئهرمه‌ن هه‌میشه له‌ بلاوکراوه نووسینه‌کانیادا، هه‌ولانده‌دا ژماره‌ی خه‌یالی سهاره‌ت به‌ دانیشه‌توانی ئهرمه‌ن له‌ شه‌ش هه‌ریمه‌که‌دا، بلاوبکه‌نوه هه‌روه‌ها و له‌بێگانه و روئاوییه ئه‌وروپیه‌کانیش بکه‌ن ریشه‌ی ئهرمه‌نه‌کان به‌شێوه‌ی زورینه‌ له‌ ناوچانه‌ پیشانیده‌ن. له‌کاتیکه‌دا، له‌ته‌واوی ئه‌وه‌ه‌ریمانده‌ ئهرمه‌ن که‌مه‌نیان پیکده‌هینا، به‌ هه‌ریمی و انیشه‌وه که جگه له‌ناوه‌ندی شاره‌که نه‌ییت، هه‌ر که‌مه‌نیه‌بوون.⁷

- ناسیونالیستانێ ئهرمه‌ن له‌به‌رامبه‌ر دا، به‌ئه‌نقه‌ست ریشه‌ی کوردیان له‌و شه‌ش هه‌ریمه‌ی کوردستان به‌ که‌مه‌نه‌ دانه‌ناو کوردیان وه‌ک بوونیکێ نامیژوویی و نه‌خوازاوو شه‌ره‌نگیزو ده‌مارگیر ناوده‌به‌رد، گوايه سوودیان له‌ده‌رفه‌تی میژوویی و پیکهاته‌ی چه‌کداری و خێله‌کی خویان وه‌رگرتوووه به‌فه‌رمانی عوسمانییه‌کان هاتوونه‌ته ناوچه‌که‌و کردویانه‌ته‌ پاوانی ئازهل و می‌گه‌له‌کانیان باج و سه‌رانه‌ش به‌ده‌ولته‌ ناده‌ن و بوونه‌ته‌بار به‌سه‌ر دانیشه‌توانی ئهرمه‌نه‌وه. به‌مانایه‌کی تر، کوردان که زورینه‌ی دانیشه‌توانی ئه‌وه‌ شه‌ش هه‌ریمه‌ بوون، له‌نیو پرژه‌ی سیاسی و نه‌ته‌وه‌یی ئهرمه‌نییه‌کاندا هه‌یج پێگه‌یه‌کیان نه‌بوو، هه‌ر بۆیه له‌کاتی دامه‌زراندنی ده‌ولته‌ ئهرمه‌نییه‌که، ده‌بوو یان بارکه‌ن و به‌رون و ناوچه‌که جێهێلن، یان قه‌برکین.

⁶ S. ASLIHAN GÜRBÜZEL, HAMIDIAN POLICY IN EASTERN ANATOLIA (1878-1890), p32.

⁷ Brad Dennis. Kurdish –Armenian Relation in the late Ottoman Empire:power structures and interactive behavior. Master Thesis. The university of Utah. 2008.p 78.

- ناسیونالیستانى ئىرمەن پېئىنابوو رووخاندنى مىرنىشىنە كوردىيەكان و پىرتىھواز ەكردى مىرو بنەمالىھە فىرمانىرەواكانى ناوچەكەھو دوورخىستىھونەيان لەلايەن دەولەتھوھە بۆ ناوچە دووردەستەكانى دەرھوھى كوردستان، دەرھەتتىكى زىرىنە بۆ بەدەستەھوگرتتى فىرمانىرەوايەتتى سىياسى و سەربازىيى ناوچەكەھە، بەپايشىتتى و لاتانى ئىھوروپىي و ناچار كوردنى دەولەتى عوسمانىيى تاكو ەك دىفاكتو ئىھم واقىعە پەسەندىكات، ئىھوھى لە بەدبەختى ئىھوان لەلايەن سولتان عەبدولھەمىدى دووھەھوھە بەھوپىرى توندىيەھوھە دژايەتتى كرا. لەراستىيدا، سولتان عەبدولھەمىدى، ھەمىشە لەدەستوھردانى و لاتە زلھىزەكانى رۆژئاوا لەكاروبارى نىوخۆى دەولەتى عوسمانىيى پەست و بىزار بوو، برواي تەواوشى بە بەدنىيازىي ئىھو دەولەتەھوھە پىلانەكانىيان بۆ ھەلوھشاندىھوھى ئىمپىراتورىيەكە ھەبوو، بەتايىھەت پاش ئىھوھى برىتانىيەكان لەسەرتاى ھەشتاكانى سەھدى نۆزدەيەمدە، پەلامارى مىسر ياندەو داگىريان كەرد، فىرەنسىيەكانىش تونسىيان داگىر كەرد، لىرەھوھە ئىدى ھىچ تەھومۇزىك لەبەردەھم سولتاندا سەبارەت بەدنىيازىي رۆژئاوايىھەكان و بىيايەخىيان بۆ پاراستتى يەككىتى خاكى عوسمانىيى نەمايەھوھە، ھەربۆيە تا دواساتى تەھەنى، خۆى لەجىيەجىكردى مادەى 61ى پەيماننامەى بەرلىن دزىيەھە. سولتان پىي و انەھوھو كە بەقازانجى كەمىنەيەكى كرىستىيانىي و بەدژى زۆرىنەيەكى موسولمان لە شەش ھەرىمەكەى كە بەكوردستان و ھەروھە و لاياتى شەرقىيەش ناودەبرا، ھىچ رىفۆرمىك بكات و ئۆتۆنۆمى بداتە ئىرمەن و ھەمان ئەزمونى مۆنتىنىگرو لەكوردستان دووبارە بكاتەھە. ئىھو پىي و ابوو، ئەگەر قەرارە دەولەت چاكسازىيەك بكات ئىھو دەبىت بەشىۆھەكى گىشتگىر لەسەرجەم بوارەكانى ئابورى و ئاسايش و فىرەھنگىيى ناوچەكە و بەقازانجى تەواوى رەعىيەت ئەنجام بدرىت.⁸

پىويستە ئامازە بەھو راستىيە بكرىت كە، ئىھوھى بۆ بولگار يىھەكان و مۆنتىنىگرو يىھەكان لو، بۆ ئىرمەنەكان نەلو، ئىھوان لە ژىنگەيەكى تەواو كرىستىيانىيدا بوون، نە كەمىنە بوون و نە لەنىو زۆرىنەيەكى موسولمان و نە لەسەرخاكى مىللەتتىكى دىكە پىرتەھوازەبوون، چونكە نە كورد ئامادەبوون دەست لەھوونى خۆيان و خاكەكەيان بۆ ئىرمەن ھەلگىرن و نەسولتان و فىرمانىرەوايانى دەولەتى عوسمانىيش ئىھو ئامادەگىيەيان تىدابوو بەدەستى

⁸ S. ASLIHAN GÜRBÜZEL, opcit, p32

خویان ههمان ئەزمون و چارەنووسی بەلقان و رۆژئاوای ئیمپراتۆرییەتەکه لەئەندەدۆل و ویلايەتەکانی رۆژەهەڵاتی دەوڵەتەکهیاندا دووبارە بکەنەوه. سولتان عەبدولحەمید سەبارەت بە مەترسیی داپچرینی ولایەتەکانی رۆژەهەڵات و دابەشکردنی ئەندەدۆل و بەدنیازی و لاتانی رۆژئاوایی لەحاست خەلافەتی عوسمانیی دەیوت: "تاكو دوينی بوو لەبەلقان پەلەکانیان بپین، ئیستاش دەیانەوی بەناوی پرسی ئەرمەنەوه لەئەندەدۆل سکمان بپین و کۆتاییمان پینین." لێرەوه سولتان تەواوی داواکاریی و چالاکی ناسیونالیستانی ئەرمەنی بەپیلانگێرییەکی مەترسیدار و ئامرازیکی دەستی و لاتانی بیگانە لەدژی قەوارە ئیمپراتۆرییەکه لەقەڵەم دەداو نامادەبوو دژی بوەستیت.⁹

- ریکخراوه ناسیونالیستیەکانی ئەرمەنی و ئەو ئاكارو چالاکیی و پیلانگێرییانەیی بۆ بردنەپێشەوهی پرسی ئەرمەنی گرتبوویانەبەر گەورەترین و مەترسیدارترین رۆل و کاریگەریی لەسەر ژاراویکردنی فەزای ناستی کۆمەڵایەتی و خولقاندنی رووداوه نەخووزراوەکانی میژووی ناوچەکهو تەقاندنەوهی توندوتیژییەکان هەبوو. ریکخراوەکانی وەک: یەمکیتی رزگاریی (1872)، خاچی رەش (1878)، پارتیزانی نیشتییمان (1882)، ئەرمەنکان (1885)، دواتریش ھونچاک (1887) و ئنجا فیدراسیۆنی شۆرشگێریی ئەرمەنی (داشناق/1890)، ریکخراوەگەلیکی نەینیی و ملیشیایی و چالاکییون لەنیو دانیشتوانی ئەرمەنیی لەشارەکانی ئەرزروم و وان، خوازیاوبون بە بە پالپشتییی چەکداریی و مادیی و مەعنەویی روسیاو و لاتانی ئەوروپای رۆژئاو و هەروەها یارمەتی کۆنسولخانە بیانییەکانی نیو ئیمپراتۆریی عوسمانیی، نامانجە سیاسی و نەتەوهییەکانیان لەدامەزراندنی دەوڵەتی ئەرمینیای مەزن بپنەدی. وێرای ئەم ریکخراوانەیی کەبەسەر بۆچوون و تیروانیی فیگری و ریبازی جیاوازا وەک: کۆنسیرقاتیف و لیبرال، بۆرجواو سۆشالیست، میانەرەو رادیکالدا، دابەشبوون، هەروەها لەنیو خۆشیاندا لەناکوکییەکی بەردەوامدبوون، چەندین دەستەو باندو گروپی چەکداری ئەرمەنیی دیکە لەدەرەوهی خاکی عوسمانیی، بەتایبەت لە ئێران و روسیاو نازەربایجانەوه، روویان لەناوچەکه دەکردو بۆ دووبەرەکی و نازاوەنانەوه، تاوانی گەورەیان دژی خەلکی ناسایی لەکوردو ئەرمەنیش

⁹ السلطان عبدالحميد الثاني آخر السلاطين العثمانيين الكبار، ترجمة وتقديم: الدكتور محمد حرب، الطبعة الثالثة، دار القلم، دمشق، ص ص 120-135.

ئەنجامدەداو تۆوی لىكترازان و پىكدادانىيان دەناشت. ئەمانە لاوازی ئىدارى و ئەمنى دەولەتى عوسمانىيان لەناوچەكە بە قازانجى خویان قوزتېو و لەژىر پەردەو پاساوى دامەزراندنى دەولەتى ئەرمەنى و دژاىەتى ستمەكارى دەربەگایەتى كوردى، لەنىو جووتیارانى ئەرمەنى ھەژار و بىدەرەتان، خەرىكى پاگەندەو وروژاندن و ھاندانىابوون كە یاخیبىن باج و مولكانەو بزنانە نەدن و دواترىش بەرەو راپەرىنى چەكدارى پەمپاندان.¹⁰

- رىكخراوە مسیۆنیریە روژئاواىبەكان لەكوردستان، بەدریژاى ماوە ھاتن و مانەمیان لەسەدەى نۆزدەمەدا، رۆلىكى مەترسىداریان لەھاندان و وروژاندنى رەگەزە كرستىيانىيە كەمىنەكانى ناوچەكە، بەدژى زۆرىنە موسلمانە ھاوئىشەنەكانیان گىرا، بەمەش زۆرەى ئەو رىكخراوانەو ئەندامەكانیان ھەر بەر و آلەت كارى مژدەبەرىيان دەكردو مسیۆنیری راستىنەبوون، دەنا لەواقىعدا بەشەكبوون لە سەرخانى سىياسى و دەسەلاتدارىتى و لاتە كوئۇنیاىبەكانى روژئاو و چالاكى و كارەكانىشيان لەچوار چۆەى خزمەت بەكار و بەرنامەو پلان و پىلانى ئەو دەولەتانە بوو لەئىمپراتورىيەتى عوسمانىيدا. ئەمانە كە تواناوشاوبى ئەو میان نەبوو گروپىكى بچووكى ئاينە جياوازەكانى دىكەى ناوچەكە بەكارى مژدەبەرى بکەن كرستىيانى، پشتیان لەو ئەركە كرددو بەسەر خودى كەمىنە كرستىيانىيەكانى ناوچەكەدا دابارىن و ھەر رىكخراوەى لەھەولى ئەو دا بوون، ئەو كرستىيانىيانە بەلای ئەو مەزھەب و كئىسایەدا رابكىشن كە خویان بەشەكبوون لى و بیانكەنە رەعیەتى ئەو كئىسایانەى لەبەرەندا، ھەرىكە لەوانە، تايبەت و لەژىرچەترو سىياسەتى دەولەتىكى زلھىزى ئەوروپىيەدبوون وەك : ئارسۆدۆكسى روسى، كاسۆلىكى فەرمسى، ئىنجىلى ئىنگلىزى، پروتستانتى ئەمرىكى.

شایەنى باسە، كەمىنەكە لەنىو مسیۆنیرە بیانىيەكاندا ھەبوون، كە پاش مانەمیان بۆماویەكى زۆر لەناوچەكەو تىكەلبوونیان بە خەلكەكى و تىگەشنتىيان لە كەلتورو ژيانىان، لەراستى خەسەت و تايبەتمەندى دانىشتووانە موسولمانەكە، بەتايبەت كورد، تىگەشنتن و ھەندىك خزمەتیشيان كرددو، بەلام بەگشتى، رىكخراوە مسیۆنیریە ئەروپىيەكان

¹⁰ بۆ زياتر سەبارەت بەو رىكخراوانەو چالاكىيەكانیان بڕوانە:

Louise Nalbandian, 'The Armenian Revolutionary Movement', University of California Press, Third printing, 1975.

به بايەخدانيان به رهگهزه كهمينه كريستيانيبهكان و ئهو كارانهي بويان دهكردن لهكردنهوهي خويندنگا و بنكهي تهنردوستيي لهناوچهكانيان، بوونه چهتركي بيانيي بو كريستيانيبهكان و تادههات له رهگهزه موسولمانه هاو نيشينهكانيان دووربان دهخستتهوه پيراويزيان دهخستن. جگه لهوهي بهشيك له مسيؤنيرهكان، لهدرهوه ببونه بلنگوي بلاوكردنهوهي پرؤپاگهندهوه هوآلي ستهمليكراويي ئهو رهگهزه كريستيانيبهكانيان ئيمپراتورييهتهكهوه لهنيوخوشدا، لهريگه خويندنگاكانيانهوه، توي بيري ياخيبيون و شورشگيري و ناسيوناليسي تي و دزايهتي دهولت و خلكهكهي دهورو بهريان لهنيودا دهچاندن.¹¹ ئهو ئاكاره بيوه مايه نيگهرايي و دلهر اوكت و جيي گوماني رهگهزه موسولمانهكان، بهتايهتي كورد لهكورستان، ئهوانه دركيان به ئاكامي كاري ئهو مسيؤنيره ئهوروپيانه و ريخراو هكانيان و دهولتهكانيان لهناوچهكهدا دهكرده پنيانابوو، بوون و چالايي ئهوانه دواچار بهزالبوون و بالادهستي كهمينه كريستيانيبهكان و لهدهستچووني نفوزو كاريگهري و بهرژهونديي و دواچاريش زهوي و مولكهكانيان وزيانيان كو تايبديت.

ئهو راستييهي لهم رووهوه دهبيت ههميشه جهختي لنيكر يتهوه ئهويه كه، تهناهت ئهو نووسهراشهي له كلورؤژنهي بهرژهونديي نهتهوهيي ئهرمهنيي و بهگياني كريستيانيبهوه قسهيان له رووداوهكاني ئهم قوناغه كردوه، دانيان بهمهدا ناوه كه، لهتهواوي ميژووي ناوچهكهو ژياني چندين سهدهي ئهرمهني لسهيايهي ميرنشينه كوردييهكاندا، ئهرمهنهكان ژيانيكي زور شايستهتره شياوتريان گوزه راندوه بههر اورده لهگهل ئهو دوخه پرميخنهتهي لهسايهيهي دهسهلاتي راستهوخوي كارگيري عوسمانيبهكانيهكاندا توشيبوون.¹² ويراي ئهوهي كه بهدر ژياري ميژووي بيكهوه ژياني كوردو ئهرمهني، ميژوو هيچ رووداويكي گشتگيري

¹¹ لهم رووهوه وهديع جوميه ناماژي بهو ترس و دلهر اوكتييهي كوردو گومانيان له مسيؤنيرهكان داوه، بهتايهت ئهرميكي و نينگليز هكان، ههر لهسهردهمي بهدرخان پاشاوه بروانه: پرؤفيسور. دكتور وهديع جوميه، جولانهوهي نهتهوهي كورد (بنه ماو پهرسهندي)، وهگراني له نينگليز بيهوه: پرؤفيسور. ي. دكتور ياسين سهردهشتي، چاپي بهكم، سلهماني، ۲۰۸، ل ۱۵۹-۱۶۲.

¹² Tessa Hofmann and Gerayer Koutcharian. The History of Armenian-

Kurdish Relations in the Ottoman Empire, Armenian Review, vol. 39 (4-156), 1986, p8.

تۆمار نەکردوو تەیدا جیاوازی رەگەز و زمان و ئاین بووئیتە ھۆکاری دابەشبوونیکی قوول و دابەران و پیکدادانی خویناوی لەنیوانیاندا. بگرە بەپێچەوانەو، نمونەکانی ئاشتیانە پیکەوژیان و تیکەلایوی و ھەماھەنگی و تەنانەت نزیک کەلتوری و ھاوسۆزی، بەتایبەت لەنیوان چینیەکانی خواروھەو کۆمەلگا کە لەھەمان دۆخی ھەژاری و بێدەرھانییدا بوون، واقیعیکی دیار و روونی قوناغە میژووپیەکانی رابردوون. ڤ. گەر دلیڤیسکی لەم بارەھەو دەلێت کە جیاوازی ئاین ھیچ رۆلێکی لەنیوان کوردی موسولمان و ئەرمنی کریستیانیدا نەبینو، بەشێوەیە کە سەردانی ئەرمنەکان لەمەزگەوتی موسولمانان و چوونی کورد بۆ کاتیساکانی ئەرمن شتیکی ئاسایی بوو.¹³ ھەرچەندە، ھەندیک لە نووسەران ئەرمنی و کریستیان، بەجۆرێک پەروەندیەکانی ئەم قوناغە نیوان کورد و ئەرمنیان ویناکردوو، وەک پەروەندی نیوان ئاغا و رەنجەر، ئەوان ئەرمنیان لەسایە سیستیمی دەرەبەگایەتی و مولکدار و دەرەبەگە کوردەکان بە "سیرف/کۆیلە زەوی) ناوبردوو.¹⁴ بەلام ئەمە تەنیا روویەکی بابەتەکیە ئەرمنی کە بەوردی لەمیزووی ژیان و پێگە ئەرمنیان لەسایە ئیمپراتۆری عوسمانیدا کۆلیوئەتەو درکدەکن کە ئەرمنەکان لەچارچووی سیستیمی میللەتدا کە بۆ رەگەزە ناموسلمانەکان دانرابوو، خاوەنی بەشێکی سەرەکی ماف و بەرژووەندی و پێگە تاییبەت و دانپێدانراوی خۆیان بوون. جگە لەوەی کە رژیمی دەرەبەگایەتی و دابەشبوونی چینیەتی و ئەرک و مافە دەرەبەگایەتیەکانی سەرشاری جووتیاران، شتێک نەبوو تەنیا تاییبەت بیت بە جووتیارانی ئەرمنی، بەلکو لەوەدا لەگەڵ تیکرای گەلانی دیکە عوسمانیدا، بەکوردو چەرکەس و عەرەب و تورکەو. ھتد بەشداربوون. ئەوەی ھەبوو رەگەزە ناموسولمانەکانی نیو ئیمپراتۆرییە، لەبری خزمەتی سەربازی باجی پارێزر اوایان خرابوو سەر. لەکوردستانیش، جووتیارانی ئەرمن ھەمان ئەو ئەرک و پابەندبوونە چینیەتیانە دەخراپە ئەستو کە جووتیارانی کوردیش لەئەستویان بوو. ئەک ھەر ئەوئەندە، بەلکو لێھاتووی ئەرمنەکان لەبۆاری کاری دەستی و پیشەگەری و بازرگانی، پێگەکی زۆر تاییبەت و باشتری

¹³ مقتبس من: الدكتور کمال مظهر احمد، کردستان في سنوات الحرب العالمية الاولى، ترجمة: محمد الملا کریم، الطبعة الثانية، بغداد، ص 260.

¹⁴ Tessa Hofmann and Gerayar Koutcharian. opcit, p8

پنیه خشیبوون لهشارهکانی کوردستانداو بهو پنیهش ژیانکی بهختهوهر و خوشیان دهگوزهراند.

ئهم دۆخه، لهئاکامی گۆرانکارییه رادیکالهکانی سهدهی نۆزدهیهه لهئیمپراتوری عوسمانی و دهرکهوتن وپهرهگرتتی کاریگهره کارتیکهره دهرهکییهکانی وەك جهنگهکانی روسی-عوسمانی و رووخاندنی میرنشینه کوردیهکان و چالاکیی ریکخراوه مسیونیرییهکان و چالاکیی و ههولنه وروژینههکانی ریکخراو و باندە ملیشیاییه ئهرمهنییهکان، جگه له بهنیودهولتهتیکردنی پرسه ئهرمهنی و پیشاندانی کورد وەك مهترسیی لهسهه بوونی ئهرمهن و لهمهپهریکی گهوره لهبهردهم بهدیهانتی خهونی نهتهوهیان، هاوکات لهگهڵ ههولنه بهردهوامهکانی کاربهدهستانی بالای دهولت بو گرتنه بهری سیاسهتی پهرتکهو زالبه سهبارت به کوردوئهرمهن، تیکرای ههمو ئهمانه، داکشانیکی خیراو نهرنیشان له پهیهوندیهکانی نیوان کوردو ئهرمهن لهکۆتاییهکانی سهدهی نۆزدهیههدا هینایهئارا، که دواتر روودای نهخوازراو و دلتهزینی لیکهوتوه.

- ریبهرایهتی سیاسی و کۆمهلایهتی ئهرمهنی، لهسهههتاو پهرهگرتتی پرسهکهیانهوه، بهدهگمهن نهبی، بروایهکیان به پهیهوندیی توندوتۆل و ههماهنگیی چهسپاو و هاوکاریی لهسهه بهرنامهی هاوبهش، لهگهڵ بژاردهی بالای کۆمهلهگای کوردستان نهبوو. ئهوان بهو ئومیدهی که بهروسیا ههیانوو، جگه لهو چاوتیبرینهی له شهش ویلايهتهکهی باکوری کوردستان ههیانوو، پیمان وانهبوو بتوانن لهگهڵ کوردانی موسولمان بهرهو کاری هاوبهش دژی ستهمکاریی دهولت بکن، ههربۆیه لهکاتی رووخاندنی میرنشینه کوردیهکانی کوردستان لهلایهن دهسهلاتدارانی عوسمانیهوه نهك هیچ ههول و پشتگیرییهکیان لهخویان پيشانهدا، بهلکو تهماشاکاریکی نهرنیش بوون. لهراستیدا، روداوهکانی سهردهمی بهدرخان پاشای میری بۆتان، ئهو راستیه تالهی لهمیژووی کورددا سهلماند که تاچ رادهیهك ولاتانی کۆلونیالی رۆژئاوایی و ریکخراوه مسیونیرهکانی ژیرساییمان، دهتوانن کهمینه کریستیانیهکانی کوردستان بکهنه ئامرازیک بو دزایهتی بهرژهوهندی و مافه رهواکانی خهلکی کوردستان و لیدانی دهسهلاته لۆکالییه کوردیهکان و لهناوبردنیان.

بهرووخاندنی میرنشینه کوردیهکان، دۆخیکی شلهژاو ناسهقامگیر لهکوردستاندا هاتهئارا، میرنشینهکان که دهسهلاتی خوچی میژووکردی

كوردیی بوون لهكوردستان، ویرای ئهوهی مؤدیلنکی سونهتی حوکمرانیی بوون، بهلام توانیبویان سهقامگیریی سیاسی و ئیداریی و کومه لایهتی لهناوچهکهدا بیاریزن و له لایه کهوه جلهوی خێله کوچهر و نیمچه کوچهر مکان بگرن که دژی بهکتر بجهنگن یاخود پهلاماری خهله نیشه نییه که بدن، و میان له بهر امبهر که مینه ناینیه کریستیانیهکاندا توندوئیژی بنوین. بهلام بهنهمانی میرنشینهکان، دهر که له سهر ناسه قامگیریی فراوان کرایهوه، بهتایهتی که عوسمانیهکان، پاش روو خاندنی میرنشینهکان، نهیانتوانی سیستمی کارای بهر یه بهر ایهتی و کارگیری و ئاسایشی توکمه شیوا لهناوچه کهدا دابمه زرینکه سهقامگیریی و ئاسایشی ناوچه که بیاریزن. له وهش زیاتر، سیاسهتی جیگیر کردنی عهشیره ته کوچهر و نیمچه کوچهر مکان، بهر زبوونهوهی نرخه زهوی له ناکامی گورانکارییه ئابوورییهکان و په رهگرتی سیستمی سهرمایه داریی و گرانبوونی به های بهر و بومی کشتوکالیی، وایکرد ئه ئاغا و بهگ و شیخانهی کورد و خێلهکانیان، ههولئ زیده کردنی نفوزو بالادهستی خویان و دهسته سهرداگرتی زهوی و فشار خسته سهر گوندنشینهکان بدن، بهتایهت له سهردهمی سولتان عهبدوله میدی دوهمدا، که سیاسهتی راکیشانی سهر که خێل و ئه عیانی موسولمانی کوردو پیدانی بهرات و چاوپوشینی له زیده بوونی نفوزیانی کردبووه ریبار، ئاوهکو سوود له توانای جهنگاوه ریی خێلهکانی کوردو موبلیزه میان ببینت له پیناو دژایهتی فراوانخوارییهکانی روسیاو ریگرتن له چالاکی چهکدارانهی بانه ئه مه نییهکان له ناوچه کهوه ههروه ها بو پاراستنی هاوسهنگی کومه لایهتی و ئاینی له نه دهول و سهپاندنی ههیهتی دهولت و کوکردنهوهی باج و مولکانه بو گهنجینهی حکومهت.

ریبهرایهتی ئه مه نیی، تهناهت لهم دوخه شدا، خوازیاری هاوکاریی و هه ماههنگی له گه له سهر و که ناسراوو قسه رویشتوهکانی کورددا نه بوون، بو نمونه، ئهوکاتهی شیخ عوبهیدوللای نه هری جولانه کهه خوی له پیناو کوردستانیکی ئازادو سهر به خودا راگه یاند، ههلو ئیستیکی فره ژیرو هوشیارانهی بیوینهی له هه مبهر کریستیانیهکان (به ئه مرهن و ناسورییهوه) نواند و بهر یزو میهره بانیهوه مامه لهی له گه له کردن، کهچی ئهوان له ئامانجه کهه شیخ سهلمینهوه به ده مییهوه نه چوون و خویان

ئەو ھەتتا قەومانی ھالەتتەكى وادا دەبوو بەبەتتەكى پۈتۈنلۈككە بەر فرىوانى رېكخراو و لايەنە ئەر مەنئەھكەن، ئەوانەى جگە لەو ھەتتا جوتيارانى ئەر مەنئەھكەن دژى دەربەھگى كورد دەدا، بەردەوامىش بۆ راکىشانى سۆزى و لاتانى زەھىزى رۆژ ئاۋايى و راي گشتى كرىستىيانى جىھانىي، ئەم ھالەتتە تاكو تەرايانەيان و ھەك تاوانى كۆمەلگۈزى دژ بەگەلى ئەر مەنئەھكەن كرىستىيانى و ئىنئادەكرد و دەيانكردە راپورتى شكاتكارىي و رەوانەى تەواۋى كونسولخانەكانىان دەكرد، بەتايىت كونسولخانەى برىتانىي لەئەستەمبول، ئەو دەۋلەتەى و ھەك چاۋدېرىكى چەسپاندنى مادەى 61 پەيماننامەى بەرلەن، ھەمىشە لەسەر خەتى فشاربوو لەبەبىي عالى، ئەمە جگە لە ھەلمەتەى مېدىيىي و ئەو ھالەتتە فەردىيانە لەمانشىتتى رۆژنامەى گۇفارو بۆلۈكراۋەكانى ئەورۇپىيدا دەكرانە ھەۋالى و رورۇژنەرى بەپەلە و ترشوخويىھەكى زۆرى پىۋەدەكرانە تائەۋپەرى زىدەۋىي تىدادەكرانە.

سەرچاۋە ئەر مەنئەھكەن، يان ھاسۆزەكانىان، باس لەم دەكەن كە جوتيارانى ئەر مەن لەسايەى دەربەگايەتتى كوردىيدا، زۆر زىاتر لە رەعەبەتتى كورد دەچەسپىنر انەمو ئەرك و پابەندبۈونى زىدەتتەريان دەخرايە ئەستۆ. بۆنمۈنە، گەر دلفىسكى لەوبار مېۋە دەئەت: " ئەو ئەر مەنئەھكەن لەسەر زەمى كوردان دەژيان، ھەك كۆپلە دەكران و دەفرۇشران... دەبوو بۆ دەربەگى كورد كارىكەن. " 18 ھەر ھەلازارىف دەئەت: " لەسايەى ھۆكۈمى عوسمانىيدا، بەتايىتتى بەھۆى ئەو سىياسەتتە دواكەتتەۋانەيەى لەلايەن سولتان عبدلوحەمىدەۋە گىراۋوبەر، تادەھات چىنگۆلەى دەربەگە كوردەكان، لەسەر گۈندە ئەر مەنئەھكەن توندترو بەھىزتر دەبوۋئەوانە باجيان لېدەسەندن و ئەم باجانەشيان ناونابوو " گاۋرانە. " زۆرىيەى جوتيارە ئەر مەنئەھكەن لەئەرمىنىيەى رۆژ ئاۋادا (مەبەستى شەش وىلايەتتەكەى كوردستانە) ناچار بوون جگە لەو باجە زۆرانەى دەيدەن بەھكۈمەت، سەرئەشيان بەدايە بە دەربەگە كوردەكان، بەشئۆمبەك گەيشتۈۋوبە ئەو رادەيەى كە قەشەكانىشيان ناچار بوون ئەم باج و سەرئەيە بەدن. ستەمى ناغاۋاتى كورد دەرقق بە ئەر مەن لەم سنورەدا نەۋەستا، و ئىراى گاۋرانە، شىۋەى ترى باج و مولگانە دەستتەرا، تەننەت ھەندىك سەرچاۋە دەگىر نەۋە كە لەھەندىك ناۋچە چۆن بۈكى ئەر مەنئەھكەن شەۋى ھاسەرگىر بىدا دەبران بۆ لاي دەربەگى كورد. "

19

18 ۋەرگىراۋە لە: الدكتور كمال مظهر احمد، كردستان في سنوات الحرب العالمية الاولى، ص 243.

19 ۋەرگىراۋە لە ھەمان سەرچاۋە، ج ۲۴۲.

موسابهگی موتکان و قهیرانی نیوان نیمپراتوری عوسمانیی و ولاته یههگرتووہکان

موسابهگ کتیہ؟

کاتیک ناوی موسابهگ دههینریت، دهبیت دان بهو راستیهدا بنریت، که بؤناساندنی کهسیکی دهسه لاتدارو سهروکخیلکی گهوره و خواهن بنهمالهیهکی دیرین و ناسراو و کاریگهری بهوشیومیه ی کورد، که نهک ههر لهسه ناستی کوردستان و نیمپراتوری عوسمانیی ناو و ناوبانگی ناسراوه، بهلکو لهسه ناستی نیوده ولعتیش لهکوتایی سدهی نوزدهیه و هک بهدناویکی ناسراوی جیهانیی خراوته پیش چاو، چ سهر چاوهیهکی تاییهت و نووسراو بهکوردیی لهبه دهسندا نین، نهوهی لهم بارهیهوه دهکریت یارمهتیدهرین له پینشکه شکردنی چهند زانیاریهک سهبارت بهژیان و خودی ناوبراو، تهنیا بریتیه لهو دیکومینتانهی که لهه شیفی ولاتانی بیگانهی وهک بریتانیاو نهمه ریکا و ههروه له میدیو روژ نامه کانیاندا بلاو کراوته وه، نهمو جگه لهو نووسراوانه ی که مسیونیرهکان یان ریکخراوهکانیان سهبارت بهرووداوهکانی کوردستان و دهولتهی عوسمانیی یاداشتیان کردوو مو ناوی موسابهگیان له کتیب و راپورته سالانه کانیاندا هیناوه. ویرای ههموو نهوانهش هیشتا زانیاریهکان لهسه ژیان و کهسایهتی ناوبراو یهکجار کهمن و ههموو نهوانه ی باسیان کردوو، نهک ههر بیلایهن نین بهلکو بهتهواوته نیارو بگره دوژمنیشن. ههر لهم بارهیهوه، لهم یهک دوو ساله ی دوایدا، چهند بابتهیک لهتورکیا بهتورکیی و ههروه ها بهئینگلیزی لهسه میژوی نیمپراتوری عوسمانیی نووسراون که تیاندا نامه به ناو و کهسی موسابهگ هاتوو دهکریت لهو روهشه، کهمیک سوود لهو سهر چاوانه بکریت.

ههر حال، دهتوانین بهکوردیی موسابهگی موتکان بهم شیوهیهی خواروه بهخونهرانی کورد بناسینین، ناوبراو لهسالی 1853 لهگوندی "جینیار" له ههریمی "خویت"ی سهربه سنجهقی "موش" لهباکوری کوردستان لهدایکبووه، موسابهگ کوری میرزابهگه، که یهکیبوو له کهسایهتی زور بهناوبانگ و دهستر ویشتوو و خانهدانه مولکدارهکانی کورد له سنجهقی موش، که فهردانداری موتکی و نهخلات و نهزاکپور بوو. میرزابهگ

لهبنه مالمهیهکی ناسراوی کوردیوون لهناوچهکه که بنه مالمهیه "سهید" ناسراون. موسابهگ تاوهکو سالی 1889دا، خاوهنی سئ ژن و چوار مندال بوو، که دووانیان کوردیوون بهناوی زوبیرو عیزهت، و دووانیشیان کچ بوون. موسابهگ دووهمین کوری بنه مالمهیهکی بوو، برآگهورهکی ناوی خلیل بوو، لهته مهنی 12 سالیدا، بهرووداوی سوراوونی ئهسپیکی شیت لهیهکیگ لهگهوری گلیسای گوندیکی ئه مهنیهکاندا، گیانی لهدهستدا، سئ برای تریشی لهخوی بچووکت ههبوون بهناوی: کازم و نوح و ههروهها جهزیر، ئهوی دوایان له بهلگه نامهکاندا بهجیزۆش یان جاسۆ، ناودهبریت. موسابهگ، خوشکیکی بهناوی "میهری" و خالکی بهناوی سلیمان بهگ و ههروهها ئوملز اوایهکیشی بهناوی عومر بهگ ههبوو، که ناویان له بهلگه نامهکاندا هاتوه. دایکی موسابهگ خوشکی بهحری بهگی کوری بهدرخان پاشا بوو، لیرهوه موسابهگ کچهزای بهدرخان پاشا و ههروهها بهحری بهگیش خالی بوو، جگه لهوهی که ژنی سئیهمی موسابهگیش کچیکی بهحری بهگ بوو، واته بهحری بهگ ههم خال و ههم خهزوری موسابهگ بوو، لهوهش زیاتر، خوشکیکی بهحری بهگ که پوری موسابهگ دهکات، یهکیکبوو لههاوسههکانی سولتان عبدهولحه میدی دووم، بهوهش سولتان عبدهولحه مید میردی پوری موسابهگ بوو. بهحری بهگ یهکیکبوو له بهپرسه بالاو زور دهسه لاتدارو دهستبرویشتوو هکانی دهولتهی عوسمانی و لهپیشدا موتهسهرفی ناوچهکهی "پیرا" و دواتر فرمانداری ههریمی "سکوتاری" بوو لهئهسته مبول، ناوبراو لهناوهندی دهسه لاتداریتی ئیمپراتورییهکه و له نیو دهر باریشدا، پینگه ریزو نفوزیکی زوری ههبوو.

موسابهگ، له بدلیس پهروهرده ببوو، هههچهنده سهههتا له لای باشترین ماموستای ناوچهکه خرابوو بهر خویندن، بهلام هههزوو پاش مردنی خهلیلی برای، وهک کورمهگههری باوکی، ئههکیکی زوری کهوته سههشان و لهخویندن دوور کهوتهوه. موسابهگ، ههروههک لهوینهکانیدا رادیاره، کهسکی زیده ریکههندام و قوزو قنچوقیت و پوشته و بهخوناز بوو، بالایهکی ناوهنجیی و رووخساریکی سهههراجیش و خانهدانانهی ههبوو، ئهه زیرهک و وریا و دهسه لاتخواز بوو. ناوبراو له ته مهنی 26 سالی و لهسالی 1879دا، لهسهه پینشیاری سامیح پاشا له ئههجومهنی بههروهیههتی موش دامههزرا و بههوی وریایی خوی و لهناکامی پهههندی بنه مالمهیه و ئهه دوستانهتییهی لهگهل عارف پاشای والی موش و سالح پاشای قایمقامهوه

ههیبوو، وهك مودیر ناحیه دامهزرینراو ئهرکی بهریوهبر ایهتی شاره مدینی "عهلیاغا"ی پیسپیر درا که دهکوته نیوان وان و بایهزیدموه، ئهو ناحیهیهی چهندن گوندی کوردیی و ئهرمهینی لهخوگر تیبوو.

موسابهگی موتکان، که به موسابهگی خویلتیی یان موشلو موسابهگ و ههروهها به حاجی موسابهگیش ناسراوه، دهستی بهسهر تیرهکانی میمکی و تاتقان و خویندا که سه بهعهشیرهتی موتکان بوو دهرویشت و خاوهنی پینج گوند و مال و دیوهخانیکی گهورهبوو. ناوبراو وهك دهرههگیکی خانهدانی کوردو وهك سهروکخنیکی بههیزو ههروهها مودیر ناحیهو فصرمانداری دهولت، لهپاش کوژرانی میرزابهگی باوکی له پیکدادانکی نیوخوییدا لهگهل تیرهیهکی تری کوردی ناوچهکه بهناوی "بالیکی" لهسالی 1884دا، تهواوی دهستی موشی خستهژیرسایهو نفوزی خویهوه، ئهو دهشتهی که چهندهها گوندی کشتوکالیی گهورهی تیدابوو و دهکوته نیوان شاری موش و بدلیسهوه. ئهو جگه لهپیدار اگهیشتی گوندهکانی خوی، لهسالهکانی کوتایی دهیهی ههشتاکانی سهدهی نۆزدهیهمداء، باجی دهیهکیشی بۆدهولت کۆدهکردهوه. موسابهگ، پهیهوندیهکی بههیزی بهشخه لۆکالییهکانی ناوچهکهوه ههبوو، لهرووی دار اییشهوه، کهسیکی دهولمهاندو ساماندار بوو، جگهلهوهی خاوهن هیزیکی چهکداری 1100 چهکدار بوو، که 110 کهسیان سوارهبوون و براو و خزمهکانیشی بهشیکی سههکیی ئهو هیزه تاییهتهبوون که پاسهوانییان لیدهکرد.

لهراستیییدا، ویرای ههولتهکانی دهولتهی عوسمانیی بۆ کۆنترۆلکردنی ههریمهکانی کوردستان و سهپاندنی ناوهندگهراپی بهسهریدا، بهلام هیشتا لهسهههتای ههشتاکانی سهدهی نۆزدهیهمداء، دهسهلاتی راستییینه لهههندیک ناوچهی وهك سنجهقنی موش، بهپچهوانهی ههریمهکانی وان و دیاربهکرو ئهرزرۆم، لهدهستی دهولتهدا نهبوون و لهدهستی دهسهلاتداری خوجیی کوردابوون. سنجهقی موش لههنههتدا، بهشیکبوو لهویلیهتی وان، بهلام لهسالی 1880وه، خرابووه سهه ویلیهتی بدلیس.²⁰

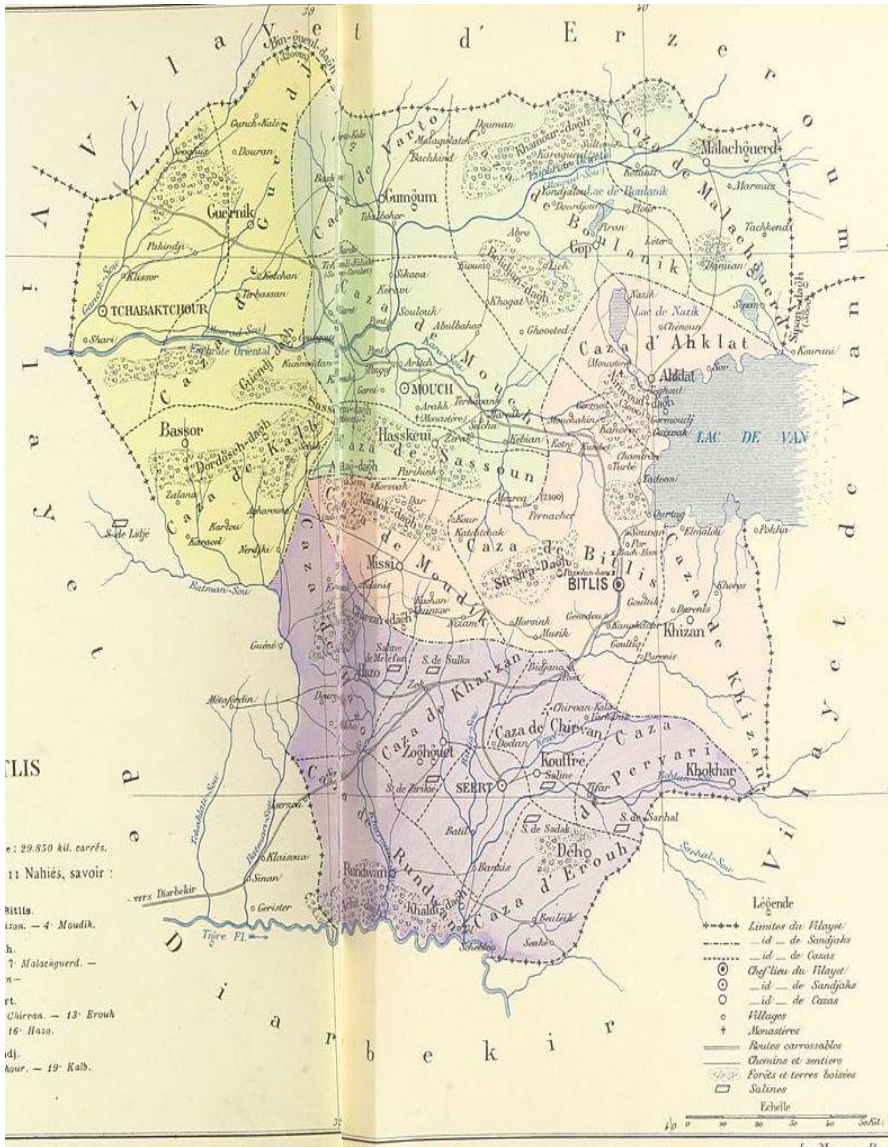
²⁰ 20 Brad Dennis, *opcit.* p82.

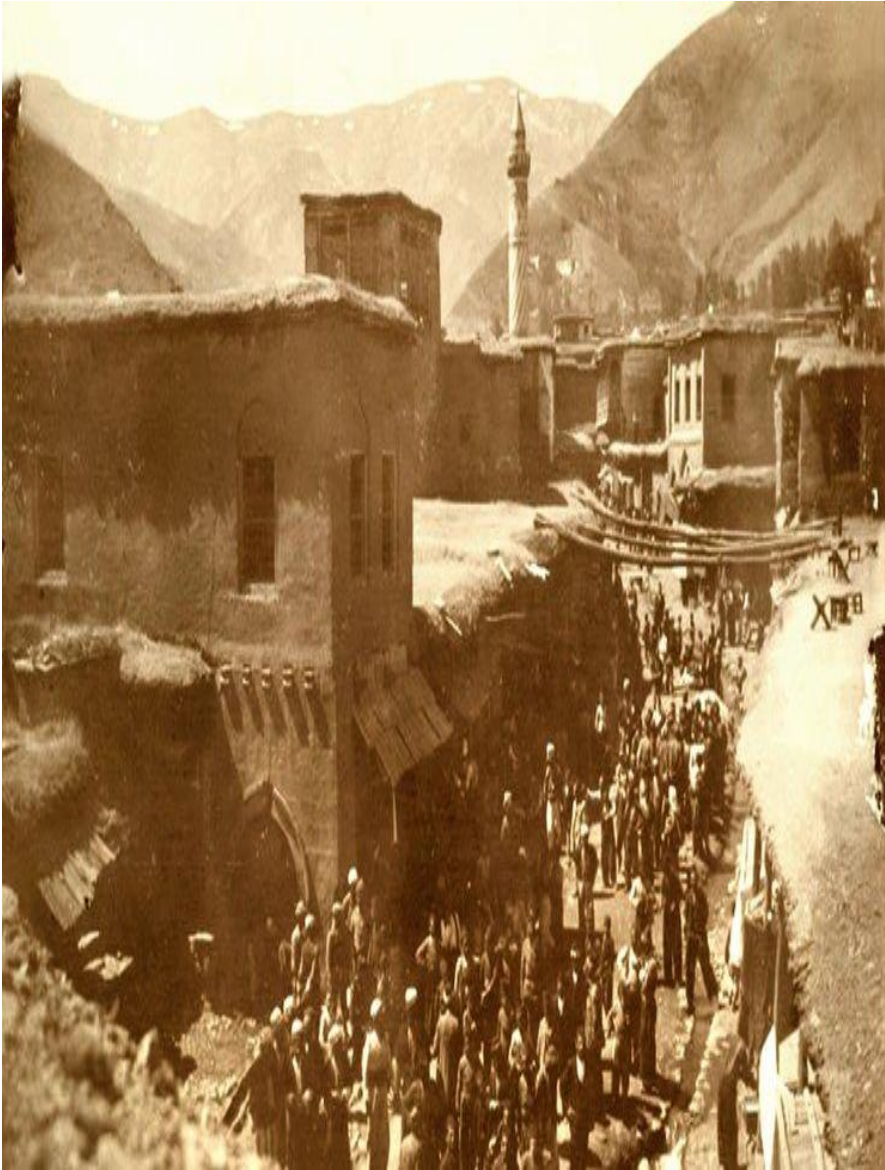
موسابهگی مونکان (1853-1928)

بہاری بہگ کوری بہدرخان پاشا

نەخشەى وىلايەتى بدليس ۱۹۰۰

سنجهقی موش لهکوتایی سهدی نوزدهیم

موسابهگی موتکان و کهیسی هیرشکردنه سهر قهشه نهمریکیهکان

ههروهک پیشتر لهیهکنک لهو لیکۆلینهوانهه سهارهت به کهیسی هیرشکردنه سهر خانمه مسیۆنیری نهمریکی "میس میلتۆن" لهسهر خاکی کوردستان و لهنیۆ دهولتهی عوسمانیهی ئەجامانداه، سهارهت به کوردو ههلوپستی لهحاست هاتنی مسیۆنیره ئهوروپیهکانان بو کوردستان نووسومانه: " لهکاتیکدا کوردان، ویرای ئهوهی چارههی مسیۆنیرهکانیان نهدهویست و پێیان وابوو که هاتنی ئهوان، هیزو پالپشتی دهدهاته ئهرمهن و ئاسورییهکان که هاوسنییهکی سهرسهخت و نهیاری کوردبوون و بهو دواپهش بههۆی پشتگیری و لاتانی ئهوروپیی و بایهخی مسیۆنیرهکانهوه تهواو لهخۆیان بایی بیون، بهلام هینشتا نموونهیهکی ئهو تۆنن که لهکوردستان بهبهرفر اوانی هیرش کرابیته سهر گیان و مالی مسیۆنیرهکان و مهسهلههی بهئامانجگرتنیا بوویته حالتهیکی ههمیشهیی. چونکه ههتا ناوهراستی سهدههی نۆز دهیهم، میرنشینه کوردیهکان توانیبووین ئارامیی ناوچه کوردیهکان رابگرن و ریگا لهدزیی و راووروت بگرن، بهلام پاش رووخاندنی ئهو میرنشینه، دیارههی تالانکردن و دهرکهوتنی باندی جهردهیی لهناوچه کوردیهکان دهرکهوت، لهم رووهوه تهنیا نموونهیهکی کهمی وهک ئهوهی موسابهگی کوردمان ههیه که لهئابی 1883دا، لهناوچهی بتلیس، هیرشی کرده سهر ههردوو مسیۆنیر ناپ (Knapp) و دکتۆر رینۆلدز (Reynolds)، دهولتهی عوسمانی پاش گرتتی موسابهگ، ئازادی کرد، ئهوهی بووه هۆی نارهزایهتییهی ئهمهریکاو داوای قهرهبووکردنهوهیان کرد، ئهو کهیسهی تا سالی 1890 درێژهی ههبوو.²¹

لهراستیدا، کهیسی هیرشکردنه سهر قهشه ناپ و پزیشکه نهمریکیهکهی هاوڕیی "دکتۆر رینۆلدز" له 22ی مایۆی 1883 و لهگوندی "غواری" سهر به شاری موش لهباکووری کوردستان، بهکیکه لهههره ئهو کهیسه

²¹ پروفیسۆر دکتۆر یاسین سهردهشتی، هیرشکردنه سهر (میس میلتۆن) له کوردستان و ئالۆزبونی پهیمهندییهکانی عوسمانیهی نهمریکی. لیکۆلینهوییهکی بهلگهنامهیی، زانکۆی سلیمانی، 2018، ل 49-50.

ئالوزو وروژنهرانهى ھۆكارىكى سەرھىكى و دەستپىكى قەيرانىكى درىزخايەن و دپلوماسىيى نىوان دەولەتى عوسمانىيى و ولاتە يەكگرتووھەكەنى ئەرېكا بوو. ئەو كەيسەى كە بۆ يەكەمىن جار ناوى موسابەگى خستەسەر زارى دپلوماتكارانى ئەمريكىيى و برىتانىيى و سەرھەتاي ناسراويى و ھەرۇھە بەدناويى ناوبراويشە لەسەرئاستى نئودەولەتىيى، بەشئويەھەكە كە ناوى ھىچ كەسايەتتەيەكى عوسمانىيى لەم قوناغەدا ھىندەى موسابەگ نەبوتە جىگاي بايەخى دپلوماتكارانى ئەمريكىيى لە ئىمپراتورى عوسمانىيى و ھەرۇھە تەواوى ئەو نووسىن و بىرەر پىيائەى دواترەش كە گەر پىدەكان و مسیونەرەكان سەبارەت بە ئاسياى بچووك و ئىمپراتورىيەكە نووسىويانە، ناوى موسابەگى تىدا ھاتوو و بەش و باسى تايەتتى بۆ تەر خانكراو.

دەر بارەى ئەم رووداو، "سەلوى سەد ئەلغالبى" لەنامەى دكتور اكهيدا كە سەبارەت بە پەيوەندىيەكانى نئوان دەولەتى عوسمانىيى و ولاتە يەكگرتووھەكەنى ئەمريكايە، نووسىويەتى :

" لەسالى 1883دا، رووداوى ھېرشكردنە سەر مسیونىرانى ئەمريكايى (كناب و دكتور رینۆلڈز) لە وان لەلایەن چەتە عوسمانىيەكانەو، بوو ھۆى يەكەمىن داواكردن سەبارەت بە قەرەبوكردنەو مادىي، دەولەتى عوسمانىيەش بەو وەلامى داىوہ كە ياساكانى ولات رىيىنادات و ناتوانرەيت قەرەبوكردنەو مادىي لەبەرچاوبگىرەيت. سەرۆكى چەتەكان "موسابەگ"، ئامادەيى خۆى راگەياند كە قەرەبو بداتە مستەر "كناب/ بەئىنگلەزىي بە ناپ دەخوینرەتەو نەك كناب" بەبرى چوار سەد لىرەى توركىيى و شەش ھەزار كىتەلە رۆن، ھەرۇھە دەستىشى ماچ بكات و داواى لىيوردن بكات، بەلام ئەمە بەھۆى بىتاوانناساندنى موسابەگەو لەلایەن دەسەلاتدارانى عوسمانىيەو ھەرۇھە بەردانى لە زىندان، رووینەدا، ئەوەى دواتر واى لە ولاتە يەكگرتووھەكەنى ئەمريكىا كرد بەتوندىيى نازەزايى دەربرەيت. لەبەر امبەرىشدا، سولتان لە مانا ئامازەمىيەكانى نازەزايەتتەيەكەى ولاتە يەكگرتووھەكان بىزار بوو، ئەوەى كە ئامازەى نەبوونى دادپەرورەيى لەدەولەتەكەيدا دەگەياند. دەسەلاتدارانى عوسمانىيى تاكو سالى 1890 سزای موسابەگيان نەدا، ئەو كاتە لەئەستەمبول داورخاىوہ.²²

²² دكتورە سلوى سەد الغالبى، العلاقات العثمانية الأمريكية 1830-1918، مكتبة مدبولى، القاهرة، 2002، ص 251. شایەتى باسە ئەم زانیاریانە ھەلەمە چونكە نە موسابەگ چووە بۆلاى ناپ و نە كەيسەكەش تا كۆتايى سەدەى نۆزدەيەم كۆتايىيەت و نەپەلامار كەش لەوان روویداو.

لەم بارەیهوه، ژینرال و آلەس، بەرئوبەری کاروباری کۆنسولخانەیی ئەمریکی لەئەستەمبول، لە 13ی جونی 1883دا، نامەیهکی ئاراستەیی ئەحمەد عەریفی پاشای وەزیری دەرەوی عوسمانیی کردوو و هەوایی هێر شکر دهنەسەر دوو مسیۆنێر ئەمریکییەکی "ناپ و رینۆلدز" لەلایەن کوردەو هەنزیکی گوندی غواری ئەهەرنیمی بدلیس، پێراگەیان دوو. ئەو دەلێت کە رووداوێکە 31ی مانگی رابردوو/مابۆ رووداو هەواییکبوو بە کوشتن، کە یەک لە دووانە کە دکتۆر رینۆلدز، لە دە شوینەوه برینی پێوه کە زامی شمشیر، دەست و دەمی هەردووکیشیان بەسترانەتەو راکێشراوەتە ئێو دەوێکانەوه و جێهێلراون تاوێکو بمرن.

و آلەس بە عەریفی پاشا دەلێت: "ئامانج لەم پەیمە ناگادار کردنەواتانە و بەگۆزەیی دوا زانیاری و هەوایی تاییەت بەخۆم، وای لەم بارەیهوه زۆر کەمتەر خەم و بێبایەخ بوو و پشتگۆیخستنی لەم روووه گرتۆتەبەر و تارا دەیهکیش بەرپرسە لەهەلاتتی جەردەکان. بەرێزتان کە خزمەت بە پرسی دادپەر وەری و مرقایەتی دەکەن، پێویستە لەم بارەیهوه تائەو پەری هەوایی و کۆششی جیدی بکریت لەپێناو قۆلبەستکردنی چەتەکان..."

هەر لەم روووه، میستەر مینس، نووسەری کۆمیتەیی بآلو سکر تیری بۆردی ئەمریکی مسیۆنەکان، لە 19ی جونی 1883دا، نامەیهکی ئاراستەیی وەزیری دەرەوی ئەمریکا میستەر فریلیگۆینسن، سەبارەت بە پێشیلکردنی مافی هاوڵاتیانی ئەمریکی لە ئیمپراتۆری عوسمانیی کردوو، ئەوێ کە پێچەوانەیی ریکەتنامەیی نیوان هەردوو وڵاتە. هەروەها میستەر مینس ئەوێ بە وەزیری دەرەوه و تەووه کە بەو دواییە لە سکر تیری بۆردەکیانەوه لەئەستەمبول بەهرواری 29ی مابۆ، نامەیهکی پێگەیشتوو و باسی ئەوێ تیا بە کە توشی دڵهراوکی بوون کاتیک هەوایی هێر شکر دهنەسەر هەریەک لەقەشە ناپ و دکتۆر رینۆلدزیان لە بدلیس، بیستوو، ئەو دووێ یەکەمیان لەبدلیس و ئەوێ تریشیان لەبەنکەیی شاری وانە. ئەوان لەلایەن پیاوانیکی یاساشکێنەوه پەلاماردراون و دکتۆر رینۆلدز دە برینی پێوه کە جێگەیی شمشیر، چاوەری و لەلامی تەلەگرافیک دەکەن بۆ هەوایی زیاتر، ئەم پەلامارە پێویستی بە وەلاماندەوهیهکی تونده لە واشنگتۆنەوه.

دیاره و لاتە یەهکگرتووەکانی ئەمریکا، کە بەتەواوی بناغەیی دەزگاوی پەییەندییە دپلۆماتییەکانی لەدەوڵەتی عوسمانیی بەشێوەیەکی چەسپاوی دانەمەزراندبوو، لەناوچەیی موش و بدلیس بنکەیی مسیۆنیری و نوینەراییەتی ئەمەریکی نەکردبوو، هەر بۆیە سەرمتا هەوڵیدا بەهۆی تواناوی شارەزایی دپلۆماتیکاری بریتانییەو لە ئەستەمبول و شارەکانی دیکەیی کوردستان و دەوڵەتی عوسمانیی، هەوڵی ورد سەبارەت بە پەلاماری ئەو دوو مسیۆنیری هەوڵاتی خۆی کۆبکاتەو.

لەم روووە، وەک لە لەنامەیی "چۆن داقیس"ی یەکەمین بریکاری وەزیری دەروەیی ئەمریکا، بۆ کۆنسولی ئەمەریکی لە کۆنسولخانەیی و لاتە یەهکگرتووەکان لە ئەستەمبول لە رۆژی 10ی جولای 1883دا، هاتوو: "پاش گەشتنتی پەیمەکەت سەبارەت بە بەهێر شکر دێسەر هەریەک لە ناپ و رینۆلدز، لەنزیک بدلیس لەلایەن کوردانەو، کارەکانت لەو بارەییەو پەسەندکراو و پەلامار دەرهکان دیارییدەکرین و بەشێوەیەکی دروستیش سزادەدرین، تۆش پێویستە سوپاسی وزارەتی دەروەیی ئەمریکا بگەییەنتە میستەر ویندھام نوینەری خاوەنشکۆی بریتانی لە ئەستەمبول لەپای ئەو هەوکارییەیی کەبەهۆی کونسولی بریتانییەو لەئەرزووم لەبارەیی ئەو نارەزایییەیی لەحاست ئەم پەلامارە پێشاندر او."

دیسانەو، لە رۆژی 6ی سێپتەمبەری 1883دا، کونسولی ئەمەریکی لە ئەستەمبول، لەنامەیکیدا، عەریفی پاشای وەزیری دەروەیی عوسمانیی بۆ سزادانی تاوانباران و پەلامار دەرانی ناپ و رینۆلدز ئاگادار کردو. ناوبراو بەپەژارەو بەس لەو دەکات کە فەرمانەکانی ئەستەمبول بۆ گرتن و دادگاییکردنی هێر شەبەران بەلارییدا براو، راستە بەشێکی کەمی ئەو کەلوپەل و پارانەیی لەلایەن هێر شەبەرانەو براون گەڕیندراو نەتەو، بەلام والی بدلیس لە قۆلبەستکردن و پەلکێشکردنی تاوانباران بۆ بەردەم دادگا، پشتی پێنابەستری، ئەو والییەکە کە زانیاریی بر واپیکراو لەسەر گەندەلیی و بەرتیلخۆریی هەیی. هەر وەها هەوڵی گشتیی هەیی کە ئەو بۆخۆی لەگەڵ کورده دزو جەردەکانی ویلايەتە کەدا شەریکەو یان لەژێر کاریگەریی و ترسی ئەواندایەو چاوپۆشییان لێدەکات."

هەر وەها، و آلاس بە وەزیری دەروەیی عوسمانیی دەلیت: "من ناتوانم لەبری هەوڵاتییە موسوڵمانەکان هیچتان پێنایم، بەلام دەتوانم سەرنجتان بۆ هەوڵاتیانی و لاتەکەم رابکێشم. ئەوانەیی لە ولایەتی بدلیس دەژین و

سەر و مآلیان لەمەترسییەکی زۆردایە، لەپای متمانەنبونیان بە حکومەت، لەرێگای کونسولخانەو داوایانکردووە تەگای بەیەکێکی بەکەین بۆئەوێ بپارێزین. لەرێستییەدا، هەتا کۆ ئەفسەریکی نەتەرس و بوێرو جەربەزە بۆ بەرێوەبردنی کاروباری ئێو هەریەمانەنرێت، هەر رۆژی دەبێت هەوایی ئازاوەی نوێ و کۆمەڵکۆژی کرێستیانییەکان ببیستی."

General Wallace to Aarifi Pasha.

UNITED STATES LEGATION,
Constantinople, June 13, 1883.

HIGHNESS: I beg to inform you of an attack upon two American missionaries, Rev. Mr. Knapp and Dr. G. C. Reynolds, by Koords, near the village of Ghuorie, in the region of Bitlis. The assault took place on the 31st of May last, and was accompanied with both robbery and attempted murder. One of the gentlemen, Dr. Reynolds, received ten cuts with a sword. Both of them were tied, gagged, and dragged into the bushes, and left to die. The object of the present communication is to inform you, according to my latest intelligence, that the governor has manifested the most singular inattention in this affair, and may fairly be charged with the responsibility of the robbers' escape.

Your highness will serve the cause of humanity and justice by ordering that the most energetic measures be taken for the apprehension of the robbers.

I think it only necessary to make the suggestion to your highness, and avail, &c.,
LEW. WALLACE.

Mr. Means to Mr. Prelingerhusen.

BOSTON, June 19, 1883.

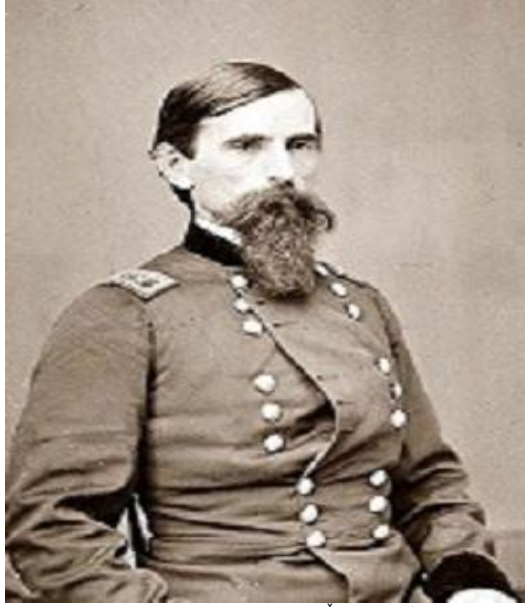
SIR: The Prudential Committee of the American Board of Commissioners for Foreign Missions respectfully call your attention to recent violations of rights of American citizens in the Turkish Empire. There are, as you well know, many of our citizens engaged in educational and missionary labors in Turkey. We suppose that cases of attempted violation of treaty rights have been reported to the United States Government by General Wallace, our minister at Constantinople, particularly in the cases of Rev. H. Y. Perry, of Kara Hisar, and Rev. Lyman Bartlett, of Cesarea. We have just received a letter from one of the secretaries of the American Board, temporarily in Constantinople, dated May 29, in which he says: "We are made anxious by a telegram announcing that Rev. G. C. Knapp, whose residence has been in Bitlis, and Rev. G. C. Reynolds, M. D., of Van, have been attacked by lawless men, and that Doctor Reynolds was smitten by ten sword-cuts. We wait a reply to telegram for further particulars. This assault calls for vigorous measures at Washington."

Doctor Reynolds and Mr. Knapp, we presume, were traveling in the country at the time.

We are sure it is only necessary to call the attention of the State Department to the condition of things, of which the treatment of Messrs. Perry, Bartlett, Knapp and Reynolds are illustrations, to secure such interposition from our Government as the circumstances demand.

Very respectfully, &c.,

J. O. MEANS,
Clerk of the Prudential Committee and Secretary of the American Board.

لويس والاس (1827-1905)

محمد عريفى پاشا (1819-1895)

Mr. Davis to Mr. Wallace.

[Extract.]

DEPARTMENT OF STATE,
Washington, July 10, 1883.

SIR: * * * Your dispatch No. 234, of June 18, reporting the particulars of the flagrant attempt upon the lives of the Rev. Mr. Knapp and Dr. G. C. Reynolds, by Koords, near Bitlis, has been received.

Your action in the premises is approved, and it is trusted that the offenders will be secured and properly punished. You will convey the Department's thanks to Mr. Wyndham, Her Majesty's representative at Constantinople, for his courteous assistance through the British consul at Erzroom in the matter of the complaint of the assaulted gentlemen.

I am, &c.,

JOHN DAVIS,
Acting Secretary.

Mr. Wallace to Arifi Pasha.

UNITED STATES LEGATION,
Constantinople, September 6, 1883.

HIGHNESS: Referring to the cases of Mr. Knapp and Dr. Reynolds, Americans attacked upon the highway, robbed, and left for dead by Koords in the neighborhood of Bitlis, it is with the greatest regret that I find it necessary to renew my demands heretofore presented upon the subject. My regret, I beg to say, is heightened by consideration of the failure of the orders you were good enough to issue in behalf of the Sublime Porte for the apprehension and punishment of the offenders. The goods and money taken from the American gentlemen have been restored but in small part, while the robbers are at large. Of course I cannot know what reports have been received by your highness touching the affair, still I think you will excuse me for saying that the facts are as I here state them, and for adding, with necessary plainness, that the Sublime Porte cannot rely upon the governor to bring the robbers to justice.

The information touching that official's administration of his office is from most credible sources, and justifies me in requesting and urging an investigation of his official conduct; for bribery and corruption are openly charged against him, and it is a common report in Bitlis that if he is not actually confederated with the thieves, robbers, and lawless Koords of the vilayet, he is at least overawed by them, and to such a degree that good men of all nationalities and creeds are living in constant fear, knowing it useless to approach him with petitions for redress.

Now, your highness, I cannot assume to speak in behalf of the many good Mussulmans who are thus misgoverned, or to ask redress for them, and I do not; but I make certain of your seeing, and agreeing with me, that it is my duty to call attention to the situation of my own countrymen who live in Bitlis and the vilayet. They are in serious danger to life and property, and share the general distrust of the governor to such extent that they prefer to appeal through the legation to the Sublime Porte for protection. There can be little doubt, in fact, that unless some good, determined, fearless officer is sent to administer the affairs of the province, you may look for news of riot and massacre of Christians any day. I beg to repeat that the mischiefs there brewing cannot be too speedily made a subject of vigorous inquiry and prevention.

I avail, &c.,

LEW. WALLACE.

دياره ميستر والاس، به هوى ئهو نامه تاييه تيهى كه له رۆژى 24ى مایۆ رابردو، له لایهن خودى دكتور رینۆلدز مه بۆ نیردرابوو، تارا دهیهك ناگاداری چۆنیتى رووداوه كه بووه. سه ره تای نامه درێژمه كه دكتور رینۆلدز به باسى هاوینی 1882 دهستیكر دووه، كه چۆن ميستر والاسى بینومه پنییرا گه یاندووه كه له ناوچه ناوخویه دووردهستهكانى ئیمپراتوری عوسمانی، هاو لاتیانى ئهمریكى ههن و پنیوستیان بهویه له لایهن كونسول هوه پپاریزین. ئنجا باس له مه دهكات كه ههوت سال پنیستر، كۆمهلهیهكى مژده بهری كریستیانى لوكالییان بۆ بهریوهردى كارمکانیان و پنیخستنى پیکهیناوه، كه سالانه له به هاردا كۆبوونهوى ئاسایى خۆى ده بهستیت، ئهوى ئه مسال بریار بووه له نزیك شارى موش ئهجام بدریت.

رینۆلدز، پنیش ئهوى له وان ده به چیت، چاوى به والى كه وتوووه واریكهوتون كه پنیوست بهوه ناكات زه بهیتیه له گه ل خویان بهرن، كاتیك چۆته بدلیس و قه شه ناپى بینوه، له ویش چاویان به والى بدلیس كه وتوووه پنیان وتوه كه رۆژى دواتر ده چن بۆ موش. بهوه یهى كه دهشتى موش ئاوه دان و پرگوندبووه، له سه ره ئهوه ریکهوتون كه زه بهیتیه له گه ل خویانه نه بن و والیش هیچ پنیسیازیكى ئهوتوى پنیه کردوون.

گه شهته كهیان بۆ موش بى كیشه بووه له نیوه رۆى رۆژى 21ى مایۆ بریارى گه رانهویان داوه. پاش ههوت سه عات رۆیشتن، گه شتوونه ته شوینی ههوانهوى شهویان له مانیك بوون له گوندى غواری كه كوردیكى به ناوبانگی لى نیشه جیبوو به ناوى میرزا بهگ، لهو ماله دا چوار ئه مه نیی تیداژباوه. هۆدهیه كیان پنداون بۆ ههوانهوه.

وهك باوه، له گه ل هانتى كه سانهى غهواره بیانی، خهلكى گوندیان لى كۆبوته وه ئهوانیش له بهرماندویتی ریگا، زۆر ههسه له هى قسه كردن و دواندى ئهوه خهلكهیان نه بووه و پنیانوتون شوینه كه چۆلبه كن و ئهوانیش زۆر بهیان رۆیشتوون، دواتر قه شه ناپ و رینۆلدز خهریكى خواردنى شیو بوون، لهوكاته چهند كه سیكى دیکه ی گونده كه خویان به ژووردا كردووه. رینۆلدز تیبینی ئهوى كردووه كه لهكاتى هاتنه ژووروى ئهوانه، ئاماده بووان جۆره ریزیکیان نوانده، به لام ناپ و رینۆلدز نه یانزانیوه ئه مانه كین و له سه ره خواردن و ههوانهوى خویان به ردهوامبوون. له م كاته دا یهكێك له خزمهتكارى گه شهته كه به گوپی دكتور رینۆلدز دا چرپاندوویهتى و تویهتى: یهك لهوانه ی هاتوون موسابهگی كورى میرزا بهگه!!

پاش نەمە، رینۆلڈز ۋەك ریزنۋاندن چایەكى بۆ موسابەگ تىكر دوو ھو بۆى نار دوو، بەلام ئەو ۋەرىنەگرتو ھو رەتىكر دۆتەو. رینۆلڈز دەلئیت: ئىدى تۆ دەتوانى قەزا ۋەت بەكى ئايا ھىچ پەيوەندىبەك لەختوان ئەم روودا ھو ئەوانى تردا ھەبوو ھە دواتر روویاندا ھە؟! لەوانى ھە لای ۋاىتت كە ریزی تەواومان لى نەگرتىت ۋە بايەخمان پىنەداىت!

بەگویرەى نامەكە، ھەردو مسیۆنیرەكە، بەیانى كاتر میر ھەوت روژی 22ى مایۆى 1883، بەرەو بدلیس بەرىكەوتوون ۋە ئەوانەشى لەگەلئان بوون، خەرىكى بەستنى گۆلۇبار ھەكائیان بوون ۋە نیازیان بوو لەگەندىكى سەرەرىگا بوەستن تا ئالىك بەنە ئەسپەكائیان، پاش كاتر میرىك ۋە نیو رویشتن، پیاو ھەكان لەبەر نەبوونى جو لەگەندەكە نیو كاتر میرىك لەناپ ۋە روۆلڈز دوادەكەون. رىگەكە لە بنارى شاخىكەو بەرەو دەشتى موش دادەگەرىت كە پىدەوترىت "ئارزۇدئوس"، لەگەل ھاتتەخوار ھەو بەو پىدەشتەدا، رینۆلڈز لەئەسپەكەى دیتەخوارو بەپىادە دەروات. پاش ماو ھەكى كەم سى كورد دەبىنن كە سەرنجیان رادەكیشىت، چونكە بەپىادە دین ۋە يەككىیان سەرشىتەنە گۆرانىبەكى ناوازە دەچرىت، پاشان ئەو ھەیان كە گۆرانىكە دەلئیت، لەدكتور رینۆلڈز دیتەپنىش ۋە بئەو ھىچ قەسپەكە یان داوايەك بكات ۋە محشىبانە بەشمشیرەكەى ھىر شەكەتە سەرى چەند جارىكى لىدەدا بەشىو ھەكە خوین بەسەر وچاوو مل ۋە گىانیدا دەچۆرىت. ھەروەھا بەو ھۆبەى رینۆلڈز وىستویەتى بەرگرىى بكات ۋە دەستى بكرىت، چەند لىدانىكىش بەر دەستوپلى كەوتوون ۋە برىندار بوون، دواتر بەھەرسىكیان رايانكىشا ۋە تەو ھەو دەو ھەكان ۋە پوتەكانىشیان لەپىداكەندو ھە.

رینۆلڈز ھەروا روودا ھەكە دەگىرىتەو ھە دەلئیت: "ھەمان كات يەك لەو سىبانە ھەلېكوتايە سەر مىستەرناپ ۋە بەكوتەك ئەمكىشا بەسەر گۆنلاكىدا ۋە ناچار يكر دەلسەر ئەسپەكەى دابەزىت، ئەوسا رىشى مىستەرناپى گرت ۋە رايكىشا ۋە بەرىنەدا، ھەرچەندە، مىستەرناپ سەعاتەكەى خوشى داىە، دواى ئەو ھى لىدانىكى توندىان سەرواندە پاژنەى، خستیانەسەر چۆك ۋە پىلاو ھەمیان داكەند ۋە رايانكىشايە نىو دارودە ھەكان. ئنجا جەكائیان لەبەر داكەندىن ۋە پالئانخستىن ۋە دەستیان نايە بىنمان ۋە بەدواى پارەدا دەگەران ۋە رووتانكر دىنەو ھە، پاشان دەستو چاویان بەستىنەو ھە قاچیان گرىداىن ۋە دواى تالانكر دىنمان جىيان ھىشتىن.

پاش ئەوئى ھەراکە نىشتەوئە، بەدەنگى "ئحم" يەكترمان ئاگادار کردوئە و زانىمان كەماوین، ئەوسا بەدەنگى نزم كەوتینە دواندنى يەكترى، ئنجا كەوتمە سۆسەى ئەوئى بزائم چەندە دەستم بەتوندى بەستراوئەئە!!

پاشان دکتۆر رینۆلدز دەتوانیت دەستوپىيى خۆى و دواترى قەشەناپیش بکاتەوئە، ھاوکات چوار کەسەکەى دیکەش کەلەگەشتەکە لەگەلئان بوون دەگەنە ئەو شوینە، بەلام ئەمان پىيان وایە کە ئەوانە دزەکان بن گەر ابیتنەوئە، ھەربۆیە خۆیان دەشارنەوئە و پىيان باش بووئە بیدەنگىيى خۆیان پياریزن... دواتر کە ئەوانیش رویشتون ئنجا لەنیو دەمنەکان ھاتونەتە دەروئە و بەپىادە تاگوندىک رویشتون بەناوى "گۆتسى"، پىش ئەوئى بچنە نیو گوندەکە يەکێک لەپىاوەکانى خۆیان لەگەل سەربازیک و ھەروەھا گوندىیەک، چاویان پىيان کەوتوئە، ئەوان ئەسپەکانى ھەردو مسیۆنرەکەیان پىبووئە و تووانە کە پىش ئەوئى بگەینە ئەو شوینەى ئیوئى لى پەلاماردرون، دوو پىاومان بىنیوئە بەسەر ئەسپەکانەوئە و وتوانە ئەسپەکانیان لەو دەشتە دۆزبوئەئەوئە گرتوواننەئەوئە!!

دواتر، دکتۆر رینۆلدز باسى خۆى و قوولئى برینەکانى سەرو دەستى دەکات و دەگىریتەوئە کە چۆن خوین بە جەستەیدا چۆراوگەى بەستوئەوئە لەدۆخیکى مەترسىیدار دابوئە، چونکە دوو لەو برینانەى بەسەربىوئە بوون قوولبوون. پاش پىچانى برینەکانى و رویشتن بۆماوئە ھەشت کاتر مەر، گەشتوونەتە مالى مېستەر ناپ لە بدلیس.

رینۆلدز بە مېستەر و آلاس دەلئیت: "بەھای ئەو کەلوپەلانەى لىمانبراوئە زۆرنییە و ھەر بايى 30 لىرمیەکە، ئاشکرايە بەشئوئەیکى سروشتى، ئەم رووداوئە ئەگەر بەوردی بەدواداچوونى بۆ نەکرئیت، وادەکات ھەلوئىستى ھەموو ئەمریکىيەکان لەم ناوچەیدا بکەوئیتە دۆخیکى ناپاریزراوئە، جگەلەوئەى، زۆر لەسەر ژيان و پىگەى کریستیانەکانى ناوچەکە کارىگەر دەبئیت.

تاوئەکو ئىستاش ھىچ شکایەتیکمان لەدژى والى نییە، تەنانەت پىش ئەوئەش کەنامەکەمان کەبەر جەستەى کەیسەکەمان دەکات بگاتەدەستى، بۆخۆى پزىشکى حکومىيى ناردۆتە لامان و سەیرى برینەکانى کردووم بەنیازى بەلگەمەرگرتن، ھەروەھا بەلئىنى خۆى داوئىنى کە ھىزى سەربازىيى سوارە دەنئیرئیت تاوئەکو ئەنجامدەرانى ئەم کارە بدۆزنەوئە بىانھئینن بۆ شارەکە... تائىستا جگەلەوئە پزىشکە حکومىيە ھىچ بەرپرسىکى تر بانگيان

نەكر دووین و نەھاتوونەتە لامان، تەلەگرافىكمان بۆ مىستەر ئايرسى
كۆنسولى ئىنگلىزىيە لى ئەر زۆم نار دوو و داوامان لىكردوو ئەگەر
دەتوانىت بىت و ھاوکار بىمان بکات."

شاينى باسە، لەسەر داواى كۆنسولى برىتانىيە لەنەستەمبول، مىستەر
ئىفرتى كۆنسولى برىتانىيە لەكوردستان، مىستەر ئايرسى جىگرى
كۆنسولى برىتانىيە لەشارى وان راسپاردبوو، كە بەنەينىيە زانىارىيە لەسەر
ئەو پەلامارەى كراوتە سەر دوو مسیۆنیرە ئەمرىكیەكە كۆبكاتەو
بەرپرسانى سەر مەوى خۆى لى ئاگادار بکاتەو. مىستەر ئايرس، پاش گەر ان
و لىكۆلینەو مەكى ورد، ھەندىك زانىارىيە سەبارەت بە رووداوەكەى 22
مايۆى لە 16ى ئوتدا، داوتە مىستەر ئىفرت و بۆى نووسىووە كە چۆن لەسەر
داواى ئەو لىكۆلینەو مەوى لەو پەلامارە كوردووە لەبەر ئەو مەسەلاتى
سنووردابوووە نەیتوانیووە زانىارىيە لەدەسەلاتداران وەر بگریت، بەلام
توانیووەتى سى لەو چوار كەسەى پەلامارەكەيان ئەنجامداوە بزائىت.
دانىشتووانە كرىستیانىيەكەى گوندى كوبيان "خافىنیر" كە موسابەگى كورى
مىرزابەگى تىدا نىشتەجىيە، ئەو مەركەزىيەكەى كوردى بەھىزە، جەختیان
لەو كرتۆتەو كە بۆچوونەكەى دكتور رىنۆلدز بەتەواوىيە دروستەو
موسابەگ پىي و ابووە كە ئەو پىشوازىيە سارادەى ئەو دوو مسیۆنیرە،
سوكایەتەكە پىيكر او. وىرەى ئەو مەوى، كە ئەوان لەسەر مەتادا بەتەواوىيە
كەسایەتەى ئەویان نەناسىووە، بەلام ئەو جەختى تۆلەكردنەو مەوى بۆخۆى
كرتۆتەو، تۆلەكەشى بەو شىو مەوى كرتۆتەو كە رىنۆلدز گىر او پىيەو.
ھەر چەندە كە چوار كەس لەو رووداوەدا بەشدار بوون، يەككىيان لەنۆ
دارودەو مەكاندا بوو كە بۆكاتى پىيىست دانراو، موسابەگ خۆى سەرۆكى
بانەكە بوو بەلام پۆشاكى بەگىتەى لەبەر دانەبوووە خۆى گۆرىو،
عەبايەكە رەشى بەخۆیداو او ھەر ئەو پىش بوو بەشمشیرەكەى پەلامارى
دكتور رىنۆلدزى داو. موسابەگ وىرەى ئەو مەوى يەككى لەخزمەتكارەكانى
گوندەكەى خۆى لەگەلدا بوو كە ناوى نەزانراو، دوو كوردى تری لەگوندى
"مارنىك" لەگەلدا بوو بەناوەكانى شەرىف ئوغلون عوسمان و ئەسكان
ئوغلون ھەسەن.

كاتىك والى بدلىس ھەوالى پەلامارەكەى زانىو، زەبىتەى نار دوو بۆلاى
مىرزابەگ كە تاوانكاران بگرن، بەلام مىرزابەگ زەبىتەى كەنى بردۆتە
گوندى "ئەفزۆت" و چوار كوردى خىلىكى تری وەك ئەنجامدەرانى تاوانەكە

داوخته دهستیان. پاش ئهوهی قولبهستیان کردوون و بردویانن، شهو له ریگهی چهند کهسیکهوه، لهپهنجهره ی زیندانهکهوه، بهشیک لهکهلوپهله دزراوهکانی دوو مسیونیرهکهیان فریداوخته لای چوار کهسهکه، بهلام ههموو شتهکان نهبووهو هیشتا هندیکی ماوه. ئهوش بوئهوه کراوه که زهبتیه له بونی ئهوه گونده دوور خههوه که ئهوه کهسهانهی تیدایه بهراستی لهرووداوهکه تیوهگلاون. چ قهشه ناپ و چ دکتور رینولدریش، نهیانتوانیوه هیچ یهک لهو چوار پیاوه بناسنهوه، بهلام ههر دووکیان لهسر نهوه کۆکن که یهکیک لهوانه ی پهلاماریاندان تارادهیهکی زور شیوهی له موسابهگ چوو، ههروهها جیگه ی گومانیشه که ههریهک لهو دوو مسیونیره بتوانن ئهوه پیاوه راستهقیانه بناسینن، چونکه رووداوهکه زور خیرا رویداوه، بهلام میستر ناپ پیوایه که دهنانیت سهروکی باندکه بناسینهوه.

زور مهحاله چاوهریکین که ههوالدرهکانم وهک گهواهیدهر بینه دادگا و بهدنیاییهوه ئهوه دهبینه هو ی ئهوهی ژانیان لهدهستبدهن، چونکه ههر لهیهکهم سهرنجهوه زهمهتهه بتوانین به بهلگه ی سهلمینر یهک لهوانه راپیچی دادگا بکهین. بهلام تهنانهت ئهگهر موسابهگیش یهکیک نهیبت لهتاوانکارهکان، ئهوهی جیگه ی پرسیار نییه ئهوهیه که خو ی و باوکی بهرپرسن له تهواوی ئهوه توندوتیزییانهی لهههریمهکهدا ئهجامدهریت، لهنیو خهکدا قسهیهک ههیه که دهوتری: بی ناگاداری ئهوان بالنده ناتوانیت بفریت، ههروهها ئهوه موسابهگه چتهوه پیاوکوژیکی بهدناوه.

ئهوهندهش پهیههندی بهررسی پاسهوانهوه ههبووه، دکتور رینولدر داوی زهبتیهی نهکردوه که لهگهشتهکهدا لهگهلیین، بهلام پیش ئهوهی برۆن، ئهوهی لهفهرمانداری گشتیی بدلیس پرسیهوه، که داخو هیچ مهترسییهک لهریگادا ههیه؟ وهلامهکش ئهوه بووه که ئاسایش بهتهواوی له مهملهکههتا بهرقراره، ههر بویه دکتور رینولدر بیری لهوه نهکردوتهوه که پاسهوانی پیویست بیت.

پیویسته تهنیا ئهوه زیدهکهم که سزادانی موسابهگ کاریگهریبتیی سوودبهخشی لهسر کوردهکانی دهورو بهری بدلیس دهیبت. "

ههروهها، میستر نیقرتی کۆنسو لی بریتانیی لهکورستان، له 31ی ئوتی 1883دا، میستر ویندهامی کۆنسو لی بریتانیی له ئهستههمول لهههندیک زانیاریی ناگادار کردوتهوه، ناوبراو نووسیویهتی که بهگۆیره ی ئهوه نامانهی میستر ناپ بو هاور ی مسیونیرهکانی لهوان نار دووهو ئههیش چهند بهشیکی

لې خویندوتەو، ھەر وھا بەپێی ئەو نامە تاییەتەیی که خودی قەش ناپ بۆی نار دوو، درکی بەو کردوو که دۆخی مسیۆنیری و لایەنگرانی کۆنسیای پرۆتستانی ئەمەریکی لە بدلیس باش نییە، رۆژانە، خۆی و ئەو ژنە مامۆستایەیی لەوێ بەردیان تێدەگیرئ و ئەو شوپانەش پەلامار دەدرین که بەم دواییە بەگوێزەیی ھەرمان و رینیدانی بابی عالی داینامەزاندوو. قەشە ناپ ئالۆزی رەوشەکه بۆ ئەو دەگەر نیتەو، که ھەنگاوی جیدی و رازیکەرانە بۆ ئەو تورەییەیی جونی رابردوو " لەبەرەتدا مایۆیە" نەراو...

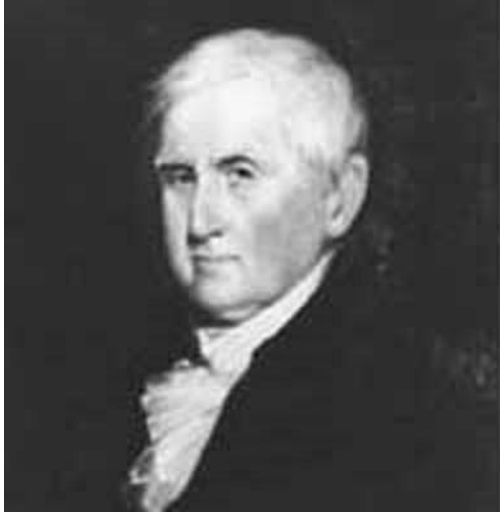
ئێفرت، داو دەکات که وەزیری ئەمەریکا ئاگادار بکریتەو که بەدەم دۆخەکەو بچن و والی بدلیس لە رەوشەکه ئاگادار بکریتەو. " سەبارەت بەوێ که کۆ بەشمشیر لە دکتۆر رینۆلدزی داو؟! ئێفرت دەئیت که چاوەرپی راپۆرتی میستەر ئایرسە و دەشتوانیت ئەو بئیت که موسابەگی کوری میرزابەگ، ئەو کەسەیی دکتۆر رینۆلدزی دادروو. " لەسەر بەنی ئەو زانیاریانەیی که میستەر والاسی کۆنسوڵی ئەمەریکی لەئەستەمبول، لەمسیۆنیرەکان و دپلۆماتکارانی ئینگلیزی و ھەواگرەکانی خۆیان لەمەر رووداوی پەلاماردانی ھەردوو مسیۆنیرەکه لەبدلیس بەدەست پەنابوو، کەوتەو پەيوەندیکردن بە بەرپرسیانی بالای عوسمانییەو و لەرۆژی 10ی سینیەمبەری 1883دا، دیسانەو نامەیکە دیکەیی بۆ وەزیری دەرەوێ عوسمانیی " عەریفی پاشا" نارد و سەرنجی وەزیری بۆئەو راکتێشاو که نە چەتە پەلاماردەرەکان گیراون و نە کەلوپەلە دزراوەکانیش بەتەواوی بۆ مسیۆنیرەکان گەر ئێندر اونەتەو.

دواتر والاس، وردەکاری پەلامارەکه بۆ عەریفی پاشا دەگێریتەو، گوايە میستەر ناپ و دکتۆر رینۆلدز شەوێک لەمالیک بوون و نەیان توانیو پیلەچاپەک پێشکەشی موسابەگ بکەن، که کوری میرزابەگەو سەرۆکی بەھیزی کوردەو لەگوندی کوبیان "خافینیر" نیشتەجێیە، موسابەگ ئەوێ بەسوکایەتی دانامو دواتر ئەوان کۆپێک قاومیان بە ریزەو بۆناردوو، رۆژی دواتر، موسابەگ چۆتەسەر رینگایان، چوارکەس پەلاماریاندان، که یەکیکیان خزمەتکارەکی خۆیەتی لەگوندی کوبیان و دوانەکی تریشیان شەریف ئوغلون عوسمان و ئەسکیان ئوغلون ھەسەنە کەدانیشتووی گوندی مۆرینکن.

موسابهگ که خۆی سەرۆکی دهستهکه بووه، بهدهستی خۆی دکتۆر رینۆلڈزی بریندار کردووه و بهجێشیهێشتووه بهو خهیاڵهێ بهدم قهڵبهکانی شمشیرمهکیهوه مردبیت. هاوملهکانیشی، میستر ناپیان کوتیوه تاكو ئهویشیان بهو درده بردووه، پاشان رایانگێشاوته نیو دارودومهکان و کهلوپهله گرانبههاکانیان بردوون. و آلاس پاشان ههموو ئهو زانیاریانه بو عهریفی پاشا دهگیریتهوه که پیشتر میستر ئایرسی بریتانیی بو ئهمریکیهکانی کۆکر دبووه و ئنجا باسی ئهو راپۆرته دهکات که دادومه که سهپارمت به سزادانی تاوانباران و گێرانهوهی کهلوپهلهکانیان نووسیهوهتی و دهلێت که ئهو راپۆرته راست نییهو لهوهش زیاتر سەرۆکی بکوژان، موسابهگ، تهواوی ئهو ماومه بهناسانی سوڤاوتهوه."

دواتر، و آلاس دۆخهکه بهو شێوهیه وینا دهکات که لهناوچهیه لهبری ئهوهی تاوانکاران سزابدین، ههروهها باسی خراپیی ئاکاری والی بدلیس دهکات و کهچی دهمپاریرین. ههروهها باسی خراپیی ئاکاری والی بدلیس دهکات و دهلێت تاوهکو ئهو لهوئ بێت سزادانی تاوانکاران بیهودهیه. پاشان و آلاس پیشنیاری ناردنئ ههفسهرکی ئازدهکات که بجیت لێکۆلینهوه له ئیدارهی والی بدلیس بکات و خۆی لهبری ئهو کاربگریتهدهست، ئهوهی وادهکات ژيانئ خهڵکی زۆری کریستیانئ لهوئ رزگار بکات که ئیستا که لهمهتر سیبیدایه، بهشێوهیهک بتوانن چیژ لهمافه مهدهنیی و یاسایی و ئاینیهکانیان ببینن که ئیستا نییانه.

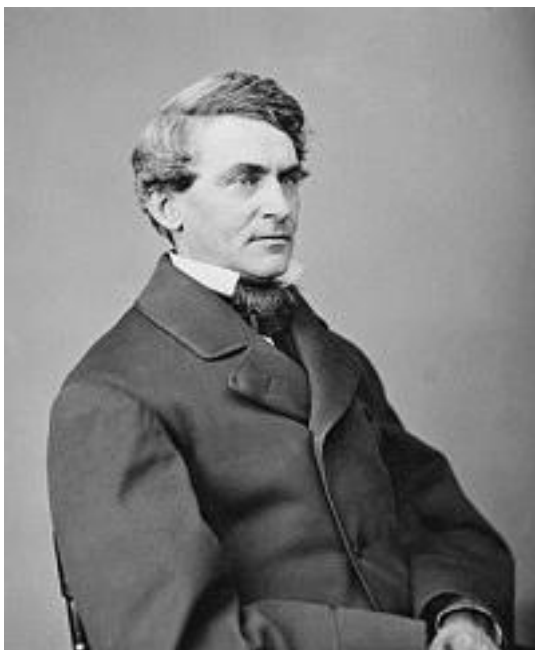
ههروهها دهبیت موسابهگ و چهتهکان که شهریف ئوغلون عوسمانهوه ئهسکیان ئوغلون ههسهنه، قۆلبهستبکرین و بهتونیدی سزابدین، بهوشێوهیهی ئهوانهی که ئیستا لهژيانئ خویان دهترسن، بتوانن لهدادگا گهواهی خویان بدن. لهههموو حالتهکاندا، میرزابهگ و موسابهگ که سەرۆکخێلن، بهتهواوی بهرپرسن له تاوانی دهستوپهوندهکانیان. ههروهها و آلاس، عهریفی پاشا ئاگاداردهکاتهوه، که سزادانی تاوانکاران و قهرهوکردنهوهی پهلامار دراوهکان دهشیت ریگچارهسهری کهیسهکه بێت، دهنا بهیچچهوانهوه، دژی بابی عالی شکات دهکات و ههروهها داواش دهکات که لهم ماومهدا، پارێزگاری زیاتر بومیستر ناپ و دکتۆر رینۆلڈز تهرخان بکریت."

جۆن داڧيس (1902-1851)

دكتور جورج رينولدز

تيۇدۇر فرديك فريلنگويسن (1817-1885)

قەشە ناپ

Mr. Reynolds to Mr. Wallace.

BITLIS, May 24, 1883.

DEAR SIR: When I had the pleasure, in company with Mr. Williams and others, of calling on you last summer, I told you I wanted you to have a realizing sense that there were American citizens residing in the far interior of the Empire who might some time have occasion to claim your protection. I little thought then, however, that I should have occasion to report such an occurrence as that which I now seat myself to tell you of.

Seven years ago, in the attempt to secure the co-operation of the people in our work, we organized a Domestic Missionary Society, which holds its annual meeting in the spring. This year the meeting was appointed at a village near Moosh. Before leaving Van, to attend this meeting, I called upon our *vahi* and asked for a road *bouralty*, and we agreed in the opinion that a *zaptieh* was unnecessary. On reaching Bitlis, with Mr. Knapp, I called on the Bitlis *vahi*, and we informed him we were going to start for Moosh the following day. As the road lies across the Moosh plain, where villages are frequent, we are not accustomed to take a *zaptieh*, and the *vahi* made no suggestion of any necessity of doing so now.

Our journey to Moosh was without incident, and at noon of Monday, May 21, we started on our return. Seven hours brought us to our night's resting-place at the village of Ghuorie, where resides a noted Koord, Mirza Bey by name. We put up at the *oda* of one of the four Armenians who reside there. As usual on the advent of a stranger the villagers crowded into the room, but owing to our fatigue and the lateness of the hour, we did not feel able to converse with them, and asked them to withdraw. The majority had done so; and Mr. Knapp and I had seated ourselves for our supper, when a few more villagers came in, to whom I noticed the villagers paid some honor; but we had no idea who they were, and kept on with our meal. Our servant came and said one of them was Moussa Bey, the son of Mirza; whereupon I did him the honor to send him a cup of tea, which he declined. You can judge whether there is any connection between this occurrence and subsequent events. He may have considered that we did not pay him sufficient honor.

At 7 o'clock the next morning, May 22, Mr. Knapp and I started on while the men were tying on the loads, intending to stop and feed our horses at the next village we were to pass through, an hour and a half distant (there was another village between, a few minutes from the road), as we had been unable to secure barley at the village where we had staid. Our men were delayed to find an umbrella that had disappeared, so that they were twenty or thirty minutes behind us. The road crosses a spur of the mountain that juts out into the plain, called the "Arzode Nose," and as we began to descend I dismounted and was leading my horse. A few rods ahead we saw three Koords coming towards us on foot, who attracted our attention simply by the fact that one was singing in a peculiarly wild manner. We went on, unsuspecting of danger, and as the singer came up to me, without a word or a demand, or opportunity for remonstrance, he began striking me most savagely over the head with his drawn sword, and kept it up for several seconds. Probably the first blow brought blood, and the ruddy fluid was soon streaming down my face and neck and over my clothes, while in the attempt to ward off the blows or seize the sword my hands were severely gashed as well. At last he let up, and, with one of his companions, threw me to the ground and drew off my boots. Then the idea seemed to occur to them that the place was rather too public, and the two dragged me to the cover of some bushes a little way off. Simultaneously with these events another of the three, seizing Mr. Knapp, began beating him over the head with a heavy club, and compelled him to dismount, and then seized him by the beard and dragged him on, not relaxing his grasp, though Mr. Knapp at once handed him his watch. After another heavy blow on the ankle they threw him to the ground also and drew off his boots, and then dragged him to the bushes.

Here, holding us on the ground and choking us, they rifled our pockets, partly stripped off our clothes, searched us to the skin for money, and then tied our eyes, barely allowing me to staunch the blood a little with the same cloth which was about my eyes. Then they tied our hands behind us and bound our feet, and after pocketing the plunder left us.

When the noise had ceased we informed each other by a "hem!" that we were alive: and as no notice was taken of this, we conversed in a low tone. Then I began to investigate how securely my hands were tied, having striven, when the work was done, to get the cord as high up as possible. It was not long before I had slipped one hand out, and cautiously uncovering my eyes and finding no one in sight, I untied my feet and then released Mr. Knapp. Before this our four men had come up and we could hear their voices, but as they were talking Koordish to some one, we thought our robbers, with accomplices, were repeating the process with them, and that our best course was to keep still and afterwards release them also. When the noise had fully ceased we ventured out from our concealment and searched among the bushes for our companions, but no one could be found, and animals that might be ours

Mr. Eyres to Mr. Everett.

VAN, August 16, 1883.

SIR: I have the honor to inform you that, in accordance with your instructions, I made inquiries concerning the attack on the American missionaries near Bitlis. My powers of action were much limited by my inability to apply to the authorities for assistance, but I was enabled to obtain the names of three out of the four men who were implicated.

The Christian inhabitants of Kubian (Khavenir), where Moussa Bey, son of Mirza Bey, a powerful Koordish chieftain, resides, asserted that Dr. Reynolds's idea as to the cause of the outrage was perfectly correct—that is, that Moussa Bey considered his

honor insulted by the cool reception afforded him by the two missionaries, though they were entirely ignorant at first of his personality. He determined to revenge himself, and carried out his determination in the manner already described by Dr. Reynolds. There were, however, four men engaged in the affair, one being in reserve in the bushes in case he was required. Moussa Bey in person was the leader, but he was so far disguised that he wore the common Koordish costume of black "aba" instead of the dress of a bey. He it was who used the sword and attacked Dr. Reynolds. There were besides a servant of his own village, Kubian, name unknown, and two Koords from the village of Marnik, by name Sheref Oghlon Osman and Asskian Oghlon Hassan.

The governor-general of Bitlis, on hearing of the outrage, sent zaptiehs to Mirza Bey, with orders to arrest the guilty persons. Mirza Bey went with the zaptiehs to the village of Avzout, and pointed out four Koords of another tribe as the guilty men. The zaptiehs arrested them, and remained there the night, during which some person threw a bundle into their room, containing most of the stolen property, though there are still some articles of value missing. This was done probably in order to throw the police off the scent as to what village the real malefactors belonged to.

Dr. Reynolds and Mr. Knapp were, of course, unable to identify any of the four men arrested, but they both agreed that one man much resembled the leader of the band. This man is known to bear a peculiar likeness to Moussa Bey. It seems altogether doubtful whether either of the missionaries could identify the right man, as the whole affair passed so quickly, but Mr. Knapp thinks he would be able to identify the leader of the band. It would naturally be impossible to expect any of my informants of the villages to give evidence in court, as they would most certainly lose their lives if they had the temerity to adopt such a course. Therefore at first sight it would seem difficult to obtain a conviction, if the arrests were made. But even supposing Moussa Bey were not one of the actual perpetrators of the deed, it is unquestionable that both he and his father are responsible for all deeds of violence done in their district. It is a saying amongst the people that a bird cannot fly without their knowledge, and this Moussa Bey is a notorious murderer and robber.

With regard to the question of escort, Dr. Reynolds did not ask for a zaptieh to accompany him on his journey, but before starting he inquired of the governor-general of Bitlis if there was any danger on the road, and the answer was that the country was in a state of perfect security. Dr. Reynolds, therefore, did not think it necessary to ask for any escort.

I have only to add that the punishment of Moussa Bey would have a most salutary effect on the Koords in the country around Bitlis.

I have, &c.,

H. C. A. EYRES.

Mr. Everett to Mr. Wyndham.

ERZROOM, August 31, 1883.

SIR: Extracts which I have read from letters received by the missionaries here from Mr. Knapp, their colleague at Bitlis, together with the contents of a letter which I myself have received from him, seem to indicate that his position, as well as that of the Protestant community at Bitlis, is very far from satisfactory. It appears that both he and the lady teacher stationed there are frequently stoned and insulted, and there is some probability of the inhabitants injuring some buildings which are being erected by the Protestants under *firmans* which they have lately received from the Porte.

Mr. Knapp attributes the present attitude of the people to the absence of any steps to obtain satisfaction for the outrage of June last. I have no doubt that this supposition is in part correct.

I should therefore recommend, with a view to prevent further outrage and possible disorders, that the American minister be advised of the desirability of moving in the matter, and, if his Government takes any interest in the buildings which are being now erected at Bitlis, of the expediency of procuring at an early date a special order to the vali directing him to see that no damage is done to them.

I am expecting by every mail an official report on the subject of the June outrage from Mr. Eyres; in the mean time I am able to inform you that the affair was premeditated and that Moussa Bey, the son of Mirza Bey, is the man who cut down Dr. Reynolds.

I have, &c.,

WILLIAM EVERETT,
Her Majesty's Consul for Koordistan.

Mr. Wallace to Aarift Pasha.

UNITED STATES LEGATION,
Constantinople, September 10, 1883.

HIGHNESS: It is with the greatest regret I find it necessary to call your attention again to the robbery and attempted murder of Rev. Mr. Knapp and Dr. Reynolds by Koords near Bitlis, and to inform you that the robbers have not been arrested and that the goods and money taken by them have been returned, but in small part.

I beg to say, also, that it is now in my power to give you the particulars of the robbery and of the succeeding action of the governor-general of Bitlis. Mr. Knapp and

Dr. Reynolds, putting up for the night in a house, failed to offer a cup of coffee to a person present named Moussa Bey, of the village of Kubian (or Khavenir), and son of Mirza Bey, a powerful Koordish chief. Moussa Bey conceived himself insulted by the cool reception, and though the gentlemen, instantly they found who the man was, politely sent him a cup of coffee, next day he waylaid them as they were traveling along the highway. There were four men engaged in the affair beside Moussa Bey; one his own servant, living in the village of Sherbian, and two Kurds of the village of Mornik. The last two mentioned are named Sheret Oghlon Osman and Asskian Oghlon Hassan. Moussa Bey was the leader of the party, and with his own hand cut Mr. Reynolds down, and left him, as he supposed, dead from ten sword wounds. The assistants beat Mr. Knapp with clubs until he was supposed to be in the same condition. Both gentlemen were then dragged into the bushes and left there, after being robbed of their valuables.

Before setting out on the journey the travelers, having been assured by the governor-general that the roads were perfectly safe, went without guards. When the affair was reported to the governor he made show of action and sent zaptiehs to arrest the robbers, putting them in charge of Mirza Bey, the father of Moussa. With the police the father went to the village of Avzout, and there pointed out four Koords of another tribe as the guilty men.

The four thus designated were taken into custody and presented to Messrs. Knapp and Reynolds, who said they were not the robbers.

During the night in Avzout a bundle was thrown through a window into a room occupied by the guard, which, on examination, proved to contain a portion of the stolen effects—all of them which have in fact been recovered. With this the governor rested from his efforts, and reported the felons caught and punished, and the property retaken and returned. Again I emphasize to your highness that the report is not true, and more, the chief of the assassins, Moussa Bey, is at liberty and has been all the time; and still more, your highness, the details I have the honor of submitting to you are current through all the region of Bitlis, having been first given out by Moussa Bey himself.

Out of great respect for the Sublime Porte, which cannot be supposed to sympathize with misconduct in any quarter of the Empire, I refrain from comment upon the course of the governor-general, except to refer to its manifest inefficiency, giving ground to suspect him of using his authority for the protection of the criminals rather than their punishment. Coupling it with the reports of the condition of the vilayet come to me since the affair of Messrs. Knapp and Reynolds, and recalling that the orders already issued by your highness for the punishment of the robbers have been fruitless, I see no hope of accomplishing anything like redress unless a brave and impartial officer be sent there to investigate the governor-general's administration and take the business in his own hands; and that I venture to suggest and even urge upon your highness.

Such a step may serve to save the lives of many Christian people now in serious danger; it will certainly result in securing to them the enjoyment of legal, civil and religious rights of which they are at present denied.

I have also the honor to demand that Moussa Bey and his fellow robbers, Sheret Oghlon Osman and Asskian Oghlon Hassan be arrested and fully punished. It may be, should this be done, that from fear of their lives the people who might testify against the men will not speak out; nevertheless I cannot but think it will do good to prosecute the case with honest effort. In every event Mirza Bey and Moussa Bey in their capacity of chiefs are responsible for the crimes committed by their dependents. Could they be brought to just sentence it would unquestionably lessen the demand for indemnity which otherwise it will be my duty to present against the imperial Government in the connection.

Should the Sublime Porte graciously conclude to act as I have taken the liberty to suggest and demand, it will no doubt see that it will be especially necessary that Messrs. Knapp and Reynolds receive extra protection for some time to come. If

سیر جورج ھۆگ ویندھام (1836-1916)

لەر استیپیدا،خویندنهوہی قسہکانی دکتور رینۆلدز پرسیاری زور لهلای
خوینەر دهووروزینین که گومانیکی قوول لهگیرانهوهکان دروستدهکات.
یهکههه نهگهر موسابهگ نهه کارهه کردوه بوچی مسیونیرهکانی
جیهیشتوهو نهیکوشتوون؟! پاشتر نهگهر کهلوپهلی گرانبههاو بهنرخیان پی
نهبوه کهواته بو باس لهتالانیی دهکریته؟ دواتر رینۆلدز بو هیچ قسهیهکی
لهئامانجی کومهله مژدهبهریهکه نهکردوه که دایانمزراندوهو سالانه
کوبوونهویان لهگهه کردوون؟! دواتر دوو مسیونیره بهتواوتهی کۆک نین
لهسه ناسینهوهی موسابهگ وهک هئیرشکهری سهههکی نهه رووداوه،به
بهگویرهه قسهه رینۆلدزیش پهلامارهکه زادهه نهه سوکایهتییه بووه
کهشهوی رابردوو لهبهرامبهر موسابهگ کراوه!

له لایه کی تره وه، میستەر ئیقرت کۆنسولای بریتانی له هزر رۆم، له نامهیه کیدا، له رۆژی 26 ی ئۆکتۆبهری 1883 دا، میستەر لۆرد دۆفرین ی ئاگادار کردۆته وه، که نامهیه کی له میستەر ناپه وه پینگه شتوو مو ههوالی ئه وه به میستەر ناپ در او ه که که یسه که ی رهوانه ی ئهسته مبول کرا وه موسابه گیش بانگیش تکر او ه بچیته به رده م دادگا، به لام ناپ ئه وه ی زیده کردو وه، که ئه م به ئینه نایه ته دی. وه رگیره که ی پی و توه ههتا وه کو عارف پاشا له پشته ی موسابه گ بیت، به دنیاییه وه هه میشه له سزا پاریزرا وه و چه ندیش بانگی بکن وه لامیان ناداته وه ناچیت. ناپ ده لیت: نه خۆم و نه هاوریکانی شم هیچ هیوا یه کمان نییه هه رگیز ئه م پاشایه له م بابه ته دا شتیک بکات.

ئه وه نه ی له بهاره ی که سایه تیی ئه م عارف پاشایه وه درکمان کردو وه، مه زنه ی ئه وه ده که ی که هیچ شتیک نه کات و له بری ئه و پشتگو یخستن و خه مسار دییه ی، دیار ییه کی نایاب له موسابه گ وه ر بگریت، به لام هیوامان وایه وه زی ره که ی و لاته یه کگرتوو هکان ریگه به وه نه دات ئه م مه سه له یه ئاوا تئیه ریت.

به راستیی ئومیده وارم به ریزیان ریگایه ک ببینتیه وه بۆ ئه وه ی ئه م به ریره له کار بخریت. "

دروست له م کاته دا بو، که میستەر هپ، هه لیسورینه ی کاروباری کۆنسولخانه ی ئه مریکی له ئهسته مبول، له نامهیه کیدا له رۆژی 12 ی ئۆقه مبه ری 1883، سه به رته به و خه مسار دیی و پشتگو یخستنه ی به رپرسیانی بالای ده ولته ی خه لافهت، به تاییهت عارف پاشای والی بدلیس له هه مبه ر که یسی هیر شکر دهنسه ر دوو مسیۆنیره که و سزانه دانی موسابه گ نواندوو یانه، نیگه رانی خۆی گه یانده عه ریفی پاشای وه زیری دهره وه ی عوسمانیی.

میستەر هپ ده لیت: "پاش ئه و په لاماره ی کراوته سه ر ئه و دوو مسیۆنیره له مزیک گوندی غواری له ناوچه ی بدلیس و که لوپه له کانیان تالانکرا وه بریندار کراون، ئه وان هیچ کاتیکیان به فیره نه دا وه تا وه کو شکاتی خویان به رنه به رده م عارف پاشای والی بدلیس له و روودا وه ی که له ناوچه که ی ئه ودا قه ووما وه. به لام ئه و هیچی بۆگرتتی جه رده کمان نه کردو وه، هه رچهنده ئه وانه چ وه ک که سایه تیی و چ وه ک ناو ناسراون.

هەر چه‌نده به‌هۆی ئەو فشاره زۆرهی کراوته سەر عارف پاشا، ناچار رازیبوووه که موسابه‌گی سەرۆکی بانده‌که له‌گه‌ل میستر نایدا رووبه‌روو بکریه‌وه و میستر نابیش ئەوی به‌یه‌کێک له‌په‌لامارده‌رکه‌ن ناساندوووه، به‌لام له‌گه‌ل ئەم به‌لگه‌ی تاوانکار بیه‌شدا، هیچ کات عارف پاشا ریگه‌ی به‌گرتن و دادگایبکردنی موسابه‌گ نه‌داوه، ئەو ناوبانگه زۆر ناله‌باره‌ی ئەم والیه هه‌یه‌تی، واده‌کات ته‌نانه‌ت ئەگهر موسابه‌گیش دادگایی بکری‌ت و وه‌ک تاوانبار رابگه‌یه‌نری‌ت، ئەم ناماده‌یه‌ گرینتی بداته موسابه‌گ که سزا نه‌دری‌ت و پاریزراوینت.

ئیمه وه‌ک کۆنسولخانه، زانیاری وردمان لایه‌ سه‌بارته به‌ نارزه‌ییه‌تی و نه‌ه‌مه‌تیی هه‌ریه‌ک له‌تویژه‌کانه‌ی خه‌که‌که به‌ده‌ست کارخه‌رایه‌کانی عارف پاشاوه و بنبایه‌خوهرگرتنی مافه‌کانی خه‌ک، ئەوانه‌ی ریگه‌ی به‌کاره‌ینانی ته‌له‌گرافیان لێ قه‌ده‌غه‌کراوه تاوه‌کو سوڵتان له‌ نه‌ه‌مه‌تییه‌کانی خۆیان ئاگاداربکه‌نه‌وه، به‌لام مه‌به‌ستی من ده‌رخستنی که‌سایه‌تیی عارف پاشا نبیه، به‌کو گرته‌بهری باشترین ریگایه‌ بو مسۆگه‌رکردنی شه‌رف و که‌رامه‌ت و به‌رزه‌ه‌ندی دانیشتوووه ئەمریکیه‌کانی ئەم ناوچه‌یه‌ که‌له‌سایه‌ی قه‌مه‌ره‌ی و الیدایه‌."

له‌کۆتایی نامه‌که، میستر هیپ، جه‌خت له‌وه‌ده‌کاته‌وه که ولاته‌یه‌که‌گرتوووه‌کانی ئەمه‌ریکا، به‌وردیی چاودیری به‌ریوچه‌وونی که‌یسه‌که ده‌کات، داواش له‌به‌رپه‌رسی بالای ده‌ولته‌ی عوسمانیی و وه‌زاره‌تی ده‌روه ده‌کات، کاربکه‌ن بو سزادانی موسابه‌گ و تاقمه‌که‌ی له‌سه‌ر تاوانه‌کانیان، ده‌نا حکومه‌تی ولاته‌یه‌که‌گرتوووه‌کانه‌ ناچارده‌بینت داواکاری موحریج بینشکه‌ش بکات.

ئه‌گه‌ر عارف پاشاش له‌پۆسته‌که‌ی لانهری‌ت، ئەوه‌ پۆیسته‌ دادگایی موسابه‌گ به‌ینرته‌ نه‌سته‌مبول، به‌و هیوایه‌ی ئەم داوا ماقولانانه‌ په‌سه‌ند بکری‌ت."

قه‌شه‌ ناپ بو‌خۆی له‌ 12ی نو‌فهمبهری 1883دا، میستر هیپی هه‌لسورینه‌ری کاروباری کۆنسولخانه‌ی ئەمه‌ریکی له‌ هه‌لوێستی عارف ئەفهندی پاشای والی بدلیس و رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل موسابه‌گ کردوووه ده‌لێت که پاشا روداوه‌که‌ی 22ی مایو، په‌یه‌ه‌ندی به‌ عارف پاشاوه‌ کردوووه‌ ئەویش پێی و تووه‌ که لێپه‌سراوانی ئەسته‌مبولی له‌وه ئاگادارکردۆته‌وه‌ که موسابه‌گ ئەو که‌سه‌یه‌ په‌لاماری دکتۆر ریئۆلدزی

داوه، ئەو وتی که فەرمان هاتوو موسابەگ بانگبەین و ئەگەر وەک
هیر شەبەر نەتەناسی ئەوای رینگەیی پێدەدەین بڕوات، بەپێچەوانەشەو دەیگرین
و زیندانیی دەکەین.

لە 4 ی ئۆکتۆبەر دا، پاگندەیهک بۆ لۆبۆتەو که موسابەگ رووی لەچیاکانی
باشووری گوندەکەیهو کردوو، دواتر ئەو زانیارییه واکەر اوه که بەگ
نەخۆشە و توانای هاتنی بۆ بدلیس نییه. لە 22 ی ئۆکتۆبەر دا، که پینج مانگی
تەواو بەسەر پەلامارەکەدا تێپەری، بانگکرامە لای مودیبری حکومی تاهو کو
پەلامار دەرەکه بناسینم.

دواتر مستەر ناپ دەلێت که وێرای ئەوێ زۆریش نەخۆش بووه بەلام
بڕیاری داوه لەگەڵ دوو خزمەتکار و مرگێر یەکدا بچیتە دادگای بدلیس. پاش
ئەوێ کاتژمێر و نیوێک لەدادگا ماوتەو، پرسیاریان لێکردوو که ئایا پاش
پینج مانگ لەو پەلامارە دەزانیت کێ پەلاماری داوه دەیانناسیتەو، ئەویش
وتیەتی که هەموویان نانسیت و لەوانیە دکتۆر رینۆلدزی هاوڕیی
باشتریان بناسیتەو، ئەو بۆخۆی ناوی کەسی نەداوه، بەلام ئەو کەسە
دەناسیتەو که شمشیرەکی وەشانوووه.

" پاش ئەوێ پیاوێکان لەلایەن پاسەوانەکانەو هینرانە ژوورەو،
بەوردیی سەیریانم کرد و دەستم خستەسەر دانەیهکیان و وتم: ئەمە ئەو
پیاویە من دەموچاوی دەناسمەو. ئەو پیاوێ که هاتەژوورەو بیباک و رەنگ
و رووی ئاسایی بوو، بەلام هەر ئەوێ نەپنجەم بۆ راکیشا ئیدی لەپەر
سوور هەلگەرا. ئەو بۆلایەکی ناوێجی و روویەکی سوورو سمنیێکی کال و
قژیکی رەشی هەبوو، تەمەنی نزیکەیی سی سالیێک دەبوو، بەرگیکی فشی
رەنگاوریەکی لەبەر دابوو، لەگەڵ پانتۆیهکی گەورەو پیلایێکی بەرزیشی
لەپێدابوو. وتم بەلام من ئەمەم بینیوه بەرگیکی تری لەبەر دابوو. لێکۆلەر
وتی که شتی وانا بیت چونکه ئەمە ئەو پۆشاکەیه که ئەو هەمیشە
لەبەریدەکات. دەبوو بموتایه: ئەمە ئەو پیاویە که شمشیرەکی بەکار هینا،
دادخواز ناوێکی نووسی: موسابەگی کوری میرزابەگ. ئنجا پرسیارم
لێکرا: لەو شوێنەیی که لێی وەستاوون شوێنێک پێشتر ئەم پیاوێتان بینیوه؟!
و ئەلام بەنەخیر دایەو، باشە چۆن دەبیت ئەو بیته ژوورەو توو نەیبینی؟
و ئەلام دایەو که ژوورەکه زۆر تاریک بووو تەنیا روناکی مۆمیی
تێدابوو و منیش زۆر ماندوو بووم و تیبینی هیچ کەسێکم نەکردوو و پاش
چاخوار دەرەکه که دکتۆر پێیدام، بەکەسەر بۆ حەوانەو پالم لێدایەو. هەر

ئەوئەنە ئەو قەسەيم كەرد، دەستبەجى پەلامار دەركەم قەسەي پېيىرىم و وتى : ئەو زور سەيرە كە تو منت نەبىنيوھ!! ئەو كات پىيى وترا بېدەنگ بىت... وردەكارى دەركەوتتى سى كەسەكەم بەدادگا وت، كاتىك كە لەپشت گەردەكەو دەروىشتن گۆر انىيەكى سەيرىان دەوت، ئەو كات بەخۆم وت ئەبىت سىماي ئەم رووخسارە تا نىو گۆر كەم لەگەل خۆم ھەلگرم و پرواشم واپە ناكرىت ھەلەم.

لەو سىانەي تىرىش كە ھىنايان، ھىچىانم نەناسىيەو، وتيان كە يەككىيان خزمەتكارەكەي موسابەگ بوو، دوآنەكەي تىرىش كە نەناسراو بوون بەمەبەستى سەرلېتىكدان ھىنابوويانن.

پاش دوورخستتەو زىندانىيەكان، دادخواز ئاورى لىدامەو وتى: لىكۆلنەو كەي 23ى مایو، كاتىك قەسەكانمان وەرگرتى وتوتە موسابەگ شەوى 21ى مایو بانگىشتى كەردون، ئىستا چۆن دەللىت نەمبىنوھ؟! منىش وەلامم داپەو كە من ھەرگىز نەمبىنيوھ تاو كە بىناسم، ھەتا ئىستاش بەناو ناپناسم، ئەو كاتەي قەسەمان وەرگىرا، من و دكتور رىنۆلدىز بووين، لەوانەيە ئەو وتىبىتى كە موسابەگ بانگىشتى كەردووين بەلام ئەوسا من قەسەي وام نەكردوھ...

پاش گەرانەمان بۆمال لە بارون ھاناتوقاي وەرگىرەكەم پرسى كە ئەو كەسە كى بوو كە من نامازم پىدا كە پەلامار دەركەبىت؟ وتى ئەو كەسە خودى موسابەگ بوو، ئا ئەو كاتە دۇنيا بوومەو كە ئەو پەلامار دەركە خۆى بوو.

لەكاتى لىكۆلنەو كە، لەزوورىكى چاوەروانىيدا، پىاويكى لى بوو بەخزمەتكارەكەمى وتبوو كە ئەو لەو پروا بەداپە كە موسابەگ پەلامار دەركە بووبىت، ئەو شى وتبوو كە كاتى خۆى موسابەگ براپەكى كوشتوم. ھەر وەھا ئەو شەم پىوترا كە موسابەگ كاتىك ھەرزەكار بوو كوردىكى كوشتوھ، بىروراي گشتى بەوشىوھە بوو كە ئەو ھىرشكەرى سەر دكتور رىنۆلدىز بووبىت.

موسابەگ تالىزەبوو زىندانىي نەكرا، رىگەي پىدرا بچىتەو مالمەكەي خۆى و لەژىر چاودىرىدا بىت."

مىستەرناپ، لەكۆتايى نامەكەيدا، داوادمەكەت سوپاسى بگەپەننە مىستەرن و الاس و دوغاي بۆدەكەت خوا دەست بەباليپەو بگرىت بۆ ئەو ھولانەي

لهینانو پاراستنی مسیو نیر ه لهریکیهکان لدهستدر یژی ره عییهتهکانی
تورک دهیدات.

Mr. Everett to Lord Dufferin.

ERZROOM, October 26, 1883.

MY LORD: On the receipt of Mr. Wyndham's dispatch of the 18th ultimo I wrote to Bitlis for information as to the effect produced there by General Wallace's representation to the Porte.

By the last mail I received a letter from Mr. Knapp, dated the 15th October, in which he tells me that the *râli* intimated to him that his case had been referred to Constantinople, and that Moussa Bey was to be summoned for his identification. "But," Mr. Knapp adds, "that promise has not been fulfilled, and my interpreter tells me that unless the pasha assures the bey that he will certainly escape punishment he will never come in response to any summons whatever. I have no hope, nor have any of my friends, that this pasha will ever do anything in this matter."

From the knowledge we possess of Arif's character, it may fairly be assumed that he will not do anything beyond asking a handsome present from Moussa Bey as the price of his inaction; but it is to be hoped that the United States minister will not allow the matter to drop.

I wish indeed that his excellency could see his way to obtain the dismissal of this official.

I have, &c.,

WILLIAM EVERETT,
Lieutenant-Colonel.

Mr. Heap to Arif Pasha.

UNITED STATES LEGATION,
Constantinople, November 12, 1883.

HIGHNESS: I regret that I am again compelled to ask your highness's attention to the supineness or indifference, not to use a harsher term, of some of the imperial authorities in Asia Minor in the discharge of their duty of protecting from oppression and injustice American citizens residing in that region.

The Government of the United States has appointed no consuls to reside in the inland provinces of Turkey, in the discharge of their duty of protecting from oppression in the interior to the integrity, sense of justice, and respect for treaties of the Turkish authorities. I have to state with deep regret that this confidence has received a rude shock.

Your highness is aware that two peaceable American citizens, while traveling on the 22d of May last, near the village of Ghaurie, in the region of Bitlis, were attacked by a band of highwaymen, and after being brutally maltreated and dangerously wounded were robbed of all their valuables. For the details of this outrage I beg to refer your highness to the dispatch of his excellency General Wallace, dated the 10th of September last.

Messrs. Reynolds and Knapp, the victims of this outrage, lost no time in laying their complaint before Arif Pasha, the *râli* of Bitlis, in whose district it occurred; but this functionary made no effort to secure the robbers, although they were well known to him both by reputation and by name.

Subsequently, in consequence of pressure brought to bear on Arif Pasha, the leader of the gang, Moussa Bey, who had cut Mr. Reynolds down and left him for dead, was, with reluctance, allowed to be confronted with Mr. Knapp, who identified him as one of their assailants. But even with this evidence of guilt Arif Pasha has not allowed Moussa Bey to be tried, and the very unenviable reputation of this *râli* gives cause for apprehension that even if Moussa Bey is tried and found guilty he has already obtained from the pasha assurances of immunity from the consequences of his crime.

In this connection it is proper to state that this legation has official information that the dissatisfaction or rather exasperation of every class and creed of the population in consequence of the rapacity and oppression of Arif Pasha, and his entire disregard of the rights of the people, is exceedingly great. The use of the telegraph has been denied to them and the mails have been rifled to prevent the grievous wrongs of the afflicted people of Bitlis from reaching His Majesty the Sultan.

But my object is not so much to show the unworthy character of Arif Pasha as to appeal to your highness to take such measures as in your wisdom you may consider best to secure the honor, the safety, and the interests of Americans residing within this *râli's* jurisdiction.

The imperial ministry of foreign affairs has, I am happy to say, given repeated assurances that this as well as other kindred complaints should receive prompt and fair consideration, but although these assurances gave evidence of the friendly feeling of the ministry, the legation is aware of no sensible progress in the settlement of these grievances. Some of these questions are of so unpleasant a character and have been so long pending in your highness's department that anxiety may well be felt that a longer delay in their settlement might give rise to claims of an embarrassing if not irritating nature.

I therefore respectfully and earnestly request that your highness will cause orders to be given that Moussa Bey and his accomplices be at once tried for their crimes, and if it be decided to maintain Arif Pasha at his present post, that the criminals be transferred to Constantinople for trial.

In the confident hope that these reasonable requests will be granted, I beg, &c.,

G. H. HEAP.

لهوه لامي هه موو ئهو فشارو داوايانه ي بهر پرسانى ئه مريكى بو
 به ده مه مو چو ونى جديى كه يسي په لاماره كه ي 22ى مايو و سزادانى
 تاوانكاران، عريفى پاشاى و مزيرى دهره وه ي ده ولته ي عوسمانى، له 8ى
 ديسه مبه رى 1883دا، نامه يكي ئاراسته ي ميستر هيب كرد و تييدا دنيايى
 دايه كه چه سپاندنى دادپهروهرى لهو كه يسه دا پشتگوئى نه خراوه و والى
 بدليس داواي لئكراوه روونكر دنه وه له سه ر كه يسه كه بدات، له وه لامدا والى
 ئه سته مبولى له وه ئاگادار كر دۆته وه كه ده زگا دادوهر بيه كانى ئهو هه ريمه
 به جديى له كه يسه كه ده كو لنه مو كه مته ر خه ميى و پشتگوئى خستنيان نه وان دوه .
 سه باره ت به موسابه گيش، كه له لايهن شكاتكارانه وه به سه ركرده ي
 په لامار دهران ناسينراوه، ده سته به جئى ناوبراو راده ستي ده سه لاتداران كراوه،
 سه باره ت به عوسمان و سه نه يش كه به هاوكارى په لامار دانه كه
 تاوانبار كراون، ئه وانه مه حاله قؤلبه سته بركرين چونكه نه شويى ئه وانه هيشتا
 ديار بيكر اون و له كاتى قسه مهر گر تنيشدا قه شه ناپ و تويه تي ئه وانه نانا ستي
 و هيج داوايه كيشى له سه ر ئه وانه نييه . هه ربؤيه دادگا ناچار بووه كه يسه كه
 رابگر يت هه تاوه كو زانبارى پئويست له ريگه ي دادوهرى گشتى وانه وه
 له دكتور رينولڈز وه و مه ده گير يت، كه بوخوى له وشاره نيشته جييه . دواچار
 عارف پاشا دنيايى داوه كه هيج شتيك پشتگوئى ناخر يت و دادپهروهرى
 ريچكه ي خوى ده گريت".

پاش دوورؤژ، واته له 13ى ديسه مبه رى 1883دا، ميستر هيب،
 له وه لامي نامه كه ي و مزيرى دهره وه ي عوسمانىيدا، خوشحالى خوى لهو
 هه ول و كوششه له لايهن بهر پرسانى عوسمانىيه وه بو به ده مه مو چو ونى
 كه يسي په لاماره كه ي 22ى مايو دهربرى . پاشان ميستر هيب ده لئيت كه ئهو
 هه والانه ي كه سه باره ت بهو بابه ته به ده ستي گه يشتون له گه ل قسه كانى
 جه نابى و مزيرى دهره وه ي عوسمانىيدا يه ك ناگر نه وه، چونكه موسابه گ و هك
 تاوانبارى سه ره كيى هير شه كه ي سه ر ناپ و رينولڈز، كه برينى كوشنده ي
 كر دۆته جه سته ي ئه وه ي دوايان، ويراى ئه وه ي بانگيشتى دادگا كراوه
 پاش رووبه ر ووبونه وه ي له گه ل مسته ر ناپ و هك په لامار دهر ناسينراوه،
 كه چى له برى ئه وه ي دادگايى بكر يت و قؤلبه سته بكر يت، له لايهن عارف
 پاشاوه ريگه ي دراوه بگه ر يته وه زيده كه ي خوى.

به داخيكى زوره وه پئويسته بلئم كه هه نگاوه كانى وىلايه تي بدليس له م
 كه يسه دا جيگاي داخه و خه مسار دى و بيباكيى زورى پئوه دياره كه باس

ناکریت، لهوش زیاتر، ئهو ناوبانگه خراپه‌ی که عارف پاشا هه‌یه‌تی هیواپه‌کی که‌همان ده‌دات‌ی که هیرشکمری سهر میستر ناپ و دکتور ریۆلدز وه‌ک تاوانبار به‌ینز یته به‌ردهم دادگاو سزابدریت. هه‌تاوه‌کو ئهم کارمهنده لهو پۆسته‌دا بئیت که شایه‌نی نییه. ئه‌وه هه‌وت مانگه به‌سهر ئهم رووداوه‌دا تئپهر ده‌بئیت بئنه‌وه‌ی هه‌یچ هه‌نگاو‌یکه جیدی له‌په‌ناو به‌دیپه‌نایانی ئهم ئامانجه‌دا بنریت.

له‌کاتیکدا، هه‌ول‌ه‌کانی کۆنسولخانه بو چنگخستنی قهربوکردنه‌وه‌ی هاوړی هاو‌لاتیبه‌کانم لهو هیرشه‌ی تووشی بوون، سهرکه‌وتو نه‌بووه، ته‌نیا ریگه ماوه ئه‌وه‌یه دژی ده‌سه‌لاتدارانی ولایه‌تی بدلیس نار‌ه‌زایه‌تی توند دهر‌برین که ئهرکه‌کانی خویان پشت‌گۆیخستوه و راپۆرتیکش سه‌باره‌ت به‌به‌م که‌یسه نه‌خوازراوه پئشک‌ه‌شی حکومه‌ته‌که‌م بکه‌م له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و ورده‌کاربیانه‌ی پپه‌وه‌ی په‌یوه‌ستن.

هه‌روه‌ها عه‌ریفی پاشا، له‌ رۆژی 28ی په‌نایه‌ری سالی 1884دا، میستره و‌الاسی له‌ئه‌سته‌مبول ئاگادار کردۆته‌وه له‌وه‌ی، که ئه‌و وه‌ک وه‌زیری دهره‌وه‌ی عوسمانی، له‌گه‌یانندی بایه‌خی که‌یسه په‌لاماری دوو مسیۆنیرکه بو ده‌سه‌لاتدارانی وه‌زاره‌تی نیوخۆ شکستی نه‌خواردوه، چونکه ئه‌وان به‌په‌شته‌ستن به‌و زانیاریانه کارده‌که‌ن که ده‌سه‌لاتدارانی لۆکالی له‌بدلیس پئشک‌ه‌شیان کردوه، ئه‌وانه‌ی به‌جیدی کاریان له‌سهر که‌یسه‌که کردوه و هه‌رزو ئه‌و که‌لوپه‌لانه‌ی له‌مسیۆنیره‌کان براون گه‌رینزاونته‌وه بۆیان، دواتریش ئه‌وانه که‌لوپه‌له‌کانیان لاپووه له‌گه‌ل میستر ناپ رووبه‌روو کراونته‌وه به‌لام ئه‌و هه‌یچانی وه‌ک په‌لاماردەر نه‌ناسیوه. هه‌روه‌ها له‌سهر داوای کۆنسولخانه‌ی ئه‌مریکه‌ی، موسابه‌گ گیراوه پاش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل میستر ناپ رووبه‌روو کراونته‌وه، ناپ هه‌یچ شکاتیکی لئی نه‌بووه، هه‌روه‌ها له‌لایهن هاوړیکه‌یشیه‌وه نه‌ناسراوته‌وه هه‌رگیز شکاتیان لئ نه‌کردوه.

BITLIS, TURKEY, November 12, 1883.

MY DEAR SIR: * * * I have been requested by Mr. Eyres, of Van, to send him details of my identifying the Kurdish assassin who so severely wounded Dr. Reynolds, and beat and robbed both him and me on May 22. Thinking it might be due to justice and yourself to send you the same account, I will here give it. On the 29th of September last I made a call upon Arif Effendi, our Veli Pasha, and during the interview he took occasion to say that we had reported to the officials at Constantinople that one Moussa Bey was the man who attacked Dr. Reynolds last May. He said that, according to instructions received, he would summon him, and if I did not recognize him as the assailant he should let him go; otherwise he would detain him as a prisoner.

On October 4 it was rumored that Moussa Bey went to the mountains south of his village, and that word was brought back by the biabachi that the Bey was ill and could not come.

This officer was sent again with specific instructions to bring the Bey without fail. On October 25, just five months to a day since the assault, I was summoned to appear before the Moodier Ocmeany to identify the assailant.

Before going I called Hahannes Agh, our Protestant arkakobet, and inquired if he thought it was necessary for me to go; could I not require that Moussa Bey be brought to my door, as were the four prisoners. I was told that these prisoners were subsequently released on their paying a bribe of two Turkish pounds each a few days after the tragedy. He told me that Moussa Bey would submit himself to be fayed alive rather than condescend to come. He furthermore told me that I was bound to answer but one question, "Do you recognize the assailant among those brought before you?"

I felt quite ill from a severe cold and should like to have been released from going. However, taking Baron Havatvon as interpreter, and two servants, we mounted our horses and in twenty minutes reached the court-house.

On arriving I soon saw that I was to be questioned the name "Tadakhaz" or judge before whom I was summoned on this matter June 11. What I supposed would take only ten minutes proved to be an hour and a half. I will state a few questions asked me, from which it appeared to my interpreter and me they were befriending Moussa Bey.

First, the Tadakhaz said to me, "It is some five months since the assault; have you an opinion who committed it?"

I replied, "I do not know who did it."

"But you have telegraphed your ambassador that Moussa Bey, the son of Meza Bey, and two others named," giving the names.

I replied, "I have sent no such names; it is possible my associate has," meaning Dr. Reynolds.

Another question, "Do you know your assailants?"

I replied, "I might not recognize all of them, but I thought I should the one who used the sword."

After several more questions, he said: "We have summoned your assailants; do you wish me to bring them before you?" I replied in the affirmative. Four, I think, were ushered into the court-room attended by their guards and several spectators. I scanned the face of each very closely, and pointing my finger to one, said, "That is the man, for I recognize his face." He had come in with an affected unconcern, but when I pointed my finger at him his countenance suddenly blanched. He was of medium height; had a flrid complexion; his mustache of a light sandy color, and the hair of his head a shade darker; of a full face, and apparently near thirty years of age. He had on a large, gay head-dress of many colors, a dark-colored broad-cloth frock coat, and high-heeled shoes, but "I see that he has on a different kind of dress," said I. To which the "Tadakhaz" replied, "That is not possible, for the one he has now is his customary dress." I should have said, "that is the man who used the sword." The "Tadakhaz" wrote down his name as Moussa Bey, son of Meza Bey, as I was subsequently told by my interpreter. I was asked, "Did you not see this man at your stopping place the night before the attack?" I replied, "No." At this, the man left his companions and ascended the three or four steps, that took him to the platform, and stood by the side of the chair in which I was seated. I was then asked, "How was it that he should have come into the room where you were, and you not see him?" I replied, "The room was very dark; the light of the only tallow candle was dim. I was very much fatigued, and I did not pretend to notice any one, and on drinking the tea the doctor gave me, I immediately lay down to rest." Upon this moment my assailant interrupted me by saying, "That was strange, that you did not see me." Whereupon he was told to be silent.

I was repeatedly cautioned to see that I was not mistaken in the man, at which I told the court the particulars of the appearance of the three assailants as they walked in Indian file up the hill to meet us singing a wiled song. How I then marked his features, and then said to myself I should carry the expression of that face to my grave, and that I thought I could not be mistaken.

Of the three others brought before me, I did not recognize any one as our other assailants, but I was afterward told that one was Moussa Bey's servant, and the other two were strangers brought in purposely to perplex me.

After the prisoners were taken out the "Tadakhaz" turned around and feeling that

Arif Pasha to Mr. Heap.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS,
Sublime Porte, December 8, 1883.

MONSIEUR LE CHARGÉ D'AFFAIRES: I had the honor to receive the two notes you were pleased to address to me on the 7th and 12th of November last, No. 185, relating to the act of aggression of which Messrs. Reynolds and Knapp, American missionaries, were the subject, in the neighborhood of Ghuarié.

The governor-general of the vilayet of Bitlis, of whom explanations had been demanded on the subject, has just telegraphed to us that the judicial authorities of the province, far from giving evidence of the least negligence, are acting with the greatest celerity in the examination of the affair.

Moussa Bey, designated by the plaintiff as the leader of the aggressors, was immediately delivered into the hands of the authorities. As to Osmon and Hassan, accused of complicity, it has been impossible so far to arrest them, their domicile not having been discovered. Mr. Knapp, on being questioned on this subject, has declared that he did not know them and that he had no complaint against them. The tribunal before which the case was brought has, in consequence, been obliged to write to the attorney-general at Van to obtain the necessary information from Dr. Reynolds, who is at present in that town.

Finally, Arif Pasha gives the assurance that nothing will be neglected to hasten the course of justice.

In bringing these facts to your knowledge, I seize, &c.,

A. AARIFI.

Mr. Heap to Arif Pasha.

LEGATION OF THE UNITED STATES,
Constantinople, December 13, 1883.

MONSIEUR LE MINISTRE: I have the honor to acknowledge the receipt of the note that your highness was pleased to address to me on the 8th instant, No. 72953, 37, relative to the explanations which have reached the imperial ministry on the subject of the aggression against Messrs. Knapp and Reynolds, American missionaries, in May last, in the neighborhood of Ghuarié.

I greatly regret that my duty obliges me to inform your highness that the reports I have received on the subject do not agree with those that have been made to the imperial ministry.

Although it is true that Moussa Bey, the principal assailant of Messrs. Knapp and Reynolds, and who inflicted the nearly mortal wounds on the latter, from which he is not yet recovered, was requested to appear before the tribunal at Bitlis, to be confronted with Mr. Knapp, by whom he was identified as one of his assailants, it is not the less true that instead of being delivered up to justice, as stated by Arif Pasha, he was allowed to return to his country upon promising to send to Bitlis the person who, according to him, was the real culprit, for he naturally claimed to be entirely guiltless of the crime.

It is with pain that I must state that the proceedings of the vilayet of Bitlis in the course of this unfortunate affair have exhibited the most indescribable inertia and indifference. Moreover the unfortunate reputation of Arif Pasha gives us but little reason to hope that the assailants of Messrs. Knapp and Reynolds will be brought to justice as long as this functionary is maintained in the post of which he has shown himself so unworthy, the more so as nearly seven months have elapsed without any serious steps being taken to this end.

This legation having been unsuccessful, notwithstanding all its efforts, in obtaining any reparation for the outrages of which my fellow-citizens have been the victims, the only course remaining for me to take, your highness, is to protest energetically against the imperial authorities of the vilayet of Bitlis, who have so entirely neglected their duty, and to transmit to my Government a report on this deplorable affair, with all the accounts relating to it.

I beg, &c.,

G. H. HEAP.

Aarifi Pasha to Mr. Wallace.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS,
Sublime Porte, January 28, 1884.

Mr. ENVOY: I have received the note which Mr. Heap was good enough to address me the 13th December last, No. 190, relative to the attack of which Messrs. Knapp and Reynolds were the objects, in the vicinity of Ghuvrie.

I have not failed to communicate the matter to the minister of the interior, who has in response transmitted me the explanatory circumstances which the imperial authorities of the province of Bitlis have given him of the subject. As a result of the information which has been given them of the attack, the imperial authorities have shown the greatest zeal in investigating the affair. All the goods and effects stolen were immediately recovered and restored to their owners. At the same time the suspected persons found in the village where the said property was secreted have been arrested, but when confronted with Mr. Knapp, he having declared that he did not recognize them as his assailants, they were naturally turned loose. Later, upon the representation of the United States legation, Moussa Bey was arrested as the principal culprit; but upon being confronted in turn with Mr. Knapp, the latter declared that he had no grievance against him, and he was not recognizable by his associate, and that he had never made complaints against them. Nevertheless, orders have been sent to the imperial attorney at Van, that he ask of Mr. Reynolds, who is at present in that city, some explanations on the point. But as Moussa Bey could not be equitably committed on the deposition of Mr. Knapp, he was also turned loose under bail, conformably to the law.

The local authorities continue to exert all their efforts to accomplish the discovery and punishment of the guilty parties, who are sought for with all possible diligence.

In consequence of the explanations above given, I hope your excellency will be so good as to recognize in justice that the imperial authorities of the vilayet of Bitlis are exerting themselves all they can to fulfill their duties.

Kindly accept, &c.,

A. AARIFI.

میسٲٲر و الاسٲش له لای خوٲهوه، میسٲٲر فریلینگوٲسن ی ووزیری
دهر وهی نهمهریکا ی له وه ناگادار کردوٲهوه که روونکردنوه کانی بابی
عالی سهبارت به که یسی هٲرشکردنه سهر دوو مسٲوٲنیره که، ههر
دووٲاتکردنوه ی قسه کانی ٲنشوو، جگه له وه ی که داواکردنی
قهره بوکردنوه ی هٲناوٲته به رباس و باسٲشی له وه کردووه که بوخوی
عهریفی ٲاشای بٲنیوهو به شه خسی ٲنی وٲووه نه گهر له نه نجومه نی ووزیران
کو بوونهوه با بانگٲشتی والی بدلیس بکریٲ. دیاره میسٲٲر و الاس هٲشتا ٲتی

وابووه چاومرئ بکریت بۆئوهی بزانییت که بابی عالی بروای به والی بدلیس ماوه یان بهئینهکهی سهبارت به کهیسهکه دهباتهسه.

لهروژی 3ی ئهپرتی 1884دا، میستره والاس نامهیهکی بهدهستگهیشته کهلهلایهن مستهرا ناپهوه بهبهرواری 10ی مارت، بۆی نیردرابوو. نامهکه باس لهوهدهکات که دووفرمان لهوهزارتهی دهرهوهی عوسمانیهوه ئاراستهی والی بدلیس کراوه بۆ پیراگهیشتن و کۆتایهینانی کهیسهکهی 22ی مایۆ، بهلام بهبایهخهوه وهرنهگیراوه، ههروهها باس لهوهش دهکات که لهشاری وان بهرپرسان بانگی دکتۆر رینۆلدزیان کردووو چند پرسیاریکیان لهبارهی رووداوهکهوه لیکردوو، میستره ئایرسی کۆنسولی بریتانیش هاوکاره له بهرهوپیچوونی کهیسهکه.

دواتر میستره ناپ دیتهسهه باسی میرزابهگی باوکی موسابهگ، که لهروژی 22ی ئۆکتۆبهری 1883دا، کاتیکی زانیویهتی کورکهکی لهگهل میستره ناپ رووبهروودهبیت و وهک پهلاماردهر ناسینراوه، بری 200 لیرهی تورکی و وهک بهرتیل داوته کاربهدهستان تاوهکو موسابهگ بهربدهن و رهوانهه مالهوهی بکنهوه. پاشان که زانیویهتی کهیسهکه ههروا بهردهوامه و کۆتایی نههاتوه، ههولیداوه که پهپهوهندی به قهشه ناپهوه بکات و نامادهش بووه بۆئوهی مهسلههت بکن و کێشهکه چارمههر بکن بری 400 لیرهی تورکی و شهست باتمان رۆنهکهره بدات، ههروهها چند هاوریبهک بینه لام و لیره داوای لیبوردنم لیکهن و دهستم ماچ بکن، بهلام کاتیکی بهپارهکهوه هاتبوو، والی و بهرپرسان مههستهکهیان زانیووو، هانیاندابوو که ازبیت و وتیویان که هیچ روونادات...

ههروهها ناپ، والاسی لهوه ناگادار کردۆتهوه که روژی 22ی ئۆکتۆبهر، کاتیکی لهگهل موسابهگ رووبهروویان کردۆتهوه وتویهتی: ئهمه ئهوه پیاومه! کهچی باشکاتی دادگاکه نووسیویهتی: "ئهمه لهو پیاوه دهچیت." وهک لهنامهکهی میستره ناپ را دیاره، که کهیسهکه بهرهو ئهوه دهچیت ولاته یهکگرتوهکان لهسهه ئهوه پهلامارهی 22ی مایۆ، بهفرمی داوای قهروهوکردنهوهی مادیی بکات، میستره ناپیش پنیویه که ئهمه کاریگهری قوولی لهئینو ئهوه کوردانهی ویلایهتهکه دهبیت که بیست عشیرهتیک یان زیاترن."

وهک لهو نامهیهدا دهردهکهوئیت که میستره ئایرسی جیگری کۆنسولی ئینگلیز لهروژی 31ی مارتی 1884دا، لهوانهوه بۆ موقهدهم ئیفرتی

لههزر رۆم ناردوو، دهمه لاتدارانی عوسمانیی لهپای ئهو فشاره دپلۆماسییهی ئهمریکا، چهند ریوشوینتیکیان لهولایهتی بدلیس گرتوتهبهر، لهوانه لابرندی میرزابهگی باوکی موسابهگ لهپوستی قایمقامیتی قهزای موئکان و ههروهه لابرندی ههسن بهگی دهفتهرداریش. جگه لهوهی عارف پاشای والی بدلیس، بیرخهروهی بۆ موسابهگ ناردوو، بۆئوهی لهبهردهم دادگای بدلیس ئامادهبیت و بهتومهتی هیرشکردنهسهر مسیونیره ئهمریکیهکان دادگایی بکریت، بهلام موسابهگ هیچ بایهخکی بهو بیرخهروهیه نهادهو کاتیکیش زهبتیهیان ناردوو که بچن موسابهگ بهینن بۆ بدلیس، موسابهگ ئامادهنهبووه لهگهڵیان کهویت و بهدهستی بهتال گهراونهتوه.

Mr. Eyres to Lieutenant-Colonel W. Everett.

VAN, March 31, 1884.

SIR: I have received news from Bitlis to the effect that Meza Bey, father of Moussa Bey, has been dismissed from his post of Caimma kam, of Modkan. The defterdar of Bitlis, Hussein Bey, has also been dismissed.

The governor-general, Arif Pasha, lately sent a summons to Moussa Bey to appear before the criminal court and stand his trial for the attack on the American missionaries. No attention was paid to this summons, and zaptiehs were sent to arrest him, but Moussa Bey refused to accompany them, and the zaptiehs returned without effecting their purpose.

I have &c.,

H. C. A. EYRES.

Mr. Knapp to Mr. Wallace.

BITLIS, TURKEY, *March 10, 1884.*

MY DEAR SIR: I received 7th instant your unexpected letter of 20th ultimo, in which you speak of having changed the demand from the Imperial Government, in relation to Moussa Bey, to one of money. Allow me to inquire whether this is an unconditional demand.

Suppose the officials here choose to deliver up Moussa Bey, shall you insist upon the payment of the indemnification notwithstanding?

On the day your letter arrived, I was told that several days previous our governor-general received two most inexorable orders from the minister of foreign affairs to attend to this matter at once; but that he laid by the papers, affecting no concern about it. I have received a letter from Dr. Reynolds, of Van, of February 26th, in which he states he was the day before cited by the officials to answer some questions with reference to this case, which were sent, they said, from Bitlis. He referred them to Mr. Eyres, Her Britannic Majesty's consul, as his representative.

* * * * *
I am now credibly informed that, on October 22, the day I identified Moussa Bey as the assailant, his father, Meza Bey, was in town, and that he paid the officials a bribe of £200 (T.), and the result was that his son was allowed to return home; that subsequently to this, on hearing that the affair was still being followed up, he resolved to take £400 (T.) in cash, and sixty botmans (1,000 pounds) of butter and bring here, with a few friends as mediators, present me in person the above, kiss my hand, and secure my forgiveness; but that, when he arrived here with his money, the vali and other officials, hearing of his intention, persuaded him to desist, which he did, they assuring him that nothing more would come of it.

I am furthermore informed—I cannot vouch for its accuracy—that on October 22, when Mussa Bey was brought before me, and I then stated, "That is the man," the scribe wrote, "This resembles the man." Be this as it may, it is certainly in keeping with what is really being done to thwart justice.

I sincerely hope that you will be able to secure the sum demanded, for I am sure the recovery of it will have a greater moral effect than the imprisonment of the assailants in comparison, for life is held of little account among the twenty or more Kurdish clans in this vilayet.

Meanwhile, what are we to do in regard to the future? I am informed that there were over a dozen murders, mostly for money, say nothing of the many wounded and robbed, in this vicinity last summer. If there shall continue the same degree of anarchy here as last summer, I fear we shall not be wholly without apprehension about our personal safety.

* * * * *
I send to-day a copy of your letter to Dr. Reynolds.
Thanking you for your noble efforts in our behalf,
I am, &c.,

GEO. C. KNAPP.

شایعنی باسه، عاسم پاشای سهدری ئەعزەمی عوسمانیی بۆخۆی له 21ی ئەپرێ 1884دا، نامەیهکی تایبەتی ئاراستەیی میستەر و آلاس کرد لەئەستەمبول و رایگهیاند، که وەزارەتی دادی عوسمانیی تەلەگرافی ئاراستەیی دەزگا دادوەرییهکانی ویلايەتی بدلیس کردووە سەبارەت بەکەیسە هیرشکرەکهی سەر هەردوو مسیۆنیرەکه (ناپ و رینۆلڈز)، بەگۆزەیی لیکۆلینەوهکانی ئەوان دەرکەوتوووە که هەرچەندە لیکۆلینەوهکان نەگەیشتوونەتە ئامانجی خوازراو، بەلام ئەوان بەوپەڕی توانایانەوه لەم بارەیهوه بەردەوامن. لەسای ئەم دۆخەدا، وەزارەتی داد برۆای وایە که واگونجاوتزە کەیسەکه رهوانەیی ئەستەمبول بکریت بۆ وردبینیی و پێداچوونەوه...تکتان لێدەکەم که حکومەتی سوڵتان ئەم کەیسە پشتگۆی ناخات.

ئەم نامەیی سهدری ئەعزەم، هاندەری مسیتەر و آلاس بووە که لەئەستەمبولەوه، لەروژی 25ی ئەپرێ 1884دا، وەزیرەیی دەرەوهی و لاتەکهی له واشنگتۆن ناگادار بکاتەوه، گوايه دەسەلاتدارانی ولایەتی بدلیس هەولێ جیدی دەدەن بۆئەوهی موسابەگ بێننە بەردەم دادگا، هەروەها ئەو هەولەشی پێداوه، که زەبیتییهی عوسمانیی رهوانەکاران موسابەگ قۆلبەستبکەن، هەرچەندە ئەوان دۆزیویانەتەوه، بەلام ریگهیاندووە بروات. بەم شیۆیه، کات هات و رویشت و کەیسەیی رووداوەکهی 22ی مایۆ سزادانی موسابەگ بێئەوهی بگاتە هیچ دەرئەنجامیکی ئەوتو که دلی ئەمریکیهکانی پی خوش بیت تا چەندین سالی تر لەئێوان بەرپرسیانی عوسمانیی و دپلۆماتکارانی ئەمریکیی لەئێنەوبەرەدا بوو، ئەمریکیهکانیش لەچاوەڕێی دەرەفەتی تردابوون و لەم ماوهیهدا، بایەخی زیاتریان بە بەرژەوهندییه بازرگانیهکانیان لەدەولەتی عوسمانییدا دەدا.

هەروەها دروست پاش سێ سال بەسەر رووداوەکهی 22ی مایۆدا لەغواری ناوچهی موشی سەربە ولایەتی بدلیس، راپۆرتی سالانەیی ریکخراوی هاوکاریی مژدەبەرە عوسمانییهکانی تایبەت بە مژدەبەری ئنجیلی ئینگلیزی، که لەکۆبوونەوهی سالانەیی خۆیدا له لەندەن له مایۆ 1886دا خویندراوتەوه هەر له لەندەنیش چاپکراوه، لەپەر اویزی باسی مسیۆنیری له رۆژەلاتی دەولەتی عوسمانیی که بەئەرمینیایی کۆن ناوی دەبات که ویلايەتەکانی ترابزۆن و ئەرزروم و خەرپوت و دیاربەگرو ماردين و موسل و بدلیس و هەروەها وانیشی ریزکردوو، یەکسەر باسی

خراپیی دۆخی ناچهکهو بهدکاری دهسه لاتداران دهکات و باسی خراپیی دۆخی کریستیانیهکان دهکات و به ئماژه قسه لهسهر موسابهگ دهکات بیئهووی ناوی بهئینیت و دهلئیت:

" لهبیرتانه دوو سئ سأل لهمهوینیش، دووان لهمسوینیرهکانمان، که دکتور رینۆلدز بوو لهوان و قهشه ناپ بوو لهبدلیس، کهوتنهدهست جهردهو نهک ههر تهنیا تالانکران، بهلکو بهخراپیش مامهلهیان لهگهلهدا کرا، دکتور رینۆلدز بهخراپی بریندارکرا، سههرکردهی دزان پیاویکی زور ناسراو و بهناوبانگ بوو، ههولئیکی زوریش درا بو سزادان، ئهو نهک ههر بی سزا ماوتههوو لهسزا ههلاتوو، بهلکو تهناهنهت لهپینگهی دهسه لاتدارئیتی ههریمهکهدا، خوی هیشتوتههو. لهکاتیکدا کاره بهدو خراپهکانی زور ناسراو و ناشکرايه.

بهه دواییه عهتارۆکنیک بهلای ئهو گوندهدا تئیههریوه که ناوبراوی لی نیشهجئیه، عهتارۆک سهری سورماهو کهههیش نهترساوه که بومالهکهی ناوبراو بانگراوه، ئهو بهترس و لهزکی زوروه چۆتههوی، بهلام لهوی زور بیهوابووه، کاتیک ئهو پیاوه (مههستی موسابهگه/سهردهستی) تهنیا خوازیاری کرینی کۆپیهکی کتییی پیروز/ئنجیل بووه بهزمانی کوردیی که زمانی رهسانی خویتهی. ئهو کتیهکهی لی کریوهو نرخهکهی داوتهی که سئ پیاستهه بووه... کاتیک کتیهکهی گرتدهست بهریزو شکوو ماچی کردوووه دهستهجی دهستی بهخویندهوی کردوووه و به بهردهوامی تا ئیستاش ههروادهکات. ئهو دهقه رینماییهکان لهو کتیهپیروزوه وهردهگریت و لهوهش گرنگتر لهگفتوگوو گهنگهشه ئاینیهکاندا که لهگهله ئهرمهنه دراوسیکانی دهبیت، سوودی لی دهبینیت.

چی بوخوا زهمهته، بهشکم ئهمه خوا کردییتی ئهو کۆپیهی قسهکانی خواوهند روناکی خستهتیته دل و دهرونییهوه و بهشکم دلی بههرو یهسووی مهسیح وهرگهراپی!!!

شایهنی باسه، ئهم باسی ئنجیل کرینه که ئهو دهسهلمینیت موسابهگ لهرووی ئاینیهوه دهمارگیرنهبووهو ریزی ئنجیل و کتییی پیروزی کریستیانیهکانی لاجوووه، ئهووی پاش ههوت سالی تر له ۱۸۹۳، له لایهن قهشه "سمۆیل ئیس کۆکس" وه لهکتییی " Diversion of a diplomat in Turkey" دا، لهژیر ناوینشانی "موسابهگ ئنجیل دهگریت" باسی لیکراوتههو، ناوبراو جگهلههووی بهوینهیهکی کاریکاتیریهوه ئماژهی

پیداوخته‌وهو هه‌و‌لی ناشرینکردنی روخساری موسابه‌گی داوه که‌به‌گۆیره‌ی وینه‌وه‌موو گۆرانه‌وه‌کان پیاوئیکی فره‌گهنج و قۆزبووه، ههن‌دیک زانیاریشی له‌باره‌ی موسابه‌گه‌وه نووسیه. ئه‌و سه‌ره‌تا باسی موسابه‌گ ده‌کات و ده‌لئیت که ئه‌و یاساپارێز نه‌بووه به‌لکو یاساشکێن بووه، پاشان ئه‌وه‌ی لێ ده‌گۆرینه‌وه که چهنده هه‌و‌لئیکی هه‌بووه بۆ په‌لاماردانی ئه‌و ژنه مسیۆنیره‌یه‌ی که له‌ناوچه‌ دوورده‌سته‌کان بوون، هه‌روه‌ها باسی هێرشکردنه سه‌ر دوو مسیۆنیره‌که‌و هه‌وله‌ زۆره‌کانی ژینرآل و‌الاس ده‌کات بۆ به‌سز اگه‌یاندنی موسابه‌گ.

ئه‌و ده‌لئیت وه‌زیری دهره‌وه‌ی عوسمانی، که‌مه‌به‌ستی سه‌عه‌دپاشای خه‌ندانه، که‌خۆشی کوردبووه، زانیاری داوته موسابه‌گ که وه‌زیره نوییه‌که‌ی دهره‌وه‌ی ئه‌مه‌ریکا، هه‌و‌لی به‌سز اگه‌یاندنی موسابه‌گ ده‌دات. که‌چی موسابه‌گ، هه‌ر چهنده تاوانه‌که‌شی زۆر چه‌سپاوبو، له‌بری ئه‌وه‌ی سزابدیریت، په‌له‌ به‌رزکرایه‌وه‌ کرایه‌ مودیر و به‌رئوه‌به‌ری ناحیه. دواتریش له‌ مسیۆنیره ئه‌مه‌ریکیه‌کانی ئه‌وناوه‌م بیست که موسابه‌گ ئنجیلئیکی کرایه‌وه، ئه‌و زۆر نه‌مایشئیکی عه‌جیبی ده‌کرد و به‌شیه‌یه‌که‌ی که مسیۆنیره‌کان چیدی به‌دوایه‌وه‌ نین و له‌و کاته‌دا خاتره‌جم بوو. هه‌موو شتیکیش له‌ هه‌ر ئه‌مه‌که‌دا هێوربوو. نیفاق و دووروییه‌که‌ی بۆ سوودمه‌رگرتن بوو له‌مسیۆنیره‌کان، به‌شیه‌یه‌که‌ی رۆژیک ئیرله‌ندییه‌که‌ هاوارده‌کات و ده‌لئیت: ئه‌ی موسای پیروژ!!

شایه‌نی باسه، ئه‌م که‌یسه‌ هه‌تا کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م بێ چاره‌سه‌رو ریکه‌وتن مایه‌وه. له‌سه‌الی ۱۹۰۶، نووسه‌ریکی ئه‌مه‌ریکی به‌ناوی (جۆن باسیت مۆر) کتیبکی له‌واشنگتۆن له‌سه‌ر یاسای ده‌ستووری له‌چه‌نده به‌شیکدا بلاوکردۆته‌وه‌و که‌یسه‌که‌ی ۲۲ی مایۆ په‌لاماره‌که‌ی دوو مسیۆنیره‌که‌ی له‌لایهن موسابه‌گه‌وه، وه‌ک که‌یسیکی نمونه‌ی (جه‌رده‌یی فره‌دی) له‌یاسای نیوده‌وله‌تیدا له‌ لایه‌ره ۸۰۰ی به‌شی شه‌شه‌مدا وه‌ک سه‌مپل شیکردۆته‌وه.²³

²³ JOHN BASSETT MORE,LLD: A DIGEST OF INTERNATIONAL LOW, VOLUME VI, WASHINGTON, 1906, p800.

MOUSSA BEY BUYS A BIBLE.

Assim Pasha to Mr. Wallace.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS,
Sublime Porte, April 21, 1884.

MONSIEUR L'ENVOYÉ: To follow the note from my department dated the 20th of last March, No. 73964, 11, relative to the affair of Messrs. Knapp and Reynolds, I have the honor to inform your excellency that the judicial authorities of Bitlis, to whom the Minister of Justice had addressed by telegraph most urgent recommendations, have just answered him that, notwithstanding all their efforts the inquiries and investigations made by them had not yet obtained the desired result, but that they would be continued with the greatest energy. In presence of this situation the department of justice has thought proper to ask to have the papers concerning this affair sent to Constantinople to have them submitted to the minute examination, and to satisfy itself of the manner in which the inquest had been conducted. Meanwhile it has not failed to renew to the competent authorities categorical orders to exert the greatest activity to obtain the solution justice has in view.

In reserving to make known to your excellency future information I may receive concerning this affair, I beg you to be persuaded that the Imperial Government will not lose sight of this affair.

Accept, &c.,

M. ASSIM.

Mr. Wallace to Mr. Frelinghuysen.

[Extract.]

No. 381.]

LEGATION OF THE UNITED STATES,
Constantinople, April 25, 1884. (Received May 13.)

SIR: I have the honor to transmit copies of papers touching the affair of Messrs. Knapp and Reynolds; one, from the minister of foreign affairs, conveying the idea that the authorities of Bitlis have been making extraordinary exertions to bring Moussa Bey to justice, and that they are now making such exertions and mean to continue them; the other is a copy of an official report from Her Britannic Majesty's vice-counsel at Van, which states that the zaptiehs sent to arrest Moussa found him, but let him go. For the latter I am indebted to Lord Dufferin.

* * * * *
Very respectfully, &c.,

LEWIS WALLACE.

Turkish Missions' Aid Society

FOR THE PROMOTION OF
EVANGELICAL MISSIONS
IN BIBLE LANDS

"LOOK ON THE FIELDS."—*John* iv., 35.

"TOWARD THE SUNRISING."—*Joshua* xii., 5.

"WE HAVE SEEN HIS STAR IN THE EAST, AND ARE COME TO
WORSHIP HIM."—*Matt.* ii., 2.

Thirtieth Annual Report,

PRESENTED AT THE

ANNUAL MEETING.

MAY, 1886.

OFFICE OF THE SOCIETY :

7, ADAM STREET, STRAND, LONDON, W.C.

1886.

ABRAHAM KINGDON & NEWNHAM, Printers, 16, Finsbury Street, Moorgate, E.C.

educated laymen, as well as an educated clergy; and the advantages of mission schools are now eagerly sought by many who do not expect to devote themselves to the ministry, or to teaching. This growing desire on the part of all classes for a higher and more thorough education is a great joy to the missionaries, who feel that it is the direct result of the evangelistic efforts of the past fifty years, and the assurance of much good in the future.

OVER this wide area, more than co-extensive with the ancient Armenia, and including the important towns of Trebizond, Erzurum, Harpoot, Diarbekir, Mardin, Mosul, Bitlis, and Van, the usual evangelistic and educational work has been carried on during the past year. Owing to remoteness from the capital, Government officials do very much as they please, while depredators often remain unpunished, and thus the Christian population receives scant justice, and are often denied the protection of such laws as exist. Yet the missionaries are not discouraged. Though settled in a distant part of the Empire, they are sustained by the prayers of many, and they have the full sympathy of the Master in their endeavour to win souls for Him.

Two facts of interest may be recorded. The first is that Miss West, who has been sowing seed among the women and in the households of Trebizond, will this month begin the same work in Erzurum. Truly the "romance of missions" is not over. It is spirit-stirring to contemplate this veteran worker, who has made her mark in the West of Asia Minor, braving the hardships of a long and toilsome journey in order to reach Armenian women in the remote East. The other fact may be told in the language of Dr. Edwin Bliss:—

You will remember that two or three years ago two of our missionaries, Dr. Reynolds, of Van, and Mr. Knapp, of Bitlis, fell into the hands of robbers, and were not only plundered, but very roughly treated in other respects, Dr. R. especially being badly wounded. The leader of the robber band was very well known, and the most strenuous efforts have been made to secure his punishment. He has, however, thus far escaped, and has managed even to keep himself in a position of authority in the region, where his character and evil deeds are too well known. Recently a colporteur, passing through the village where he resides, was surprised and not a little alarmed to be summoned to his home. He went, with no little fear and trembling, but was most agreeably disappointed to find that the man only desired to purchase a copy of the Scriptures in the Koordish, his native tongue. He made the purchase, and paid its price, three piastres. He said afterwards to an acquaintance that he would have paid three liras rather than have failed to secure the book. As he took it in his hand he reverently kissed it, and began at once to read it, and continues still to do so, and to quote its teachings in the religious discussions he holds with his Armenian neighbours of the National Church, to show them that the doctrines of their Church are not in accordance with the Gospel. I do not know that there is any evidence that his own heart has been touched

پیشاندانی موسابه‌گی موتکان وهک سیمبولی به‌دکاری و چه‌وساندنه‌وهی نهرمن له جیهان

ده‌توانریت سالی ۱۸۸۹ له‌ئیمپراتوری عوسمانییدا به‌حق وهک (سالی موسابه‌گ) نازهد بکریت، چونکه رووداو و هه‌واله نیو‌خویی و ههریمی و جیهانییه‌کان و هه‌روه‌ها زۆریه‌ی په‌یوه‌ندییه دیپلوماتییه‌کانی ئیمپراتورییه‌که، له‌گه‌ل ده‌ولته‌ زله‌یزه‌کانی جیهان، سرجه‌میان به‌باس و خواسی موسابه‌گ و چاره‌نوسی ئهم که‌سایه‌تییه کورده‌وه سهر‌قالبوون و ته‌واوی بابه‌ته چاره‌نووس‌سازه‌کانی رۆژیان، به‌تاییه‌ت پرس‌ی نهرمن، به‌ناوی موسابه‌گه‌وه، به‌ستپوه.

دیاره له‌ئاکامی کارو چالاکی وروژینه‌رانه‌ی حیزب و ریک‌خراوه‌و کۆمه‌له نهرمنییه‌کان له‌ده‌روه‌ی ولات، به‌تاییه‌ت له‌بریتانیا و ئهو شه‌پۆله میدیاییه‌ی له‌بلا‌و‌کراوه نهرمنییه‌کان و میدیا جیهانییه‌کانی ولاتانی ئه‌وروپای رۆژئاوا جیهانی کریستیان‌یی بو پیشاندانی موسابه‌گی موتکان وهک سیمبولی سته‌مکاری و به‌دناوترین سهر‌و‌کخیلی کورد له‌جیهان و دوژمنی قه‌سته‌سه‌ری نهرمنه کریستیانییه‌کان، دیاره‌ده‌یه‌کی زه‌قی ئهم کۆتاساله‌ی دواده‌یه‌ی هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مه.

دیاره ناب‌ی لیره‌دا رۆلی ریک‌خراوه‌ مسیۆنیرییه کریستیانییه رۆژئاواییه‌کان، به‌تاییه‌ت پرۆتستانتی ئه‌مریکی و ئنجیلی بریتانی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا له‌بیریکه‌ین، چونکه ئه‌وان جگه‌له‌وه‌ی له‌چوارچۆیه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ولاته‌کانیان و له‌ژیر چه‌ترو سیاست و ناراسته‌ی ئه‌واندا هه‌لد‌سوران، ئه‌وان له‌نیو ده‌ولته‌ی عوسمانیشدا، به‌شیکبوون له‌و سیاست و وروژاندن و دژایه‌تییه‌ی به‌قازانجی کریستیانییه‌کان له‌دژی کوردان ئه‌نجام‌ده‌دا.

له‌م نیوه‌دا، گه‌مه‌ی کۆنسه‌وله‌ بیانیه‌کان و چالاکی و راپۆرتی لایه‌نگرانیان له‌کۆنسه‌ولخانه‌کان له‌ئه‌سته‌مبول و شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان، هه‌موو ئه‌مانه، پرس‌ی موسابه‌گی موتکانیان کردبوه چه‌قی ته‌وه‌ری مملاتیکان له‌ئیمپراتوری عوسمانییدا.

هه‌رله‌ ناوه‌راستی به‌هاری ۱۸۸۹دا، به‌پیی وته‌ی سیر ئه‌لفرید ساندیسۆن، سکرته‌ری کۆنسه‌ولخانه‌ی بریتانی له‌ئه‌سته‌مبول، له‌مایۆی ۱۸۸۹دا، سو‌لتان چاوی به‌میسته‌ر وایت ی کۆنسه‌ولی بریتانی که‌وتوه‌ و تراوه‌و باسی له‌

سنوربەزاندنى كوردانى ئىران كوردوو گوایه ئهوهی لهبارهی موسابهگهوه
باسدهكریت لهگهله خورموشتی هیچ موسلمانیک نایهتوهوه ئهویش لهریگایه
بهروه ئهستهمبول، بۆئهوهی همموو ئهوه تۆمهتانه لهخوی دابمالیت كهدهژی
بلاودهكریتهوه.

شایهنی باسه، كۆنسولی بریتانیی لهئستهمبول له ۲۵ی مایۆدا، وهزیری
دهروهی ولاتهكهی لهلهندهن، ئاگادار دهكاتهوه كه ئهوه ههوالانهی رۆژنامه
بیانییهكان سهبارت به تاوانی زۆر وهحشیانه لهناوچهی موش
بلاویانكردۆتهوه، ئهوان زانیاریی پروایپكرویان لهبارهیاوه نییهو ناتوان
پشتراستی بكهوه، بهلام لهم روهه پشینیاردكات و پنی باشه كه كۆلونیل
چیرمسایدی كۆنسولی بریتانیی لهكوردستان، كه كهسیکی زیرهك و
بهتوانایه، بهواداچوون بۆئهوه ههوالانه بكات و سهردانی ئهوه ناوچانه بكات
تاوهكو له راستیی ههوالهكان بكۆلیتهوه.

كارىگهیری بلاوكردهوهی ئهم ههوالانهی ئهوه پرویگهنده
وروژینهراهییهی لهبارهیهوه دهكران تارادهیهك مایهی نیگهرا نی بوو.
چونكه بهگویرهی بیرخهروهیهکی كۆنسولخانهی بریتانیی و بهینی
راپورتیکی میستر مارینتچ، لهكاتی كۆبوونهوهی كۆمهلهی گریگوریی
ئهرمه نیی لهئستهمبول، له ۱۳ی مایۆ ۱۸۸۹، خۆپیشاندانیک لهلایهن
حهفتا تا ههشتا ئهرمه نیی ئهستهمبول ئهجامدرا، كه ناوی نوینهری
ئهرمه نهكانی ناوچهی موشیان پیووه، بۆ رسواكردى تاوانهكانی موسابهگ
و ههلویتومرگرتن لهلایهن پارتیارکی ئهرمه نییهوه. بهگویرهی ههوالی ئهم
خۆپیشاندانه، موسابهگ لهسهر شكاتكردى ئهرمه نهكان گیراوه و پاشان
لهزندان ههلاتوووه دستوپیوهندی كۆكردۆتهوهو بۆ تۆلهكردهوه بهنیو
گوندهكانی ئهرمه ن كهتوه و دهستداوته سوتاندن و دهستدریزی بۆسهر
ژنان و كوشتن و تالانكردن و ئهشكه نهجان. بهوهۆیهی كه خهلكی ئهوی
ناویرن لهترسی موسابهگ تهلهگراف بنیرن، ههرویه نامیهان ناردوووه
داواكارین لیره گوینیان لیبگیریت. شایهنی باسه، سولتانیش لهم دۆخه
ئاگادار بۆتهوهو پولیس خۆپیشاندانهكهیهان بیکیشه بلاوهپیكردوووه ههموولا
لیكۆلینهوه دهكهن.

ههراهم بارهیهوه، سیر ئهلفرید سانديسون، چاوی به سهدری ئهعهزمی
عوسمانیی كهوتوووه ههوالهكهی پیگهیا نوهوه، ئهویش جگهلهوهی كه پنی
سهیربووه كه چۆن تاوانیک كه لهموش رویدا بییت دهكریت وابهخیریی

کار یگه ریی له سهر ئهرمه نه کانی وان و ئیزمیت و ئهسته مبول هه بی؟! ئه و پینو ابوو که ئه وه بوخستنه وه ی هه رایه کی گه وره یه بوئه وه ی به ده سه تهینه یانی هه و آل بو روژ نامه بیانییه کان."

بابی عالی له وه لامی نوینه رایه تیی بریتانی له ئهسته مبول سه بارت به و تومه تانه ی ئاراسته ی موسابه گ ده کرا، وه لامیدا و مه وه و وتویه تی که به گویره ی زانیاریه فه میه نه کان: "موسابه گ له ریگایه به ره و ئهسته مبول دیت"، هه ره وه منده هاته ئیره ناماده یه بوخوی وه لامی هه موو ئه و تومه تانه بداته وه دژی و تراون، ئه و له گه ل خویدا ژماره یه ک بهر پرسانی ویلایه تی بدلیسی شی له گه ل دایه. "ئه مه وه لامه ش له لایهن کونسولخانه وه به وه زارته ی ده ره وه میسته ر سالیییری له ۲ی جونی ۱۸۸۹د راگه یندراره.

پاش ئه وه ی وه زارته ی ده ره وه له سهر پینشیناری کونسولی بریتانی له ئهسته مبول، کۆلۆنیل چیرمسایدی له کوردستان سه ره پیش کرد تا وه کو ئیکۆلینه وه له هه وه الهکانی هه ریمی بدلیس و ناوچه ی موش بکات، ناوبراو هه ر له سه ره تای بیسته تی هه وه الهکاندا، پینشته ر میسته ر دیقی جیگری کونسولی له شاری وانه وه ره وانه ی بدلیس کردبوو بوئه وه ی زانیاری کۆبکاته وه. ئه ویش له راپۆرتیکدا بو چیرمساید زانیاری له سهر موسابه گ و ره وش ی ناوچه که پینشکه شکردوه. سه ره تای راپۆرته که، باس له هه وه آلی هه لاتتی موسابه گ ده کات له ماوه ی پینشته ر له چوار هه فه ته می رابردودا، ئنجا دیته سه ر باسی زانیاری شه خسی و ده لیت: موسابه گ ته مه نی ۳۰ سالانیکه، کوری میرزابه گه، یه کیک له ژنه کانی خوشکی به حری به گه که موته سه ریفی هه ریمی پیرایه له ئهسته مبول، هه ره وه ها مه نموری ئیجرای بدلیس ناموزایه تی. ئه و له گوندی "خیقان" له نزیک موش له دایکبوه، که له پشت

قه زای خویته وه یه. ئه و حاکمی ره های پینچ بو شه ش گوندی قه زای خویته، له ی ئه و ده توانیت هه موو شه بکات و هه ره وه له ده شه تی موشیش خاوه نی ۱۰۰۰ پیاره که ۱۱۰ نه فه ریان ئیستا له سه ره ریگاندان ریگا له گوندیه نه کان ده گرن که خه رمانه کانیان به رن بو ئاش و هاتوچۆیکه ن. ئه وه موسابه گ بوو له سالی ۱۹۸۳د، دوو مسیۆنیره ئه مریکاییه کانی بریندار کرد. هه لاتتی موسابه گ، بهر پرسانی لۆکالیی زور توه شی گرفت کردوه.

تابور ناغاسی، که بهر پرسی قۆلبه سه تکردنی بوو، ئیستا گیراوه ئیکۆلینه وه ی له گه ل دا ده کرایت. له وانیه والیش به وه یه وه لایریت. پیده چیت موسابه گ له سه ر ریبازه توندوتیژمه کی خوی به رده وام بیت. ئه و له چه ندین

سالی پيشوودا، كارى توندوتيزى و ناياسايى نهنجامداوه. گونديهكانى دهشتى موش داوايان لهبهرپرسانى لوکالىي و دواترپش نهنستمبول کردووه بهدميانهوه بچن، بهلام شنتىكى وانهکراوه دلان پنى خوش بىت. تهنيا بهم دواييه داواکاريهکانيان لهبهرچاوگيراوه و لههنستمبولهوه فرمان بهلئکولينهوه کراوه. بهلام موسابهگ نفوزىكى زورى ههيه لهم شارهدا. نه دوستى نزيكى شىخ حاجى نهجمهدين نهفهندي نهندامى نهجومهنى ئيدارييه، ههروهها هاورىي يوسف ناغا و نهندامه ناسراوهکانى دىکهى حکومته، لهبهرنهوه مهسهلهکان پشتگوئخراوه.

لهوش زياتر، موسابهگ تهواوى زستان لهشار دادنهشيت، بهم دواييهش هيچ سهروهوئى و شنتىكى وى نهنجام نهداوه و کهسپش لهسهر تاوانهکانى پيشووى، تومنهان ناراسته نهکردوووه داوايان لهسهرى نييه. بهپهچهوانهوه، نهو خزمنتيكى گهروهى حکومتى کردووه، نهو کوکردنهوهى باجى دهيهكى لهحکومت کريوتهوهبه ٤٠٠ ليره ئيستا نهو باج بوغازنجى خوئى کوهدکاتهوه، لهکاتىکدا نهگهر حکومت بوخوئى نهو کارهى بکردايه برهپارهيهكى زور کهمترى لهوهى ئيستا دهسندهکهوت.

لهماوهى زستاندا، موحهمد عهلى موتهسهرىي موش، ههولى زوریداوه که موسابهگ بههينته بهردهمى دادگا و سهربازپش نيرداون بوئهوهى قولبهستى بکن، بهلام پندهچيت ناكاريان زور نمونهي نهبوويت و والیکدهدرينهوه که ههولهکانى قايمقام بو نهمهبيت بهرتيل لهموسابهگ وهربگريت. بهلام من بهپياوئىكى سهراستى دهزانم که دهيهويت نهزم و ئيداره دادپهروهرى پاريزراو بىت.

موسابهگ لهو شکاتهى کريستيانيهکانى موش توره بووه که دزى ئهويان کردووه، که پندهچيت بهتهواويى دروست نهبيت. کهسپک بهناوى ئوهان لهگوندى ناخافنک، رولى زورى له جولاندى نهو شکاتهدهههوه، پاش نهوهى شهش ههفتهپيشتر هاتوته بدليس، ئوهان مهيهستهکهى خوئى بهنهينى هيشتوتهوه. هههچنده، لهلايهن موسابهگهوه ههست به بوونى ئوهان لهبدليس کراوه چواربو پينچ پياوى لهسهر ريگاي شارهکهدا داناوه ئوهانيان گرتووه. هههچنده شهو ههلاتون بوئهوهى لهچاوديرى پاريزراوين. ئوهانيان بردوته گونديكى کوردى بهناوى "گوتى" لهوى باش نهشکهنجهدان سووتاندويانهو کوشتيانه.

پاش نەوہ. فەرمانی نوئ لەئەستەمبولەوہ ہاتووە بو گرتن و دوورخستەوہ موسابەگ، ئەوسا حکومەت ھەولیداوہ ئەم فەرمانە جیہەجێیات، بەلام موسابەگ لەمالی تابورئاغاسی و لەئێو ھیزی زەبئیہ ھەلاتووە، گویہ حکومەتی لۆکالیی راستگۆیانە مامەلەئێ لەگەڵدا ناکەن. ئەو راستەوخز چۆتە گوندی "خارتز" و مالی کەسێکی بەناوی میرو تالانکردووەو چۆتە موش، کچەکەئێ فراندووہو باپیریئێ کوشتووە. ھەر و ھا ئەو ھەر ھەشەئێ ئەوہشی کردووە کہ دەزگای پۆست تالان بکات، ئەگەر ئەو ٧٠٠ لیرەئێ بو نەگێر نەوہ کہ وەک بەرتیل بە بەرپرسیانی داوہ. ئەو بەو دواییە نامەئێکی داوہتە دەسەلاتداران و ئەو خواستەئێ دەربریوہ کہ گرینتی ئەوہی بدیریتی بچیت لەبدلیس دابنیشیت و ھەر و ھا جەختی لەوہ کردۆتووە کہ ئەو لە ھەر تۆمەت و تاوانیک ببەرئێ. ھەر و ھا لێرە دەبیرنیت ھیچ کەس لێرە داوایەکی یاسایی لەسەر ئەو نییە. ئیستا ھەندیک لەئەندامانی حکومەتی لۆکالیی و خەلکی تریش لۆمەئێ والی دەکەن کہ، نەدەبوو ناوا بەزۆرو بەناشکرا ھەولئێ گرتنی موسابەگ بدات. دەلین دەبوایە قەناعەتی پێیکریت کہ بەوہستی خۆئێ و لەسەر داوای سولتان بچیتە ئەستەمبول. ئەوہی باشتیرین رییازە بگیرتەبەر و کاریکی عمەلیی و واقیعییە. حکومەت ئیستا زۆر لاوازە، ھیزی زەبئیہی ویلايەتەکە ٥٢٠ کەسەن کہ ٢٠٠ یان سوارئێ، بەلام موسابەگ گالئەئێ بە ھەر ھەولئێکی بیھودەئێ ئەوان دیت بو گرتنی.

ھەر لەسەر بنەمای ئەم راپۆرتیہ کہ کۆلۆنیل چیرمساید لە ٢٤ مایۆ ١٨٨٩دا، مستەر وایتی کۆسنولی بریتانیی لەئەستەمبول، ھەوالئێ کوشتنی ئۆھان ئی لەلایەن موسابەگەوہ پئ راگیاندووہ، ھەر و ھا باسی گرتنی سەررێگاگانی موش و بدلیسی لەلایەن کوردانی موسابەگەوہ کردووہو بیزاری خەلکی ویلايەتی وان و بدلیسی لەم رووادوانەو ھەر و ھا خەمساردیی حکومەت و بیباہخیی بەرپرسیانی فەرمانرەوای ناوچەکەئێ لەروواوەکان راگیاندووہ.

دقی، لەر اپۆرتیکی تریدا بو کۆلۆنیل چیرمساید لە ٧ مایۆ ١٨٨٩دا، لەبدلیسەوہ زانیاری دیکەئێ سەبارەت بە موسابەگ داوہو دەلئیت: "موسابەگ گەنجەپیاوئێکی ٣٠ سالانەئێ، بەلام لەستەمکار پیدائەمەنیکی زۆری ھەئێ. ئەو ئەم زستانەئێ وەک میوان لەلای یەکیک لەشێخە کوردەکانمان بەسەر بردووە. ئەوہی روویداوہ ئەوہیہ کہ لەدەشتی موش،

یهکیک لهسهروکهکانی نهرمن له " نهرکافان" که یازده کاتژمیر لیرهوه دووره، بوکاروباری خووی هاتوتهشار، موسابهگ کونهقینی لهگهلیدا ههبوو، چونکه عمرزوحالیکی بوگرتنی موسابهگ موزکردوو. موسابهگ بهودا گهراوه شهو لهمالیک بهنوستویبی دوزبویهتییهوه، که شوینیکی ههشت سهعات لیرهوه دووره. سههتا موسابهگ باروتی خستوته ناو دهسته راستیی و یهکیک لهگیرفانهکانی و سوتاندوییهتی، نهو دهستهی که عمرزوحالهکهی پی واژوکردوو، نجا دهستهکهی تریشی سوتاندوو که عمرزوحالهکهی پی گرتوووه گواستویهتییهوه، دواچار بهخنجر برینداری کردوووه فرییداوتهوه نهو ناگرهه که فهرمانیکردوووه بووی بکنهوه. موسابهگ، لهوهلامی کوردیکا که لهههمبهر نهو دلرهقییه نارمهزایهتی نواندوووه وتویهتی: " هیچت لیه نهبیستم دهناتوش نا بهو درده دهبم".

پاش گهرانهوه بوشار، پاشا بانگی کردوو، بهلام ریگهیداوه ههلبیت و بگهریتهوه گوندهکهی خووی لهدهستی موش. نهوه لهیهکهمین ههفتههی مانگی رابردوو روویداوه، لهم کاتهوه موسابهگ ترس و توقاندنی کاروانهکانی سههریی بلاوکردوتهوه نهوانه دهکوژیت که کونهقینی لهگهلیندا ههبوووه دهولمهمندهکانیش تالان دهکاتو پارمکانیان دهبات.

ههروهه ههفتهیهک پیشتتر کاروانیک لهخرپوتهوه هاتوته شمارهکه که لهپهنا بارگیرو بیست پیاو پیکهاتوووه باری پهومیان پنیوووه. دووکهسی خومالییان تیدابوو که خهلکی گوندی "خمه"ن، نهوانه جیاکراونهتهوه و براون بو گوندهکهی موسابهگ، لهوا جلهکانیان داکنهههوه، بهلام پاش نهوهی سهلماندوویانه که خهلکی نهه پاشالکه نین، جلهکانیان داونهتهوه. نهو پیاوانه هاتن و نهومیان بو گیرینهوه. ههروهه لهچوارروژی رابردوووه، کاروانیک له خهلپهوه لهریگای خرپوتهوه هاتوووه بو شاری وان، کاتیک نهه کاروانه بهدهستی موشدا تییهریوه، پهلاماردراوه وههوت بارگیر بهپارهکانیانهوه دهستیان لهسهرداگیراوه سئ پیاویش، ههنیک دهلین شهشیش، کوژراون.

ههروهه راپورتهکه باس لهتالانکردنی نهرمهنییهک و کورهکهی دهکات لهگوندی "دهرپان". ههروهه لهگوندیکی نزیک کلنسیای هورهانس، دووپیاو کوژراون، کاتیک بهموسابهگ وتراوه بو ریگه بهم کارانه دهههیت؟! لهوهلامدا وتویهتی که موتهسریفی موش دزیی لیکردوون، [دیاره لهسهه شکاتی نهرمههکان موتهسریف چوتهسهه موسابهگ] لهکورد، که ۱۲۰۰

سەر ئاژمە، ئەوان بەنیاژن بۆ ھەر ئاژمەئیک ئەرمەننیک بەکوژن، ئەو جەختی لەوەکردۆتەوہ کہ ٨٩٩ بۆ ١٠٠٠ لیرە توریکی وەک بەرتیل داوەتە پاشای والی، بۆئەوہش ئەو کاریک دەکات دەھیندەئە ئەو پارمە لەتالانکردنی کریستیاننیکەکانی ناوچەکە کۆبکاتەوہ.

ھەر وەھا لە ٢٧ھ ی مانگی رابردوو، موسابەگ بەخۆی و سی و پینج سوارەوہ، داویتی بەسەر گوندی "دەستا فانک" سەرۆکی گوندەکەئە کۆشتووہ، ھەر وەھا باوکیشی. موسابەگ دەرەقییەکی ئەوتۆی نواندووہ کہ دوو کورەزای پیاو مەکی دواپیان لەترسا تۆقیون. ھەر شەئە مامەئەئە بەوشیوہیە لەشوننەکانی تریش کراوہ، لەوانە ھەرمی ئەخلات. لەئاکامی ئەم ھەر شەئە، ھەندیک روویان لەشارەکە کردووہ بۆئەوہی پارێزراوین. ھەر وەھا عەرزو حائیک لەلایەن ١٥٠ ئەرمەننیکەئە نیردراوہ بۆ بابی عالی کہ داوای پارێزگاری دەکەن، ھەر وەھا بیری ٥٠٠ پیاستەر، بەلام سەرنجی زۆر بەئە ئەوانەئە لەم عەرزو حائە ئاگادارن ئەوہیە یان ئەوہیە کہ ناگاتە بابی عالی و میاخود ئەگەر بێتو بشگات بێھودەئە.

میسەردیقی لە ١٨ھ ی مایۆدا، راپۆرتیکی دیکەئە ئاراستەئە چێر مساید کردووہ سەرنجی ناوبراوی بۆدۆخی شەری دەشتی موش لەئاکامی ھەلاتتی موسابەگ و پەلامارەکانی راکیشاوہو باس لەو دەھکات کہ دەسەلاتداران وێرایی ئەو پەلامارانە ھیچ رێشوننیکیان بۆ پاراستنی خەلکەکە نەگرتۆتەبەر. ھەر وەھا دەلێت کہ رەنگە ھەوألەکانی تاوانەکانی موسابەگ زیدەرۆیی تێداکرا بێت، بەلام ئەو ھەئە کہ زیاتر لە بازەرگانیک لەوان یانی گەورەیان پینگەئیشتووہو کاروانەکیان لەدەشتی موش تالانکراوہ... ھەر وەھا کاروانیکی بازەرگانیکی حەلەبیش کہبار مەکی مۆلکی خەلکی شاری حەلەبە، بەلام ئەو شتانەئە برا بوون گەڕینراونەتەوہ لەسەر ئەو بنەمائیە کہ موسابەگ ھیچ رقیکی لەخەلکی غەوارەو دەرەوہی ھەرمەئەکە نییە. [بەپێچەوانەئە جەردەو چەتەکانەوہ کہ ھەمیشە بیگانەکانیان دەکردە ئامانج/سەردەشتی].

لەو بڕوایەدام موسابەگ خۆی سەرکردایەتی ئەو پەلامارانە دەکات و رێگەئە ئەشکەنجەدانی بەئاگر گرتۆتەبەر، کەپێشتر ئۆھانی بەو دەرەقییە پی کۆژرا. دەلێن دەستوپیوہندە کوردەکانی موسابەگ بۆئەوہی سەرنجی ژنان بەلای خۆیاندا راکیشن، پۆشاکێ ژنانە دەپۆشن، کاتیک ژنان لێیان نزیک دەبنەوہ، دەیانگرن و لاقەیان دەکەن! بەوداویە موسابەگ سەرانەئە

لهگوندهکانی دهر و بهر سه‌ندووو هر پارچه‌یک زهوی ۲۰-۵۰ لیره‌ی لیس‌ه‌ندوون. له‌گون‌دیکی نه‌خالات که پاش نه‌وی رازی نه‌بوون سه‌رانه بدن، روژی دواتر سه‌رکاری گونده‌کهو پیاو‌یک لهو گونده‌کوژراون. ره‌وشه‌که نه‌ونه مه‌تر سیداره، له‌ه‌ه‌ندیک له‌گونده‌کان، خه‌که‌که‌ی هر له‌کاز یوه‌ه بو زه‌رد په‌ر له‌تر سا‌خو‌یان ده‌شار نه‌وه.

نه‌وه راسته‌که موسابه‌گ به‌چهن‌دین شیوه‌ خزمه‌تی حکومتی کردوه، نه‌وه بو‌ ماوه‌یه‌کی به‌ر چا‌و‌یش مودیر ناحیه‌ی شارو‌که‌ی خویت بو‌وه، نه‌وه‌ی ته‌ناهت پاش چهند تاوانی‌کی سه‌لمینراو، که چا‌وی لی پو‌شر ابو‌و. له‌وکاته‌دا واده‌ده‌کوت که موسابه‌گ چاک‌بو‌بیت و گورابیت، به‌لام نه‌م ناله‌نگاری و به‌ر سینگرته‌ی نه‌م دواییه‌ی له‌ه‌م‌به‌ر حکومت، نه‌گه‌ر نه‌وتزیت که راپه‌رینتی‌کی ئاشکرایه‌ له‌ژدی حکومت، هه‌روه‌ها نه‌وه‌سه‌تم‌کاریه‌ی بو‌ پایمال‌کردنی مال و ژیان و کهرامه‌تی نه‌رمه‌نیه‌کانی موش، بابه‌ت‌گه‌لین‌کن که ناتوانزیت چا‌وی لی پو‌شریت، لانیکه‌م له‌ ویلایه‌تی بدلیس که ده‌مارگیری نیسلا‌می به‌ودواییه‌ له‌ه‌ر گۆشه‌یه‌کی نه‌م ناو‌چیه‌ بنجی داکوتاه.

زانبومه‌ که شیخی بدلیس (پیده‌چیت شیخ نه‌مین بیت)، هه‌روه‌ها حاجی نه‌جمه‌دین نه‌فندی، به‌شه‌خسی هانی موسابه‌گیان داوه‌ بگه‌رینه‌وه بو‌ بدلیس، له‌وی نه‌وه‌ به‌ریزه‌وه پینسوازی لیکراوه‌وه و هک میوان له‌مالی شیخ بو‌وه.

نه‌وه‌ش زیده‌کراوه‌ که موسابه‌گ و خیزانه‌که‌ی به‌ ئیراده‌ی سولتانی له‌بدلیس ماونه‌ت‌وه‌و نابیت له‌سنوری شاری بدلیس بچینه‌ دهر وه.

هر له‌م کاته‌دا، که دیقی نه‌م هه‌والانه‌ی سه‌بارت به‌ بارودوخه‌ شه‌ره‌که‌ی ده‌شتی موش و به‌دکاریه‌کانی موسابه‌گ بو‌ به‌رپرسیانی خو‌ی به‌رزکردوته‌وه، ته‌له‌گرافیک له‌به‌ریوه‌به‌ری کاسولیکیه‌وه له‌بدلیس له‌۸۱ مایوی ۱۸۸۹د، گه‌یشتوته‌ سهدارته‌ی عوسمانی و له‌م ته‌له‌گرافه‌دا به‌په‌چه‌وانه‌ی قسه‌کانی میسته‌ر دیقیه‌وه. باس له‌ ئاسایش و ئارامی هه‌ریمه‌که‌ کراوه‌ به‌شه‌یوه‌یه‌ک که خه‌که‌ی موسلمان و نه‌رمه‌نه‌کش سوپاسگوزرای والی و ئیداره‌که‌ین. جگه‌له‌وه‌ی باس له‌وه‌ کراوه‌ که موسابه‌گ ماوه‌یه‌کی زوره‌ له‌ناوه‌ندی شاری بدلیس نیسته‌جه‌یه‌و ته‌نیا نه‌وه کاته‌ گه‌راوته‌وه ناحیه‌ی هویت که هه‌ستی به‌مه‌ترسی کردوه له‌وه‌ ده‌نگویانه‌ی باسی تاوانباری ناوبراویان کردوه گوایه‌ نه‌رمه‌نه‌کانی چه‌وساندوته‌وه‌و به‌رسه‌ له‌وه‌ روداوی کوشته‌نانه‌ی له‌خویت روویانداوه،

ئەوێ كەتا ئیستا ھەر بەدەنگۆی ماوتەو ھو ھیچ راستییەکی لەدادگا و
لیكۆلینەو كانی ئیردا دەر نەكەوتوو.

بەم دواییەش، كۆنسولی قان، سەردانی بدلیسی كردوو و چاوی بە
بەرپووبەری ئیداری ئەر مەنەكان كەوتوو كە ناوی "عەفدیس ئەفەندییە" و
چوار رۆژ لەمالی كەسێکی زۆر ناسرای ناوچەكە ماوتەو. عەژدیس
ئەفەندی یەكێكە لەلایەنگرانی سەرسەختی ئەر مەنی. ھەر ئوانیش
رۆژنامە ی ھونچاکیان ھیناوە بەناسانی بلاویانكر دۆتەو، ئەوێ
لەئەندەنیش بلاووتەو ھو ھوالی ناراست دەگرێتەخۆ و لەسەر بنەمای قسە ی
ناراست دار ئیزراو. ھەر و ھا ئو ھو الانی ھو كۆنسول بەدەستی گەیشتوو
و ئیناكر دنی ناواقیعی دۆخەكە ی.

ئەر مەنەكان زۆر لەو بەداخبوون كە شكات و بیزارییەكانیان لەموسابەگ
بناغە ی نییە پاش لیکۆلینەو كانی ئەر ھو بۆ حكومت ئاشكرابوو كە
بەرپووبەری ئیداری [مەبەستی عەفدیس ئەفەندییە/سەردەشتی] بۆخۆ ی
یەكێكە لە شكاتكەرەكان و ئو دانی بەو دا ناو كە ئو ھانی خەلكەكە ی
داو نەرەزایەتی دەر بێر و تەنانت ناچاریشی كردوون شكات بكەن.²⁴

*Statement by Sir A. Sandison of the Interview of Sir W. White with His Majesty the
Sultan on May 19, 1889.*

IN the interview which the English Ambassador had with the Sultan, the former spoke of the reply given by Lord Salisbury to the question asked by Lord Carnarvon in the House of Lords, whereupon His Majesty remarked—"The sentiments of justice expressed by Lord Salisbury have caused satisfaction; his explanations were clearly founded on information given by you, so that I express my pleasure to you also. Thank God, even in the distant provinces of my Empire security and tranquillity reign supreme. The Persian Kurds pass the frontier and venture on all kinds of marauding expeditions, and on being pursued by us again return to Persia; and even though the Persian Government be dissatisfied with this state of things, yet these places, being destitute of inhabitants, are suitable for this kind of vagabond to take refuge in. If any men from our side join them they are Rafigis, who have taken timely refuge on our territory from Persia, and have settled down there.

"As our soldiers can only pursue them as far as the frontier, and naturally cannot cross the border, it is very difficult to put them down and punish them. As for the complaints which have been made against Moussa Bey, the actions attributed to him are so entirely opposed to Mussulman character and custom, that they can never be believed. He is on the road to Constantinople to defend himself from the charges made against him. I hope that he will soon arrive. Of course, his trial will be conducted with perfect fairness and justice."

²⁴ BOA, HR. SYS, 2790/2 From : OSMANLI BELGELERİNDE
ERMENİ-İNGİLİZ İLİSKİLERİ (1845-1890), Ankara, 2004, p 169-171.

کونسولخانه‌ی بریتانیایی له‌سته‌مبول ۱۸۹۰

میسٹر نارتور ولیہم وایت

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received May 31.)

My Lord,

Constantinople, May 25, 1889.

SINCE the reported atrocities at Moosh reached me by means of extracts from various foreign journals, I have been at great pains to discover the accuracy of these allegations, which were denied at the Porte, and upon which, notwithstanding all my repeated efforts, I am quite unable to give your Lordship any reliable information with the exception of a précis drawn up by Mr. A. Hardinge of that given to Sir Alfred Sandison and Mr. Marinitch, with reference to the complaints of a deputation from Moosh on the subject.

I have even complained to His Majesty the Sultan of my inability to comply with my duties on this point.

In this matter, therefore, I was glad to observe that the Earl of Carnarvon gave me due credit for my sincere desire to ascertain the nature of the actual facts, but, unfortunately, I have found myself unable to carry out my earnest wish, and to follow in the footsteps of my predecessors in this respect.

A couple of days ago I asked Colonel Trotter to see ———, thinking that they might have received intelligence from which I could draw reliable data.

The only thing which the ——— showed Colonel Trotter was news from the Nestorian country, but most of it refers to what took place last year.

It seems, however, that ——— are afraid that the disturbances of that period will break out afresh during the present summer.

I cannot, of course, say whether there is any foundation for these apprehensions, but the Nestorians as well as the Armenians in a portion of those districts appear to be in constant fear of Kurdish outbreaks; and these gentlemen have information bearing out the accounts of the insecurity prevailing in portions of the Vilayets of Van and Hekkiari.

Under these circumstances, I would venture to suggest that Colonel Chermiside should be instructed to visit some of those districts and report what comes under his observation.

Her Majesty's Consul at Erzeroum is particularly well-fitted by his intelligence, experience, and tact for so delicate an inquiry, and I am sure that, even if he were not able to collect any new data, the very fact of a visit from him and the interest just displayed by Her Majesty's Government would be conducive to much good in those disturbed districts.

Should your Lordship authorize me, by telegraph, to instruct Colonel Chermiside accordingly, there would be some advantage in his commencing this tour before the hot season begins.

I have, &c.
(Signed) W. A. WHITE.

Memorandum.

MR. MARINITCH reports that on Wednesday the 2nd instant, when the Council of the Armenian Gregorian community held its usual sitting under the presidency of the Patriarch at Koum-Kapou, a large crowd assembled outside the churchyard, consisting of a deputation from Moosh (Vilayet of Diarbekir), and of most of the Constantinople Armenians originally from that place, who had come to complain of outrages committed by Moussa Bey, an influential local Kurdish Chief. The Patriarch having called some of them before him, they stated that Moussa Bey had been imprisoned on a charge of oppressing the Armenians, but had managed to escape, and, in revenge, had collected his Kurdish followers and fallen upon the Armenian villagers, plundering houses, violating girls, and torturing and murdering the population, some of whom he had burned alive after pouring petroleum over them.

Whilst these statements were being made to the Patriarch, a telegram was handed to him confirming them, from the inhabitants of Moosh. It had come by the post, its senders having been afraid to entrust it to the telegraph office. The Patriarch endeavoured to calm the people, and decided to report the matter to the Grand Vizier, with a view to obtaining redress, and, at the same time, to send two or three of the deputation to his Highness for reference in case of necessity. They were followed to the Vizirate by the greater part of the crowd, which was, however, dispersed by the police without resistance. The Minister of Police is said to have reported fully to the Sultan on the incident, which, it is asserted, has created a certain impression at the Palace, and has led to the secret dispatch of some officials to the spot to make inquiries.

Sir A. Sandison inquired of the Grand Vizier on the 9th instant as to the so-called "Armenian demonstration." His Highness admitted that a deputation of some seventy or eighty persons had appeared at his Department, but he professed himself unable to understand the real meaning of their proceedings. It was, however, apparently to complain of certain murders of Armenians at Moosh, laid to the charge of Moussa Bey of that place. He added that he did not see how a crime committed at Moosh could affect the Armenians at Van, Ismid, and Constantinople, who had joined the deputation, the real object of which, in his view, was to create a sensation, and afford subject matter for the foreign press.

Constantinople, May 13, 1889.

کولونیل سیئر ہیربیرت چیرمساید

Vice-Consul Devvey to Consul Chernside.

Bitlis, April 27, 1889.

Sir, I HAVE the honour to acquaint you of the escape while under arrest of Moussa Bey, of Khait, which took place four weeks ago.

Moussa Bey is about 30 years of age, the son of Mirsa Bey, who was killed in a Kurdish feud at Bulanyk four years ago; one of Mirza Bey's wives was the sister of Bahri Pasha, Mutessarif of Pera, at the capital; she "Ijen Memar" of Bitlis Vilayet is also a cousin of Moussa Bey. Born at Khevin, a village near Mush town, beyond the Caza of Khait, his rule is absolute over five or six large Kurdish villages of Khait, and he is able to do much as he likes both there and in the Mush Plain between Bitlis and Mush; it is said nearly 1,000 armed men are under his orders, and 110 at present hold the roads, and are preventing the villagers from taking their corn to be ground at the mills and from moving about. It was Moussa Bey who wounded two American missionaries in May 1883.

His escape has greatly troubled the local authorities. The Tabur Aghassi, who was responsible for his detention, was put in prison, and is now under interrogation, and it may bring about the dismissal of the Vali.

Moussa Bey, it appears, had been continuing a career of violence, and had committed divers actions of oppression and lawlessness for several years past. The villagers of the Mush Plain appealed for redress to the local authorities, and, finally, to Constantinople, but could obtain no satisfaction. Of late only their complaints were taken into consideration, and orders were issued from the capital for inquiry. But Moussa Bey enjoys great influence in this town, and is a close friend of the Sheikhs Haji Nejmeddin Effendi, of the Idad Council, Yusuf Agha, and other prominent members of the Government, and the orders were put aside. Further, Moussa Bey was residing all the winter in the town, and had not of late been committing excesses, nor did any one venture to bring any charge against him for past misdoings; on the contrary, he had rendered valuable service to the Government in buying the titles of Khait for £ T. 500, and collecting them himself to his own advantage, whereas the Government would have been able to do very little if left to their own resources. During the winter Mehemet Ali, Mutessarif of Mush, was making various efforts to bring Moussa Bey to justice; soldiers were even sent to arrest him, but perhaps their behaviour was not very exemplary. The conduct of the Mutessarif is variously interpreted; it has been affirmed that he was persecuting Moussa in order to extract a bribe from him, but I am inclined to believe he is an honest man, and was really striving to keep order and administer justly. Moussa Bey was angered at the Mush Christians for the complaints they were forwarding against him, which possibly were not entirely true; a certain Ohan of Akhasank village, resident at Mush, had taken a prominent part in forwarding these complaints; having occasion to come to Bitlis about six weeks ago, Ohan carefully kept his intention secret, but Moussa, however, learnt his presence here, and placed four or five men on the road near this city, who captured him, though fleeing by night to escape observation; they took him to Gotal, a Kurdish village on the Mush road, and there put him to death by fire, under circumstances of appalling torture. Hereupon a fresh order was received from Constantinople for Moussa's arrest and exile; the Government then attempted to carry this out, but Moussa Bey promptly made his escape from the Tabur Aghassi's house and the midst of the zaptiehs, saying that the local authorities were not acting honestly and openly by him. He went at once to the village of Haris, where he plundered the house of a certain Mosso, absent at Mush, abducted a young daughter of his, and slew her grandfather. He was then said to be threatening to pillage the post if the sum of £ T. 700 be had given as bribes to the authorities was not returned. He has just written a letter to the authorities expressing his willingness to return to reside at Bitlis under guarantee (from them), and maintaining that he is innocent of crime, and that, as was seen here, no one had any suit to bring before the Law Courts.

Some members of the Local Government and others now blame the Vali for attempting to arrest Moussa forcibly and openly, and say he should have been persuaded to withdraw voluntarily to Constantinople, as though by the Sultan's desire, and that this would still be the best course to adopt, and is practicable. The Government is indeed miserably feeble at the moment; the village force of zaptiehs consists of 320 (200 are horse), but Moussa Bey would smile at the futility of any attempt on their part to seize him.

I have, &c.

(Signed)

GEORGE POLLARD DEVVEY.

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received June 4.)

My Lord,

Constantinople, May 30, 1889.

I HAVE the honour to forward to your Lordship the copy of a despatch received by me from Trebizond from Colonel Chermide, and inclosing one he received from Her Majesty's Vice-Consul at Van from Bitlis, giving an account of Moussa Bey and of his outrages.

I have likewise the honour to inclose a copy of the telegram I have just received from Colonel Chermide from Trebizond on the same subject.

I shall not fail to act on your Lordship's telegraphic instruction of yesterday's date.

I have, &c.

(Signed) W. A. WHITE.

Consul Chermide to Sir W. White.

(Extract.)

Trebizond, May 24, 1889.

I HAVE the honour to forward to your Excellency, in confirmation of my telegram of this day's date, two copies of a despatch by Mr. Devey, which, though dated Bitlis, 27th April, only reached Erzeroum on the 18th May, and were received by me here on the 23rd. Mr. Devey has recently visited Bitlis with my sanction, but at his own expense. I have also received news from Mr. ———, and from other sources, relative to the doings of Moussa Bey.

Since the occurrences mentioned in Mr. Devey's despatch, news has been received of Moussa Bey's having killed two men at Akhlat, on Lake Van. In his despatch Mr. Devey states Ohannes of Akhavank to have been killed at Moussa Bey's instigation; but according to the information which reached me direct he was killed by Moussa Bey with his own hand under circumstances of atrocious cruelty, and it was this which led to the Government deciding to make the arrest from which he at once escaped. I have also been informed by travellers that Moussa Bey's Kurds hold all the roads near Mush, and that traffic has consequently to make a considerable détour.

The Vilayets of Van and Bitlis are in a very unsatisfactory state as regards the impunity which outrages and crime enjoy, and the supineness, apathy, or culpable negligence of the Governors.

Billis, May 7, 1869.

MOUSSA BEY, a young man of 30, but old in iniquity, spent this last winter as a guest of one of our Kurdish Sheikhs; it happened that an Armenian Headman of Arkavan, eleven hours from here, on Mush Plain, came on business to this city; Moussa had a grudge against him because he had signed a Petition to have the Bey arrested; the latter went in pursuit in the night and found his victim in lodgings and asleep, eight hours from here. First he ignited powder he had poured into the right hand and one of the pockets—the one used to sign said Petition, and the other in which he had conveyed it. Afterwards he stabbed him and threw him on a bonfire which he had ordered made. To a bystanding Kurd, on remonstrance with him at inflicting such cruelty, he replied, “Let me not hear a word from you, or I will treat you in the same manner.” The Pasha summoned the Bey on his return to the city, but allowed him to make his escape to his village on Mush Plain. This was during the first week of last month, since which he has created terror by robbing caravans, and murdering those against whom he had a grudge, or the wealthy for their money. Week before last a cotton caravan, of some fifty animals and twenty men, were passing on their way from Karpoot to this city. Two of them, natives of the

village of Tehme, were singled out, taken to the Bey's village, and stripped of their clothing; but as they proved not to belong to this Pashalic, their clothing was restored to them. These men came and told us their story. Within four days past a caravan, on their way from Aleppo, viz., Karpoot, with goods for Van, while passing through the Mush Plain, were attacked; seven animals, with their goods, were seized, and three men, some say six, were killed.

— writes us from Mush, on the 3rd instant: an Armenian and son were plundered near the village of Darpun; in a village near Horhannes Monastery two men have been murdered. When Moussa Bey was asked why such proceedings were allowed, he replied that the Mutessarif of Mush had robbed them, the Kurds, of 1,200 animals, and they were determined to murder an Armenian for every animal taken, that Moussa Bey affirms that he has given our Pasha from £ T. 800 to £ T. 1,000 bribe, and that he will requite himself by plundering tenfold that sum from the Christians, &c. The Bey with thirty-five horsemen fell upon Bastavank and killed its Reis, or Headman, and also his father, and such cruelty was exhibited that two lads, grandchildren of the latter, died from fright on the spot.

This was on the night of the 27th ultimo. Threats of similar treatment were sent to other places in that (Aklate) province, and — writes us on the 13th ultimo from Parkhus [*sic*], where he lodged, that the night was rendered hideous from the screams of the villagers who were warding off attacks upon their threatened village, which is one hour from Bastavank. By reason of this threat a few are fleeing to this city for protection: a Petition by 150 Armenian signers here was prepared last Saturday, and, at an expense of 500 piastres, sent by telegraph to the Sublime Porte, begging for protection. But it is the opinion of the more knowing that such a Petition will never reach the Porte, and if it does will prove of no avail.

Vice-Consul Devey to Colonel Chermide.

(Extract.)

Van, May 18, 1889.

WITH reference to my letter of the 27th ultimo, I regret to have to draw your further attention to the very dangerous condition obtaining in the Mush Plain, consequent on the escape of Moussa Bey.

Outrages of the gravest nature are being daily perpetrated with impunity, nor am I aware that any steps have been taken by the authorities to re-establish public security.

News from Mush only filters through to Van, and it is possible that some of Moussa Bey's crimes may be reported in exaggerated terms here; but it is certain that more than one Van merchant has suffered very heavy loss from caravans being plundered on the Mush-Bitlis road, and I am told that on one occasion some lives were lost. An Aleppo caravan of Aleppo people was also plundered, but the things stolen were restored on the grounds that Moussa Bey had no spite against strangers. Moussa Bey frequently commands these forays in person, and I believe that he personally applied the fiery tortures by which the man Ohan was so cruelly put to death. His Kurds are said to dress themselves as women, and, approaching unprotected groups of village women when in the open country, to seize and violate them. Lastly, Moussa Bey is levying blackmail on the neighbouring villages of from £ T. 20 to £ T. 50 apiece in a lump sum. In one village, of Akhlat, where his demand met with a refusal, the Kiaya and another man were killed on the following day. The state of alarm is said to be so great that the villagers in some parts leave their houses, and hide from sunset to sunrise.

It is true that Moussa Bey has served his Government in various ways, and was for a considerable time Mudir of Khuit Nahiyyé, and this even after proven crimes had been condoned; at the time he seemed to have reformed. But his late defiance of the Government, not to say open revolt, and his "Khunkyar"-like disposal of the property, lives, and honour of the Mush Armenians are matters that cannot be overlooked, least of all in Bitlis Vilayet, where Moslem fanaticism in every quarter has recently taken fresh root.

P.S. *May 19.*—I learn that a Sheikh of Bitlis (probably Sheikh Emin) and Haji Nejmeddin Effendi personally induced Moussa Bey to return to Bitlis, where he was received with honour, and lodged as a guest in the Sheikh's house. It is added that, by Imperial Iradé, Moussa Bey and his family will reside within, and not leave the limits of Bitlis city.

لیره‌شایینی باسه، کۆلتورنیل چیرمساید له ۲۷ی مایۆی ۱۸۸۹دا، ئهو هه‌و‌الانه‌ی که له میسته‌ر دیقیه‌وه سه‌بارته به هه‌ستی ئه‌رمه‌نییه‌کان له‌ناوچه‌که وهریگر تیبون، به‌تله‌گراف گه‌یاندیه‌یه میسته‌ر وایت له‌هسته‌مبول ، له‌تله‌گرافه‌دا باسیش له‌وه‌وه‌اله ناراستانه کراوه که کۆمه‌له‌وه تاقمه ئه‌رمه‌نییه‌کان له‌درووه بلاویانده‌کرده‌وه. چیرمساید ناوی بلاوه‌کراره‌یه‌کی ئه‌رمه‌نی به‌ناوی "هایاسدان" بردووه که له‌وباریه‌وه چه‌واشه‌کاری زۆری کردووه. به‌تایه‌ته سه‌بارته به‌کاری حکومه‌تی تورکی. له‌وسه‌ره‌به‌نه‌وه داوای له میسته‌ر دیقی کردووه راپۆرتیک له‌وباریه‌وه ناماده‌بکات.

چیرمساید ده‌لایت: "مه‌سه‌له‌ی بیزارکردنی ته‌نگه‌تیلانه‌ی ئه‌رمه‌نه‌کان له‌هه‌رمی وان بابه‌تیکه مایه‌ی په‌ژاره‌یه، خه‌لکی ئه‌رمه‌نی ئهو هه‌رمه‌نه به‌نارازی و وروژاو ده‌زانم، به‌لام لانیکه‌می ئه‌وه‌یه‌ان هه‌یه که بینه هۆکاری هه‌ره‌گرینگی مه‌ترسییدار بو حکومه‌تی تورکی. گومانی تیدا نییه که پاش ریکه‌وتنه‌نامه‌ی به‌رلین، بریکی زۆر له‌هاندانی شو‌رش‌گیرانه له‌ئارادایه، ئه‌وه‌ی چوارپنج سال گه‌یشه‌ته ترۆپک و له‌بواریه‌وه‌ئێکی شکسته‌خوار دوودا بو دامه‌زراندنی ریکخراوێکی نه‌هینی هاشیوه‌ی ئه‌وه‌ی له‌بولگاریا هه‌بوو له‌پیش سالی ۱۸۷۷. هه‌روه‌ها له‌پیناو به‌ده‌سته‌پینان و کرینی چه‌کدا.

هه‌رمه‌نه‌کانی وان و ئه‌رزروم له‌به‌ره‌ته‌دا کاریگه‌ری ئهو جۆله‌وه‌یه‌یه‌ان له‌سه‌ره، به‌لام له‌ناوچه‌کانی ئه‌رزنجان و خه‌رپوت و دیاربه‌کر ئه‌وه‌نده که‌مه که زۆر به‌ده‌گه‌من له‌وه‌باریه‌وه بزانه. جۆله‌وه‌که هه‌نده نییه که بتوانیت بوخۆی مه‌ترسییه‌کی جیدی له‌سه‌ر حکومه‌تی عوسمانی پیکه‌هینیت. هه‌نگاوه سه‌رکوتکاره‌کانیش ریکه‌یه‌ان له‌هه‌ر ده‌سه‌لاتیکی ریکخراو و هاوبه‌سته‌گیی ئه‌رمه‌نی گرتووه و نه‌یه‌نه‌شته‌وه. هه‌ستی خۆرسکی نارنه‌یه‌تی دژی حکومه‌ته موسولمانه‌ تورکیه‌که هه‌میشه شتی که ده‌مینیت." ئینگلیزه‌کان له‌کوردستان له‌هه‌ولێ به‌رده‌وامداوون بو کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری له‌سه‌ر موسابه‌گ و ره‌وشی بدلیس و ناوچه‌ی ده‌شتی موش، له‌وه‌روه‌شه‌وه، سه‌رچاوه‌یه‌کی نه‌هینی له‌ بدلیس له‌روژی ۹ی مایۆی ۱۸۸۹دا، راپۆتیک داوه‌ته میسته‌ر دیقی، له‌وه‌ راپۆرته‌دا هاتووه: "به‌وه‌ دوایه‌، له‌بری جیه‌جیکردنی ئهو فه‌رمانه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆره له‌بابی عالییه‌وه هاتووه بو قۆلبه‌سته‌کردنی موسابه‌گ به‌زیندوویی یان به‌مردوویی، پاشا دوو سی که‌سی مه‌ده‌نی، نه‌ک هیزی سه‌رباز، نارذۆته لای موسابه‌گ بوئه‌وه‌ی قه‌ناعه‌تی

پنیکهن بئیت بۆ شار، به لّام ههولّه که میان بیهوده بوو. وه لّامی ئهو ئهو بوو که تهواو ئامادهیه مل بۆ فرمانی حکومت که چ بکات، به لّام ئهو نایهویت خواستی پاشای والی جینه جینیکات. : " ئی باشه بۆچی ریگای پیدام هه ئینیم؟! له کاتی کدا وه لّامی بانگێشته کهیم دایهوه! نا نا، ناچم بۆ لای، با ئهو و ئهوانهشی لهشارن، که ۱۰۰۰ لیره پنداون، بیگهریننهوه، دنا هه مووی لهو باره ی لوت و گوئی کریستیانیه قوربانیه سه بر اوه کان وهرده گره مه وه، هه رچهنده هه والی ئه وهش هه یه که پیری شهو هه ستانیت به سه ردانیکه خیرای پاشا...

پاشتر راپۆرته که، باس لهو کارانه ی موسابهگ دهکات بۆ داخستی ریگای هاتوچۆی گوندهکانی ناوچه کهو ئهو گه مارۆیه ی که به سه ریدا سه پاندووه، گوایه ئهو له سه ره ریگاکانی هاتوچۆ بۆ شاری بدلیس، بازگه ی داناوه و کاروانهکان روت دکاته وهو سه رانه دهستین، به شیوه یه که کهس با سه رانه دان ناتوانیت هاتوچوبکات و تیپهریت، ئه وهش وایکردووه که بازرگانی به ته وای پیچراوته وه.

پاش ئه وه ی راپۆرته که باسی سه رانه سهندن و تالانکردنی هه ندیک له گوندهکان دهکات و ئامازه بهو ترس و توقاندنه دهکات که له ناوچه ی موش و بدلیس بلا بوئته وه، ده لیت: " دوینی، ئهو شیخه ی که پیشوازی له موسابهگ کردووه، ژماره یه کی زۆر له ده ستوپه ونه ی تورک و کریستیانیه به واره وه بوو دو بۆ سا کاتژمیر دوور له شار رۆیشتونو موسابه گیان به ریزو شکۆیه کی زۆر مه وه هیناوه بۆ شاری بدلیس، پیمان وتراوه که ئه م شیخه له گه ل پاشای والی، له موسابهگ خۆشیوون و ئه مرۆ موسابهگ به شه قامهکانی شاردا ده سو ریته وه!! هه موو ئه مه مانای چیه؟! ئیمه ده پرسین و له وه لامیشدا پیمان وتراوه که باجی هیوری و ئارامیه، له کۆتاییدا تۆ په لیک دۆخی ناوازه مان هه یه که هه ر له سه رده می جهنگه وه که دوازه سال پیشتره هه بووه."

هه ر له م سه ربه نه وه، کۆلۆنیل چیر مساید له ۳۰ی مایۆ ۱۸۸۹، میستر وایتی له نهسته مبول له وه ئاگادار کرده وه که موسابهگ له شه قامهکانی بدلیس ده رکه وتوو ه بینه وه ی ده سه لاتداران په نجه ی بۆ به رن. ته خانه ت هه والی ئه وهش هه یه که له لایه ن ئه وانه وه به باشیش پیشوازی کراوه."

میستر وایت که له نهسته مبول ئاگاداری به شیک لهو سیاسه تانه بوو که له نێو بابی عالیدا به ریه ده چوو، له رۆژی ۱۷ی جونی ۱۸۸۹، وه زیری

دەر وهی بریتانیی لهوه ناگدار کردهوه که ههولی ئهوه ههیه موسابهگ و دهسه لاتدارانی بدلیس، لهو تۆمهتانهی ئاراستهیان کراوه بیتاوان پیشانبدترین، گوایه ئاکاری ئهوان تهواو پینکدزه لهگهل ئهو زانیاریانهی گوایه لهسه رچاوه پرواپیکراوه کانهوه هاتون، وهک ئهوانهی لههه ریمه کهدا نیسته جین، لهگهل ئهفسهرانی کۆنسلویه ته کهی خاوهنشکۆ. وایت دملیت: "من دلنیانم که موسابهگ له ریه به رهو ئهسته مبول، ههروه ها نایینم هیچ شتیکی تر بکریت ههتا ئهو کاتهی دلنیا ده بینه وه لهوهی که به راستیی گهیشتووه، ئهوهی که هیشتا هه ندیک گومانیان لئی ههیه. ئهوهی که ده بیئت چی بکات کاتیک که بگاته ئیره، که خۆی له هه موو ئهو تۆمهتانه پاکبکاته وه که دزی ئهو ههن."

دیاره میستر وایت، سالیسبوریله وه ناگدار کردۆ ته وه، که له ۱۵ ی جوندا، له لایهن بابی عالییه وه بانگیشته کراوه لهو ئ کامیل پاشای وه زیری دهر وهی بینیه، ناوبراو بیر خه ره وه یه کی حکومه ته کهی به زمانی فره منسی داوته میستر وایت و ئه ویش ره وانهی لهنده نی کردوه. نیوه رۆکی بیر خه ره وه که ئه وه یه که حکومه تی سولتان به بایه خیکی زۆ ره وه دهر وانیه ئه و عه ره زو حال و هه ره وه ها هه و آلانهی بلاو کراوه کان سه باره ت به ئه رمه نه کانی ئه نه دۆل به گشتیی و ئه وانهی وان و بدلیس به تاییه تی بلاو یان کردۆ ته وه. ئه وانهی گوایه سه باره ت به به دمه آله کردنی ئه رمه نه کانه حکومه ت به هه موو ئه واندا راگهیشتووه و لیکۆ لینه وهی کردوه و زۆ ربه ی ئه و قسانه ش بینه مان و ئه سلیان نییه، ئه وانهی دیکه ش شتگه لیکن له هه موو ولاتیکدا رووده دن، هه رچهنده دادپه ره ریی له نه انجامدا له ئه رکی خۆیدا شکستی نه خواردوه.

به وداییه، ئه رمه نه کان، موسابه گیان به نه انجامدانی توندوتیزی و به دکاریی تۆمه تبار کردوه، بۆ نمونه، تاوانبار کردنی به سووتاندنی ئه رمه نییه ک به زیندویی و نه انجامدانی کوشتن و تالانکردن له موش. ئه م تۆمه تبارکردن و قسانه ناتوانریت قبول بکریت. موسابه گ سه باره ت به و قسه لۆک و تۆمه تبارکردانه زۆ ر بیزاره هه ربۆیه خۆشی رادهستی دهسه لاتداران کردوه و په نای بۆ دادپه ریی بردوه. تانیستا هیچ شتیکی نه هاتوه دهر بیخات که موسابه گ ئه م تاوانانهی نه انجامداوه.

ته نانه ت ئه و کاته شی که روودانی ئه م شتانه باسکراون، موسابه گ هه ر له شاری بدلیس بووه ئه و بی جینه هیشتووه. ئه مه به سه بۆ ئه وهی بیتاوانی موسابه گ به سه لمینیت. ویرای ئه وه ش، ئه وانس، ئه و که سه ی که ده وتزیت

موسابەگ سووتاندویەتی، بەمردوویی لەگوندیک دۆزراوتەووە بەدوای بکوژەکەیدا دەگەڕێن. ھەروەھا سەبارەت بەو کچەی کە دەوتریت لەکاتی زەماندو ناھەنگی بوکینییەکەیدا فرینراوە وواتر دەستدریژی سینکسیی کراوتەسەر و لەمەنجا ئەکدا کۆلینراوە، شتێکی خەیاڵی و تراویلکەییەو ھێچ بناغەییەکی نییە، ھێچ نمونەییەک بۆتاوانی بەوشوێمیە نییە لەئێو ئیمپراتۆرییەکە، ئاین دژی ئەویە کەسێک بەزیندوویی بسوتینریت. موسولمانان دژی ئەوەن تەنانت مەترسبیدارترین ئاژمێش بخەنە ئێو ئاگر. ئەو زانیاریانەی کەلای کۆنسولی ئینگلیز لەوان ھەیە کە بۆ ماوەی چوار رۆژ لەبدلیس بوو، ھێچ بنەمایەکی نییە.

دەسەلاتی سولتان، ھەمیشە پێ لەسەر چەسپاندن و ئارامی گشتیی دادەگریت و ھەروەھا "بابە گاراڤید"ی نوینەری ئەرمەنە کاسۆلیکەکانی بدلیس، باسی لەو ھەولە زۆرە دەسەلاتداران کردووە پیناواراستنی ئاسایشیکی نمونەیی ناوچەکە کە ھێمنیی و ئارامی تێدا بەرقەرارە. ئەو نوینەرە دەلالت کە ئەم ھەولانە لەلایەن چەند کەسیکەو بەلۆدەکرینەو کەبەرژوھەندییان لەشیواندنی راستیی و خولقاندنی بیسەر و بەری و پشێوییە لەمەملەکتدا."

لەلایەکی ترەو، سورەیا پاشای سکریتیری یەکەمی سولتان، نامەییەکی بەلۆکراوەی ئەرمەنییەکانی ئیمپراتۆرییەتەکەیی داوتە کۆنسولی بریتانیی لەئەستەمبول، ئەو نامەیی کە لەرۆژنامەیی "تەریق/ریگا"ی فەرمیی عوسمانیییدا بەلۆکراوتەووە و ناوو مۆری ژمارەییەکی بەرچاو لەکەسایەتییەکانی ئەرمەنی تێدا ھاتوو. ئەوانە لەو نامەیدا کە لەرۆژی ۱۲ی جونی ۱۸۸۹دا، بەلۆکراوتەووە، تەواوی ئەو ھەولانە بەدرۆ دەخەنەو کە رۆژنامە بیگانەکان لەدەرەو بەلۆدەکەنەو لەبەرەیی ئەنجامدانی تاوانی گەورەو بەدکاریی لە ناوچە ئەرمەننشینەکانی دەولەتی عوسمانیییدا، گواھی خەلکی ولات بەربوونەتە گیانی یەکترو ھەمیشە کورد ئەرمەن دەکوژیت و ژمارەییەکی زۆر لەئەرمەنەکان گواھی گیراون. ھەروەھا گواھی بەگ و ئاغانەکانی کورد بەزۆر ژنی ئەرمەن دەبەن و لاقەیان دەکن! ھەموو ئەم ھەولانە بییناغەن و پیاوانی ناوچەیی موش، وێرای کوردەکان، دژی ئەو درۆو ھەلبەستنانەن کەلەلایەن ئەو رۆژنامانەو بەلۆدەکرینەو. نێمە خەریکی کارو ژبانی ناسایی و بازرگانیی خۆمانین و تیکەلایی لەئێوانماندا ھەیەو ھێچ دۆژمنایەتییەک لەئێوانماندا نییە.

هه‌موو ئهو درۆو هه‌لبه‌ستنه بۆ ئه‌وه‌يه كه په‌يوه‌ندي توركيا به‌ولاتاني بيانيه‌وه تيكچيت و كوئسو‌لخانه‌كاني و لاتاني ئه‌ورويي بشله‌ژين و متمانهو گياني په‌يوه‌ندي نيوان خه‌لك لاوازبیت.

شايه‌ني باسه ئه‌وانه‌ي ئه‌م نامه‌يه‌يان مۆرکردوه، به‌شيكی زۆرن له‌سراف و بازرگان و كه‌سايه‌تیه ناوداره‌كاني ئه‌رمه‌ن و له‌بري هه‌موو ئه‌رمه‌نه‌كاني ولايه‌تي وانيش واژۆكراوه.

پنويسته بوتریت، كه بلاوكرده‌وه‌ي هه‌والی ئه‌نجامدانی تاوانكاريی دژی ئه‌رمه‌نه‌كان له‌كوردستان، به‌تاييه‌ت له‌بدليس و موش، هه‌روه‌ها خراپيی دۆخی ئه‌رمه‌نه‌كاني ته‌واوی ئيمپراتوريه‌كه هه‌ولێكي يه‌كجار زۆري له‌لايه‌ن ريكخراو و گروهه ئه‌رمه‌نيه‌كاني ده‌روه‌وه ئه‌ورويای رۆژناوا بۆ ته‌رخانكرايوو، ئه‌وانه‌ي له‌ده‌رگای هه‌موو حكومه‌ت و سياسه‌تكارانی ئه‌روپييان ده‌داو رۆژنامه‌كانيان به‌هه‌والی قه‌يه‌و نادره‌ست پرده‌كردو شه‌پۆلێكي تونديان دژی كوردو موسابه‌گ و سولتان و حكومه‌تي عوسمانیي ده‌ستپيكرده‌بوو.

له‌وباره‌يه‌وه، كه‌سايه‌تيی ناوداری ئه‌رمه‌نيی، ج. هاكوبيان، نامه‌يه‌كي ئاراسته‌ي وه‌زيري ده‌روه‌وي بریتانیي كردبوو، تيدا هاتبوو كه چه‌ند نوينه‌ريكي ئه‌رمه‌ن، كه‌به‌شه‌پوه‌يه‌كي كاتیي له‌پایته‌ختن، له‌بري 500 كه‌س له‌ئه‌رمه‌نه‌كاني موش، عه‌رزوحالێان داوه‌ته سه‌دري ئه‌عه‌زم داواي سزادانی موسابه‌گ ده‌كهن، كه سه‌رۆكێكي به‌داواي كورده. ئه‌وه‌ي به‌فه‌رمانی ئه‌و گه‌يراهه‌ به‌و زوانه‌ ره‌وانه‌ي ته‌رابلوسی ده‌كهن!!

له‌وه‌ش زیاتر، له‌سه‌رچاوه‌ي باوه‌رپيكراره‌وه به‌يستويانه‌ كه، موسابه‌گ ئه‌و كوئه‌تاوانكاره‌يه كه تانیستا دوچار له‌سه‌ر به‌دكاريی و توندوتیژی به‌يه‌كاني ده‌ستگه‌يركراوه. جاري يه‌كه‌م كه گه‌يرا، به‌هۆكاريی ناديار به‌خه‌شرا، له‌جاري دووه‌ميشدا، خۆي له‌سزادان و لئيرسینه‌وه رزگاركرد. له‌وكاته‌شه‌وه نازده، ئه‌و هاوري و پالیشتی به‌هیزی له‌ئه‌سته‌مه‌بول هه‌يه.

هاكوبيان له‌كوئایي نامه‌كه‌يدا، داوا له‌وه‌زيري ده‌روه‌وي بریتانیي ده‌كات پشته گه‌له‌كه‌ي بگرن و له‌به‌ديه‌نانی مافه‌كانيان هاوكاريان بكهن.

ئه‌وه‌ي لێره‌دا پنويسته نامه‌ژه‌ي بۆبكریت ئه‌وه‌يه كه، ئه‌و هه‌والانه‌ي سه‌باره‌ت به‌ چه‌رساندنه‌وه‌ي ئه‌رمه‌ن و به‌دكاريه‌كاني موسابه‌گ له‌بلاوكراوه ئه‌رمه‌نيه‌كان و رۆژنامه ئه‌وروييه‌كاندا، به‌تاييه‌ت سووتاندنی ئوه‌هان به‌زیندوویی و فراندن و كوئاندنی كچه ئه‌رمه‌نيه‌ك له‌كاتی

زهماونددا، بلاودهكرانهوه، بهشيكى نهو دانيشتن و گفتوگوپانهى بهخويهوه
 سمرقآكردبوو كه لهپارلهمانى بریتانیا (House Of Common) نهجامدهدران. ههموو نهوانهش لهئهرشيفى دانيشتنهكاندا توماركراون.
 لهم رووهوه، لهدانيشتنى ۲۸ى ماى ۱۸۸۹، ميستر برائيس، نهنامى
 پارلهمان، وتاريكى دريژى لهسهر دۆخى پهيوهنديهكانى ولاتهكهى و
 دهولتهى عوسمانى پيشكهشكردو سهرنجى نامادهبووانى بو نهو راستيه
 راكيشا كهبهگويزهى پهيماننامهى سان ستيفانوو بهدى ۶ى پهيماننامهى
 بهرلين و ههروهها نهو ريكهوتته دوولايهنهى لهنيوان ههردوو ولاتدار
 كراون، بهرپرسانى بابى عالى دهبوو نهرمهنهكان لهكوردان و چهركهس
 بپاريزن و چاكسازى لهناوچهكهدا بهقازانجى نهرمهن بكهن، بهلام
 كهبهرپرسانى عوسمانى خويان لهههر ههوليك دزيوتهوهو بهلنهكانيان
 نهبردوتهسهر، ئيستاش نهگهر دۆخهكه وهك وهك سالانى پيشووتر نهبيت،
 نهوه خراپتريشه. ميستر برائيس وتى كه نهوان وهك بریتانیا دهبل ماف و
 دهبل پابهندبوونى نهخلاقيان سهبارته بهكهيسى كريستيانيهكانى دهولتهى
 عوسمانى ههيهو پيوسته روليان ههبيت.

دواتر ميستر برائيس، سهرنجى ههمووانى بو نهو دلرهقى و تاوانانه
 راكيشا كهلهلايهن حكومتهى و بهرپرسانى عوسمانيهوه دهرحق بهنهرمهن
 دهكرت و ليرهدا قامكى خيستوته سهر نهو پهلامارانهى كهلهلايهن كوردانى
 موسولمانى كوچهروهوه دهكرتهسهر گوندهكانى نهرمهن و جگلههوى
 نامازهى بهناوى موسابهگ داوه كه گوايه چهند ههفتهيهك پيشتر، سهروك
 گونديكى نهرمهنى به بهنداريكهوه بهستوتهوهو نهوتى پيداكردوهو
 سووتاندويهتى. نهو دهليت: "ئيسنا موسابهگ كه نهو كارهى كردوه هاورپى
 واليه توركهههه ههريمهكهيه، ههريوه حكومت خوى لهگرتن و سزادانى
 بهدوورگرتوه، نهوهى زور قيزهونه نهويهكه حكومت ههوليك نادات
 ريگه لهم بهربريهته بگريت. نهو تاوانانه، رووداوهكانى پيشووى
 بولگاريان بيردينينهوه، كه نهو كات راي گشتى نهوروپاى لهدژ
 راستبووه. ههروهها حكومتهى توركيى بهئاشكرا لهتهواوى نكولى
 لهتهواوى نهو چروكه ناشرينانه دهكات. چ هوكاريك ليرهده ههيه كه بروا
 به ههر قسهيهكى باليوزى توركيى ليره بكهين؟! نهو لهلايهن
 حكومهتهكهيهوه بو ههخهلهتاندن و سهرلنشيواندننى نيمه نيردراوه! نهو
 بيانوهى كه نهو بهلورد سالسوريوتوهو نهوئيش با شمرم لهشوينهكانى

دیکه دو باره‌ی ده‌کاتمه‌وه، نه‌وه‌یه که کورده‌کان جله‌وناکرین، چونکه نه‌وان له‌ودیوی سنوره‌کانه‌وه، له‌ئیرانه‌وه دین، نه‌مه‌ش ناتوانزیت به‌سه‌ر نه‌وه په‌لامارانهدا جئیه‌جئیکریت که‌له‌لایهن موسابه‌گه‌وه نه‌جام‌دراون، چونکه باره‌گای موسابه‌گ سی رۆژهری له‌سنوری ئیرانه‌وه دوره، ده‌شتی موشیش که نه‌م تاوانانه‌ی تیدا نه‌جام‌دراوه، ۱۹۰ میل له‌سنوره‌وه دوره. " له‌وه‌لامی نه‌م قسانه‌ی میسته‌ر برابسا، میسته‌ر سیرجی فیرگوسن سکرته‌ری په‌یوه‌ندییه دهره‌کیه‌کان رایگه‌یاندا که به‌داخه‌وه له‌گه‌ل قسه‌کانی میسته‌ر برابسا نییه‌وه مه‌سه‌له‌کان به‌و شیویه نییه که قسه‌یان لیده‌کریت. چونکه مه‌سه‌له‌ی چاکسازی له‌ناسیای بچووک ریگه‌یه‌کی دریزی له‌به‌ره‌وه چ خودی سولتان و چ به‌شیک له‌نیو حکومه‌تی عوسمانیش، خواست و خولیای چاکسازی و پاراستنی نه‌رمه‌نه‌کانیان هه‌یه.

سه‌یریش نییه نه‌گه‌ر هه‌ندیک روودای تایه‌ت به‌شیویه‌کی مه‌زن زیده‌رویی تیدا بکریت. نه‌ندامانی به‌ریزی پارله‌مان له‌وانه‌یه رۆژنامه‌کانیان خویندینه‌وه سه‌بارت به‌ په‌لاماریک که‌له‌لایهن کوردانی بکوژه‌وه دژی گوندیکی نه‌رمه‌نی نه‌جام‌دراوه، به‌دیاریکراویش: کولاندنی بوکیک به‌زیندوویی! هۆکاری نه‌وه‌م هه‌یه باوه‌رکه‌م که شتیکی نه‌وتو هه‌رگیز رووینه‌داوه، په‌لامار، کوشتن، دل‌ره‌قیی ناوبه‌ناو هه‌یه، نه‌مه که‌یه‌سه‌که‌یه. نه‌ندامانی به‌ریز گله‌یی نه‌وه ده‌که‌ن که زانیاریی نوئ نییه، به‌دانیایه‌وه راپۆرتی نوینه‌ره‌کانی ده‌ولته‌ی خاوه‌نشکو ناوبه‌ناو هه‌یه، هه‌روه‌ها حکومه‌ت له‌له‌ناسیای بچووک و نه‌رمینیا له‌لایهن نه‌فسه‌رانیکه‌وه رازه‌ده‌کریت که باش ده‌توانن و لیاقه‌تی نه‌وه‌یان هه‌یه راستیی له‌ناو‌راستیی جیابکه‌نه‌وه."

سالسبوری، وه‌زیری دهره‌وه‌ی بریتانیا، له‌روژی ۱۸ی جونی ۱۸۸۹، میسته‌ر وایتی له‌ئه‌سته‌مبول ناگادارکردوته‌وه، که هه‌موو نه‌وه هه‌ول و کۆششانه‌ی میسته‌ر وایتی خسته‌وته‌به‌رده‌م شازنی بریتانیا، که کردوویه‌تی له‌پیناو راکیشانی سه‌رنجی سولتان بو به‌دکارییه‌کانی موسابه‌گ. شایه‌نی باسه، سوره‌یای سکرته‌ری یه‌که‌می سولتان له‌ ۵ی حوزمه‌یراندا، سولتانی له‌م قسه‌وه باسه‌ی پارله‌مانی بریتانیا و گه‌فتوگۆکانی نیوان میسته‌ر برابیس و هه‌روه‌ها قسه‌کانی گلاستون ناگادارکردوته‌وه ده‌قی نه‌وه قسانه‌ی به‌وه‌رگیراوی پینسه‌ش کردووه، وپرای رۆژنامه‌ی ستانده‌ردی بریتانیی و به‌شیک له‌ بلاکراوه نه‌رمه‌نییه‌کان. یاشته‌ر جه‌خت له‌ وه‌ه‌ه‌ه‌وه‌که‌وه که

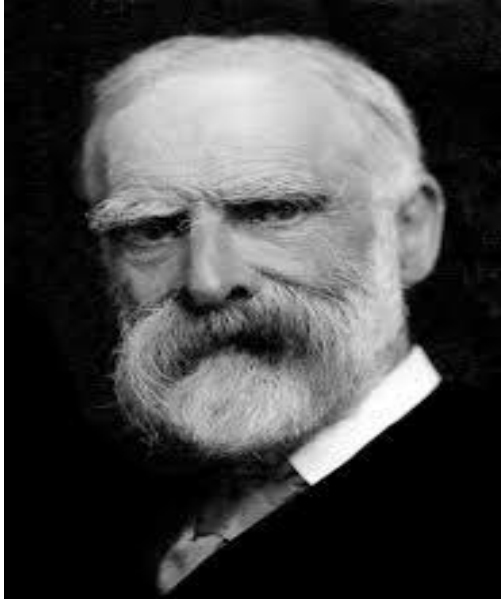
وئرای ئهو نارامیی و هئمنییهی له ممله کت هیه به شیک له ئه رمه زه کان
 خوازیاری دروستکردنی هیزی چه کداری ملیشیاییین و هه و ئلی
 بلاوکردنه و هه و ئلی ناراست و خسته و هه و ئلی پشویوی دده ن.
 هه و هه لئیردا سور هیا ده ئیت : ئه و هه تا ئیستا دیار نییه ئه و هیه بوچی
 بریتانییه کان پشتگیری ئه م هه و ئلی ئه رمه نییه کان ده کهن.²⁵

²⁵ BOA, #. DAH#L#YE, 89065 From : OSMANLI BELGELERINDE
 ERMENI-INGILIZ ILISKILERI (1845-1890) , Ankara, 2004. P174-175

سیر جیمس فیرگوسن (۱۸۳۲-۱۹۰۷)

میسٹر برایس (۱۸۳۶-۱۹۲۲)

هەر لێره‌دا ده‌کرتیت کورته ناماژمه‌یک بۆ هه‌ندیک له‌و هه‌واله‌ رووژینه‌رانه‌ بده‌ین که له‌روژنامه‌ بیانییه‌کانی جیهاندا بلاوده‌کرانه‌وه‌، ئه‌وانه‌ی زیاتر له‌و هه‌وال و بابه‌تانه‌یان بلاوده‌کرده‌وه‌ که له‌روژنامه‌ بریتانییه‌کاندا چاپ ده‌بوو، ئه‌وانیش زیاتر پشتیان به‌دوو سه‌رچاوه‌ی هه‌وال ده‌به‌ست که هیچیان به‌ته‌واوی بیلایه‌ن و ده‌قیق و به‌رواینه‌کراوه‌و جینگای متمانه‌ نه‌بوون، یه‌که‌میان بلاوکراوه‌و له‌و زانیارییه‌ی کۆمه‌له‌ی ئه‌رمه‌نیی له‌هنده‌ن وه‌ک پرۆیاگه‌نده‌ بلاویان ده‌کرده‌وه‌، که‌ژمارمه‌یک روژنامه‌نووس و پارێزه‌ری ئه‌رمه‌نیی دوستی حیزبی موخافزین و شه‌خسی گلاستۆن بوون و ئابونه‌و لایه‌نگریان بۆ کۆده‌کرده‌وه‌، دووه‌میشیان بریتیبوو له‌و راپۆرت و ته‌له‌گراف و نامه‌ نه‌ینیانه‌ی دپلۆماتکاران و کۆنسوله‌کانی ئینگلیز له‌کوردستان و ئه‌سته‌مبول ره‌وانه‌ی له‌هنده‌یان ده‌کردو ئه‌ویش سه‌رچاوه‌که‌ی ئه‌رمه‌نه‌کانی ناوچه‌که‌ بوون.

روژنامه‌ی بریتانیی (**RHYI Record**) که له‌روژی ١٨ی مایۆی ١٨٨٩دا، چاپ و بلاوکراوه‌ته‌وه‌. له‌بابه‌تیه‌کیدا به‌ناونیشانی "په‌لاماری جه‌رده‌کاری قیزه‌ون" ده‌لیت که سه‌رچاوه‌ی باوه‌ریه‌کراوه‌ له‌ئه‌سته‌مبوله‌وه‌، ئه‌م زانیارییه‌ تایبه‌تانه‌ی له‌سه‌ر جه‌رده‌ موسابه‌گ داوته‌ په‌یامنیری "ده‌یلی کرونیکل" ، ئه‌وه‌ی په‌لاماره‌کان وایه‌ده‌چیت که ئه‌رمینیای به‌ره‌و راپه‌ریه‌نیک ئاراسته‌کرده‌بیت به‌هۆی ئه‌و نه‌هامه‌تییه‌ی که خه‌ڵکه‌که‌ی ماوه‌یه‌کی زۆره‌ ده‌یچێژن. موسابه‌گ کرده‌و کوری میرزا به‌گه‌، ئه‌و میرزابه‌گه‌ی دلره‌قییه‌که‌ی له‌لای دانیشتوان ئه‌رمه‌ن هه‌رای لی په‌یداوو. میرزابه‌گ له‌یه‌که‌یک له‌په‌لاماره‌کانیدا گوندی نووک ی ته‌خته‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ریگه‌ی له‌گه‌رانه‌وه‌ی خه‌ڵکه‌که‌ی گرت و به‌هۆیه‌شه‌وه‌ سی که‌س له‌ناگرده‌ سووتان و گیانیان له‌ده‌ستدا. له‌به‌رئه‌وه‌ میرزابه‌گ له‌ئه‌سته‌مبول بۆماوه‌ی ١٥ سا‌ل سزای زیندانیی درا. به‌دلنیاپییه‌وه‌ ئه‌و به‌خیری له‌زیندان هه‌لات و پێش ٣ سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر کوژرا، کاتیگ له‌ هه‌لمه‌نیه‌کیدا به‌دوا‌ی چه‌ته‌یه‌کی کورد رویشته‌ که ولاته‌که‌ی له‌ده‌روبه‌ری دیاربه‌کر خسته‌بو په‌شوییه‌وه‌. موسابه‌گ به‌و ته‌مه‌ن گه‌نجه‌یه‌وه‌ شوینیپی باوکی هه‌لگرت، ته‌نانه‌ت پێش مردنی باوکیشی وه‌ک چه‌ته‌یه‌کی به‌دنا و دلره‌ق ناسرا. ئه‌و له‌ماوه‌یه‌کدا وه‌ک فه‌رمانه‌روه‌ی ئازاخنیور دانرا، کاره‌کشی راه‌دوانی ئه‌و جه‌ردانه‌ بوو که خۆی سه‌روکیان بوو. کاتیگیش ده‌سه‌لاته‌که‌ی سنووردارکرا، ئه‌و بۆخۆی کاری جه‌رده‌یی گرت به‌ره‌و له‌ماوه‌ی دوو سا‌لی

پیشوو بهدکاریی زۆری ئەنجامدا. ئەرمنهکان ههستیان بهوهکرد، نه مأل و سامانیان و نه شهرفی ژن و کچهکانیان پاریزراوه. دواچار فشاریانکرد بۆئوهی حکومهت به ئهرکی خۆی ههستیت، ئهوهی لههستههمبولهوه فهرمانی بۆگرتتی موسابهگ دهرکرد.

پاشان رۆژنامهکه، باس لهوهدهکات که چۆن موسابهگ بههۆی پهیهوهدیی لهگهڵ بهرپرسان و بههۆی بهرتیلدانهوه خۆی لهچهسپاندنی یاسا و چوونهزیندان دزیوتهوهو ئهوه ماوهکههمشی لهبدلیس گوایه زیندانی بووه لهنیو ههریما بووهو پاشتریش ئهسپیان بۆزینکردوه تاکو ههلبیت و قۆناغیکی مهترسیبدار لههرزی بههاردا لهکوشتن و تاوان دهستنیبکاتهوه. لهم ماوهیهشدا، ئوهانی بازارگانی ئهرمهنی کوشتوووه ئهشکهنجهی داوهو نهوتیان پیداکردوووه سووتاندویانه، دواتریش چوونهته گوندیکی دیکه لهویش پیاویکیان کوشتوووه کچهکeshیان ههگرتهوهو پاش ئهوهی باندکهی زۆر دلرهقانه تییههریون، ئهوسا کوشتویانه."

ههروهها، رۆژنامهی بریتانیی (The Abrestiwith Observer) که لهروژی 25ی مایوی 1889دا، چاپ و بلاوکراوتهوه. لهههوالیکیدا نووسیهتی که موسابهگ، یهک لهسهرکردهکانی ئەنجامدهری بهدکارییهکان لهئهرمینیا، دهوتریت که خۆی رادهستی والی بدلیس کردوه و لهوانهیه رهوانهی ئهستههمبول بکریت. والی سیواسیش گهماروی قوتابخانه یهسوعیهکهی داوه که لهژیر چاودیری فهرمنسییهکانهوه و خویندکارهکانی بهرتهوازه کردوه.

لهلاپههه 7ی رۆژنامهی (ST. JAMES S GAZETTE) که له7ی مایوی 1889دا، چاپکراوه، هاتوه: "سولتان فهرمانیکردوه سهروکه کوردهکه موسابهگ و دهستوییهندهکهی، که ههوالی ئهوه ههیه لهنزیک موش بهدکارییان ئەنجامداوه، پیویسته قۆلبهست بکرین."

رۆژنامهی (The Cardigan Observer) یش، که لهروژی 15ی جونی 1889دا، چاپ و بلاوکراوتهوه. لهلاپههه 4دا، له ژیر ناونیشانی "ههرای ئهرمینیا" دهلبیت: "وهختی ئهوه هاتوه رهوشوینی توند دژی ههگرساندنی ناگریکی مهزن لهئهرمینیا بگریتهبهه، موسابهگ ههیشتا بهرهلاپهه ئهوه سهرکردهی 500 چهکداری کوردهو کۆنترۆلی ولاتهکهی کردوه. گوندهکان تالاندهکات و سهراوه لهخهلهکی بیدیفاع دهستنییت. بههوش ریگهی هاتوچۆو پهیهوهدیی لهدهشتی موش بهتهواویی وهستاوه. ههوالهکان

باس لهو دهكهن كه ئهم سهركرده كورده، پياوئيكى خانهدانى ديكهى تاكو مردن سووتاندوو، لاشهكشى له پارچه قوماشي كهوه پيچاوهو نار دوويهتى بو هاورى و هاوپشتهكهى، بو والى بدليس. سهرى ئهزهم لهري بهرى بهگهوه، كه بهريهبرى پوليسى ئهسته مبوله مامى موسابهگيشه، فرمانى گرتن و دوورخستهوهى دهسنبهجي موسابهگى بو تهرا بولوس له ئهفريقا، دهر كر دووه. فرمانى گرتن دهر چوووه بو ئهوه ٥٠٠ ئه مهنهى كه بهم دوايه بو دهر برينى بيزارى دژى وهحشيه گهري كوردان خو پيشاندانيان كر دووه. ئه مينا له ژير گه ماروى راستينه دايه. بهر پرسانى پوس فرمانيان بو دهر چوووه كه ههر نامهيك دهجيت بو ئه مينا بيكه نهوهو بيخوينهوه."

دهشيت مهتر سیدارتین بابت لهقوناغه میژووییهدا سهارهت به موسابهگ، كه دهنگانهوهو رووژانديكى گه رهى لهجيهاندا خولقاند، ئهوه بابهته بيت كه خودى سهرهك وهزيرانى بریتانیا، ميستر گلاستون لهئوتى ١٨٨٩دا، لهدهيلى نيوزدا بلاوكردهوهو جگهله روژنامهكانى ترى بریتانیا، زورينهى روژنامهكانى جيهان، ههر لهئه مهر يكاوه ههتاوهكو ئوسترا ليا و نيوزلهندا، لهوكتهدا دووباره بلاويان كر ديوه. ئهوهى هوكار يكي گه رهى زهقبوونهوهى ناوى موسابهگ و بهدنا بوئيته لهسهراسهري جيهاندا. ههر لهم رووهوه روژنامهى بریتانى (**Gloucester Journal**) كه لهروژى ٣١ى ئوتى ١٨٨٩دا، چاپ و بلاوكردهوه. لهژير ناو نيشانى " ميستر گلاستون و بهدكار ييهكانى توركي لهئه مينا" دهئيت: " ميستر گلاستون، نامهيكى لهدهيلى نيوسدا سهارهت بهدلره قى توركي لهئه مينا نووسيوه. هاوكات لهگهله نامهكه قسه لهو پيشيلكارى و تاوانانه كراوه كه گوايه لهلايهن موسابهگ و جاسوى برايهوه ئهجامدراون. ئهوه زانيار بيانهى كهوتويهتى لهلايهن سهرچاوهى باوهر پيكر اوهوه پييهگه يشتوه. لهوهى بلاوكردهوه دهوتر يت كه مانگى مارتى پيشوو، موسابهگ بههاوملى جاسوى براى و عومهر بهگى ئاوملزواوى و بانديكى گه ره له لهپياوهكانى كه نزيكهى ١٠٠ كهسيك بوون، خويان كو تيوته مالى ئاغاجيان لهگوندى خارس كه ١٨ ميل له مو شهوه دووره و دهكهويته نيواموش و بدليسوه. يهكه مجار باوكى ئاغاجيانيان به گولهى تفهنگى مارتينى كوشتوهو ئنجا دزهيان كر دوته ئهوه ژوورهى ئهندانى خيزانهكهى تيدا خهوتوهو بهتهقه ومخه بهر يانهيانون. هه موو ئهوشتانهيان بردوه كه پيان هه لگيراوهو پاشتر يش ژنهكهى ئاغاجيانيان (ئالوتون) و

ههروهها کچهکهیان (گولیزار) هه‌ل‌گرتووه که تهمهنی ۱۵ ساله. ئهوهی دواییان پیتی پهتیی بووه هه‌ر جلی شهوی له‌بهردابووه، به‌فهریش هه‌تا نه‌ژنو باریوه هه‌وایهکی زۆر ساردی هه‌بووه. دواى ئه‌وهی ئال‌تونى دایکى گل‌یزار نه‌یتوانیوه را بکات و که‌توتسه‌رزه‌وى، کاتر می‌ریک رویشتون و گولیزار به‌ت‌نیا ماوه‌ته‌وهو لنین پاراوه‌ته‌وه وازی لنینن پروات، به‌لام ئه‌وان لنینداوه به‌ق‌ز رایانکیشاوه، پاش ئه‌وه ئیدی له‌وه زیاتر توانای رویشتنی نه‌ماوه له‌سه‌ر به‌فره‌که که‌وتوته سه‌رزه‌وى. پاش ئه‌وهی ئه‌وان له‌رووباره‌که په‌ریونه‌ته‌وه، هه‌ندیک جلوه‌رگیان پیداووه له‌رویشتون به‌رده‌وامیون هه‌تاوه‌کو گه‌یشتونته‌هه‌ گوندی زه‌نگاچار، له‌وی که‌ چند مایکی لیبووه که‌ مولکی موسابه‌گ بووه. شه‌ویان له‌و گونده به‌سه‌ر بردوووه هه‌ر له‌ویش بۆ یه‌که‌مجار موسابه‌گ لاقه‌ی کچه‌که‌ی کردووه.

پاش سێ رۆژ ئه‌وان گه‌یشتونته‌هه‌ گوندی پاريسانک، کچه‌که‌ له‌لایهن دوو کورده‌وه براوه‌ته‌ مالى شیخ محمهد، له‌وی کچه‌ خوی فریداوه‌ته‌ به‌رینی شیخ و داواى لیکردووه له‌ده‌ستی ئه‌و تاوانکارانه‌ رزگاری بکات. شیخیش چۆته‌ لای موسابه‌گ و لیبی پاراوه‌ته‌وه‌ واز له‌و کچه‌ به‌ئینیت، به‌لام ئه‌و وتویه‌تی ئه‌وه مه‌حاله‌وه‌ ئه‌و کچه‌ بۆیه‌ فرینراوه‌ که‌ بک‌ریته‌ ژنی جاسۆی برای. له‌وساته‌دا جاسۆ گه‌یشت و موسابه‌گ فەرمانی به‌شیخ کرد کچه‌ له‌جاسۆ ماره‌بکات. شیخ وتی که‌ کچه‌ کریستیانیبیه‌و ماره‌بی نایه‌ت! ئه‌وسا موسابه‌گ ک‌یردی ده‌ره‌یناو ویستی کچه‌که‌ بکوژیت، به‌لام هاوه‌لانی نه‌یانه‌یشت. به‌په‌چه‌وانه‌ی قسه‌ی شیخه‌وه، جاسۆ کچه‌که‌ی هه‌ل‌گرت و بردیه‌ گوندی ئاقیدیک، له‌وی چونه‌ مالى سه‌فه‌ری م‌یردی میهری خوشکی موسابه‌گ. لیره‌ گولیزار له‌ میهری پارایه‌وه‌ نازادی بکات، به‌لام بیسوودبوو، وتیان نه‌گه‌ر کچه‌که‌ شوی به‌ جاسۆکرد بۆخوی ده‌بیته‌ موسولمان!

کچه‌که‌، بۆماوه‌ی مانگیک له‌گه‌ل جاسۆ له‌و گونده‌ مایه‌وه، له‌کاتیکدا موسابه‌گ و ده‌ستوپه‌نده‌که‌ی بۆ چه‌ته‌یی روویان له‌چیاکان کردبوو. له‌کۆتایی مانگه‌که‌، کچه‌ له‌گه‌ل جاسۆ چون بۆ گوندی شیخ هۆقوران، له‌وی شه‌ش رۆژ له‌مالی شیخ ماوه‌ته‌وه‌وه‌ دواتر چون بۆگوندی خیفنیا، ئه‌و گونده‌ی موسابه‌گی لێ ده‌ژی و له‌ویش سێ هه‌فته‌ ماوه‌ته‌وه‌.

له‌م ماوه‌یه‌دا، حاجی زیاب له‌موشه‌وه، له‌گه‌ل دوو ژاندارم هاتبوو، چونه‌ مالى جاسۆ و داواى کچه‌که‌یان کرده‌وه... دواتر کچه‌که‌ راده‌ستی ئه‌نجومهنی

ئەرمەنىيە كرا، ئامادەكارىي كرا لەگەڵ ئەوانى تىردا رەوانەي ئەستەمبۆل بىرىت بۆ ئەوەي بەلگەو شايەتیی دژى موسابەگ بەدات. پاشتر، گلاستۆن لەم بابەتەيدا قسەي لەو پەلامارو بەدكارىيانە كىردووە، گوايە موسابەگ لەدژى ئەرمەنەكان ئەنجامىداوەو كوشتنى ئۆھانس و ھەروەھا مانوكى وەك نەمۆنە ھىناوئەتەو ھو سەرزەنشتى دەسەلاتدارانى ھۆمەتى بابى عالىي كىردووە، سەبارەت بەو چەكى دەستى ئەرمەنەكان دادەمەلن، ھەروەھا داواي لەسۆلتان كىردووە كە بەگۆيرەي رىكەوتنى نىوانيان، كار بۆ رىگىري لەم جۆرە پەلامارانە بىكات و تاوانكاران بەسزاي ھۆيان بگەيەنن.

رۆژنامەي نىوزلاندى (Bruce Herald) كە لەرۆژى ۲۳ى جولای ۱۸۸۹دا، چاپ و بلاوكراوتەو، لەژىر ناوئىشانى "زانىاريى تاوانەكان لەئەرمىنيا" لەزمانى پەيامنىري مۆرنىنگ پۆستەو ھاسى ئەو دەكات كە راپۆرتەكان ھەوالى چەندىن تاوانيان لە دەورەبەري شارى موش راگەياندووەكە پىويستيان بە گەران و لىكۆلئىنەو و بەدواداچوونە. راپۆرتەكان باس لەو دەكەن كە موسابەگى سەركردەي كورد ئەرمەنىيەكى لەگۆندىكى نىزىك موش فراندووەو بەزىندووبى سوتاندوويەتى داوا ئەو ھەي نەوتى بەسەر جەستەيدا كىردووە. دەوترىت موسابەگ لەكاتى ئەشكەنجەو مردنى قوربانىەكانى بەخوئىسار دىيەو دار جغارەكەي دەگرىت بەدەمىيەو و بەھىواشى قومى لىدەدات! بەكى تر گىرايەو كە ئەو ئىيسكى پىاوە مردووەكان كۆدەكاتەو لەبەردەم مالى والى موش دايدەنن. چىرۆكى دىكە باس لەھالەتى دوو كوشتن دەكەن نەك يەككىك، ئەو ھەي دووم كەيسى كچىكە گوايە كۆلئىراو! راستىيەكان لەرىگاي بەدواداچوون و لىكۆلئىنەو تىشكى دەخىرئەسەر، ئەو ىش ئەو ىە كە ئەرمەنىيەك بەناوى ئۆھانس بەمردووبى لەنزىك موشەو دۆزراوتەو. بەلام ھىچ تاوانىكى دىكە لەبەشەي ئەو ولاتەدا نەبىستراو. پىاوەكە نەسوتئىراو بەلكو بەچەقۆ لئىدراو. دەسەلاتدارانى لوكالىي و پۆلىس بەداوى پىاوكۆژەكەدا دەگەرىن بەلام تاوەكو ئىستا نەياندۆزىوئەتەو.

رۆژنامەي ئوستورالىي (The Australian Star) كە لەرۆژى ۲۷ى ئوتى ۱۸۸۹دا، چاپ و بلاوكراوتەو، لەژىر ناوئىشانى "تۆمەتەكان دژى موسابەگ"دا، باسى لە ەرزوھالىكى موسابەگ كىردووە كە بۆ سۆلتانى ناردووەو باسى لەھەفادارى ھۆي كىردووە بۆ دەولەت ھەر لەگەنجىيەو

ههروهها داواى نهوه دهكات نهو تۆمهتانهى لهسهرى بلاودهكرىتهوه راست نيبهو پيوسته رووبهروو بىتهوه لهگهل نهوانهى بۆيان ههلبهستوه. نهگهر نهو تۆمهتانه راستههچوون نهوا با دادگا سزاي بدات. سولتانيش فرماني بو بهرئومچوونى دادگايهك بۆلئىكۆلئينهوه لهو تۆمهتانه داومه وهزيرى داد. ههروهها فرمانيش بهوالى بكليس دراوه كه شكاتكهرهكان لهسهر حيسابى حكومهت رهوانهى نهستههبول بكات و نهركهكهيان حكومهت بىگرته نهستو.

له لاپههه دووى رۆژنامهى فرهنسىيى (Le Siècle) يش، كهلهرۆژى ٢٩ى ئوتى ١٨٩٩دا، چاپ و بلاوكراوتهوه، لهژئير ناوئيشانى "نامهيهك لهتوركياوه"، بابهتئى گرنكى لهسهر موسابهگ و كئيشهى نهرمن و ههلوئىستى زلهيزهكان بو قۆزتنهوهى نهو كهيسه دابهزاندوه. بابهتهكه موسابهگى وهك هاورپى سولتان ناساندوه، كه خۆى و ميرزابهگى باوكى بههۆى نازايهتبيان و بهشداريان لهشهرى رووسيدا، هاوكاريهكى گههره سولتان و حكومهتى عوسمانيانداوه. ههروهها باسى وروژاندنى نهرمهنى لهناوچهكانى رۆژههلاتى ئيمپراتورئيهكه كردوه، بهتايهتئى لهناوچهى وان، بههۆى دزهكردنى باندئى نهرمهنى كه لهرووسياو سنورهكانهوه دينه ههكارى و وان و چهكدارن به تفهنگى بهردان و مارتينى و شهرى چهتهگهريى دهكهن، بهو دواييهش بههۆى موسابهگ و خهليلى بهگى والى وانوه، يهكئىك لهو سهروك باندانه بهناوى (كولاكزيان) كه خهلكى يهريقانه لهنهرمينىاى روسيى. ههروهها رۆژنامهكه باسى نفوزى زۆرى نهرمن دهكات لهنهستههبول و نهو پئىگانه كه لهئيو حكومهتا ههيانه وهك وهزيرى دارايى و دهزگاي دادومريى .

لهههمووى گرنكتر، نهو رۆژنامه فرهنسىيه قامكى، خستوتهسهر نهو هاوپهيمانيههى كه ئينگليزو ئهلمانهكان بو وروژاندنى نهرمن و دهستوهردان لهكاروبارى عوسمانىيى دژى روسياى گرتويانهتهبهر. ههروهها ئاماژهى بهرۆلى كۆنسهلهكانى ئينگليزو مسيؤنئيره پرتوستانتهكان و ليژنهى نهرمهنى لهلهندن، له هاندانى نهرمن دژ موسابهگ و نووسينى عهرزوحال بۆسولتان بهمهبهستى لهقاودانى تاوانهكانى. لهههمووى سهمههتر بهشيك لهنهرمهنى نهستههبول بهرگربيان لهموسابهگ كردوه لهپيناو راکئيشانى سههههه و هاوسۆزى سولتاندا.

روژنامه‌ی ئەلمانیی (Pustertaler Bot) که له ۱۳ ی سێپتەمبەری ۱۸۸۹د، چاپ و بلاوکراوئەتەوه، لەدوو لاپەرە ی جیاوازا، هەوآلی سەبارەت بە موسابەگ و تاوانەکانی لەبدلیس بلاوکردۆتەوه. لە لایەک بەشیک لەوتارەکە ی گلاستۆنی سەبارەت بەفراندنێ گولیزارو لاقەکردنی لەلایەن موسابەگەوه راگواستوووه له لاپەرە شەشیشدا، باسی لەچۆنیتی کوشتنی ئۆهانس و ئەشکەنجەدانی بە شیشیکی ئاگرین و پاشتر فریدانی لاشەکە ی لەسەر شەقام لەبدلیس. جگەلهوه ی مەسەله ی پەلاماردانی گوندی داباقانک و کوشتنی مانوکی باوکی هاگویی، لەلایەن موسابەگ و جیزۆ ی برایه و عومەر ئاغاوه باسکردوووه چۆنیتی کوشتنی دوو مندآلی بەوپەر ی دلرەقییه وه لەلایەن موسابەگەوه گنراوئەتەوه، ئه و زانیاریانە ی که هیچ پشتر استکردنەوه یه کی لەرووی میژوو ییه وه بۆ نەکراره .

روژنامه‌کانی نیوز لەندا ش پرن لەبابەتی جیاواز لەسەر موسابەگ. روژنامه‌ی (THAMES STAR) ی نیوز لەندی که لەروژی ۱۰ ی ئۆکتۆبەری ۱۸۸۹د، چاپ و بلاوکراوئەتەوه، لەژێر ناونیشانی: " دەبیٹ کورد سزابدڕین" باسی له وه کردوووه که سەده ها روسی و ئەر مەنی بەپەنمەکی و ناوی حەجکردنەوه سنوری تورکیایان لەئاسیا تێبەر یون بەمەبەستی سزادانی کوردان که خێلەکە ی موسابەگن لەسەر ئه و بەدکاریانە ی دژی دانیشتوانی ئەر مەن ئەنجامیانداوه .

تەنانەت روژنامه‌ی (NEW ZEALAND HERRALD) لەژمارە یه کیدا هەوآلی کوشتنی موسابەگی بلاوکردبووه .

روژنامه‌ی ئەمریکی (Portland Daily Press) که لەروژی ۲۲ ی ئۆکتۆبەری ۱۸۸۹د، چاپ و بلاوکراوئەتەوه، لەژێر ناونیشانی: "موسابەگ ستمکاری ئەر مینیا" دەلێت که پەیمانێری دەیلی نیوز لەئەستەمبول قسە ی لەسەر دادگاییه کە ی موسابەگ کردوووه وتیەتی که کۆنسولخانە ی ئەمریکی لەلای وەزیری دادی عوسمانی ناره زایەتیان له وه دەربەر یوه که دەستە ی دادوهری مەرای بۆ موسابەگ دەکەن و شایەتەکان دەتوقینن. له وه لاما وەزیریش وتیەتی که ئه وه راست نیه و هه ولده دن هەر لادانیک راست بکەنوه .

روژنامه‌ی (THE DAILY ASTORIAN) که له روژی ۲۴ ی ئۆکتۆبەر بلاوکراوئەتەوه، لەژێر ناونیشانی "چەوساندنەوه ی ئەر مینیا" باس له وه دەکات که هەرایەک لەناوئەندی کاربەدەستان روویداوه کاتیک

دەرکهوتووو که روسهکان بەلگه لهبارهی چهوسانهوهی کریستیانیهکان لهئهرمینیا له لایهن تورکانهوه کۆدهکهنهوه. سولتان فهرمانی دهرکردووو بو قهرهبوکردنهوه نه هامةتیهکانیان، موسابهگی حاکمی ئهرمینیا دهی سزابدریت.

ههروهها رۆژنامهی ئهریکیی (The Waterbury Evening) کهلهرۆژی ۲۱ی نۆقه مبهری ۱۸۸۹دا، چاپ و بلاوکرآوتهوه، لهژیر ناو نیشانی "سولتان ملی دا" ده لیت: "ئهگهر سهردانهکهی ولیهمی ئیمپراتوری ئهلمانیی بو ئهسته مبول له هیچ روویهکی دیکهوه به رهسه دار نه بوو بیت، ئهوه به دلناییهوه شیوازیکی بووه بو هاندانی سولتان، تاوهکو موسابهگی جهردهو پیاو کوژی کورد، که هیچ بهدکاریی و خراپیهک نه ماوه لهو ناوچهیه نهیکات که هه میشه له ژیر ترس و توفاندنیدا بووه، رووبهرووی ئهوه سزایه ببینهوه که شایه نیتی. دهرکهوتووو که یهکیک لهو خالانهی که قهیسهر له کاکای گفتوو راویژیی له گهل سولتاندا جهختی لیکردووو بریتیبوووه لهوهی بهزووترین کات موسابهگ بهینریته بهردهم دادگا، ئهگهر خهتار بوو ئهوه ده بیت با دواکهوتن سزابدریت، ئهوهی که سولتان به لینی جیه جیکردنی داوه. یهکه مین ههنگاویش بو به دیهینانی به لینه که قۆلبه سترکردنی ئه م کورده شه رمنگیزهیه.

رۆژنامه که باس لهوه دهکات که موسابهگ به نهجامدانی تاوانی گهوره تۆمهتبارهو بهو دوایهش ۲۰ شایهت له ئهلبانیاهه چون بو ئهسته مبول، بو ئهوهی دژی ئهوه گهواهی بدهن، به لام به شیوهیهکی عه جیب له ریکادا یاخود کاتی گهیشتنیان بو ئهوی، دیار نه ماون.

ولیم گلاستون سرهک وهزیرانی بریتانیا

گوليزار

SICKENING BRIGAND ATROCITIES.

From a trustworthy source in Constantinople, a correspondent of the *Daily Chronicle* received the following particulars of the brigand Moussa Bey, whose outrages seem at length to have driven the Armenians as near rebellion as that down-trodden and long-suffering people can become. Moussa is the son of a Kurd, Meuzza Bey by name, whose cruel exploits are related with horror by the inhabitants of Armenia. Meuzza Bey in one of his expeditions burned to the ground the village of Nork, after cutting off the retreat of the inhabitants, so that 50 of them perished in the flames. For this act he was sentenced at Constantinople to 15 years' imprisonment. Of course he quickly escaped, but he was killed about three years ago by an expedition which was sent against Kurdish robbers who were disturbing the country around Diabekir. The son, Moussa, at an early age began to tread in his father's footsteps, and long before the latter's death he had made himself notorious as a cruel and daring brigand. He was at one time appointed Governor of Azakhpeur, and while in office made a shew of respect for the law. His authority was simply used to shield the brigand bands whose chief he was. Freed from the restraints of office, he placed himself at the head of the banditti, and during the last two years has perpetrated a series of sickening atrocities which can scarcely be credited. The Armenians, finding that neither property nor the honour of their wives and daughters was safe, ultimately brought such pressure to bear on the Government that peremptory orders were sent from Constantinople for the arrest of Moussa Bey. He was promptly arrested during one of his visits to Moush, where he kept a harem. The arrest was a mere farce. According to the account which Moussa gave, he paid £50 to the officers of his guard, and they released him. At any rate, he was detained for only a few days. During summer and autumn of last year, when the outcry against him became too loud to be disregarded, other farcical attempts were made to suppress the band, at one time 70 troops being sent in pursuit. Warned by his friends in authority, however, Moussa has always had ample time to get off with his followers and their effects. On the approach of last winter Moussa betook himself to Birlis, where he announced his intention of squaring the authorities and making himself comfortable for the winter. There, accordingly, was the Bey calmly walking the streets of Birlis until the appearance of spring brought him another season of outrage, murder, and pillage. Once, indeed, during the winter, an abortive attempt was made to imprison him, but he escaped. Almost before the Governor's door a horse was awaiting him, and he was allowed to ride off in face of the soldiers. The first use he has made of his liberty is to revenge himself on the man who organised the last petition against him. This was an Armenian merchant named Ohan, mayor of Arkevank. The brigands encamped some distance out, and the first time Ohan left the village he was seized. Having gagged him, they stripped him of his clothing. They then collected a pile of faggots, saturated them with petroleum, and, placing their victim bound and helpless upon them, burned him alive. Since this inhuman deed Moussa has visited a small village, murdered one of the inhabitants, carried off his daughter, and the band, after submitting her to the grossest outrages, foully murdered her.

jumped off, and a joiner named Houghton fractured his skull and died shortly afterwards. Others were injured.

Moussa Bey, one of the chief perpetrators of the recent outrages on Armenians, is stated to have given himself up to the Governor of Bitlis, and will probably be sent to Castamouni. The Governor of Sivas surrounded the Jesuit College, which is under French protection, and dispersed the pupils.

The Pope, in a consistorial address, will protest strongly against the erection of the monument to Giordano Bruno, which will be unveiled with great solemnity on June 9. Deputations of students from all the Italian Universities will be present, as well as a deputation from the University of Paris.

At the annual meeting of the Northumberland Miners' Union, on Saturday afternoon, Mr. T. Burt, M.P., was re-elected secretary, and it was decided to ask the owners for an advance of 10 per cent. in wages, and to send a cablegram to Germany expressing sympathy with the miners in that country.

Lord Lytton underwent on Sunday the surgical operation the performance of which was one of his objects in coming to London. The same night the following bulletin was issued: "His Excellency the Earl of Lytton has undergone an operation this day for the removal of a small tumour, and is progressing satisfactorily.—(Signed) Thomas Smith, Malcolm Morris."

It will be a quarter of a century on May 30 since the Comte de Paris was married to Princesse Marie Isabelle, daughter of the Duc de Montpensier, at the Catholic Church, Kingston-on-Thames. On that date, therefore, their Royal Highnesses will celebrate their silver wedding. There is to be a commemoration mass at St. Raphael's, and after the religious services a succession of festivities, extending over a week, and including a ball, a garden party, and a banquet. It is

GENERAL NEWS.

The Queen has been pleased to approve the appointment of the Rev. Thomas Hamilton, M.A., D.D., to be President of Queen's College, Belfast, in the room of the late Rev. Dr. Porter.

In order to enable as many ships as possible to take part in the forthcoming naval review and manœuvres, it has been directed that any vessels which may be ready, save so far as their breech-loaders are concerned, shall be provisionally armed with muzzle-loaders.

It is stated that the Chancellor of the Exchequer will not bring forward his measure dealing with gold coinage, unless there is a reasonable prospect of being able to carry it through, in the present session.

The Russian Government has, it is stated, by an indirect communication, advised Queen Natalie not to return to Servia until after the departure of King Milan, who is expected back in Belgrade shortly.

Dr. Robert M'Donnell died suddenly yesterday at his residence, Merrion-square, Dublin. He was the son of the late Medical Commissioner of the Irish Local Government Board, was M.D. of Dublin University, having been president of the Pathological Society, the College of Surgeons, and the Royal Academy of Medicine in Ireland. He was also Fellow of the Royal Society. In his early career he had surgical practice in the Crimea.

The Pope is stated to have written a letter to the Bishop of Cremona, the author of the pamphlet on the Roman question which was recently placed on the "Index," congratulating him on his submission to the decision of the congregation, and declaring that the Holy See can never accept the existing situation.

The Duke of Cambridge presided last evening over the Jubilee Festival Dinner of King's College Hospital, which was held in the Whitehall Rooms of the Hôtel Métropole. A large and distinguished company were present, and subscriptions were announced amounting to close upon £4,000.

The Wohlgemuth incident, which at first threatened to assume the proportions of another Schnäbele sensation, may now, it is said, be considered as closed, as the Swiss Government has admitted that a trap had been laid for the German detective by German Socialists at Basle, acting in collusion with a Swiss partisan. It is expected that the Swiss Government will now doubtless make an *amende honorable*.

The Sultan has ordered that the Kurdish chief Moussa Bey and his accomplices, who are reported to have perpetrated atrocities near Mush, shall be arrested.

Lieutenant-Colonel E. Taylor, Ordnance Store Department, has been selected for the appointment of Senior Ordnance Officer on the staff of the North-Western Military District.

The Russian Government has come to the decision to continue, without further delay, the Central Asian Railway from Samarkand to Tashkend. Although the length of this section is only 200 miles, mails are still sent to the capital of Turkestan by the Orenburg route.

FRIDAY, JUNE 15, 1889.

EFFECTS.

to hand concerning the Derbyshire and encouraging, and the that large numbers recent storms have generated. A severe western Derbyshire

heavy showers of obtained the grouse very little damage.

Game Association, dy hatched are re-

These moors are in he heather and the of the prospects for ngly bright for the s in the immediate ncerned the outlook and's fine moors at hter than they have har remark applies ads. On the flow- nke of Norfolk, con- by storms, and there

Generally the birds h Yorkshire grounds. se so rapidly in the spered as quickly,

ARMENIAN HORRORS.

A correspondent writes: It is high time that drastic measures be adopted to prevent a conflagration in Armenia. Moussa Bey is still at large, and, at the head of 500 armed Kurds, is over-running the country, pillaging villages, blackmailing the defenceless inhabitants, after subjecting them to the most horrible tortures and mutilations. Hence, communications and traffic in the plain of Moush are completely stopped. The Kurdish chieftain is reported to have roasted another notable to death, and sent the corpse of the victim, wrapped up in cloth, to his friend and ally, the Governor of Bitlis. The Grand Vizier has issued orders through Bahri Pasha, Chief of the Constantinople Metropolitan Police, and Moussa Bey's uncle, for the arrest and immediate transportation to Tripoli (Africa) of the 500 Armenians who recently made a demonstration to express their just indignation against Kurdish brutalities. Armenia is in a real state of siege. The postal authorities have received instructions to open and read prior to delivery all letters addressed to Armenians.

AFFRAY WITH SMUGGLERS.

A desperate fight between Customs officers and smugglers occurred the other day 'n the Vosges, near the village of Valtin, on the German frontier. Three officers—Thomas, Dechaux, and Kammerer—were concealed behind some trees, when they espied five

MR. GLADSTONE AND TURKISH ATROCITIES IN ARMENIA.

Mr. Gladstone writes to the *Daily News* a letter on the subject of the Turkish cruelties in Armenia. Accompanying the letter is a statement of horrible atrocities, which it is alleged have been committed by Mousa Bey and his brother Djaso. This report, he says, comes to him from a source which is presumably trustworthy. In this statement it is alleged that in March last Mousa Bey accompanied by his brother Djaso and his brother-in-law Esmir Bey at the head of a large band of his men, about 100, entered by force the house of Agatchian, in the village of Khartz, about 18 miles from Moush, between Moush and Bitlis. Having first killed the father of Agatchian by a shot from a Martini rifle, they proceeded to break into the rooms in which the different members of the family were sleeping, and had been awakened by the firing. Having secured everything they could lay their hands upon they carried off the wife of Agatchian, Altoon, and their daughter Ghiulisar, aged about 15 years, the latter barefooted and with only her night dress on. The ground was covered with snow knee deep, and the weather very cold. Altoon, the mother, being tired out and unable to endure the fatigue, lay on the ground, and was left there after they had gone about an hour. Ghiulisar remained alone in the hands of the ruffians, begging of them to let her go, but they beat her forward, sometimes dragging her by the hair. After a while she was no longer able to walk, and fell on the snow. After passing a river in this state they gave her some clothes, and continued on their road to Zanghachbar, where there is a kind of a lodge belonging to Mousa Bey. Here they passed the night, and the girl was violated by Mousa Bey for the first time. After three days' journey over the mountains they arrived at the village of Paresank, and two Kurds took her to the house of Cheik Mehmed. There the girl threw herself at the feet of the Cheik, and begged of him to save her from the hands of the ruffians. The Cheik went then to Mousa Bey and prayed him to let the girl go, but he replied that it was impossible, and that the girl had been taken to be the wife of his brother Djaso. Djaso arrived, and Mousa Bey ordered the Cheik to perform the marriage ceremony between his brother and the girl. The Cheik replied that the girl was a Christian and refused to become Mussulman; he therefore would not marry her in his house, and he must go elsewhere. Mousa Bey then drew his knife to kill the girl, but he was prevented by his companions, and, against the advice of the Cheik, Djaso took the girl and left for the village of Avedik, and went to the house of Sefer, husband of Meheri, sister of Mousa Bey. Here Ghiulisar pleaded with Meheri for her liberty, but in vain, for they said she had become Mussulman in marrying Djaso. She remained in this house one month with Djaso, while Mousa and his companions left for the mountains on other acts of brigandage and rapine. At the end of the month she left with Djaso for the village of Cheikhovoran. They remained there six days in the house of the Cheik, and then went to Khevenia, the village where Mousa Bey lives, where they stayed three weeks. Subsequently she was given up to the Armenian Council, and preparations made to send her and others to Constantinople, to give evidence against Mousa Bey.

LETTRES DE TURQUIE

Constantinople, 22 août.
Depuis l'arrivée de Chakir-pacha en Crète, les nouvelles que l'on reçoit à la Porte de cette île ont un caractère des plus optimistes. Le nouveau gouverneur n'est pas un homme qui s'attende à établir l'ordre et que si la Porte accorde de certaines concessions aux chrétiens ; l'insurrection qui menaçait de s'étendre sur toute l'île, pourra être considérée comme entièrement étouffée.

Des concessions, c'est justement le nœud de toutes les questions qui surgissent de temps en temps en Turquie ; questions qui par le manque de perspicacité des hommes d'Etat ottomans, aboutissent toujours à des crises générales finissant pour l'empire par des amputations plus ou moins graves. Si les sultans et leurs conseillers avaient su faire à temps des concessions à leurs sujets chrétiens, la Turquie comprendrait encore parmi ses possessions tous les territoires entre le Danube et la mer Egée. Mais l'obstination des sultans et la servilité de leurs ministres finiront en fin de compte par réaliser l'ancienne prophétie des derviches que la Porte et les kalifes retourneront dans leur ancien berceau, l'Asie.

Malheureusement pour l'avenir de l'empire ottoman, ses possessions asiatiques commencent aussi à s'agiter, et là où tout dormait jadis du sommeil de l'esclavage, on commence à s'apercevoir d'un réveil gros de nuages pour la domination ottomane. Ce réveil foie-ci le point noir vient de l'Orient, et notamment de l'Arménie.

Ce que n'ont pu faire les agents anglais et les missionnaires protestants avant qu'ils fussent chassés du sultan, le fameux Moussa Bey, chef des brigands kurdes. Cet homme, qui jouit de la bienveillance particulière du sultan, a commandé la guerre russe-turque, où son père, Mirza-Bey, et lui-même, qui commandaient des corps auxiliaires kurdes, se sont distingués par leur bravoure, a commandé tant de crimes en Arménie, que les habitants de cette province, malgré leur caractère pacifique, n'ont pu supporter ses cruautés. Des mouvements insurrectionnels ont éclaté dans les diverses localités de l'Arménie turque, et l'agitation, paraît-il, a fini par prendre un caractère assez sérieux. Le gouverneur de Van a annoncé ces jours-ci à la Porte qu'une bande insurrectionnelle s'est formée et dirigée à Hekkiari, non loin de la frontière persane. Cette bande, la plus faible de celles qui ont fait leur apparition dans l'Arménie turque, Khéïl-bey le gouverneur de Van, en son chef, un certain Koulakzian d'Erivan (Arménie russe), fut tué dans cette rencontre avec les troupes turques. Khéïl-bey le gouverneur de Van, en son chef, un certain Koulakzian d'Erivan (Arménie russe), fut tué dans cette rencontre avec les troupes turques. Khéïl-bey le gouverneur de Van, en son chef, un certain Koulakzian d'Erivan (Arménie russe), fut tué dans cette rencontre avec les troupes turques. Khéïl-bey le gouverneur de Van, en son chef, un certain Koulakzian d'Erivan (Arménie russe), fut tué dans cette rencontre avec les troupes turques. Khéïl-bey le gouverneur de Van, en son chef, un certain Koulakzian d'Erivan (Arménie russe), fut tué dans cette rencontre avec les troupes turques.

Sur W. White, ayant eu vent de ces détails, a essayé de rejeter tout sur Moussa-Bey qu'il a accusé non seulement des crimes que ce brigand commet au vu et au su de tout le monde, mais d'avoir fabriqué avec Khalil-Bey de Van les pièces soi-disant trouvées sur le cadavre de Koulakzian.

En même temps, les agents et les consuls anglais ont poussé les Arméniens de Van, d'Erzeroum, de Mousch, etc., à envoyer des pétitions au sultan et aux ambassades anglaises à Londres pour se plaindre des cruautés de Moussa-Bey. Comme ces pétitions ont été connues de tout le monde et surtout des ambassadeurs, force a été aux ministres du sultan de donner suite à ces pétitions et de donner ordre d'enquête. Mais, grâce à la façon dont on a rédigé ces ordres, l'enquête finira par la glorification de l'ami du sultan. Pour faire comprendre aux gouverneurs que l'enquête n'est pas faite en faveur de l'ami du sultan, l'ordre dit entre autres : « Comme S. M. notre glorieux padischah ne saurait jamais croire qu'une personne possédant l'honneur conféré de son souverain et soutenu de la bienveillance impériale puisse commettre de tels crimes, il nous est enjoint de faire une enquête des plus rigoureuses, afin d'éclairer la justice et de punir les coupables. »

Ce qu'il y a de plus éccœurant dans cette affaire, c'est que les Arméniens de Constantinople, pour éviter les sympathies du sultan, prennent eux-mêmes le parti de se déchaîner contre les malheureux compatriotes de Mousch, Van, etc., de calomnier cette perle d'assassin. C'est grâce à cette

The reports lately circulated of some atrocious crimes which were said to have been committed in the neighbourhood of the town of Mouch have created a sensation here (says the Constantinople correspondent of the "Morning Post") and have led to minute researches and enquiries. These reports pretended that a Kurdish chief named **Moussa** had carried away an Armenian from a **village near Mouch,** and had burned him alive, after having spread petroleum over his body. **Moussa** is further reported to have been looking on while his victim was being immolated, quietly smoking his pipe. Another version said that he collected the bones of the murdered man and carried them before the door of the Turkish Governor at Mouch. A Subsequent story speaks of two murders instead of one, the second being the case of a girl who is alleged to have been boiled. The facts brought to light by the investigations which have been made are that an Armenian named Ohannes has been found dead in the vicinity of Mouch, and that no other crime has of late been heard of in that part of the country. The man had been stabbed, and not burned or otherwise mutilated. The local authorities and police have been trying to find out the murderer, but he has not yet been discovered.

THE ACCUSATIONS AGAINST MOUSSA BEY.

MOUSSA BEY, the notorious Kurdish chief, has addressed a petition to the Sultan, enumerating the services rendered by him to the country from his early youth, and demanding to be brought face to face with his accusers. If his guilt be proved before the Tribunals, he asks to be punished according to law; but if the accusations are proved to be unfounded, he demands the punishment of those who prefer such charges. The decided language in which this petition was couched appears to have produced its effect, for the Sultan has signed an iradé ordering the Minister of Justice to institute a prompt inquiry into all the charges formally brought against Moussa. Moreover, the Governor-General of the province of Bitlis is to be instructed to send the accusers to Constantinople at the expense, for the present, of the Imperial Government. Should they fail to sustain the charges they will have to refund the travelling expenses to the Government.

kruten von 1000 wegen auffallenden Stotterns vom Militärdienst frei werden. Auf die letzten dreißig Jahre ergibt dies die runde Summe von 25.000 Stotterenden.

Armanische Gräuelt.

Ein Brief Starobors an die Dalm. Rev.

Im letzten Herbst brach **Mussa Bei**, begleitet von seinem Bruder Djaso und seinem Schwager Comer Bei, an der Spitze einer etwa 100 Mann starken Bande seiner Leute mit Gewalt in das Haus Agatschians im Dorfe Karz, ungefähr 18 Meilen von Musch, zwischen Musch und Bitlis. Nachdem sie zuerst den Vater Agatschians mittels eines Schusses aus einem Martinigewehr getödtet hatten, brachten sie in die Zimmer ein, in welchen die Mitglieder der Familie durch die Schüsse aus ihrem Schlafe geweckt worden waren. Von den rohen Gesellen umzingelt, versuchten sie zu flüchten, wurden aber daran verhindert. Mussa Bei und seine Leute begannen darauf die Schränke und die Kästen zu durchsuchen und alles in dem Hause zu rauben, was nicht niel- und nagelfest war. Als sie abzogen, nahmen sie die Frau Agatschians, Altun und deren Tochter Ghulijar, ein etwa 15 Jahre altes Mädchen mit. Das Mädchen ging barfuß und hatte nur ihr Nachtwand an. Der Erdboden war kniehoch mit Schnee bedeckt und das Wetter sehr kalt. Altun, die Mutter, von Mattigkeit überwältigt, konnte die Strapazen nicht ertragen. Sie fiel um und wurde, nachdem eine Stunde Wegs zurückgelegt worden war, an der Stelle zurückgelassen. Ghulijar blieb allein in den Händen der Raufbolde. Das Mädchen flehte, sie freizulassen, aber sie wurde vorwärts geschlagen und mitunter bei den Haaren fortgeschleift. Nach einer Weile konnte sie nicht mehr weiter fort und fiel in den Schnee. Nachdem sie über einen Fluß in diesem Zustande gefehrt hatten, gaben sie ihr einige Kleider und setzten dann den Marsch fort nach Zenghachbar, wo Mussa Bei eine Ael Leudschy hat. Hier brachten sie die Nacht zu und Mussa Bei vergewaltigte das Mädchen dort zum erstenmale. Nach 3 Tagereisen über das Gebirge kamen sie im Dorfe Parefsan an, wo zwei Kurden sie in das Haus Scheik Mehmeds brachten. Das Mädchen warf sich dem Scheik zu Füßen und flehte ihn an, sie aus den Händen der rohen Gesellen zu retten. Der Scheik begab

sich zu Mussa Bei und bat denselben, das Mädchen freizugeben. Dieser aber erwiderte, daß es unmöglich sei, da das Mädchen zur Frau seines Bruders Djaso bestimmt wäre. Djaso kam an und Mussa Bei, befohl dem Scheik, die Trauung zwischen seinem Bruder und dem Mädchen vorzunehmen. Der Scheik erklärte, daß das Mädchen eine Christin wäre, und sich weigerte zum Mohammedanismus überzutreten. Er werde die Trauung nie und nimmer in seinem Hause vornehmen. Darauf zog Mussa Bei sein Messer, um das Mädchen zu tödten, wurde aber von seinen Begleitern daran verhindert. Gegen den Rath des Scheiks nahm sodann Djaso das Mädchen, zog in das Dorf Avedik und begab sich dasebst in das Haus Sefers, des Mannes der Meheri, der Schwester Mussa Beis. Hier bat Ghulijar die Meheri, ihr die Freiheit zu verschaffen, aber vergeblich, denn Meheri sagte, daß Ghulijar eine Mohammedanerin durch ihre Verheirathung mit Djaso geworden sei. In diesem Hause blieb sie einen Monat mit Djaso, während Mussa und dessen Begleiter in die Berge zogen, um weitere Ränöverien und Entführungen zu begehen. Nach Ablauf des Monats zog sie mit Djaso in das Dorf Cheitkhororan. Hier blieb das Paar 6 Tage in dem Hause des Scheiks und ging dann nach Khevenia, dem Dorfe, wo Mussa lebt. Dort blieben sie drei Wochen. Um diese Zeit langte von Musch ein gewisser Hadje Dajid mit zwei Gendarmen an. Sie gingen in das Haus Djasos und verlangten das Mädchen. Djaso wollte sie nicht aufgeben, und sie weigerte sich selbst und sagte abfichtlich: „Ich bin eine Mohammedanerin. Laßt mich in Frieden.“ Hadje Dajid erwiderte, sie müsse zum Gouverneur von Musch und es diesem erklären. Das Mädchen erwiderte, der Gouverneur und dessen Rat sollten nur kommen, sie würde erklären, daß sie eine Mohammedanerin sei. Um diese Zeit war es, daß Mussa Bei in Bitlis ankam und nach Konstantinopel reiste. Da Hadje Dajid einsah, daß das Mädchen nicht nach Musch gehen wollte, und glaubte, daß sie zum Mohammedanismus übergetreten sei, so brachte er sie nach Bitlis, was grade das war, was sie wünschte. In Bitlis wurde sie in das Haus Scheik Emins gebracht, und als sie vor dem Gouverneur und dessen Rat stand, so erklärte sie, daß sie eine Christin und Tochter eines Christen sei. Daraufhin wurde sie dem

The Khurds to be Punished.

CONSTANTINOPLE, October 9

It is reported that hundreds of Russians and Armenians, disguised as pilgrims, have crossed the border of Turkey in Asia, with the design of punishing the Khurds of **Moussa** Bey's tribe for the outrages committed on the Armenian population.

THE PORTUGUESE IN AFRICA.

LISBON, December 9.

The Portuguese Government is hopeful that the boundary of Portugal's possessions on the Zambesi will be amicably defined.

MOUSSA BEY KILLED.

CONSTANTINOPLE, December 9.

Moussa Bey, the Kurdish leader, charged with committing a series of atrocities in Armenia, has been killed.

THE DEATH OF CAPTAIN PLUNKETT.

LONDON, December 10.

The death of Captain Plunkett, the well-known Irish Magistrate, was due to a tumour, said to have been caused by a blow received from a rioter's bludgeon 12 months ago.

END OF A STRIKE.

LONDON, December 9.

The Silvertown strikers have resumed work at the old rate of pay.

THE PROPOSED CATHOLIC BANK.

LONDON, December 9.

AND DAILY

PORTLAND, MAINE, TUESDAY MORNING, OCTOBER 22, 1889.

folded in a box of wooden toothpicks, and one night while Hilliker was filling the silver hat on the cashier's desk which holds the toothpicks the note rolled out before his eyes. He stuffed it away in his pocket and thought nothing more of it until the next day. Then he concluded to answer it. He wrote to the young lady stating that he had found the note.

A reply came, and from that quite a correspondence sprang up; photographs were exchanged, and the matter soon ripened into a courtship. Mr. Hilliker has ascertained that his fair correspondent is a very worthy young lady. Today he goes East, and if the mutual affection which the exchange of photographs caused to spring up does not die out when they meet face to face, Mrs. Hilliker will accompany him back to Kansas City. Mr. Hilliker is a son of ex-Mayor Hilliker of Kansas City, Kan., and is a very worthy young man.

FORGOT THE LICENSE.

How an Auburn Young Man Spoiled an Elopement.

[Special to the Press.]

AUBURN, October 21.—A marriage license was issued in Auburn last week to a young couple who for sometime like a year past have been "keeping company." When the mother of the young lady concerned heard that her daughter's intentions of marriage had been published she came down to the city clerk's office and forbade the issuing of

MOUSSA BEY, THE ARMENIAN TYRANT.

The United States Legation Complains of His Treatment.

Prince William's Assailant Declared Sane and an Anarchist.

The Ship Minnie Swift in the Path of Navigation.

LONDON, October 21.—The correspondent of the Daily News at Constantinople, speaking of the trial of Moussa Bey, says the United States legation complained to the Minister of Justice that the court officials and the presiding magistrate fawned upon Moussa Bey and browbeat the witnesses against him. The minister denied that the complaint was just, but took measures to correct the evil. The legation will not press the charges by American citizens unless other charges fall.

The Wreck of the Minnie Swift

to the court house in the centre of the city and mounted on a catafalque. The pile was filled with militia men and Grand Army men. It is estimated that 30,000 people passed through the court house in file from 11 to 2 o'clock. The body was dressed in a major general's uniform. At 10 o'clock Rev. Henry G. McCook delivered an eloquent funeral oration.

Gas Burning Under Water

CHICAGO, October 21.—A vein of gas was opened up yesterday by workmen engaged in sinking a shaft in the intake caisson of the new city water works about two miles out in the lake. The gas was ignited by the lamps on the work hats. There were five at work in the caisson and all were more or less seriously injured. The injured workmen were finally rescued and sent ashore in a tug boat.

AN EASY MARKET.

Secretary Windom Denies Support From Wall Street.

NEW YORK, October 21.—A special to the Times says that Secretary Windom does not encourage the attendance of Wall Street at the meeting apparently being made in New York to the impression that there is a string in the money market. His attention was directed yesterday (Sunday) to newspaper articles in regard to the operations of the prominent house on the "street," and he asked whether he feared a string

BERLIN, Oct. 23.—A cablegram has been received from Capt. Wissman stating that reliable information has been received concerning Emin Pasha, Henry M. Stanley, Signor Casali and six Englishmen. They are all expected to arrive at Upwapwa the latter part of November. Capt. Wissman also says he defeated insurgents near Somewe and killed seventy.

PERSECUTION OF CHRISTIANS.

CONSTANTINOPLE, Oct. 23.—A stir in official circles has been caused by the discovery that Russian officials have been gathering evidence of the persecution of Christians in Armenia by Turks. The sultan has given orders looking to the redress of their grievances. Moussa Bey, governor of Armenia will be punished.

RESULTED FATALLY

LOUISVILLE, Ky., Oct. 23.—Van Dyke Heijser, 18 years of age who was injured in the wreck at Nolan station on the Louisville & Nashville railroad yesterday morning, died in the afternoon. He met his death through bravely stopping to assist a woman. About twenty more ore less were injured.

THE SULTAN SUBMITS.

He Will See that Moussa Bey is Put on Trial.

LONDON, Nov. 21.—If the recent visit of Emperor William of Germany to Constantinople has been productive of no other result it has certainly been the means of inducing the Sultan to see to it that Moussa Bey, the Kurdish robber, murderer and perpetrator of every vile crime known to the region over which he lately terrorized, receives at least a portion of the punishment he deserves, for he certainly could not be adequately punished and live.

It now appears that one of the points insisted upon by the Kaiser, while conferring with the Sultan, was that Moussa should be placed upon trial as soon as possible, and if found guilty punished without delay. This the Sultan promised to do, and the first step toward the fulfilment of this promise is the imprisonment of the Kurdish caiff, who has until now been permitted to go whither he pleased pending his trial.

Still, it will not do to rely too confidently on Moussa's conviction of the graver crimes with which he is charged, for it will be remembered that the witnesses who went from Albania to Constantinople to testify against him, some twenty in number, mysteriously disappeared en route or almost immediately after their arrival at their destination.

Tories Taunting Parnell.

LONDON, Nov. 21. Mr. Parnell's...

لهلایهکی ترهوه، کۆنسلخانهای بریتانیایی لهئسته مبول و نوینه رهکانی لهشارهکانی کوردستان و ئیمپراتوری عوسمانی، نوینه ری روژنامهی دهیلی نویس، بهوردی چاودیری تهوای جولهو ههوالهکانی موسابهگیان دهکردو ههنگاو بههنگاو زانیاریان دهگیانده سهرهوی خویان لی ئاگاداردهکردوه.

ههرلهو بارهیهوه، کۆلونیل چیرمساید لهروژی ۲۰ی جونی ۱۸۸۹دا، لهئهرزرومهوه، میستر وایتی لهئسته مبول لهو ههواله ئاگادار کردوتهوه که موسابهگ لهگهل سکرتری سهرهکی ویلیهتی بدلیس، لهروژی ۵ی جوندا، لهبدلیسهوه بهرو ترابزون و ئسته مبول بهریکهوتون. ههروهه لهترابزونهوه، میستر لۆنگویرس، کۆنسولی ئینگلیز لهو شاره، میستر وایتی لهگهیشتنی موسابهگ ئاگادار کردوتهوه دهلیت که موسابهگ له ۱۸ی جوندا، گهیشتوته ترابزون و لهویشهوه بهسواری کهشتیهکی یونانی بهرو ئسته مبول رویشتوه.

میستر لۆنگویرس دهلیت که لهو ماوهیهی موسابهگ له ترابزون بووه، ئهم زانیاریانهان لهسهر کۆکردوتهوه. ئهو پیاویکی قوزهو کوری میرزابهگه که مولکداریکی کورده، تهمنی ۳۰ سائیک دهلیت، میرزابهگ پیش ۳۵ سال، بهو کوشتوبرهه لهگوندیکی ئهرمهنی کردی لهدهشتی موش، تولهی نابروی پوری خوئی کردوتهوه!!

پاش ئهوهی لهسهر ئهم کۆمهلهکۆزییه خراوته بهندیخانه لهئسته مبول، دوای دهسال لهزیندان رایکردوهو بۆنهوهی دهستبکاتهوه بهبهدکارییهکانی لهکوردستان، کهلهوی دهسه لاتداران نهیاندتهوانی قۆلبهستی بکهنهوه. ئهو خزمهتی خوئی لهبواری راهدوانی بانه جهردهکاندا پینشکهشکردو نزیک بهشش سال پینشتر کوزرا.

موسابهگ که گومانی لهراکبهری باوکی ههبوو، کهناوی نهجمه دین بهگ و نهندامیکی دهسه لاتداریی ئهنجومهنی ئیداره ی بدلیس بوو، گوایه لهپیلانگیری کوشتنی باوکی تیوهگلاوه. ههربویه چند جاریک ههولی قهسته سهری ئهم خانه دانهی داوه، ئهوهی سهرکهوتوانه لهههموو ئهو ههولانه ررزگاری بوو. ههروهه پاشتر بههینانی کچی موسابهگ بۆ کورهکی مهسله حهتیان کرد، چگلهوهی موسابهگ کرایه جیگری فهرمانرهوای ناوچهی بولانیک. بهلام بههوی بهدکاریی ئیدارییهوه ههرزوو لهو پۆسته لابر او ئهیش لهپای ئهوه ژبانی جهردهی ههلبزار دو بهوپهری

خوینساردیی و دلرەقییهوه ولاتەکهی لەزاقە نابوو بەموسولمان و کریستیانییەوه.

لەبەشی یەکەمی مانگی پێشوو، ئیبراھیم بەگی پشکنەری دادوهریی ئەستەمبول، جەولەییەکی لەدەروربەری موشرەهەتا بدلیس کردووه شەوی لەگوندی ئەفزوت بەسەربردووه که دەکەوتیته ناوەندی ئەو دوو شوینە. لەوئ چاوی بەخەلکه هەلاتووکه کهوتوو که لەترسی هێرشێ موسابەگ و چەتەکانی زارەترەک بوون، ئەو بۆخۆی لەوه ماندووتربووه لەوی هەبوو، هەر بۆیە هەلنەهاتبوو، چووبوو بەردەم ئەو کەسایەتییه بەدناوه بەزمانیکی نەرمی دپلۆماسیی هانیداوو، وای لیکردبوو که هەست بەبەخشین بکات و مل بۆ ویستی سولتان دانەویننیت. لەئاکامی ئەوش، بابی عالی بانگیشتی موسابەگیان کردووه بۆ ئەستەمبول. وێرای ئەوی ئەو لەگەڵ نوینەراییەتی و لایەتی بدلیسدا گەشت دەکات، بەلام لەسەر پێشنیاری من، دەسەلاتداری بدلیس، دەستەییەکی چاودیریان لەگەڵ سەرۆکایەتی دەستە نوینەراییەتیەکهدا داناوه، بۆئەوی بەنەپنی چاودیری موسابەگ بکەن و رێگەیی ئەوی لێبگرن که لە تراپزۆن خۆی بدزینەوه."

گەیشنتی موسابەگ بۆ ئەستەمبولی پایتەختی ئیمپراتۆری عوسمانیی، ئەو هەواله گەرمەیه که کۆنسلخانەیی بریتانیی لە ۳ی جولای ۱۸۹۹، رەوانەیی وەزارەتی دەرەوی ولاتەکهی کردووه. میستەر وایت، ئەم هەوالهی لەرۆژنامەیی "تەریق"ی عوسمانییەوه وەرگرتوو، ئەو رۆژنامەییە که جگە لە راگیاندنی گەیشنتی موسابەگ، عەرزوئالیکی موسابەگیشی بۆ سولتان تێدايه.

رۆژنامەکه که لە ۱ی جولایدا، چاپ و بلاوکراوتەوه، تێیدا هاتوو: "موسابەگی کوری میرزابەگ، لەموشەوه بەو دوايه گەیشنتۆتە ئەستەمبول و عەرزوئالیکی پێشکەشی حەزرەتی سولتان کردوو تیايدا رایگیاندوو، که ئەو پەلامارو جەردەییە خراوتە پالی هیچ بنەمایەکی نییه. بەپێچەوانەوه، ئەو چ لەکاتی جەنگ و چ لەو پۆستەیی کاری تێدا کردوو، خزمەتی پێشکەشی دەولەت کردوو. هەر وەها ئەو هاتۆتە تەختی سولتان تا شکایەت لەوانە بکات که تۆمەتیان بۆ هەلبەستوو.

ئەوانەیی شکایەتیان کردوو هەرکێ بن، ئەو نامدەیه لەگەڵیاندا رووبەر و بینیوه لەبەردەم دادگاداو سەریش بۆ فەرمانەکانی دادگا دانەویننوو بەپەرۆشەوه هەر سزایەک پەسەندبکات که دادگا دژی ئەو دەریبکات.

خوئەگەر دەرىشكەوت ئەوانە بوختانيان پىي كىردوو، ئەو دەمىت بەياسا سزا بدرىن.

لەبەرئەمە، ئەو جەختى لەو كىردوو كە ئەو شتانهى لەبارمىهوه وتراون، ھەمووى بوختانىكى رووتن. ئىرادەى سولتانیى بۆومزارەتى داد دەرچوو كە داوا لەوانە دەكات شكاتان ھەمى، بەلگەكانیان پىشكەشكەن و ھەرچىبەكیان ھەمى لەبەردەم دادگایەكى تايبەتدا پىشانىدەن، ئەگەر ھەرداوايەك لەسەر موسابەگ پىشكەشكرا، پىويستە لىي بكوئىتەھو ھەپەرى دادپەرورەبىھو ھەپەرى لىبدرىت. ھەروەھا ئىرادەى سولتانیى ئەوشى زىدەكردوو، كە فەرمان دەدرىتە وىلايەتى بدلىس و ھەركەسىك لەوا داوايەكى لەسەر موسابەگ ھەى، پارەى تىچوونى گەشتەكەى لەلایەن گەنجىنەى ھەرىمەكەھو بۆ دابىندەكرىت.

ئەمەش دەقى عەرزو حالەكەى موسابەگە بۆ سولتان:

" من، بەندەى خاكەراتان، يەكنىم لەوانەى ھەر لە لاوئىمەھو ھەتاوھكو ئىستا داسۆزىي و خزمەتكارىم بۆئىو خاوشكو پىشانداو، چ لەپۆستەكەم و چ لەمەيدانى جەنگ تارادەى گىانبارىي. كۆمەلىك درۆ بوختانيان خستوتە بەردەم جەنابى عاليتان بەشۆمەھىك كە من بەكاتە جەردە بەدناو.

من، بەندەى موخلىستان، لەكاتىكدا دەمەوت يىمە بەردەم تەختى خاوشكوئان و كەيسى خۆمتان پىشكەش بەكەم و ھىچ كاتىكش ئەو بوختانانە پەسەند ناكەم، ھەر دەستبەجى لەسەر بەخشندەى ئىو پەنام بۆ دادپەرورەى ئىو بەردوو.

ئەمىستا، ھەركەس لەلایەن بەندەى موخلىستەھ ناداپەرورەبىھك، ھەلەبىھك، ستمەكى بەرامبەر كراو، با بىتە پىشەھو من ئامادەم ملكەچى دادپەرورەى ئىمپىراتورىيەكەم. من پىشم بە مەھەربانى ئىو خاوشكو بەستوو و لىتان دەپارمەھو ئەگەر لەبەرامبەر ئەو بوختان و تۆمەتانە تاوانباربووم، پىويستە سزا بدرىم، خوئەگەر بىئاوانىش دەرچووم، ئەو دەمىت ئەوانەى ئەو تۆمەتانەيان ھۆنىوئەھو، دەمىت لەسەر ھەلبەستنى بوختانەكانیان سزا بدرىن. ھەر مافىكش پىويستە رابگەمەنرىت.

ئەمەھو ھەموو بابەتەكانى ترىش ملكەچى ئىرادەو فەرمانى جەنابى عاليتانە.

بەندەتان

مىرزابەگ زادە موسابەگ

Bitlis, May 3, 1889.

(Extract.)

RECENTLY, in lieu of executing an order long since sent by the Porte to seize Moussa Bey dead or alive, our Pasha sent two or three to him, not soldiers, but private citizens, to persuade him to come to the city. Their mission proved unavailing. He replied that he was willing to comply with the commands of the Government, but he did not recognize the wishes of the Pasha as such, "Else why did he allow me to make my escape when I responded to his summons? No," added he, "I will not go to him. Let him and others in the city to whom I have given 1,000*l.* refund it; otherwise I will procure a load of noses and ears from slaughtered Christian victims." It is however reported that he did make a flying visit upon the Pasha night before last. The Kurds in all parts of this region are now giving trouble. In order to plunder those Armenian villages which they suspect will resist by fire-arms they resort to stratagem—e.g., they slaughtered some forty sheep belonging to Popsben, one of our out-stations, $1\frac{1}{2}$ hour from the city, with the expectation that the owners would vacate their village to rescue their property, and thus the village be the more easily plundered. The owners came and entered complaint before our Pasha, who ordered them from his presence, accusing them of falsehood. They attempted the same kind of ruse at Khofrev,* three hours from here, by driving off one of their flocks of sheep, but the inhabitants chose to remain and defend their homes to rescuing their lost property. ——— writes us from Tookh that the Kurds entered their village with the view of plunder, but they were resisted. Those villages that are so fortunate as to have fire-arms have a nightly armed guard.

May 14.— ——— arrived here from Mush 11th instant. He could not come except by paying a medjidieh as blackmail, and by having one of Moussa Bey's confederates as a body-guard all the way. ——— confirms the report that Moussa Bey has established a cordon between here and Mush consisting of some six stations, at each of which are posted from five to fifty armed men, who swoop down upon and plunder the passing caravans. The result is that the latter have nearly ceased to enter our city from any direction, and business is coming to a standstill. Last Saturday a company plundered Choorhor,† four hours distant, carried off several hundred sheep and some twenty or thirty yoke of oxen, and carried off everything belonging to the three wealthiest families. The inhabitants, on seeing them coming, fled up Mount Nimrud, at whose base the village is located. Usually a sum of money is exacted, and woe to that village if it fails to pay. I have the names of several villages thus to be doomed; one of these has already been deserted by its inhabitants. Between fifteen and twenty armed men endeavoured to enter to plunder St. Kevork (Armenian) Church night before last, but the inmate rang the bell and soon brought the rescuing parishioners. Yesterday the Sheikh who entertains Moussa Bey, accompanied by a large retinue of Turks and Christians, went out two or three hours and escorted into the city in great honour Moussa Bey; and we are told that this Sheikh and the Pasha have forgiven the Bey, and he is to-day promenading our streets. What does all this mean? we ask. In reply we are told it is to secure fees. In fine, we are having about the irregular state of things as existed during the war twelve years ago.

Consul Chermide to Sir W. White.

(Telegraphic.)

Trebizond, May 30, 1889.

MOUSSA BEY is stated on reliable authority to have appeared in streets of Bitlis from the 14th to the 20th May unmolested by authorities. He is even reported to have been well received by them.

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received June 28.)

My Lord,

Therapia, June 17, 1889.

WHEN I called at the Porte on the 15th instant and saw the Foreign Minister, at his Excellency's own request, he placed in my hands a *pro-memorid*, of which I have the honour to inclose a copy, in which it is attempted to disculpate Moussa Bey and the authorities at Bitlis from the charges brought against them in a manner perfectly contrary to the allegations received from trustworthy sources such as persons residing in the province and Her Majesty's Consular officers.

I am assured that Moussa Bey is on his way to Constantinople, and I do not see that anything further can be done in this matter until we ascertain whether he actually arrives, which many persons still doubt, and what he will attempt to do when here to clear himself of the numerous charges brought against him.

According to telegraphic information received from Mr. Vice-Consul Devey, all political prisoners were released at Van on the 14th June. I have no doubt that this is due to the unofficial representations I have made under your Lordship's directions both at the Palace and at the Sublime Porte, but I am awaiting further details from Van by post.

I have, &c

مارکوس سالسبوری (۱۸۳۰-۱۹۰۳)

كاميل پاشا سهدرى نه عزم (۱۸۳۳-۱۹۱۲)

LE Gouvernement Impérial a toujours prêté la plus grande attention aux plaintes et publications représentant les Arméniens d'Anatolie et notamment ceux de Van et de Bitlis, comme étant en butte à de mauvais traitements.

Il n'a jamais manqué de les contrôler, et des enquêtes effectuées il est toujours résulté que la plupart de ces assertions n'étaient pas fondées, et que les autres n'avaient trait qu'à des faits de droit commun comme il s'en produit dans tous les pays. Bien que la justice n'ait point failli à son devoir, les Arméniens ont dénoncé dernièrement Moussa Bey comme se livrant à des méfaits et à des actes de cruautés. Ému de ces accusations, Moussa Bey, qui se trouvait à Bitlis même, chef-lieu du vilayet, a voulu y mettre un terme en se retirant dans ses propriétés sises à Khouyouid ; l'autorité s'étant opposée à son départ il en fut tellement impressionné qu'il prit la fuite. C'est alors que les nommés Parseh Kazar, le Vicaire Arménien, Père Khorène, et les membres du Conseil laïque de Bitlis, l'accusèrent d'avoir brûlé vif un Arménien et de s'être rendu coupable de meurtre et de pillage à Moush.

Devant des imputations aussi formelles et ne pouvant plus les supporter, Moussa Bey, pour se justifier de ces calomnies, se livra lui-même à l'autorité en invoquant justice. Or, non seulement rien n'est venu jusqu'à présent prouver que de pareils actes aient été perpétrés, mais en admettant même qu'ils eussent été commis, Moussa Bey ne saurait-il en être soupçonné, attendu qu'au moment ou au dire des plaignants ces faits auraient eu lieu, il n'avait point encore quitté Bitlis. Cela seul suffit à démontrer son innocence. Du reste, Ohannès, qu'on accuse Moussa Bey d'avoir fait brûler au pétrole, a été trouvé mort dans un village. L'assassin est recherché. Quant à la jeune mariée qui aurait été enlevée pendant une noce, violée et jetée ensuite dans une chaudière pour être bouillie, le fait est absolument imaginaire. Il n'y a pas d'exemple que pareilles atrocités aient été commises dans l'Empire. La religion s'opposant à ce qu'un corps animé soit brûlé, les Musulmans se gardent bien de jeter au feu même l'animal le plus nuisible.

Les informations que le Consul d'Angleterre à Van a pu recueillir à Bitlis chez Avédis Effendi, où il a demeuré quatre jours, ne sauraient être considérées comme exactes et véridiques. En effet, Avédis Effendi est un de ceux qui cherchent à introduire et à répandre dans le pays le journal séditieux "Hindjall" paraissant à Londres. Le Vicaire Arménien avec lequel le Consul s'est entretenu chez Avédis Effendi, figure, comme il est dit plus haut, parmi les plaignants. Mais il est à noter que l'un et l'autre ont reconnu que les accusations portées contre Moussa Bey étaient mal fondées et le Vicaire a même avoué que s'il s'était joint aux plaignants c'est parce qu'il y aurait été induit et contraint.

Les autorités Impériales veillent toujours au maintien de l'ordre public, et dans un télégramme adressé à la Sublime Porte, le Père Garabed, Vicaire Arméno-Catholique à Bitlis, rend hommage aux efforts louables déployés dans ce but par les autorités de la province où la sécurité est parfaite, à la grande satisfaction de la population qui, déclare-t-il, jouit de la plus grande tranquillité. Le Vicaire ajoute que les nouvelles contraires sont répandues par quelques individus intéressés à dénigrer la vérité et à créer des embarras au pays.

M. Hagopian to the Marquis of Salisbury.—(Received June 28.)

My Lord Marquis,

25, Chesilton Road, Fulham, London, June 27, 1880.

I HAVE the honour to bring under your Lordship's notice a matter which, unless it is officially and unmistakably contradicted by the Sultan's Government, would constitute a case of the most flagrant injustice perpetrated by it against the Armenians in the Ottoman Empire.

It has come to our knowledge that a number of the Armenian deputation, who recently waited on the Grand Vizier at Constantinople to present a Petition on behalf of 500 natives of Moush, temporarily residing in the Turkish capital, praying for the punishment of the notorious Kurdish Chief, Moussa Bey, have been arrested by his orders and will be shortly exiled to Tripoli.

We further learn, on reliable authority, that Moussa Bey is an old delinquent, who has been already arrested twice in consequence of his numerous misdeeds and cruelties; that on the occasion of his first arrest, he has, for some unknown reason, been pardoned; that on the second occasion, he has succeeded in evading justice, and has since been allowed to remain at large; and that he has powerful friends and supporters at Constantinople.

I need not remind your Lordship that the Armenians have, from time immemorial, exercised the right of petitioning the Sultan or his Ministers, and that, by existing Treaties, they have morally and legally acquired the additional right of bringing their grievances before the Signatory Powers, and especially before Her Majesty's Government, by every available means. Under these circumstances, to deny them proper hearing, or to punish them for preferring well-founded complaints, be it against the oppressions perpetrated by lawless individuals and certain classes of the population who harbour and abet them, or against the numerous shortcomings of the prevailing system of administration in Armenia, would belie the professed "earnest desire" of the Ottoman Porte to "govern the Armenians with justice, and to maintain order in their country." I cannot help adding here, my Lord Marquis, that the non-execution by the Sublime Porte of the provisions of existing Treaties for the protection and well-being of the Armenians, and its treatment of the numerous cases which we had the honour of specifying in our last year's Memorial to your Lordship as exaggerations and mis-statements, has produced an unhappy impression both among the Armenians and in Europe. Moreover, my Lord, whatever excuse the Sultan's Government might bring forward in palliation of its negligence to perform the engagements it has contracted, if the sanctity of Treaties is to be observed, and is not an unmeaning phrase, Turkey cannot be absolved by public opinion for the regrettable state of things which it allows to prevail in Armenia, and for the quasi-hostile attitude, which it unhappily deems it its duty to assume in regard to the Armenian question, and which we, along with all its well-wishers, heartily deplore.

Thanking your Lordship for the kindly expressions of concern and sympathy for our long-suffering ancient people inhabiting Armenia with which you have honoured me on several occasions, and trusting that the matters it has been my duty to lay before your Lordship will receive the careful attention of Her Majesty's Government, I have, &c.

(Signed) G. HAGOPIAN.

The Marquis of Salisbury to Sir W. White.

Sir,

Foreign Office, June 18, 1889.

I HAVE received and laid before the Queen your Excellency's despatch of the 2nd instant, reporting the steps you have taken to bring to the Sultan's notice the information which you have received respecting Moussa Bey's proceedings.

Your action in this matter is approved by Her Majesty's Government.

I am, &c.

(Signed) SALISBURY.

Consul Chermiside to Sir W. White.

Sir,

Erzeroum, June 20, 1889.

I HAVE the honour, in confirmation of my telegram, to inform your Excellency that Moussa Bey, of Khuit, conducted by the Chief Secretary of the Bitlis Vilayet, left this city for Trebizond and Constantinople on the 6th June.

I inclose a statement as to an outrage on American missionaries six years ago by Moussa Bey, which formed the subject of a lengthy correspondence between the United States' Minister and the Porte.

I have, &c.

(Signed) HERBERT CHERMSIDE, Colonel.

Consul Longworth to Sir W. White.

Sir,

Trebizond, June 20, 1889.

ON the 6th instant I received a cyphered telegram from your Excellency asking me to ascertain and report whether Moussa Bey passes through Trebizond on his way to Constantinople, to which I answered that, though his visit to Constantinople is improbable, I would inform your Excellency should he pass through Trebizond.

On the 18th instant I telegraphed Moussa Bey's arrival here, and I have this day wired his having left by the Greek steamer for Constantinople.

The particulars of this man, as gathered at Trebizond, being of some interest, allow me to give them here as briefly as possible.

Moussa Bey, a handsome man of about 30 years of age, is the son of Mirza Bey, a Kurdish proprietor, who, some thirty-five years ago, revenged the dishonour of an aunt by slaughtering the inhabitants of an Armenian village in the Mush Plain, and who, in punishment for this massacre, was retained in custody at Constantinople, only to escape after ten years' imprisonment to renew his nefarious practices in Kurdistan, where the authorities, failing to recapture him, engaged his services in the pursuit of brigands, in which he was killed some six years ago.

Moussa Bey, suspecting that his father's rival, Nedjameddin Bey, an influential member of the Bitlis Administrative Council, conspired towards bringing about the death of his father, made several attempts on the life of this Notable, who, finding that he successfully evaded all efforts of the Executive, conciliated him by marrying his son to Moussa Bey's daughter, and by getting him named Sub-Governor of Boulanik.

His conduct as such, however, was so outrageous that he was soon dismissed from Government employ, and, as an alternative, took to a predatory life, terrorizing the whole country, Christians and Mussulmans alike, by a series of the most cold-blooded atrocities.

In the early part of last month Ibrahim Bey, the Constantinople Inspector of Justice, was proceeding on his round from Bitlis to Mush, and halting for the night at the midway village of Avzut, he there witnessed the flight of the terror-stricken inhabitants at the approach of Moussa Bey and his band of robbers. He himself, tired out as he was, could not make his escape, and being brought before this notorious character, with great tact and courage prevailed on him to accept an amnesty, and to submit himself entirely to the wishes of the Sultan.

As a consequence, the Porte invited Moussa Bey to Constantinople, where, though he is proceeding in company with the Head of the "Correspondance" of the Bitlis Vilayet, the authorities here, on my suggestion, had him secretly watched in order to prevent any attempt of his at stealthily disappearing from Trebizond.

I have, &c.

(Signed) H. Z. LONGWORTH.

§* **MR. BRYCE** (Aberdeen, S.)

Before this vote is agreed to, I feel bound to call attention to the accounts which have reached this country of the cruelties and oppressions which have been recently committed in Armenia; and to the unsatisfactory character of the answers which have been given by Her Majesty's Government to the questions which have been put to them on the subject. I have, therefore, risen to state very shortly to the House the essential facts of the case. The House is doubtless aware that for a long time before the war of 1877, there had been great oppression practised by the Turks, and great suffering among the Christian population of Asiatic Turkey. The Treaty of San Stefano contained a promise of reform made by the Porte to Russia, and when the Treaty of San Stefano was superseded by the Treaty of Berlin, Article 61 was inserted in the latter instrument, by which Turkey became bound to the six signatory Powers to protect the Armenian population against the Kurds and Circassians, and to carry out reforms in its Asiatic provinces. The same obligation, in a slightly different form, was undertaken by the Porte to this country, in the so-called Anglo-Turkish Convention of 1878, whereby a separate promise was made to Great Britain, in return for which we undertook to protect the Asiatic frontier of Turkey. We have thus a double right, and a double moral obligation to the Christians of the East. Consuls were sent out by the then Government to examine into the condition of the provinces, and study the frontier, and their reports form an interesting, but at the same time a melancholy, record, to which I would refer any hon. Member who may feel inclined to doubt the accuracy of the facts I am about to state. Several blue books were published, and a summary of their contents will be found in the dispatches of Sir Henry Layard and Mr. Goschen. Sir Henry Layard was no enemy of the Turks, but rather be inclined to say the best he could for them, and to shield their misdeeds from the censure of Western Europe. He had, however, described Turkish misgovernment and apathy in language so clear and decided as to leave no doubt on any fair mind. The reports of the Consuls continued to be published down to the year 1881, and the last report from any Consul appeared in the month of February, in that year. I call attention to that date because from that date there has been no report at all from any of our Consuls as to the condition of Armenia or Asia Minor. Some of the Consuls have been withdrawn, but a certain number are still there, and they are amply sufficient, with the knowledge they have acquired of the country, to furnish us with reports which would be highly instructive and to examine into the accounts of atrocities which from time to time reach us. In 1880, when the right hon. Gentleman the present Chancellor of the Exchequer was sent as special envoy to Constantinople, efforts were made to induce the Porte to undertake reform, and these efforts were renewed by Lord Dufferin down to 1882; but from that time until now we have had no information at all as to what has been done by any Government in the way of remonstrating with the Turks for unquestionable instances of cruelty, nor have we received any official account of the state of the country and the action of the Consuls. A strong remonstrance is understood to have been addressed to the Sultan in 1886, but the dispatch which contained it has never been presented to Parliament. But although the Government have obstinately refused all information, everybody knows that nothing has been done by the Turkish Government to carry out any of the promised reforms. The

present condition of the country is quite as bad as it has ever been at any time within living memory. Numbers of persons have been thrown into prison, and some of these subjected to torture by the Turkish officials. Others have been sent to languish in exile. These things are done, sometimes at the caprice of a tyrannical governor or as a means of extortion; sometimes on groundless suspicions of conspiracies, and the victims have not even the consolation of knowing that an account of their sufferings had reached the ears of Western Europe through those very British Consuls whom they had looked to as sent out to protect them. Even worse than the cruelties perpetrated by the Turkish officials are those which the Turkish Government either connives at or is unable to restrain. I mean those which are wrought by the local Mussulman magistrates and the nomad Kurds. The House may remember that during the last few weeks there have been repeated telegrams announcing that fresh outrages have been perpetrated by the Kurdish tribes. One case reported is that a Kurdish chief a few weeks ago seized the head man of an Armenian village, against whom he had a grudge, bound him on a pile of wood, poured petroleum over his body, and then set the faggots on fire. Moussa Bey, who did this, is a friend of the Turkish Governor of the district, and though the Turkish Government now pretend that they wish to arrest and punish him, it is notorious that the Governor made no attempt to interfere with his barbarities. In another case, a Christian village was attacked and plundered, the inhabitants were driven in when they tried to escape, and, when the outlets had been blocked, the place was set on fire. I might recount hundreds of cases in which innocent people have been murdered; in which Christian girls have been carried off by force from their parents and consigned to a harem, on the pretext that they had embraced Mohamedanism; in which churches have been despoiled or defiled, and all without any effort, or apparently any wish on the part of the Government to punish the guilty persons. One instance may show how brutal is the behaviour of the Government itself. About a year ago a schoolboy of 17, named Sumpad, had written for his own pleasure, and with no ulterior object, some verses in which there were one or two patriotic expressions. These verses were shown to the schoolmaster, who reprimanded him for referring to politics, and told him to destroy them. The poor boy had no idea of publishing his exercise, but he unfortunately kept a copy of it, and the Turkish Officials having somehow found the verses in his possession, he was arrested for having written them, thrown into prison and treated so cruelly that he died, and the schoolmaster though he had bidden the lad to destroy the verses was imprisoned also, and so far as I can learn is in prison still. In Erzeroum there has been a panic, and it would seem a perfectly groundless panic among the Turkish authorities; a great number of respectable Christian inhabitants have been thrown into prison on mere suspicion and are kept without trial. I would ask hon. Members to read the Blue Books of 1880 and 1881 and compare the accounts given there with those contained in the recent telegrams, and they will find that the state of things is precisely the same as that which was described by Sir Henry Layard in 1880. Not only has the Turkish Government made no efforts to put down the evils which exist, or to check the proceedings of the Kurds, it aggravates the disorders by depriving the Armenian people of weapons, while their persecutors are well armed. Colonies of Circassians are brought into the country, and the whole policy of the Turkish Government would make one believe that they were following out the principle laid down by a Turkish Prime Minister some years ago, when he said that the way to get rid of the Armenian question was to get rid of the Armenians. If this be a true

statement of the present condition of the country, I shall be asked for what particular purpose I bring the matter before the House. My object, in the first place, is to make the House acquainted with the reported facts, so that there may be a proper inquiry into the statements that reach us, and that it may be ascertained how far the reports in the newspapers are true. If the facts are true, then I ask Her Majesty's Government to address to the Turkish Government those remonstrances which they are not only bound by common humanity, but by Treaty obligations to address. I know from sad experience what is the kind of answer I may expect from the right hon. Gentleman opposite in regard to these statements. He will say that they are exaggerated. That was said not 1313long ago by the Prime Minister. I think it throws some light on Lord Salisbury's state of mind when we find him quoting, as a witness of the good order in the country,

the Turkish Ambassador. He might have remembered what took place in 1876. Several months elapsed before we succeeded in extracting the horrible truths concerning the Bulgarian atrocities, at which the conscience of Europe stood aghast, and the Turkish Government unblushingly denied the whole hideous story. What reason is there to believe any statement of the Turkish Ambassador? He is sent hereby his Government to attempt to deceive and mislead us. And as an instance of the value of his statements, I may observe that the excuse which he made to Lord Salisbury, and which Lord Salisbury was not ashamed to repeat in another place, viz. that the Kurds could not be restrained, because they came across the frontier from Persia, cannot possibly apply to these outrages by Moussa Bey, because Moussa Bey's quarters are thirteen days' journey from the Persian frontier, and the plain of Mush, where these outrages occurred, is at least 130 miles, as the crow flies, from that frontier. I cannot help adverting to an

incident which happened here in London, which shows the temper and spirit in which Lord Salisbury approaches the question, and that is the domiciliary visits paid under the auspices of Lord Salisbury and the Home Secretary to a house in Bayswater which was inhabited by two gentlemen who were conducting an Armenian journal, conducting it with moderation, and with no attempt to stir up disaffection among the unfortunate subjects of the Sultan, however natural disaffection may be, but simply to give a true and faithful account of what goes on daily in Asiatic Turkey. This journal had excited the displeasure of the Turkish Government, and they asked Her Majesty's Government to suppress it. Lord Salisbury answered, probably with regret, that he had no legal power to suppress it, but he and the Home Secretary despatched two policemen belonging to the Criminal Investigation Department of Scotland Yard to the lodgings occupied by the conductors of the journal to make inquiries regarding their mode of life, the names of the persons who visited them, the publication of their journal, and so forth; and these officers cross-examined the owner of the house, and procured from him a copy of the journal. The times have been when this would have been considered an act entirely inconsistent with the principles of freedom which we have been accustomed in this country to respect. That our police should make domiciliary visits, and conduct inquisitorial examinations at the instance of a Foreign power is, I think, and would have been considered, till the days of the present Government, a gross scandal. Such acts are doubly a scandal when they are done at the instance of a Power which has disregarded all legitimate representations we have made, which oppresses and maltreats its own subjects, and which takes umbrage at the publication in this free country of a journal which contains nothing but a fair and honest statement of the facts which daily occur in the dominions of the Sultan. Now I know the right hon. Gentleman the

§* SIR J. FERGUSSON

I should be sorry if it were imagined that I do not share the sympathy which the hon. Member for Aberdeen (Mr. Bryce) has expressed for the unhappy people of Armenia. It has been admitted by officials of all parties that there is in Asia Minor a state of things exceedingly lamentable, a weakness of government, a want of authority, a recurrence of outrages and consequent severe suffering to innocent people as well as the fertile dangers arising from religious jealousies. I hope that things are not so bad as they have been, and that there is a greater desire and more earnest effort on the part of the Ottoman Government to protect the Armenians, to choose better administrators, and to withdraw and disgrace Governors who are unworthy of their trusts, to improve the police, and generally to remove the blots that have rested on the Government of the country in past times. I believe that this has been the desire of the Sultan himself; but I should be deceiving the House if I were to say that the efforts have been successful to the desired extent, and that there remain no signs of misgovernment and its miserable consequences. That good order which it is desirable to see established in Asia Minor is still a long way off. At the same time, it would be surprising if particular events had not been greatly exaggerated. Hon. Members may have read in the newspapers of a certain outrage committed by Kurdish marauders in an Armenian village—namely, the boiling alive of a bride. I have reason to believe that such an incident did not take place; but that there have been raids, outrages, maraudings, and cruelties from time to time I am afraid is the case. The hon. Member for Aberdeen has complained that he has no recent information. Of course, Her Majesty's representatives report from time to time, and the Government is served in Asia Minor and Armenia by officers who are well able to distinguish truth from falsehood. But the present Government is not responsible for the non-publication of reports for the whole of the period since 1881. The reports were not published between 1881 and 1885, and have not been for three years since. I am quite sure that the Government in which the hon. Member for Aberdeen served had good grounds for not publishing the reports during their term of office; and there may be reasons existing at the present time equally valid. For example, it is not desirable to gibbet the officials of the Turkish Empire by publishing broadcast to the world all the stories which reach Her Majesty's Government of the sad defects of government in Asia Minor. I am of opinion that more may be done by remonstrance and representation to the Porte than by holding the Government up to the eyes of the world as wicked and incapable. Representations are made from time to time when sufficient ground for them appears, and they are not always without effect. With regard to the recent occurrences, Sir William White has been instructed to make representations to the Porte as soon as he receives full particulars. I can assure the House that in view of the position which Great Britain holds towards Turkey, it has always been considered by the Foreign Office during the time I have had any connection with that office, the duty of Her Majesty's Government to offer counsel and remonstrance to the Sultan's Government when there was fitting occasion; but the counsel or remonstrance should be offered in such a way as to produce compliance and not resistance. Care especially should be taken that they are made in a manner that is not calculated to offend or insult the high officials

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received July 12.)

(Extract.)

Thessalonica, July 2, 1880.

WITH reference to my despatch of the 27th ultimo, I have the honour to inclose herewith a translation of a statement which has appeared in the Turkish newspaper, the "Tarik," stating that Moussa Bey, who recently arrived in Constantinople, has presented a Petition to His Imperial Majesty the Sultan denying all the charges that have been brought against him, and adding that he is fully prepared to answer them in a Court of Justice, and can prove that they are unfounded.

I have at the same time the honour to transmit a copy of a despatch which I have received from Colonel Chermiside, inclosing a statement as to an outrage committed by Moussa Bey on American missionaries some years ago, for which no redress was ever obtained.

Inclosure 1 in No. 97.

Extract from the "Tarik" of July 1, 1880.

(Translation.)

MOUSSA BEY, son of Mirza, of Mush, who has arrived lately in Constantinople, has addressed a Petition to His Imperial Majesty the Sultan, in which he declares that the oppression and brigandage attributed to him by certain persons are without foundation; that on the contrary he has rendered true service to the State in the war and in the offices he has held, and that he has come to the throne of His Majesty to complain of the charges made against him.

Whoever the complainants may be, he is ready to stand with them before the Court and abide judgment, and, while he will willingly accept any punishment which may be pronounced against him, he begs that if slander is proved against the complainants they may be punished according to law. In consequence of this, and as he asserts that the things said about him are pure slander, an Imperial Iradé has been issued instructing the Ministry of Justice to recommend to those concerned that the complainants must bring their charges, whatever they may be, before the competent Tribunal in the regular way, and that if any suit is instituted against Moussa Bey it must be examined and decided with the greatest justice, equity, and despatch.

This Iradé further provides that the Vilayet of Bitlis shall be instructed that, if there are any persons on the spot who bring forward claims against Moussa Bey, they must at once come to Constantinople, and that, if there are any destitute plaintiffs or if it is necessary to send witnesses, the expenses of the journey shall be advanced provisionally by the Treasury of the Province to be repaid by whoever shall be condemned.

This has been communicated to the Vilayet by telegram from the Grand Vizierate.

Copy of the Petition presented to His Majesty by Moussa Bey:—

"I, your humble servant, am one of those who from their youth up till now has shown fidelity and good service to your Imperial Majesty both in offices and in war, even to the point of risking life.

"A parcel of fabrications have been submitted to your Majesty making me out a brigand and a notorious rascal.

"I, your servant, while purposing to come to your Majesty's throne and submit my case and not to accept any one of these fabrications, immediately on your gracious message set out and came to take refuge in your Majesty's justice.

"Now, whoever has suffered any injustice, wrong, or oppression from your servant, let him come forward; I am ready to appeal to your Imperial justice. I venture, relying on your Majesty's clemency, to pray that, if I am found guilty of those fabricated charges I may be punished, but, if I am found innocent, that the authors of them may be punished for their calumnies and that any right may be made public.

"This, and all other matters depend on the Iradé and Firman of your Majesty.

"Your servant,
(Signed) "MIRZA BEY ZADE MOUSSA BEY."

دادگایی موسابهگی موتکان له‌پایه‌تهختی خه‌لافهتی ئالی عوسمان

٢٣ ی نۆفه‌مبه‌ری ١٨٨٩-٢ ی دیسه‌مبه‌ری ١٨٨٩

که‌یسی موسابه‌گ و دادگایی‌کردنی له‌ئه‌سته‌مبول یه‌کیکه له‌و روداو هه‌ره به‌ناوبانگ و سه‌رنجراکێشانه‌ی که له‌کاتی خۆیداو دواتریش سه‌راسه‌ری میدیا و ناوه‌نده دیپلۆماتییه‌کانی جیهانی به‌خۆیه‌وه سه‌رف‌آ‌کردوه‌و به‌هه‌زاران لاپه‌ره‌ی له‌باره‌وه نووسراوه، ئه‌م دادگاییه به‌یه‌کێک له‌هه‌ره دادگاییه به‌ناوبانگه‌کانی جیهان له‌کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌مدا دادمه‌نریت، نه‌ک هه‌ر به‌ته‌نیا به‌هۆی بایه‌خی جیهانی ئه‌وروپیی و کریستیانیی و هه‌روه‌ها ئیستیغلال‌کردنی بۆ قازانجی مملاتی زله‌یزمه‌کان له‌ده‌وله‌تی خه‌لافه‌تی ئالی عوسمان، به‌ئکو له‌سونگه‌ی ئه‌و دهرئه‌نجامه مه‌ترسییدارانه‌ی که له‌م دادگاییه که‌وته‌وه له‌سه‌ره‌تاو ناوه‌راستی ده‌یه‌ی نه‌وه‌ته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌مداو پاشتریش. هه‌ریۆیه له‌م به‌شه‌دا زیاتر ته‌راوی ئه‌و هه‌وال و به‌لگه‌نامه‌نه‌ بلاوده‌که‌ینه‌وه که تایه‌ه‌تن به‌م دادگاییه و دانیشه‌نه‌کانی، به‌تایه‌ه‌ت به‌هۆکاری بایه‌خی نیوده‌موله‌تی دادگا، به‌شێکی زۆری بایه‌ته‌کانی به‌ریۆه‌چون و قسه‌کانی نیو هۆلی دادگاو دانیشه‌نه‌کانی له‌لایه‌ن وه‌رگیره ئینگلیزی و ئه‌مریکاییه‌کان له‌نیو هۆله‌که‌دا تۆمارکراون و له‌ئه‌رشیفی وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی ئه‌و و لاتانه‌دا هه‌لگیراون.

شایه‌نی باسه، به‌گه‌یشه‌نتی هه‌والی موسابه‌گ بۆ ئه‌سته‌مبول، هه‌والی به‌ریکه‌وته‌تی شایه‌ت و داواکاره‌کانیش له‌موش و بدلیس و وانه‌وه به‌ره‌و پایه‌ه‌خت قسه‌ی لێده‌کرا. هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه، کۆلونیل چیرمه‌ساید له‌ رۆژی ٢٦ ی جولای، میسته‌ر وایتی له‌ گه‌یشه‌نتی ئه‌و داواکارانه بۆ ئه‌زررۆم راگه‌یانده‌ دواتریش له‌ ٢١ ی ئوتدا، کۆنسه‌ول لۆنگویئرس، له‌ترابزۆنه‌وه، میسته‌ر وایتی له‌وه ئاگادارکردۆته‌وه، که له‌سه‌رداوی بای عالی، ٤٧ که‌س له‌موش و وان و بدلیسه‌وه، به‌سواری که‌شته‌یه‌کی بریتانیی به‌ناوی "Tenedos/ تینیدس" وه‌ک شکاته‌رو شایه‌ت له‌سه‌ربه‌دکاریه‌کانی موسابه‌گ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیشه‌تن. دیاره شکاته‌ره‌کان ژماره‌یان له‌وه زۆر زۆرتربوو، چونکه له‌ئه‌سته‌مبولیش کۆمه‌لێک داواکارو شایه‌تی ئه‌رمه‌ن هه‌بوو که داوایان له‌سه‌ر موسابه‌گ تۆمارکردبوو.

به‌گویره‌ی ئه‌و ته‌له‌گرافه‌ی که می‌سته‌ر وایت له‌ ۱۱ ی ئۆکتۆبه‌ری ۱۸۸۹د، بۆ سالسبوریه‌وهری دهره‌وی بریتانیی ناردووه، دادگاییه‌که‌ی موسابه‌گ له‌ئه‌سته‌مبول ریکخراوه‌و شایه‌ته‌کان گه‌یشتونه‌ته ئه‌سته‌مبول و ئیستا لیکۆلینه‌وه‌ی به‌راییان له‌گه‌لدا ده‌کریت و قسه‌یان لیوه‌ده‌گیریت. مسته‌ر وایت داوای له‌وه‌رگیره‌ کارمهنده‌کانی کۆنسولخانه‌که‌ی کردووه که می‌سته‌ر ئه‌لقاریز و می‌سته‌ر ستافیردز بوون، ئاگاداری هه‌رچییه‌ک بن که له‌و لیکۆلینه‌وانه‌دا ده‌گوزهریت و به‌شداربن له‌دانیشه‌نه‌کان و بیه‌کن به‌راپۆرت و بۆ سه‌ره‌وه‌ی خۆیانی به‌رزبکه‌نه‌وه.

می‌سته‌ر وایت، به‌وه‌زیری دهره‌وه ده‌لێت: "سه‌بارت به‌ئهرمه‌نییه‌کانی ئیره، و هه‌ک ئه‌وانه‌ی کۆمیته‌ی ئهرمه‌نیی نین له‌لهنده‌ن، سه‌بارت به‌تۆمه‌تی فراندنی "گولیزار"یش، له‌لیکۆلینه‌وه‌ی پێشودا موسابه‌گ تۆمه‌تبارکرا بوو، به‌لام له‌وه‌ی دواییان تۆمه‌تی فراندنه‌که‌ی خراوته ئه‌ستۆی براکه‌یه‌وه، هیوادارین ده‌قی لیکۆلینه‌وه‌کان به‌زمانی تورکیی و فهره‌نسییش بآلو بکرینه‌وه."

دیاره می‌سته‌ر ستافیردز، رۆژیک پێشتر بیرخه‌ره‌وه‌یه‌کی داوته کۆنسولخانه، له‌ویدا وتویه‌تی که له‌ئه‌سته‌مبول قسه له ئهرمه‌نه‌کان وهرگیراوه ئه‌وانی بینه‌وه و تویانه ئیشه‌که‌یان زۆر باش به‌ریه‌ه‌چوووه هه‌رچیان هه‌یه‌و نییه دژی موسابه‌گ و تویانه، موسابه‌گیش سه‌رقالی ئه‌وه‌یه به‌لگه‌ی ساخته بۆ پاساوه‌کانی بدۆزیته‌وه. پارێزهرانی ئهرمه‌نه شکاتکه‌ره‌کانیش و تویانه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر موسابه‌گ شتی واش بکا، ئه‌وه ئه‌وان دژه‌به‌لگه‌ی به‌روودا به‌رزده‌که‌نه‌وه‌و پوچی به‌لگه‌و قسه‌کانی ده‌سه‌لمینن.

کاتیک پرسباری ئه‌وه‌کراوه که بۆچی براکه‌ی موسابه‌گ که‌له‌فراندنی گولیزار به‌رپرسیاره، قۆلبه‌ست نه‌کراوه؟! شارپازه‌فهندی پارێزهر وتویه‌تی که براکه‌ی موسابه‌گ ئه‌نجامده‌ری تاوانی فراندنی گولیزار نییه ئه‌وه لیژنه ئهرمه‌نییه‌که‌ی له‌نده‌نه که و تویانه موسابه‌گ که‌هه‌ی فراندووه، ئیستا بۆچی ئه‌و ئهرمه‌نانه‌ی ئیره ده‌بانه‌ویت تاوانیک بخه‌نه‌سه‌رشانی موسابه‌گ که لیژنه ئهرمه‌نییه‌که له‌لهنده‌ن به‌کاری براکه‌یان داناوه؟! ئه‌گه‌ر براکه‌ی موسابه‌گ نه‌گیراوه ئه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌یه که‌له‌لایهن هه‌چ که‌سه‌وه داوایه‌کی له‌سه‌ر نه‌کراوه...

بیرخره موه که دلئیت: " وادمرده کهوئیت که پاریزهران لهرموتی
بهریومه چوونی گرتته بهری ریوشوئینهکانی لیکۆلینه موه که رازیبین و واباشه
چاوه ریی ناگامه کان بین... "

سهبارت به رۆلی ولاته یه که گرتوو هکانیش لهم کاته دا، میستر وایت،
لهرۆزی ۱۱ ئۆکتۆبه ردا، وهزیری دهرموهی ولاته که ی لهله هندن
ئاگادار کرده مو دلئیت: " ولاته یه که گرتوو هکانی ئهمریکا و بالئۆزخانه که ی،
نفوزی خۆیان بۆهینانی موسابهگ بۆ بهردم دادگا به کاردینن. میستر
کینگ ی ههلسورئینهری کاروباری کۆنسلخانه، په یامی داومه بابی عالی
که موسابهگ ههمان ئهو پیاوه تاوانکاره یه که سالی ۱۸۸۳ په لاماری دوو
مسیۆئیری ئهمریکی داوه، هه رچه نده تاوانکاریه که شی بهروونی
دهرکه وتبوو که چی سزانه درا، ئهنجای ئهم دادگاییه ئیستا هه رچییهک
بئیت، ئهو ده بئیت سزای تاوانه که ی پئشووی بچیرئیت... "

هه ر له یاره یه موه، میستر وایت له ۲۱ ی تۆقه مه بردا، هه والی ئهو ی
سالسبور یگه یاندوو که هانی حکومتی تورکی داوه هه تاکو ههنگاو درۆ
ئهو که سانه بئین که هاوه لی موسابهگ بوون، ئهوانه ی هئیشتا له سه ر ئهو
دهستدرئیز بیانه ی کردوو یانه ته سه ر ئه رمه نه کان له هه ریمه نه چوونه ته
بهردم دادگا... ههروه ها وایت، دلئیت که موسابهگ له ئهسته مه یول له شوئینه ی
فه رمیه که ی به حری بهگه له سکوتاری و رۆزی دادگاییه که یشی له شه ممه ی
داهاتوو، واته دوو رۆزی دیکه، ده بئیت. ههروه ها بیرخره موه یه که یشی
به رز کردۆته وه که له لایهن میستر نه لقا ریزه وه پئشکه شکراره .

نه لقا ریز، له برخره موه که یدا، باس له وه ده کات، که چۆته وه زارته ی دادو
ته نیا جیگری گشتی له وئ بووه که نه یه توانیوه هه چ زانیاریه که ی
بهروا پئیکراوی بداتی. پاشتر، چۆته ئهنجومه نی وهزیران و جهودت پاشای
وهزیری دادی بینیه که هه ندیک زانیاری داوته ی. ئهو پئی وتوو که
رۆزی پینج شه ممه فه رمانی گرتنی موسابهگ دهرچوو مو دادگاییه که ی
شه ممه ی داهاتوو. نه لقا ریز دواتر چاوی به شارپازه فه ندی که وتوو که
ههمان قسه ی جهودت پاشای دوو پاتکردۆته مه، به لام نه یدرکاندوو که
موسابهگ له کوئیه، له زینداندایه یان له شوئینیکی دیکه... پاشتر نه لقا ریز چاو
به ئیراهیم پاشا که وتوو که به ریومه بهری لیکۆلینه موه به راریه کان بووه
ناوبراو جهختی کردۆته وه که موسابهگ وهک داواکراو له بهردم دادگای
تاوانه کان ناماده ده بئیت و عیزهت به گیشیان وهک پاریزه ر بۆ داناره .

شاپازفه‌ندیش وتویه‌تی که ماجه‌رای دادگا‌که له‌بلاوکراوه‌ی فه‌رمیی "جه‌ریده‌ی مه‌حاکم" دا، بلاوده‌کریته‌وه، بۆئوه‌ی هه‌موو گومانیک له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌کانه‌وه بره‌وینته‌وه.

پاشتر، نه‌لقاریز، له‌گه‌ل ئیبراهیم به‌گ و شاپازفه‌ندی، باسی ئه‌و پیشینلکارییانه‌یان کردوه سه‌باره‌ت به‌پیدانی چاوو قاوه، له‌کاتی قسه‌وه‌رگرتن و لیکۆلینه‌وه له‌تومه‌تبارمه‌که‌دا، به‌لام ئه‌و دووانه به‌ته‌واویی ئه‌وه‌یان ره‌تکردۆته‌وه، به‌تایه‌ت له‌کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی دادوه‌رییدا. به‌لام ئیبراهیم به‌گ وتویه‌تی که له‌کاتی قسه‌وه‌رگرتنه‌ی بو‌خۆی له‌گه‌ل موسابه‌گ و شکاته‌که‌ر مه‌کانیشدا کردوویه‌تی، چاو و قاوه‌ی داونه‌تی. هه‌روه‌ها ئیبراهیم پاشا ئه‌و قسانه‌ی پیشووی کۆنسولی ترابزۆن، میسته‌ر لۆنگویرسی ره‌تکردۆته‌وه که پیشتر به‌چاوپیکه‌وتتی ئیبراهیم به‌گ و موسابه‌گ له‌کوندی "ئایزۆد" کراون و ئه‌وه‌ی وتویه‌تی له‌گه‌ل راستییدا پینچه‌وانیه‌ له‌و چاوپیکه‌وتنه موسابه‌گ وه‌ک که‌سیکی مویع ده‌رکه‌وتوووه پاش گفتوگۆ، ئه‌و له‌دژی ئه‌و تۆمه‌تانه‌ی ئاراسته‌ی کراون نارزه‌ایه‌تی پینشانداوه داوای له‌ئیبراهیم به‌گ کردوه بیپاریزیت و عه‌رزو‌حالیشی پینشکه‌شکردوه که دۆخه‌که‌ی روون ده‌کاته‌وه."

دواتر، نه‌لقاریز چۆته سکۆتاری و چاوی به‌داواکاری گشتیی و به‌ریوه‌به‌ری پۆلیس که‌وتوووه ئه‌وانیش رایانه‌گه‌یاندوه که، موسابه‌گ چاودیزی ته‌واو ده‌کریت و بواریک بو‌هه‌لانتی نییه. ئه‌و له‌سکوتارییه‌وه ده‌چینه‌ دادگا‌و ده‌که‌ریته‌وه پاسه‌وانی له‌گه‌له، ئه‌و نیستا له‌ باره‌گا فه‌رمیه‌که‌ی به‌حری به‌گه نه‌ک له‌زیندانی دادگای تاوانه‌کان له‌ئه‌سته‌مبول. له‌روژی شه‌مه‌ش که روژی دادگاییکردنه‌که‌یه، وه‌رگیره‌کانی بالیۆزخانه‌کان هه‌موو ئاماده‌ ده‌بن.

له‌روژی ۱۶ی ئۆقه‌مه‌به‌ردا، کۆنسولی بریتانی له‌ئه‌سته‌مبول، بیرخه‌روه‌یه‌کی پینشکه‌شی کامیل پاشای سه‌ده‌ری ئه‌عزه‌م کردوووه تیدا ره‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی له‌حکومه‌تی عوسمانیی گرتوووه که، موسابه‌گیک لانیکه‌م پینچ حاله‌تی کوشتن، چه‌ندین سوتاندن، دزیی و تالانکردن و هیرشکردنه‌سه‌ر چه‌ندین که‌سی له‌چه‌ندین بۆنوی جیاوازا له‌سه‌ر بیته، تا‌کو نیستا قۆلبه‌ست نه‌کراوه، جگه‌له‌وه‌ی ئه‌وانه‌شی که‌له‌گه‌لی بوون و تۆمه‌تیان له‌سه‌ره وه‌ک براکه‌ی و زاواکه‌ی و تاقمه‌که‌ی، ده‌بوو بگیری و رووبه‌رووی دادگایی بکرینه‌وه.

هەروەها، بېرخەرەمەكە باسی مەسەلەیهکی دیکە دەکات، ئەویش ئەویە گواپە جیزیۆی برای موسابەگ و عومەربەگی زاوی کەوتونەتە پەلامارو ھەر شەکردن لەخزم و کەسی ئەوانەیی ھاتونەتە ئەستەمبول بۆ شکاتکردن و شایەتی دژی موسابەگ، ئەوان ترسو تۆقاندیان لەنیو ئەرمەنەکانی ناوچەکە بلاوکردۆتەوہ بۆئەو کەسی تر نەویرئ بێت بۆ ئەستەمبول. جگەلەوہی ئەو ئەرمەنەیی ھاتوون بۆ ئەستەمبول ھەژارو بێدەرمانەتو ناتوانن ماویەکی زۆر لەوئ بماننەوہو چاوەروانبن.

ھەروەھا کۆنسول، لەبیرخەرەمەکیدە باسی یاریکردن بە بەلگەکان و رەتکردنەوہی بەلگەیی ھەندیک لەشایەتەکان دەکات، ئەوہی لەپیناوی رزگارکردنی موسابەگ کراوہ، بەتایبەت ئەوہی پەیوەندیی بە فراندنی گولزارو کوشتنی باوکییەوہیە."

ئەلقاریزیش لەبیرخەرەمەیکە تریدا، لەروژی ۲۱ی نۆفەمبەر، باسی ئەو تۆمەتانەیی کردوہ کە موسابەگی لەسەر دادگایی دەکریت. لەوبارەشەوہ و ستویەتی جەودەت پاشای وەزیری دادی عوسمانیی بیینیٹ، بەلام ئەو لەبەر سەرقالیی، شاپازفەندی ناردوہ بۆلای، ناوبراو وتویەتی کە موسابەگ لەروژی یەکمەیی دادگاییەکی دوو تۆمەتی رووبەرۆ دەکریتەوہ، کە ھەردووکیان لە گوندی "ناردۆنگ" ی نزیک موش روویانداوہ. یەکمەیان میغرادێچ ناغا و باوکی رووبەرۆی موسابەگ دەینەوہ، لەسەر سووتاندنی خەلەو خەرمان و کادانەکیان. تۆمەتی دووہمیش، کوشتنی "مالخاس"ی میردبی کوماش خاتونە کە سێ سالی پێشتر روویداوہ.

ئەلقاریز لەریگای مەرحەمەتی خالیدبەگی داواکاری گشتیی لەدادگای پێداچونەوہ، کە دادگاییەکی موسابەگ لەروژی شەممەدا بەرئوہەبات، لیستی نافەرمیی ئەو تۆمەتانەیی دەستکەوتوہ کە لەلایەن حوسین سەدقی ئەفەندی قازی تەحقیقەوہ نامادەکراوہ، کەبەگشتیی دە تۆمەتە:

یەکمە: دەستدریژی بۆسەر "نانا" کچی ئیرانۆس لەگوندی ئایزود لەماوہی دە سالی پێشتر.

دوومە: دزینی گارانێ "سیرۆپ" ی برای خورشیدی کوری عەسکلور لەگوندی "تیدوان"، ئەوہی بۆتەھۆی مردنی سیرۆپ، لەماوہی ۱۰ مانگ پێشتر.

سنيهم: سوتاندنی خهلهوخرمانی ميغراديچ لهگوندي ئاردونگ و روخاندنی ديواری مالهكهيان بهشهو و دزینی كهلوپهلهكانیان و بهستنهوی گاربات ی برای ميغراديچ بهداريكهوه موسابهگ ۲۰ ليره سهراشهی لپسهندوه.

چوارهم: سا سال پنيشتر موسابهگ دزینی له مالخوسی ميړدی کوماش کردوه لهگوندي ئاردونگ و کوشتويهتی.

پينجهم: بردنی دوو مهرو دوو مانگای مالی "ئيرهنوس" لهگوندي تهپه ميرقان.

شهشم: کوشتنی "ناگوپ"ی باوکی ميرو لهگوندي خارزو دزینی كهلوپهلهكانی و بردنی ميگهلهكهی و ههروهه لاقهکردنی گوليزاری كچی و ههلهگرتنی.

ههوتهم: موسابهگ له لایهن عهلی مولیری بازرگانی دیاربه کیری و بازرگانی شاری وانهوه به دزینی مال و مولک و ميگهلپان تاوانبارکراوه. ههشتهم: کوشتنی باوکی موراد له گوندي "تيدوان"، ههروهه کوشتنی ناگویی مامی مورادو دزینی كهلوپهلهكانیان.

نویهم: بريندارکردنی تیمو لهگوندي "فارتینیس" و بردنی ميگهلهكهی. دههم: سوتاندن ئوهانیس ميړدی گوليزار²⁶ لهگوندي ئارکوفانک و تالانکردنی مولک و مال و سووتاندنی کادانهکه

²⁶ له راستییدا، لهو مهزبهتانهی پيشكهشکراون وهک تومت دژی موسابهگ، بهشيوهی جياواز ناوی گوليزاری تيدا دیت، ئەم گوليزاره جياوازه لهوه كچهی گوايه موسابهگ فراندويهتی و بهزور لاقهیکردوهو دواتر ويستويهتی بيکاته ژنی جيزوی برای، ئهوی وهک پاگهندهیهک له لایهن ميستر گلاستونهوه بهويستی ئهرمهنييهکانی لهندن لهوتاریکدا بلاوکرايهوه. لهم بارهيهوه پنيوسته بوتريت که لهنهریتی بنهمله خانهدانهکانی کوردا نهبووه كهسبک بهمشيوه هواسرگیری بکات، یان برا كچنک لاقهبکات و دواتر بهزور بيکاته ژنی براکهی. بهداخهوه تا ئیستا ليکولینهوهيهکی وردو بیلایهن سهبارت بهم كهیسی گوايه بهزور فراندن و لاقهکردن و بهئیسلامکردنهی ئهو كچه ئهرمهنييهی بهناوی گوليزار باسدهکريت نهکراوه. وهک له مهزبهتهی چوارهمی تومتتهکانی دژی موسابهگ له راپورتهکهی ئیبراهيم بهگدا هاتوه، ئهوی پنی دهورتريت گوليزار وهک شکاتکهسر لههسته مبول ناماده نهبووه. ئهوی ههیه ئهو گورانیانن لهسهر زاری ئهرمهنهکان و دواتر کوریش وتراوه، لهگهل ئهو بېروهرییهی سالی ۱۹۴۶

Colonel Chermiside to Sir W. White.

Sir,

Van, July 26, 1889.

I HAVE the honour to forward to your Excellency a copy of a despatch from Mr. Devey. I heard of the arrival at Erzeroum of Moussa Bey's accusers *en route* for the capital.

I am, &c.

(Signed) H. CHERMSIDE.

Consul Longworth to Sir W. White.

Sir,

Trebizond, August 21, 1889.

WITH reference to my despatch of the 20th June last, I beg here, in confirmation of my telegram of yesterday, to inform your Excellency that, in answer to an invitation from the Porte, forty-seven persons from the Mush, Van, and Bitlis districts have left for Constantinople on board the British steamer "Tenedos," as plaintiffs and witnesses of Moussa Bey's misdeeds in Kurdistan.

I have, &c.

(Signed) H. Z. LONGWORTH.

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received November 29.)

My Lord,

Constantinople, November 21, 1889.

SINCE writing my despatch of the 11th October the preliminary inquiry into charges against Moussa Bey has been continued in a desultory manner, but I have repeatedly instructed Mr. Stavrides to see the judicial authorities, and inquire how the case was proceeding.

On the 5th instant Mr. Stavrides reported to me that he had been invited to attend an appeal made by the plaintiffs from an "Ordonnance de Non-Lieu" given by the "Juge d'Instruction" on one of the charges brought against Moussa Bey. I did not, however, think it desirable that Mr. Stavrides should attend, as Her Majesty's Embassy had been kept in ignorance of the "instruction" from the commencement up to date.

I have also urged the Turkish Government to take action against other persons besides Moussa Bey, who may not hitherto have been brought to trial for offences committed in those provinces against Armenians, and I am assured that such charges will be inquired into on the spot.

It has been very difficult to obtain reliable information from the plaintiffs themselves or their legal advisers, but I have been assured that the interrogatories will be published. I have also urged that if, as I hear there is good evidence, Moussa is guilty on any grave charges, he should be imprisoned.

I have the honour to inclose a copy of a Memorandum by Mr. Alvarez, reporting his conversation with various judicial officials, and stating that Moussa is in confinement in the official residence of his friend, Bahri Pasha, the Governor of Scutari, Constantinople, and that the trial is to begin on Saturday next. This trial will be public, but I am as yet unable to say what are the indictments.

I have, &c.

(Signed) W. A. WHITE.

بهناوی گولیزارموه بهزمانی نهرمنی بلاوکرارهتوه و له ۲۰۱۵هه کراوته
تورکی.

Memorandum by Mr. Stavrides.

THE information obtained yesterday from the Armenians is to the effect that proceedings are going on very well, and that they have succeeded in proving their accusations against Moussa. The latter, however, tries now to prove an *alibi* by producing false evidence, and the lawyers told me that, if he does so, they are able to bring forward counter-evidence conclusively showing that Moussa's evidence is false. His Excellency the Ambassador asks why Moussa's brother has not been arrested if he is the author of Gyul Izzar's abduction.

What Sharpaz Effendi said was not that Moussa's brother was the author of the crime, but that the Armenian Committee in London stated that the author of the abduction of the girl was Moussa's brother. Why then do the Armenians here try to

bring home to Moussa the crime which is attributed to his brother by their associates in London? If Moussa's brother was not arrested it is because, as it seems, no charge was brought against him officially by anybody. At all events, as the lawyers seem satisfied with the proceedings, it seems to me advisable to await the result. I shall, however, put the Ambassador's question to Sharpaz Effendi, and communicate the answer to his Excellency with any other information which I may get.

(Signed) C. G. STAVRIDES.

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received October 18.)

My Lord,

Therapia, October 11, 1889.

WITH reference to my previous despatch of this day's date, I have the honour to state that the United States' Legation has also been using its influence to bring Moussa Bey to trial.

Mr. Pendleton King, the United States' Chargé d'Affaires, has also addressed a note to the Sublime Porte, in which he calls its attention to the fact that Moussa Bey is the same man who, in the year 1883, committed an outrage on two American missionaries, and that, while his guilt was clearly established, he remained unpunished, and asking that, whatever the result of the present trial, he may suffer his punishment for the former outrage.

As no complaint whatever has been made by any British subject against Moussa, our title to watch the proceedings in this case rests purely on general grounds, but the rights of the Legation of the United States cannot be questioned. Moreover, they cannot be suspected by any one of being guided by selfish political objects, and I cannot sufficiently express my obligations to Mr. Pendleton King for having acted with me in this matter; and I trust that your Lordship may find some fitting opportunity of conveying to his Government my appreciation of his action, in which he has found means of combining the interests of humanity with the national interests he defends so ably.

I have, &c.
(Signed) W. A. WHITE.

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received November 29.)

Constantinople, November 21, 1889.

My Lord,

SINCE writing my despatch of the 11th October the preliminary inquiry into charges against Moussa Bey has been continued in a desultory manner, but I have repeatedly instructed Mr. Stavrides to see the judicial authorities, and inquire how the case was proceeding.

On the 5th instant Mr. Stavrides reported to me that he had been invited to attend an appeal made by the plaintiffs from an "Ordonnance de Non-Lieu" given by the "Juge d'Instruction" on one of the charges brought against Moussa Bey. I did not, however, think it desirable that Mr. Stavrides should attend, as Her Majesty's Embassy had been kept in ignorance of the "instruction" from the commencement up to date.

I have also urged the Turkish Government to take action against other persons besides Moussa Bey, who may not hitherto have been brought to trial for offences committed in those provinces against Armenians, and I am assured that such charges will be inquired into on the spot.

It has been very difficult to obtain reliable information from the plaintiffs themselves or their legal advisers, but I have been assured that the interrogatories will be published. I have also urged that if, as I hear there is good evidence, Moussa is guilty on any grave charges, he should be imprisoned.

I have the honour to inclose a copy of a Memorandum by Mr. Alvarez, reporting his conversation with various judicial officials, and stating that Moussa is in confinement in the official residence of his friend, Bahri Pasha, the Governor of Scutari, Constantinople, and that the trial is to begin on Saturday next. This trial will be public, but I am as yet unable to say what are the indictments.

I have, &c.

(Signed) W. A. WHITE.

Memorandum by Mr. Alvarez.

IN recapitulation of information already communicated verbally to his Excellency the Ambassador, I have to state that on Sunday I went to the Ministry of Justice in order to find out whether Moussa Bey was actually imprisoned pending his trial, as reported in the local press, or not. As I could see nobody at the Ministry of Justice except the Assistant Public Prosecutor of Stamboul, who was not in a position to give me any reliable information, I proceeded to the Grand Vizirate, where the Council of Ministers was sitting, and saw Jevdet Pasha, Minister of Justice. His Excellency could not positively state that Moussa Bey was under arrest, although he believed that such was the fact, but he informed me that the order for his arrest had been given on Thursday, in consequence of the decision of the Chamber of Accusation that on one of the three points submitted for its consideration there was a case against him, and that he believed he had been brought before the Criminal Court of Appeal as a prisoner, and informed that his trial would begin on Saturday next. Asked on what case sufficient evidence had been found against Moussa Bey, his Excellency could not tell me. The next day I called on Ali Schahbaz Effendi, who confirmed Jevdet Pasha's statements, but could not state of his own knowledge whether Moussa Bey was in prison or not, though he presumed such was the case. He added that in all probability Moussa Bey was arrested on the arrival of the order to that effect at Scutari at about 11 o'clock, "à la Turque," in the evening; and Ibrahim Bey, who conducted the unofficial inquiry before the judicial one, testified to the fact that the accused was brought before the Criminal Court as a prisoner, and, after Izzet Bey had been appointed as his lawyer, was sent back to Scutari.

Schahbaz Effendi stated to me that the proceedings in the Instruction Department would be published in the "Journal of Tribunals" ("Jerdé-i-Mehakym") if possible before Saturday, the day of the trial, in order that all doubt as to the regularity of the proceedings should be dispelled.

I had some conversation with Ibrahim Bey and Schahbaz Effendi as to various irregularities alleged to have been committed, such as, for example, the cigarettes and coffee incident, &c. Both strenuously denied the existence of these irregularities, especially during the course of the judicial interrogatory, although Ibrahim Bey admitted having given cigarettes and coffee to Moussa Bey, and asserted that he had done the same to the plaintiffs during the inquiry conducted by himself. Ibrahim Bey complained of his interview with Moussa Bey at the village of Izod given by Consul Longworth as being opposed to the facts. He states that Moussa Bey appeared before him as a suppliant, and, after a conversation in which he complained of the charges made against him, requested Ibrahim Bey's protection, and presented a Petition stating his case.

In order to satisfy myself that Moussa Bey was really under arrest I went to Scutari and made inquiries of the Public Prosecutor of Scutari and the Chief Commissioner of Police. Both confirmed the statements of the Minister and Schahbaz Effendi as regards the arrest, and the Police Commissioner added that he was strictly looked after, and that there was no possibility of his escape, and that he was sent to the Court and brought back to Scutari with a guard.

It is worthy of remark that although the practice after the Chamber of Accusation has found a case against the prisoner is for him to be transferred to the Central Prison at Stamboul, there to be kept at the disposal of the Criminal Court, this practice has been departed from in this instance, and Moussa Bey is now detained in the official residence of Bahri Pasha, Mutessarif of Scutari, and his uncle by marriage.

According to his Excellency's instructions, Mr. King, American Chargé d'Affaires, has been informed of the result of my inquiries, and Mr. Gargiulo, the Dragoman of the Legation, will be instructed to be present at Moussa Bey's trial on Saturday should the British Embassy and the American Legation be invited to send their Dragomans to the Criminal Court on that day.

(Signed) J. ALVAREZ.

November 19, 1889.

(Translation.)

THE following facts and considerations, as they have reference to the trial of Moussa Bey, and are of primary importance, are set forth here as follows:—

According to the dispositions of the Law, any person accused of a crime, on the production of proofs and witnesses, is to be placed under arrest. Now, Moussa Bey, although accused by the testimony of many of having committed five murders, caused several fires, robbed and stripped several people on several occasions, has not yet been put under arrest. It is true that, under a special Article of the Code of Criminal Procedure, the arrest of a person accused of crime is made dependent on the decision of the "Juge d'Instruction." But in the present case it would seem as if the "Juge d'Instruction" could not have abstained from giving the order of arrest, after the amount of evidence he has received. Besides, under the terms of a Circular of the Ministry of Justice, issued after the publication of the Law, a person accused of crime must in any case be placed under arrest. Notwithstanding all these considerations, the accused, Moussa Bey, has not been put under arrest. Moreover, the "Procureur-Général," at the time when he had brought an accusation against Moussa Bey, had also brought accusations against those who took part in the crimes of which the Bey is accused, such as his brother, brother-in-law, and a score more. The witnesses produced comprised these persons in their evidence in the same way that the plaintiffs brought accusations against the above-mentioned individuals. It was consequently necessary to put those people also under arrest. At the same time, since the action brought against these persons is connected with that lodged against Moussa, the *Iradé* ordering the examination of the Bey at Constantinople must of necessity apply to them also, and they ought in consequence to be brought before the Criminal Court of Constantinople to be judged together with Moussa. This is required both by the Law and by justice.

Another fact deserves equal consideration. When the plaintiffs left for Constantinople, it is a matter of public notoriety that Moussa's brother, Jezo by name, and his brother-in-law, Eumer Bey, indulged in crimes of murder and robbery. These crimes apparently had, as an object, to frighten the witnesses who were to be sent to Constantinople and those who were to be brought forward later; whilst those who were here, fearing for the safety of their families and their possessions left behind in their country, were thrown into a state of terror and despair.

This also must not be lost sight of, that the plaintiffs as well as the witnesses, being poor and deprived of all means of sustenance, will be unable in the long-run to resist this state of destitution and of difficulty to live, and they will not have courage to fulfil their task to the end. In this manner, it is to be feared that the ends of justice will be frustrated. And yet the gracious *Iradé* of His Imperial Majesty the Sultan rendered it necessary to provide for the subsistence of these persons. To leave them in this state of distress is contrary to the Sultan's will.

From information received, Ali Agha's witnesses are accused in the Courts of being false witnesses. Now, an action for giving false evidence could only be brought during the investigation into the principal charge, or else after the rendering of the Court's Judgment on it. Consequently, the only object of such an action for false testimony could be as follows:—

Ali Agha's complaint, after the investigation which has taken place, had reached the stage when it would have to be referred to the "Chambre des Mises en Accusation," which could only order the arrest of Moussa. It was, therefore, to save Moussa from this that the action for false evidence was brought, and the further object in view was apparently to frighten the witnesses, the production of which had been decided on with reference to the abduction and rape of the girl Gulèzar and the murder of her father.

These facts, such as they are, deserve the Sublime Porte's most serious consideration.

Memorandum by Mr. Stavrides.

THE information obtained yesterday from the Armenians is to the effect that proceedings are going on very well, and that they have succeeded in proving their accusations against Moussa. The latter, however, tries now to prove an *alibi* by producing false evidence, and the lawyers told me that, if he does so, they are able to bring forward counter-evidence conclusively showing that Moussa's evidence is false. His Excellency the Ambassador asks why Moussa's brother has not been arrested if he is the author of Gyul Izzar's abduction.

What Sharpaz Effendi said was not that Moussa's brother was the author of the crime, but that the Armenian Committee in London stated that the author of the abduction of the girl was Moussa's brother. Why then do the Armenians here try to

Note.—There being no legal evidence forthcoming that Moussa Bey had wounded Manouk, on the 8th October an "Ordonnance de Non-lieu" was given.

Opposition having been made to the "Ordonnance de Non-lieu" the accusation of murder with premeditation was sustained, and the trial will be proceeded with on this count.

5. Charge by Eranos, son of Ohannés, of the village of Tapa Mervan, that Moussa Bey had stolen two sheep and two cows.

Note.—There being no kind of evidence to sustain this charge, on the 12th October an "Ordonnance de Non-lieu" was given.

6. Charge by Miro, of the village of Kharir, that Moussa Bey had killed his father, Agop, and had stolen his goods and chattels, and had violated his niece, Gulizar, and carried her off.

Note.—The evidence of the parties and witnesses here has been taken, and as Miro requested that the evidence of some thirty witnesses in the Province of Moush should be taken, telegraphic orders were sent to the spot, and the written evidence from them is expected.

7. Charge by Ali, muleteer of Diarbekir, and by merchants of Van, that Moussa Bey had stolen their goods and chattels.

Note.—The evidence of the parties and of the witnesses here has been taken, and telegraphic orders have been sent (to the province) that the evidence of certain witnesses for the defence whom Moussa Bey has designated should be taken, and the papers from there are awaited.

8. Charge by Mourad, of the village of Tedwan, that Moussa Bey had killed his father, Manouk, and his uncle, Agob, and had stolen their goods.

Note.—The evidence of the parties and of the witnesses here has been taken, and telegraphic orders have been sent that an inquiry should be made on certain points on the spot, and the answer is expected.

9. Charge by Timo, of the village of Vartenis, that Moussa Bey had wounded him and stolen his cattle.

Note.—Documents containing inquiry on the spot are being awaited.

10. Charge by Gulezar, of the village of Arkovank, against Moussa, of burning her husband, Ohan, alive, of plundering his property, and burning his hay.

Note.—Witnesses here and parties have given their evidence, and telegraphic orders have been given for necessary investigations on the spot, and the reply is awaited.

یهکهمین دانیشتن / شه‌مه ریکهوتی ۲۳ ی نۆقه‌مبهری ۱۸۸۹

خوینه‌ری نازیز، لیره‌دا هه‌ولده‌دهین له‌ریگه‌ی وهرگی‌رانی به‌شیکه‌ی نه‌و راپۆرتانه‌ی میسته‌ر نه‌لفاریز له‌هۆلی دادگاوه‌ وه‌ک بیرخه‌روه‌ پێشکەشی کۆنسولخانه‌ی بریتانیی له‌هسته‌میوولی کردوه، ره‌وشی دادگاییه‌که‌ی موسابه‌گ و نه‌و دۆخه‌ی تێدا گۆزه‌روه‌ پێشکەشی خوینه‌رانی به‌ریزی بکه‌ین.

میسته‌ر نه‌لفاریز له‌سه‌ر فه‌رمانی کۆنسولخانه‌ی بریتانیی سه‌ردانی دادگای تاوانه‌کانی هسته‌میوولی کردوه‌و له‌هۆی له‌گه‌ڵ میسته‌ر گارگیلۆی یه‌که‌مین وهرگی‌ری کۆنسولخانه‌ی نه‌رمه‌ریکیی چوونه‌ته‌ دادگاوه‌ له‌به‌ر قه‌ره‌باغی و کۆبوونه‌وه‌و ئاماده‌بوونی نه‌و هه‌موو که‌سه‌یه‌تییه‌ عوسمانیی و بیانییه‌، زۆر به‌زمه‌مه‌ت توانیویانه‌ پێش کاتژمێر دوازه‌دی نیوه‌رۆ بچه‌ نیو هۆلی دادگاوه‌. له‌وا سی دادوه‌ریان بینه‌وه‌، هه‌روه‌ها حسێن توفیق پاشا که‌به‌ری‌یه‌به‌ری به‌شه‌که‌وه‌ هه‌روه‌ها وه‌زیری دارایی پێشووه‌ و بالیۆزی عوسمانیی له‌واشنگۆن. نه‌مه‌ جگه‌ له‌هه‌فسه‌رانی هێزی ده‌ریایی و یه‌کیک له‌ یاریده‌ده‌ره‌کانی سولتان و کاپتن نه‌حمه‌د به‌گ. نه‌و سیانه‌ی که‌ ئینگلیزی‌شیا‌ن زانیوه‌و قه‌سه‌یان پێکردوه‌و و بۆ چاودێریی ئاماده‌بوون.

هه‌ر بۆنه‌و مه‌به‌سته‌ش، نه‌حمه‌د جه‌لال‌ه‌دین پاشای سه‌رۆکی دیوانی سیاسی سولتان ئاماده‌بووه‌. واسیف نه‌فه‌ندی سه‌رۆکی دادگا‌بووه‌. هه‌تا هاتوه‌ قه‌ره‌باغیه‌که‌ له‌ده‌روه‌ زیاتر بووه‌ به‌شیه‌یه‌ک، خه‌لک رژاومه‌ ژووری حاکه‌مه‌کان و به‌توندی له‌ده‌رگای هۆله‌که‌یانداوه‌و له‌نیو هۆله‌که‌شدا ژاوه‌ژوویکی زۆر په‌یدا‌بووه‌، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌دا که‌ دادوه‌ر رایگه‌یاندوه‌: موسابه‌گ گه‌یشت!!

پاش هاتنی موسابه‌گ خرایه‌ نیو قه‌فه‌زی تۆمه‌تباریی و خالیده‌گی داواکاری گشتیی دادگای به‌رای تاوانه‌کان، سیمۆن نه‌فه‌ندی پارێزه‌ری داواکاران، هه‌روه‌ها عیزه‌ت به‌گ و محمه‌د عه‌لی نه‌فه‌ندی پارێزه‌ری موسابه‌گ، جگه‌ له‌شایه‌ت و دادوه‌ره‌کان هه‌موویان هاتونه‌ته‌ هۆلی دادگاوه‌ ئاماده‌بوون و شوینی خۆیان گرتوه‌وه‌.

میسته‌ر نه‌لفاریزو گارگیلۆو نه‌حمه‌دپاشا و میسته‌ر هاردینگ له‌پشت دادوه‌ره‌که‌نه‌وه‌ دانیشتوون، هه‌روه‌ها له‌ولاشه‌وه‌ میسته‌ر لێدولکس، میسته‌ر گاسپاردی، میسته‌ر پۆدیستا له‌گه‌ڵ وهرگی‌ری کۆنسولخانه‌کانی نه‌مساو

ئیتالیاو فەرنسا دانیشتون، وێرای ژماره‌یه‌ک لە ئەندامانی دەستە ی پاریزەرانی عوسمانی.

ئەلفاریز دەلێت: قەربالغییه‌که بەشێوه‌یه‌ک بوو کە سەرەتای دەستپێکردنی پرۆسەی دادگاییکردنەکه زۆر بەزحمەت و ناریکۆپێک بەرێوە دەمچوو، لێدانی بەردەوامی دەرگای هۆلەکه لەلایەن قەربالغییه‌که‌وه جۆریک لەبیزاری پیکهێنابوو، لەنێو ئەو قەربالغییه، ئەوروپیی، یۆنانیی، تورک، ئەرمەن و کورد هەبوون.

دادگاگە لە: واسیف ئەفەندی، ئەمین، تەحسین، نیکۆلای هارەلامبیدیس ئەفەندی وەک دادوەر و هەروەها ئارتین ئەفەندی وەک یاریبەدەری دادوەر پیکهاتبوون. ئەو دووانەی دوایان کریستیانیی بوون، کەیه‌که‌میان یۆنانیی و ئەوی تریان ئەرمەنی بوو.

رێوشونیی یەکه‌مین دانیشتن لەکاتژمێر ۱۵:۱۲ خولەک دەستپێکرد، دوا ی ئەوێ که موسابەگ، که دوو پۆلیسی لەپشتە‌وه‌ بوو، دەبوو هەستیت و ناوی خۆی بلێت، ئەویش ئەوێ کرد.

من ئەوم بینی کەسێک بوو بەلایه‌کی ناوه‌نجی، رووخساریکی جوان و خاندانانە ی هەبوو، فێسیکی رەشی ئەستەمبۆلی لەسەردابوو، هەروەها پانتۆلێکیشی لەپێدا بوو. ئنجا خالید بەگ شایه‌ته‌ کانی بانگ کرد.

شایه‌نی باسه، لەم دانیشتنەدا، تەنیا باس لە کەیسێ سووتاندنی خەرمان و کادانە‌که‌ی ئۆهانی ئەرمەنی کراوه، لەگوندی ئاردۆنگ سەربه‌ سنجەقی موش، گوايه‌ موسابەگ بەخۆی و چەند سواریکە‌وه‌ وەک عومەربەگی زاوی و جیزۆی برای و خالۆ محەمەدبەگی لەگەڵا بووه، سەعات ۱۱ ی شوو چوونەته‌ گوندە‌که‌و کادانە‌که‌یان سووتاندوووه‌ که ۳۵ عەربانە‌ کای تێدا بووه. شایه‌ته‌کانی سەر ئەم کەیسە دوو کەس بوون، بۆغۆزی کۆری میغرادییج و ناگۆپی کۆری کاربی، کەخەلکی گوندە‌که‌ بوون. پاش ئەوێ ئەو دووانە‌ قسە‌ی خۆیان کردو لەلایەن پاریزەری بەرگریکاره‌وه‌ زۆر پرسیاریان لێکراو وەلامی دژبەیه‌ک و نەگونجاو درایه‌وه‌. ئنجا سەرۆکی دادگا روی کردە موسابەگ، پاش ئەوێ وەک نەریتی دادگا خۆی ناساند و پێی وت:

- تۆ تۆمەتباری بە سووتاندنی خەلمو کای ئۆهان لەدەرەو ناوه‌وی گەنجینه‌و کادانە‌که‌ی لەگوندی ئاردۆنگ، هەروەها کونکردنی دیواری ماله‌که‌یان و چووێته‌ ژوورە‌وه‌ و ئۆهان و کۆرە‌که‌یت بەستۆتە‌وه‌ و لێتداون، تۆ پێش ۳ سال ئەم تاوانە‌ت کردوووه‌؟! تۆ هیچ شتێکت هەیه‌ بیانییت!؟

موسابەگ : بەلّی ھەمە، بەلام من تورکیی باش نازانم، رینگەم بەن
وەرگێرێکم ھەبیت.

سەرۆک: چەندە دەزانی و دەتوانی ئەوەندە قسان بکە.
موسابەگ: سألح پاشا مۆتەسەریفی موش بوو، سألح پاشا رۆژیک ناردی
بەدوامدا، پێکەوہ دلنیشتین و نانمان دەخوارد، سولەیمان بەگشیش لەوئ
بوو، ئۆھانیس ھات وتی کادانەکم سوتاوہ، من ئەمەم بیست، من ئەو رۆژە
لەموش گەرامەوہ، ئەو کاتە من مودیری ئەو ناچەبە بووم، لەکاتی کدا عارف
پاشا والی بوو، باشە ھیچ مودیری کاری بەم چەشنە لەگەڵ ژیردەستەکانی
خۆیدا دەکات کە لەژێر سایەو کارگێری ئەودان؟! من لەوکاتەدا کەبایسی
لێوہدەکن سەرقالیی کۆکر دنیوہی باج بووم لەجینگایەک کە ۳۰ کاتر میتر
لەم شوئینەوہ دوورە.

ھۆکاری شکاتەکیان ئەوہیە کە من فشارم بۆ قەشەکیان ھیناوہ کە باجی
"قیرگی/ باجی زەوی" بدات بەحکومەت، بریکی یەکجار زۆر کە نەیداوہ،
ھەر وەھا بۆئەو راستییە کە من گرتوومەو ناردومە بۆلای سألح پاشا. لەو
کاتەوہ، ھەریەک لەوانە، لەخزمەتکارەکیانەوہ تا پاسەوانەکیان،
نارەزایەتیی لەمن دەردەبرن و دەلێن: "ئیمە موسابەگمان ناوئیت". من چوم
بۆ بدلیس وتم: وەرن و شکاتم لێبکەن، ئەوان نەھاتن. ئەگەر ھەر کاریکی
نالەبار لەلایەن من یاخود پیاوہکانمەوہ روویانداوہ، ئەوا نامادەم ھەر
سزایەکم دەدەن بیچێژم. ئیمە و بنەمالەکیان لەکۆرەوہ بۆ باوک، ھەمیشە
بەر امبەر حکومەت و ھەفادار بووین.

سەرۆک: ھیچ کاریک با ھۆکار ناوئیت، ئایا ھیچ دۆژمنایەتیەک لەئێوانتاندا
ھەبە؟!

موسابەگ: بەلّی، چوار پینج گوند ھەن رقیان ھا لێم، لەوانە ئاردۆنگ و
قارتینزو .. ھند، بەھۆکاری ناکوکیان لەگەڵ عەشیرەتەکەم.
سەرۆک: تۆمەتێک ھەبە کە تۆ باوک و براکە ی میغرادیچت بەبەنداریکەوہ
بەستوتەوہو ۲۰ لیرە سەرانەت لێسەندوون؟!

موسابەگ: نەخیز، من ۱۰۰ لیرە داوئە ئۆھانس، ئیمە باخیکمان ھەبوو،
بەھاوہبشیی کێلابوومان، ئەو پەنای بردە بەر والی پاشا و ھەوآلی بۆ ناردم
کە ئەمسال پارەم نییە، ھەر بۆیە پێویست ناکات پرسیاری پارە ی لێبکەم.
ناگۆپی باری میغرادیچ لەباخەکە، بریکی زۆر شوتی و کولەکە ی زەردی
بۆ ھێنام کە کردمە دیاری. ۴۰ مەجیدبیشم وەرگرتووہ، ئەموش قسە ی ئەوان

بووه له عهدلییهی بدلیس. کهچی نیستا هاتون دهلین : ۲۰ لیره!! (ئهوانه‌ی لههۆلهکه دانیشتبون هاواری سه‌رسورمان لئ بهرزبوویهوه)!!
 ههروه‌ها کاتیک بوغوز شایه‌تی خویدا، موسابه‌گ رایگه‌یاند: " بوغوز دوژمنی منهو به‌لگه‌که‌شی مایه‌ی په‌سندکردن نییه".
 پاش ئهوه ئاگۆپ هات بو شایه‌تی و دواتر دانیشته‌که هه‌لگیرا بو روژی سئ شه‌مه.

دووه‌مین دانیشتن / سئ شه‌مه ریکه‌وتی ۲۶ ی نۆقه‌مبه‌ری ۱۸۸۹

به‌هه‌مان شیوه‌ی یه‌که‌مین دانیشتن، دادگا زور قهره‌ب‌لغ بوو. وه‌رگیره بیانیه‌کان ناماده‌بوون، له‌بری میسته‌ر گارگیلو، میسته‌ر دیمترایس وه‌ک وه‌رگیری کونسولخانه‌ی ئه‌مریکی ناماده‌بوو. ده‌سته‌ی دادوه‌ری هه‌مان ئه‌وانه‌ی پیشوو بوون، جگه‌ له‌ته‌حسین به‌گ که به‌سالج پاشا شوینی گیرابوو، عه‌زمی به‌گ نووسه‌ری دادگا و پارێزه‌رانیش هه‌ر ئه‌وانه‌ی پیشوو بوون.

دووه‌مین دانیشتنی دادگایه‌که هه‌ولیدا له‌و شوینه‌وه ده‌ستپیکات که پیشتر کۆتایی هاتبوو، هه‌ر بویه‌ گه‌توگۆیه‌کی چروپه‌ر له‌نیوان پارێزه‌رانی موسابه‌گ و شایه‌ته‌کاندا، سه‌باره‌ت به‌سووتاندنی کادانه‌که‌ی گوندی ئاردو‌نگ، له‌ئارادابوو. شایه‌نی باسه، موسابه‌گیش جاروبار له‌شوینی خویه‌وه خۆی پینه‌ده‌گیراو قسه‌ی فریده‌داو به‌گژ شایه‌ته‌کاندا ده‌چۆوه. به‌تابه‌ت که‌قسه‌و شایه‌تییه‌کانیان پیکژیی و به‌لگه‌ی نالۆژیکی تێدا‌بوو، هه‌ندیک له‌وانه‌شی له‌م که‌یسه‌ شایه‌ت بوو، له‌که‌یسی تر داوا‌کارو شکاته‌که‌ر بوون!!

کاتیک داوا‌کاری گشتیی پرسیاری له‌موسابه‌گ کرد، ئایا قسه‌ی هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و شایه‌تیانه‌ی باسیان له‌وه کردوه که موسابه‌گیان بینه‌وه مه‌شخه‌لی به‌ده‌سته‌وه بووه کادانه‌که‌ی سووتاندوه!!

موسابه‌گ وتی: " گه‌وره‌م هه‌رچیبه‌ک ئه‌وانه‌ ده‌لین هه‌له‌یه، له‌قسه‌کانیان‌ه‌وه وا ده‌رده‌که‌وت گه‌نجیه‌یه‌ک سووتینراییت، له‌کاتیکدا له‌ولاتی ئیمه‌شتی ئاوا نییه، ئه‌وه‌ی لای ئیمه‌ کادانی پێ ده‌وتریت، له‌به‌رد دروسته‌که‌ریت به‌به‌رزیی نیوه‌ بالای پیاویک و پر ده‌که‌ریت له‌ کا، ئه‌گه‌ر کای ئه‌م کادانه به‌سووتیت کلپه‌ی لئ به‌رز نابیته‌وه!! به‌لکو دوکه‌لنیکه‌ی ره‌شی لیه‌وه ده‌رده‌چیت! وێرای ئه‌وه‌ش، ئاگۆپ که‌ پیاویکی ۷۰ بو ۷۵ ساله‌یه و که‌ریشه، وه‌ک

خۆشى وتى كاتتىك كادانەكە سووتاوە ئەو ھەت مەلۇ لەناگرەكە
 دووربۇو، ئى نىوانى ھەر مەلۇيەك بۇ ئەوى تر نزيك بە پىنج خولەكە
 پىادەرىيە، واتە برىنى ھەر ھەوتيان پىويستى بە ۳۵ يان ۴۰ خولەكە!! ئەو
 چۆنە ئاگۇپ بەو پىرىيەو و ابەخىرايى و كوتوپر گەيشتوتەئەوى!! ئنجا
 چۆن لەو تارىكييەدا منى ناسىوئەو كە شقارتەم بەدەستەو بوو/ بۆچى
 ئەوان بەتتىكى نەفتا دەلەين شقارتە؟ وپراى ئەوى ئەوكاتە من لەگەل
 تاهىرپاشا و على پاشا و سالىح پاشا، لەگەل ۱۵۰ كەسى دىكە چووبووين بۇ
 سامۇسا (ساسۇن) بۇ باجكۆكر دنەو كە نزيكەى ۴۰ كاتز مېر لەگوندەكەى
 ئەوانەو دوورە. ئەو شەوى ئاگرەكە كەوتوتەو، من باجم كۆكر دۆتەو،
 ئەو چۆنە تۈانيو و ا بېمە ئار دۆنگ و بگەر يەو ئەو شۈينە دوورە...
 لېرەدا، يەكسەر عىزەت ئەفەندى ھەستايەو و تى: گەورەم بەدەنيايەو ئەم
 خالە زۆر گرنگە، مەخالە پىاويك ماوى ۸۰ كاتز مېر بەو ئاسانيە
 بېرىت!!

ھەر وھا لەم دانىشتنەدا، باى رووخاندنى دىواری مالى ئۇھانس و بردنى
 كەلۈپەلى مالمەكەى و بەستەو كۆرەكەى و خۆى بە كۆلەكەيەكەو و
 سەندنى ۲۰ لېرە سەرانە لەلايەن موسابەگ و دەستەكەيەو، عومەر بەگ ،
 جىزۆبەگ، خالۆموراد بەگ.. ھند. پاشان لەكاتتىكدا داواكارى گشتىي
 پىرسىارى لەشايەتتىك كىردو وتى كى ئەوانەى بەستەو؟! شايەتەكەش وتى:
 موسابەگ! ئەوسا عىزەت ئەفەندى پارىزەر ھەستايەو و تى : موسابەگ
 دەيەوئىت شتتىك بلىت!

سەرۆكى دادگا: ئىيوە دەتانەوى چىبىكەن؟!

موسابەگ قورئانىكى لەگىرفانى دەرھىناو پىشانى نامادەبووانىدا و وتى
 ئەمە قورئانە! دە بەئەرك نەبىت ئەو ئنجىلەشم بەدەنى كەلەبەردەم
 شايەتەكەدايە!!

سەرۆك: ئىيوە دەتانەوى چى بىكەن؟!

موسابەگ: گەورەم بەئەرك نەبى بىدەرى، ئەوان زۆريان وت و منىش
 ئەمەوى شتتىك بلىم!

عىزەت ئەفەندى: بىدەنى ئەو شتتىكى نەشياو ناكات.

بەفەرمانى سەرۆك يەككىك لەپاسەوانەكانى دادگا ئنجىلەكەى دايدەست
 موسابەگ.

موسابهگ وتی: ئیمه عیسا بهپهپامبهر دهزانین، ههریهک لهم کتیبانهش بهپیرۆز دهزانن. سویند بههردووکیان دهخۆم، ئهوهی ئهوانه وتیان ههمووی درۆیه... ئهمانه ئهرمهئین و پاریزگاریمان لیدهکری (ههرا لهئیبو هوئی پارلهمان پهیداوو)، من وهرگیری کۆنسلخانهکان لیرهدهبینم (دیسانهوه ههرا).

داوکاری گشتیی قسهکانی به موسابهگ بری و وتی: ئهمه پهپوهندی بهباتهکهوه نییه!

ئنجیلهکیان بردهوه شوینی خۆی

موسابهگ بهردهوامبوو: من ههرگیز بهم شیویه رهفتارم نهکردوه، لهگۆندهکانمان ئهنجومهتیکی پیران ههیه لهگهڵ قهشه، ئهوانه ههموویان دژمانن، من پیاوی بنهمالهیهک و سهروک عهشیرهتیکم."

شایهنی وتته، ههر لهک دانیشتهدا، کهیسی کوشتنی مالخاس، میردی کوماش خاتون، قسهی لیکرا. داوکاری گشتیی وتی که پیش دووسال ونیو، خزمانی مالخاس بهحکومهتیان راگهیاندوه که مالخاس به ههوربروسکه مردوه، دواتر کورهکهیمان بانگکردوه وتوویهتی که فیشهکیک بهقاپچییهوه بووه بریندار بووه، پاش ماوهیهک بههۆی ئهو برینهوه مردوه. ئیستاش که دادگا بو موسابهگ دانراوه، ژنهکهی هاتوووه دهلایت: موسابهگ کوشتویهتی. شایهتهکان بابین شایهتی خۆیان بدن، دووکهس بهناوی گاسپاردو ههروهها تیمیدی هاتن.

لیردها سیمۆن ئهفهندی پاریزهری داواکارهکان ههستاو ههندیك وردهکاریی سهبارت به دۆخی شایهتهکان روونکردهوه، بهتایبهت که بهکیکیان قهشهجوو. لیردها دادگا لهکاتژمیر ۳:۳۰ خولهکی پاش نیوهرو ههستاو رایگهیاند که دانیشتنی سییهم روژی پینج شههمیه.

ههر لهروژی دووهمین دانیشتنی دادگاییهکه، روژنامهی "حهقیقهت"ی عوسمانیی، ئامازهی به دادگاییهکهی موسابهگ دا، که بوته بابهتیکی زور بهناوبانگ و لهئاستی ئیوخۆیی عوسمانیی تیپهیرهوه. بهشیویهک تهناهت ههولی ئهوه دهدریت که بو مهرامی سیاسی سوودی لئ وهربگیریت، بهتایبهتی لهلایهن بلاوکراوه روژنامه ئهوروپیهکانهوه. ئهوانهی وایان پینشانداوه که حکومهتی عوسمانیی ههولی پاراستنی تومهتباردهات. لهکاتیکیدا موسابهگ بههاتنهپیشهوهی و ئامادهیی بو دادگاییکردنی، ئهگهر

هەر داواکارییهی دژی ههیه، ههموو ئه‌و ئاماژه‌ دوژمنکارانانیهی پوچه‌لکرده‌وه. ئه‌و راستیییهی که ئیستا موسابه‌گ له‌دادگای تاوانه‌کان دادگایی ده‌کرتیت سه‌لماندی که ئه‌م ئیدعایانه‌ چهنده‌ ناپینگه‌شتوون، چونکه ناوی موسابه‌گ له‌سه‌ر زاری هه‌موو ئه‌وروپیه‌یکانه. ئه‌م‌رو زۆرله ئه‌وروپیه‌یکان و په‌یامنیری رۆژنامه‌ ئه‌وروپیه‌یکان له‌دادگای تاوانه‌کان ح‌زوریان هه‌یه. ئاکامی دادگاییه‌که ناتوانریت لایه‌نگریت و ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ئه‌م تۆمه‌تانه‌ش: کوشتن، لاقه‌کردن، ..هند که‌له‌دژی موسابه‌گ و تراوه، راستیشین، ئه‌وه وه‌حشیه‌گه‌لێک که‌تاوانی به‌م شیویه‌ نه‌جام‌ده‌ن له‌ولاتانی زۆر پێشکه‌تووی شارستانیه‌دا وجودیان هه‌یه.

موسابه‌گ که ئیستا به‌ناشکرا دادگایی ده‌کرتیت، بیتاوانی راگه‌یندرا، ئایا ئه‌وانه‌ی ئه‌و هه‌موو وتاران‌ه‌یان له‌بار‌ه‌یه‌وه نووسیه‌وه، هه‌ست به‌شه‌رمه‌زاری ناکه‌ن؟! "

سینه‌مین دانیشتن / پینچ شه‌مه‌ه ریکه‌وتی ۲۸ ی ئۆقه‌مه‌ری ۱۸۸۹

دادوهره‌کان هه‌مان ئه‌وانه‌ی دانیشتنی دوهم بوون. نوینهری کۆشک که خۆی له ئه‌حمه‌دپاشادا به‌رجه‌سته ده‌کرد له‌وئ ئاماده‌بوو، موسابه‌گ له‌قه‌فه‌زی تۆمه‌تباریی که دوو پۆلیسی له‌پشته‌وه بوون و شایه‌ته‌کانیش له‌ولاوه دانیشتبوون. هۆلی دادگا زۆر گه‌رم بوو به‌شیه‌یه‌که ده‌رگاکه‌ی خرایه سه‌رپشت هه‌تاوه‌کو هه‌وای ده‌رمه‌وی بگات، ئه‌وه‌ش وایکرد قه‌ره‌بالغیه‌کی زۆر روو له‌هۆله‌که بکات.

له‌م دانیشتنه‌دا، شایه‌ته‌کانی که‌یسی بریندارکردن و کوشتنی مالخاسی مێردی کوماش خاتوون، که هه‌ردووکیان قه‌شه بوون، ریکگی قسه‌کردنیان پیندرا. یه‌ک له‌وانه ناوی گاسپارد بوو، ئه‌و ئاماده‌نه‌بوو سویند بخوات و وتی کاتیک بۆته قه‌شه سویندی خواردووه که درۆنه‌کات، به‌لام سه‌روکی دادگا فه‌رمانیه‌یکرد سویند بخوات، ئه‌ویش ناچار کردی. دواتر که‌وته گه‌واهیدان گوایه سا سال پینتر له‌شه‌ویکی زستانی ئه‌نگه‌سته‌چاو له‌کاتژمێر ۱۱ ی شه‌و موسابه‌گی ببنیه به‌تفه‌نگه‌یکه‌وه، خۆی خسته‌ته‌ چالیکه‌وه نیشانه‌ی له‌ چهنده که‌سه‌یک گرتۆته‌وه. دواتر فیشه‌کیکی ته‌قاندووه یه‌ک له‌و سئ که‌سه پیکراوه که ناوی مالخاس بووه، ئه‌و فیشه‌که به‌رقاچی راستی ناوبراو که‌وتوووه پاش کاتژمێریک مردوووه، بۆ به‌یانی خه‌لک گونده‌که ناشتوویانه‌وه

پاش سئی روژیش حکومتیان له مردنه‌که‌ی ناگادار کردۆته‌وه. پاشان موسابه‌گ له‌گونه‌که‌ی خۆیان کچنکی بۆ کوری کابرای مالخاس خواستوه. پاش گفتوگۆیه‌کی زۆری قه‌شه‌گاسپاردو پاریزهره‌کانی موسابه‌گ، سه‌روکی داواکاری گشتیی له‌موسابه‌گی پرسى و وتى:

– گویت له‌قه‌شه‌بوو به‌چ شيوه‌یه‌ک باسى کوشتنه‌که‌ی کرد، تو له‌وباره‌یه‌وه ده‌لێت چی؟!

موسابه‌گ: " گهوره‌م ، من بۆ خوشبه‌ختیم نه‌چوومه‌ته‌ ئه‌وى، من له‌و کاته به‌رپرسى حکومى بووم، بۆچی من که موسولمانیکم، پیاویکی ئاشه‌وان ده‌کوژم که هیچ رق و کینه‌یه‌کم له‌گه‌لیدا نییه؟! من ، نه‌ ئه‌وم بینیه‌وه نه‌ ئه‌ویشم کوشتوه. شایه‌ته‌که‌ وتی که گوايه من چوومه‌ته‌ چالیکه‌وه‌و نیشانهم گرتۆته‌وه‌و گوله‌م به‌مالخاسه‌وه‌ ناوه!! ولاته‌که‌ی من وه‌ک ئه‌م شوینه‌ نییه‌، له‌وى به‌فر هینده‌ی بالای پیاویک ده‌کویت ، هه‌ر زۆر زۆر که‌م بیټ ۳ بست ده‌کوئ و زیاتریش، ئه‌وه‌ چۆنه‌ن من ده‌توانم بچمه‌ ناو چالیکه‌وه‌و نیشانهم بگرمه‌وه!! "

داواکاری گشتیی: ئه‌و روژه‌ تو له‌کوی بووی؟

موسابه‌گ: من له‌گونه‌د بووم، وتیان موسابه‌گ مالخاسی کوشتوه، ئه‌وه شتیکی ئاساییه‌ بۆ پیاویک، ته‌نانه‌ت لێره‌ش، پیاویک که کچه‌که به‌شووده‌دات پرسیار له‌موختار یان هه‌رکه‌سیکی دیکه‌ ده‌کات. باوکی کچه‌که له‌منی پرسى ئا کچه‌که‌م بده‌مه‌ کوره‌که‌ی مالخاس؟! منیش وتومه‌: ئیوه‌ ئه‌رمه‌نن، ئه‌ویش هه‌روایه‌، ئیدی بۆ نابێ؟ سه‌د پیاو له‌و گونده هه‌بوون، چۆن پیاویک ده‌توانیټ بیټ و که‌سیک برینداربکات و بیکوژیت و پاشتر به‌ته‌نیا له‌و گونده‌ لێی به‌خویت؟! به‌لام ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ غه‌ره‌زو دوژمنایه‌تیان له‌گه‌ل مندا هه‌یه‌. ئه‌وان که منیان لێره‌ بینی، وتیان که حه‌زده‌که‌ن من له‌زندندا ببینن. زیندانی حکومه‌ت بۆمن له‌مالی خۆم خوشتره‌. ئه‌وان هه‌رچییه‌ک بلێن، من هیچ شتیکی له‌وباره‌یه‌وه‌ ناگادارنیم. قه‌شه‌یه‌ک هه‌یه‌ که له‌دایکه‌وه‌ برای مالخاسه‌، نه‌گه‌ر ئه‌و پێ بخاته‌ ئیو کیلگه‌و پیاوانه‌کانمه‌وه‌، زۆر به‌خراپی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌م و چاوی ده‌ردنیم (هه‌راو هوریا له‌ هۆله‌که‌دا به‌رزبووه‌)

پاش چه‌ند پرسیارو وه‌لامیک له‌نیوان سه‌روک و داواکاری گشتیی، موسابه‌گ دیسانه‌وه‌ وتی: قسه‌م هاتوه‌ بیلێم؟

سه‌روک: به‌لێ.

موسابهگ: دادپهروهه ری بۆهه ممووان یهکسانه. ئەو سی چوار کهسه داواکارن و منیش زیندانییم، ئەوان نازادن و مزبتهیان له دژی من کردۆتهوهو ههروهها ئەوانه ی موشیش هه دژی من. هه ممووان، قهشهو بۆغۆز .. هه د دوژمنی شهخسی من، مزبته کهم بۆ بینن بزائن که ناو و ئیمزایان لهویدا نییه؟! ئایا ئەوان شکاتکه رن یان نا؟! ئیستا نیوه ی ئەوانه ی شکاتکه رن له سه ر من بوونه ته شایه ت!!! من هه یچ کات ناتوانم به لگه ی ئەوان په سه ندبکه م، به لام من ملکه چی بریاری دادگامو ئاماده شم ژبانی خۆم له پیناو ئیمپراتوریه که دا دانیم..."

پاشان، داواکاری گشتی داوی شایه تی دووم کلارد که بینت و قسه ی خۆی بکات. تیمیدا، که قه شه یه کی ئه رمه نی بوو هه ستاو به ئه رمه نی وتی که ناتوانیت به توریکی قسان بکات و پبویستی به وه رگیره. ههروهها ره نیشی کردوه سویند بخوات چونکه پبی وابوو که له ئنجیلدا هاتوه که سویند خواردن خه تابه. ئەو وتی که پیشتر له کاتی قسه وه رگرتندا سویندی خواردوه، به لام له لایه ن پاتریارکه وه سه رزه نشت کراوه. به لام دواتر سویندیان پێ داو که وته گیرانه وه ی رووداوه که که زۆر له گه ل قسه کانی شایه تی پێشوو حیواوز بوو.

ئجا موسابهگ روویکرده سه رۆکی دادگاوتی: " کاتیک ئەم پیاوه هاته ژوره وه وتی که توریکی نازانم، به لام دواتر بهو زمانه به لگه ی خۆی پیشکه شکرد!! ههروهها وتیشی که سویند ناخۆم، که چی دهستی خسته سه ر ئنجیل و ویستی عیسا ی مه سیح هه لئه له تینی! ئەوه شی وتی هه مووی درۆ بوو، ئایا به لگه ی شایه تی پیاویکی ئاوا په سه نده؟! نه که ته نیا لیره به لکو له ئینگلته راش!! بانه و مزبته یه بینن که له بدلیس دژی من پیشکه شیان کردوه، ئەگه ر مۆری ئەوی پیوه نه بوو من به لگه کانی په سه ند ده که م. مه رحوم مالخاس پێش چوارسال به مردنی سه روشتی کۆچی کردوه، ئەمه ش ئەوه یه که ئەمانه باسی ناکه ن. باشه باوکی کوریکی به م چه شنه بکوژریت چون ناههنگی ژنه پنان به شیوه یه که دهکات که دهوول له مبه رو زورنا له و به ر زرمه وهریان بیته؟! من هه رگیز فیشه کم به مالخاسه وه نه اوه..."

پاش ئەوه ریگه درا، کوماش ژنی مالخاس قسه ی خۆی بکات، به لام عیزه ت ئەفهندی پارێزگار هه ستایه وه وتی: من تیبینیم کردوه که دوو شایه ته که ی تر، به گۆیی ئەم ژنه دا چرپاندوویانه. کوماش وتی که به یانی

میرده کم بهسه لامه تی چۆته دهره هوو شهو به برینداریی گهراوته هو،
 رو داوه کهشی به کهس نهو تووه چونکه موسابهگ ههر شهی کوشتنی خو
 و کوره کانی لیکردوه، پاشتریش که بهیانی مالخاس مردووه، موسابهگ و
 قه شهی گوندی ئاردۆنگ ناشتوویانه!
 پاش وهرگرتنی قسه کانی کوماش، له کاتژمیر ۱۵:۳ خوله کی پاش نیوه رو،
 دادگاییه که وهستاو روژی شه ممه ی داها توو بو دانیشتنه وه دیار بی کرد.

چوارهمین دانیشتن / شه ممه ریکه وتی ۳۰ ی نۆقه مبهری ۱۸۸۹

تهواوی شایه ته کان له ئه مرۆدا ئاماده بوون، توفیق پاشا و ئه محمد پاشا لهوی
 بوون، سه روکی دادگا، پاش گوینگرتن له شایه ته کان، فرمانی به داواکاری
 گشتیی کرد چی همیه بیلیت. خالی دبهگ، کهوته قسه کردن و زور بهوردیی
 قسه به لگهی شایه ته کانی له گهل یه کترو ههروه ها له گهل قسه ی نیو پهراوی
 لیکۆلینه وه بهراییه کاندایا بهراورد کرد، پیکدژی و ناکوکی زوری لهو
 به لگه شایه تییه نه دا پیناندا. کاتیک سه روک وتی که هیچ شتیک ماوه که
 بیلیت؟! داواکاری گشتیی وتی: "من پینان ده کم نهو شایه تانه له سه
 شایه تییه دانی درۆ سزا بدرین!". پاش نه قسه یه، سیمون ئه فندی پاریزه ری
 داواکاران راست بووه وتی: "کاتیک ئه مانه وهک شایه تییه درۆ دهناسرین
 که بیوانی تۆمه تیار راده گه یه نریت!! بهم شیوه گهنگه شه یه کی توند
 له نیوان سه روک و داواکاری گشتیی و سیمون ئه فندی ده ستیی کرد. سیمون
 ئه فندی جهختی له پنیوستیی به ریوه بردنی دادگایه کی بیلیه ی و
 دادپهروهرانه کرده وه وتی که پنیوست به وه ناکات لیکۆلینه وه بهراییه کانی
 عدلیه ی موش بگریته به ما بو راستیی و ناراستیی نهو به لگانه ی له دادگای
 ئهسته مبولدا پینشکهش ده کریت. ههروه ها نهوه ی سه بارهت به شایه ته کان وت
 که به ئاسانی ناتوان گوزارش له ویست و بوچوونه کانیان بکن، ههروه ها
 تاوانکار بوونی موسابهگی به شتیی سه لمینراو دایه قه له م!

پاش نه مه، سه روکی دادگا، بواری قسه کردنی دایه پاریزه ره کانی
 موسابهگ و سه رهتا عیزهت ئه فندی، وهک پاریزه ری یه کم کهوته قسه،
 ناوبراو به دهنگیکی زولال و پاک و خوش، وتاریکی دورودریژی
 پینشکه شه کرد و دوغای پایه داری بو حه زه رمی سولتان کردو داوا کرد

ئىمپىراتورىيەتەكە لەشەرى بەدكاران و خراپەى ناھزارن پارىزراو بىت. دواتر ھاتە سەر باسى موسابەگ و وتى:

" موسابەگى كورى ميرزابەگ، سەرۆكىكى كوردەو لەنەمالە ناسراو و خانەدانەكانە كە بەردەوام خزمەتى ئىمپىراتورىيەكەيان كردووە. تەمەنى خانەدانىيان بۆ ۳۰۰-۴۰۰ سال پىنشتەر دەگەرئىتەو، ئەو تۆمەتانەى كە ئاراستەى ئەم پىاوھەكراون، بەرجەستەى رق و كىنەپەكى راستەوخۆو ناراستەوخۆ دەكەن. ئەوەى بەو دوايە رۆژنامە بيانىيەكانى پى پرکراوتەو. ويستى موسابەگ بۆ دادگايەكى گشتىى و ئازادو كراو بۆ ئەو دەگەرئىتەو كە ئەو پەلەپەى بەر كارمكتەرى ئەو كەوتووە كە برىارىكى رەتكردنەو قازى لىكۆلئىنەو بەرايىەكان ناتوانىت بىسرىتەو. بەلكو ئەو دەبىت بە بەبەرچاوى ھەمووان و راي گشتىى، بىتاوانى رابگىەنرئىت. ئەو كاتە قەناعەت بەو دەكرئىت كە تەواوى ئەو تۆمەتانەى كە دژى ئەم پىاوھە بلاوكراونەتەو بوختان و ھەلبەستراون. ھەرەك خۆى وتى، وەك پىاوپىكى شارستانىى، مردنى بەشەرفى خۆى لەلا خۆشترە وەك ئەوەى لە رسوايىدا بژى."

دواتر عىزەت ئەفەندى كەوتە سەرۆگۆيلاكى بەلگەى شايتەكان و پىكذرى قسەكانىيانى روونكردووە و داواى لەدادگا و دادوەرەكانى كرد، بىتاوانى موسابەگ رابگىەنن...

بەم شۆوہە چوارەمىن دانىشتنى دادگايەكەش كۆتايىھات و داواكرا پارىزەرى دووہمى موسابەگ لەكۆتا دانىشتندا كە دوو شەمەمەى داھاتووى بۆ دياربىكرا، قسەكانى خۆى بكات.

لەراستىدا موسابەگ ھەر لەسەرەتاوہ تاكو كۆتايى نكۆلى لەھەموو ئەو تۆمەتانە كردووە كە خراونەتەپالى لەھەمبەر ئەرمەنىيەكانى ژىردەستى و ئەوانەى ناوچەى موش، بگرە ھەندىك جار خودى موسابەگ ئەوانى بە كەمترخەم و خەتابار داناوہ لەوہى بە ئەركەكانى سەرشانىان ھەلنەساون و پايەندنەبون پىئەوہ.

ئەمەش زۆر بەزەقى لەو راپۆرتەدا دەرەكەوئىت كە دواتر ئىبراھىم بەگ سەبارەت بە لىكۆلئىنەو بەرايىەكان لە ۷ جولای ۱۸۸۹، كردوویەتى و پاشتر بلاوكراونەتەوہ.

و مەك لەراپۆرتەكەدا ھاتوو، موسابەگ وتویتی كە ھەر لەو رۆژوھە عارف پاشا بۆتە والی بدلیس، ئەو بۆخۆی زۆر باش مامەلە لەگەڵ ئەرمەنەكاندا كردوو لەگەڵیاندا ژیاو. تەنانت ئەو بەداواكاریی و مەزبەتەیی ئەوان بۆتە مودیری ناوچەكەیی خۆی. بەلام ئەو كاتەیی كە مودیر بوو، قەشەپەكەیی ئەرمەنیی بەناوی "یارم"²⁷ خەریكی بۆلوكردنەوھە پشێویی و ئازاوە بوو و ئەویش قەشەكەیی بە بەلگەكانی ئازاوەگێرپێوھە گرتوو رادەستی حكومەتی كردوو. لەپای ئەویش ھەستی ئەرمەنەكان لەدژی موسابەگ ورووژاوە كەوتوونەتە ھەلبەستن و ھۆننەوھە تۆمەتی جۆراوجۆر بۆی.

ھەر وھا سەبارەت بە كچەكەیی "ئانكۆ"، لەگوندی موشاھان، كە تەمەنی ۱۰ سال بوو، پێش جەنگ لەلایەن ھەندێك لەسەرۆكە ئەرمەنییەكانەو جێنێرابوو، میرزاخانێ باوكی موسابەگ بۆی دۆزیونەتەوھە گەراندوو یانەتەوھە بۆلای باوكی. سەبارەت بە "بۆستۆریان ناوخان"، لەئەرغوان، ئەو ھەورەبروسكە لێیداوھە لەكاتێكدا موسابەگ بەفەرمانی سەدری ئەعزەم لەبدلیس بوو. ئەویش كاتی خۆی لەلایەن دادگای لۆكالییەوھە روونكراوتەوھە چەسپاوە. سەبارەت بەكچی دوكاندارەكەش لەگوندی خارس [مەبەست گولیزارە/ سەردەشتی]، موسابەگ ئەوی نەفراندوو، ئەو بەوێستی خۆی دووسال پێشتر بەوێستی خۆی شوی بە جازیری /جیزۆ برای موسابەگ كردوو تا ئەم كاتەش وەك ژنی ئەو لەگەڵ جازیر پێكەوھبون. سەبارەت بە ئاغۆز، ئەو لێكۆلینەوھەیی كە لە دادگای موش كراون، سەلماندوو یانە كەبەشپوھەكەیی سەروشتیی مردوو. تۆمەتی كوشتنی كورەكەیی ئاغۆزو دزینی مولك و مالمەكەیی ھێچ بنەمایەكی نییە. ئۆھانسی گوندی ئاردۆنگیش، داواكەیی خۆی بردۆتە دادگای موش و راستپێكەیی لەوی لێكۆلینەوھەیی لیدەكریت. موسابەگ رایگەیاندووھە ھەموو ئەو تۆمەتانەیی دژی ئەو و تران بێینەماو ھەلبەستراون!!

²⁷ لە ھەندێك جێدا ناوی قەشەكە بە "بۆغوس ناتانیان" ھاتوو.

دواهمین دانیشتن / دوو شه‌مه ریگه‌وتی ۲ ی دیسه‌مبه‌ری ۱۸۸۹

دادومره‌کان له‌کاتژمیر ۲۰:۱۲ خولک چوونه شوینی خویان و سه‌روکی دادگا داوای له‌محمد علی نه‌فندی، پاریزره‌ی دوومه‌ی موسابه‌گ، کرد قسه‌ی خوی بکات. ناوبراو له‌بری موسابه‌گ، وتاریکی دوورودریژی هه‌روهک عیزه‌ت به‌گ، به‌ده‌نگیکی زولال خوینده‌وو هه‌تا وتاره‌که دریزده‌بووه تونی ده‌نگی ئه‌ویش تاده‌هات بلن‌دتر ده‌بووه!

ئهو به‌تونیدی ئهو هه‌ولانه‌ی ریسواکرد که له‌دژی موسابه‌گ دراون هه‌تاکو ناوبراو وهک که‌سیکی درنده‌و ناشارستانی وینابکات. ئهو سه‌رنجی ئاماده‌بووانی بو بو پوشاک و ئاکارو په‌یوه‌ندی و خه‌سه‌ته‌ گشتیه‌کانی موسابه‌گ راکتیشا له‌پیناو ره‌تکردنه‌وی ئهو بروایانه. ئهو وتی که بنه‌ماله‌ی موسابه‌گ له‌ماوه‌ی چه‌ندین سه‌ده‌دا، هه‌ر له‌باوکه‌وه بو کور، به‌رده‌وام وه‌فادارو خزمه‌تکاری حکومه‌تی ئیمپراتورییه‌که بوون، ئهو بوخووشی موذیر بووه‌و ئه‌رکه‌کانی خوی به‌ئهمانه‌وه ئه‌نجامداوه. ئهو وتی که دوژمنایه‌تی ئه‌رمه‌نه‌کان بو موسابه‌گ له‌پای مه‌سه‌له‌یه‌که که قه‌شه‌یه‌ک ی تیه‌گلاوه. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ی که له‌موش و له‌ئه‌سته‌مبول کراوه، به‌تایه‌ت ئهو لیکۆلینه‌وه‌یه‌ی که ئیبراهیم به‌گ کردوویه‌تی، چوار تو‌مه‌ت هه‌ن که له‌سه‌ر به‌لگه‌ی هه‌له‌و نادره‌ست دارپژراون.

هه‌روه‌ها محمد علی نه‌فندی، هه‌ولیدا سه‌رنجی ئاماده‌بووانی بو دۆخی کۆمه‌لایه‌تی تو‌مه‌تبارو به‌ر اورکردنی له‌گه‌ل شایه‌ته‌کان رابکیشیت، ئه‌وه‌ی موسابه‌گ که‌سایه‌تیه‌کی ناسراو و ده‌وله‌مه‌نده و ئه‌وانیش هه‌ژارن و هه‌ندی‌کیشیان بیکارن و بو‌ماوه‌یه‌کی زۆره له‌ئه‌سته‌مبول ماونه‌ته‌وه...

له‌کاتێکدا پاریزه‌ر خه‌ریکی به‌راوردو پیناندانی پیکدژی به‌لگه‌کانی شایه‌ته‌کان بوو، ماوه‌ی قه‌سه‌کردن زۆر خایاندو موسابه‌گ له‌و دریزدارییه‌ بیزاروو، هه‌ریوه به‌ئاماژه‌ ده‌بوست پاریزه‌رکه‌ی تیه‌گه‌یه‌نیت که ئه‌م قسانه‌ پنیوست نین و هه‌موو شتیک به‌له‌گه‌وه پینتر دراوته دادگا. دواچار موسابه‌گ خوی پینه‌گیراو داوای له‌سه‌روکی دادگا کرد قسه‌بکات. سه‌روک وتی با پاریزه‌ر قسه‌کانی ته‌واو بکات! پاریزه‌ر دریزی دایه و موسابه‌گ هه‌تاده‌هات بیزارترو بی‌حه‌سه‌له‌تر ده‌بوو. لیزه‌دا دادگایه‌که بو‌ماوه‌ی نیو کاتژمیر پشوودان راوه‌ستا.

که دادگاییه که دستپینیکردهوه، دیسانهوه محمهد علی پاریزهریش دستپینیکردهوه! عزیزت بهگ که زانی موسابهگ زور بیزار بووه، تاویدایه بهشیک لهکاغزهکانی وتارهکهی دهستی محمهد علی ئهفندی و ویستی لئی بسهنیت، بهلام نوابراو زور بهخیزایی دهستی دورخستهوه و هر لهفسهکردن بهرهوامبوو، تادواچار بهوه کوتایپینینا که پئویسته دادگا بیتاوانیی موسابهگ رابگهینیت.

ئجا موسابهگ هستایهوهو ئهو بهرگریبه دورودریژهی پاریزهرهکهی رمخنهکردو و تی: " ئهروی چ پویست بهدووبارهکردنهوی ئهو ههموو قسانه دهکات؟! ئهوه ههفتهیهکه ئهم دادگاییه بهرهوامه، ههموئهوئانهی ئامادهی ئهم دادگاییه بوون پئویسته بزنان که کئ راستو لهسر حهقه؟! ئهگه ئهوان هتاکو ئیستا قهناعهتیان نههینابیت، ئیستا دووبارهکردنهوی ئهم قسانه وایان لیناکات درک بهسروشتی کهیسهکه بکهن. ههرچهنده، من لهخیزانئیکی خانهدانم، بهلام دادپهروهریی بو ههمووان یهکسان و وهک یهکه.

گهورم سهروکی دادگا، تو دانراوی هتاکو دادپهروهریی بچهسپینیت و یاسا بهرقرار بکهیت. تو بوخوت گویت لهمن و لهشایهتکانش گرت، ئهوی ئیستا بو تو ماوتهوه ئهویه که دوادیری خوت بلنیت و ئهوی ههرچی بک بیت من ملکهچی دهبم!

کاتیک سهروکی دادگا رایگهیناند که کس هیه که قسهیهکی ههینیت؟! داواکاریک بهناوی "کاربیت"، هستایه سهرویی و روی له دادوهرهکان کردو تی:

" گهورم ، پنتان وتین که جینلمانیکی وهکو ئهم موسابهگه زیندانییه ناتوانیت تاوانگهلیک نهجامدات کهپی تو متبارکراوه. ئهم پیاوه جوانخاسه، که فیسی لهسهرمو چاکهتی رهشی لهبهره، ئهو سهروکخیله درندهیه که ئیمه له ولاتهکهی خومان دهیناسین!! ئهوی که بوته هوکاری بهشیکی زور له دهردو نههامهتیبهکامان. بوچی ئهو لیره بهو جله وهحشیانهی خویمه لهبهردم دادگا شهرفهمنهکهتاندا دهرنهکو توه؟! ئهوی که لهولاتهکهمان لهلایهن ههمومانهوه پنی ناسراوتهوه! ئهوه که ئیمه ههزار کردوه، مال و خیزانی ویزان کردووین، مال و حالی تالان کردووین و سووتاندوو یهتی، ئهو بویری ئهوشی هیه که بلنیت: هیچی ئهوانه راست نین!!!

سەرۆك: چی تر؟!

كارابیت: له ههموو شوێنێکی وڵاتهکهماندا، تاوان و بهدکارییهکانی ئهم
پیاوه دهبنزیت... من مافم ههمیه بهرگری له بهرژوههندییهکانی خۆم بکهه.
ئهگهر موسابهگ دهزانیت که خهتبار نییه ئهوه بۆچی لهماوهی زیاتر لهدوو
سالدا که داوای لهسهره بهویستی خۆی نههاتوه بهرگری لهخۆی بکات.
لهوهتهی موسابهگ هاتوته ئیره، چیدی پهلامارو تانکاری له وڵاتهکهماندا
پنچراوهنهوه، لهوی کوردو ئهرمهن وهک برا دهژین."

دهستبهجئ لیرهدا موسابهگ وهلامی کارابیتی دایهوه وتی:

" پنیوست بهوه ناکات خۆم ههڵکێشم و وهسفی خۆم بکهه، بهلام ههر وهک
ئهو پرسیاریکرد که بۆچی له بهردهم دهسهلاتداراندا دهر نهکهوتووم و
بهرگری لهخۆم بکهه؟! پنیسته بلیم که من دوو سال له موش بووم،
سالیکیش لهبدلیس، کاتیکی سالح پاشا و عارف پاشا والی بوون. ئهو وتی که
من ئیستا شارستانی و موتهمدینم، چونکه چیدی پۆشاک خۆمالم
له بهردانییهو فیسم لهسهره!! بهموش بهلای ئهوهوه، ههموو ئهوانهی که
فیسبان لهسهر نییه، درندن!!! فارسهکان درندن چونکه کلای رهش
لهسهر دهکهن که لهپیستهیه! ههر وهها ئینگلیزهکانیش چونکه شهبقهیان
لهسهره! بۆ ههر کهس فیسی لهسهر نهبی پیاو نییه؟! ههر وایه ههموو کهس
لهوڵاتهکهی خۆیدا پۆشاک و بهرگی نهڕیتی خۆی له بهردهکات."

شایهنی باسه، کۆتایی ئهم کۆتا دانیشته له لایهن سیمۆن ئهفندییهوه بوو،
ئهو وهک پارێزهری داواکارن رایگهیاند، که نایهویت به لگهکانی محهمهد
عهلی پارێزهر رهتبهکاتهوه چونکه له بهر هتدا ههر قسهکانی پیشووی عیزهت
بهگ بوون. بهلام ئهو دهیهویت لهسهر دوو خال پینداگریت، ئهوش ئهوهیه
که، ئایا دادگا دهتوانیت راپورتهکهی ئیبراهیم بهگ بکاته بنهما که تایهته
به لیکۆلینهوه له دادگای موش نووسراوه؟! دووهمیش ئهوهیه که ئایا
پیکدژی له قسهی شایهتهکاندا لهگێرانهوهی وردهکارییهکانه یان له راستیه
به نهڕهتییهکانی که یسهکان؟! ئهو راپورتهی ئیبراهیم بهگ ناتوانیت نرخیکی
ههبنیت، سهبارهت بهوهی دووهمیش، پیکدژییهکان تایهتن به وردهکاری
گێرانهوهکان نهک راستیه به نهڕهتییهکانی که یسهکه. زۆر ئهستهمه وردو
درشتی ئهو تاوانانه، دواي ئهو ههموو ماوهیه له لایهن شایهتهکانهوه
وهیبره پینزیتهوه. ئهو شایهتانه خهکی راستگۆو سادهو ساکارن و
نهخویندهوارن و پیوسته بایهخیکی زۆر بۆ پیکدژی زانیارییهکانیان

دانهزیت، بەتایبەتی بۆ ئەو رووداوێی که لیکۆلینەوه لێی دەگەرێتەوه بۆ سآ سأل لەمەوپێش. دواجار سیمۆن ئەفەندی وتی که هیوادارم دادگا نەکهوێتە ژێر کاریگەری قسەکانی پارێزگاری بەرگری و دەبیت دادپەروری بۆ داواکاران بینیتەدی."

لێرەدا، عیزەت بەگ هەستایەوه وتی که ئاسایە راپۆرتەکهی ئیبراھیم بەگ وەک بنەما لەدادگاییەکهدا لەبەرچاوبگیریت، چونکه ئەوهی ئامادە کردووه کەسێکە کارمکتەری فەرمیی نییە، جگەلەوهی شکاتکارەکان لەسەر ئەو راپۆرتە واژویان کردووه. دواتر ئەوهی ئێوانە سادەو نەخوێندەوارن، مانای ئەوه نییە که پیکدژی شایەتییەکانان چاوپۆشی لێبکریت. چونکه هەر کەسێک ببینی بۆنموونه مزگەوتی سولتان بایەزیدی بۆماوهی سەعاتیک ببینییت، ئەگەر دواى بیست سألێش داواى لێبکەن دەتوانیت وەسفی بکات.

دواپیری دادگاییەکه:

سەرۆکی دادگا پاش ئەوهی پرسیری لەهەردوولا کرد کەچیان ماوه ببینن، پاشان وەلامی نەزینی هەمووانی وەرگرتەوه. نجا رایەگەیاندا کە دادگاییەکه کۆتاییهات و لەسەعات ۱۵:۲ خولەک لەگەڵ دادوهرەکانی دیکە چوونە ژووری راپۆرتی بیرورا گۆرینەوه. پاش یەک کاتژمیری ریک دادوهرەکان هاتنە دەرەوه و چوونەوه شوینی خۆیان و سەرۆک وتی:

" موسابەگ گۆبەرگەر لەو بریارەى که نیستا لەلایەن دادگاوه سەبارەت بەتۆ دەخوێندریتەوه، پاشان عەزمی بەگی نووسەری دادگا نەم بریارەى خوارەوهی خوێندەوه:

پاش گۆبەرگرتن و بیستنی نیدیعاو بەرگریەکانی هەردوولایەن، هەرەوه سەیرکردن و وردبوونەوه لە بەلگەکانی لیکۆلینەوهکان و راپۆرتی هەلسەنگاندنی کەیسەکه، لەگەڵ ئەوهی وردەکارییە تۆمارکارەکان پیشاندەدریت، دەرکەوت کە ئەو بەلگەنەى خراپەبەرچاو بۆ ئەو کارانەى موسابەگ پیتی تۆمەتبار کرابوو، دژبەیهک و ناکوکن و ناتوانیت وەک بەلگەیهکی تەواو بۆ خەتبارکردن سەیربکریت. لەکاتیکیدا تۆمەتەکانی وەک سووتاندن و سەرناهەندن، تیکرای راکانی بەدەستنهینا! سەبارەت بە هەلکوتانە نیو مأل تیکرای راکانی بەدەستنهینا، بەلام سەبارەت بەکوشتی مالخاس، زۆرینەى دوو لەسینی راکانی بەدەستنهینا، هەر بۆیە بریار بیتوانیی و هەرەوه بەنازادکردنی درا نەگەر بیتو لەسەر تۆمەتبارکردنیکى دیکە دەستگیر نەکریت!

سەرۆک بەپاسەوانەکانی وت: موسابەگ نازاد بکەن. لەم کاتەدا دوو سى کەس لەنیو هۆلەکهدا هاورایان دەکرد: بژی سولتان.

information, on the night of the 16th July, 1303; that is to say, two years ago, in the granary and haystacks of Ohannes of Ardank, in Sandjak of Moush, but notwithstanding Ohannes has petitioned the authorities of Moush, and asserted that the fire was set at the instigation of Moussa Bey or his relative, Suleiman Bey, now deceased, he has stated he was unable to prove it, and that case has remained in the same position. Inquiries have now been made on the issue of His Imperial Majesty's first Decree for Moussa Bey's being summoned to Constantinople and the plaintiffs' cases being tried. Ohannes' son, Migherditch, at Constantinople, is examined. Though he admits he has been here for three years, and has not in that time gone back to his country, he afterwards asserts he was present at the arson, which he saw, and afterwards states in another deposition that he was then at Bitlis, and did not see the fire. This, notwithstanding, he says, he will prove by two witnesses, Boghos and Agop, that Moussa Bey and his accomplices committed this arson. Boghos, son of Bedian, and Agop, son of Parma, are summoned and examined.

According to their deposition, on the night of Thursday, the 24th July, three years ago, Moussa Bey and his accomplices came to the village of Ardonk on horseback, and they saw them, with lights in their hands, set fire to Ohannes' granary and haystacks. On their shouting out the villagers came to the place, and Moussa Bey and his associates ran away.

As regards the burglary and robbery, when this action for theft was brought formally in the locality against Derwish Hatch Oghlou, of the village of Marinick, the act was not proven, and the "Ordonnance de Non-Lieu" in favour of Derwish was issued on the 30th April, 1305, whereas now Migherditch states that the theft was committed by Moussa Bey and his associates two months after the fire, and that he will prove his claim by Boghos, son of Vartan, Minass and Hajji Kevork, and two and a-half months after this robbery Moussa Bey and his accomplices came to their house, bound his father, Ohannes, and his elder brother, Carabet, to a pillar, and, by threatening them, took 20 liras by force. Proved by Otan, *alias* Ohannes, son of Mouhtar, and Boghos, son of Vartan Bedian, when examined.

Hajji Kevork and Minass, pointed out as witnesses for the burglary and robbery, say they know nothing about it; but according to the statements of Boghos, son of Vartan Bedian, and Ohannes, witness in the third case of robbery, while they were sitting in a room at about 3-30 or 4-30 one night in October, two years and a-half ago, they heard dogs barking, went out, looked and saw Moussa Bey and his accomplices breaking through Migherditch's roof or stone wall, 1 arshin thick, with clubs, taking out through the hole the bed, clothes, and other property, and going away with them.

Coming to the question of robbery with violence, according to the deposition of Hajji Kevork, who is one of the witnesses indicated for another charge, it took place twenty-two months ago, in winter, and, according to Minass' deposition, a year and a-half ago. On Saturday before Christmas Day, a fast day, Moussa and his accomplices came about 11 o'clock in the evening and tied up Migherditch's father, Ohannes, and his elder brother, Carabet, and demanded 20 liras. Until they got the money, they kept them tied up for three hours, or, according to another account, for four or five hours, and on getting the money they left. The "Ordonnance de Non-Lieu," which was given by the Judge of Instruction on account of the course of inquiry and the discrepancies between Migherditch's evidence and that of the witnesses, was annulled by the Chamber of Accusation, and Moussa Bey has been brought before your honourable Court charged with criminal offences. As His Imperial Majesty the Sultan, a most just Sovereign and protector of his subjects, devotes himself to the administration of justice to all, and as it is our duty to direct our energies exclusively to this admirable object, I demand that the witnesses whose names are on the list handed in should be heard, and the trial of the accused proceeded with most attentively.

President (addressing Moussa Bey).—Have you anything to say? The documents have been read, and you have heard what the Public Prosecutor has said.

Moussa Bey.—Yes, I have; but I don't know Turkish well. Let me have an interpreter.

President.—Talk as well as you can.

Moussa Bey.—Salih Pasha was Mutessarif of Moush. Salih Pasha sent for me one day. We sat down and ate together. Suleiman Bey was also there. Ohannes came. "My stable has been burnt," said he. I had heard of it, as I arrived on that day. I was then Mudir (Sub-Governor) in those parts when Arif Pasha was Vali. Does any Mudir act in this way to those under his administration? I was busy collecting revenue thirty hours' distance from the place at the time they mention.

The cause of their complaint is the fact that I put some pressure on them as required by my duties in order to get the "verghy" (land-tax) due by their priest to Government, a large amount which he would not pay, and to the fact that I arrested and sent him to Salih Pasha. After that everybody, down to the servants and watchmen, complained of me. "We don't want Moussa Bey," said they. I went to Bitlis. "Let them come and prosecute me," said I. They did not come. If any improper action has been taken by me or my men, I am ready to suffer any penalty. I and my family have always been loyal to Government, from father to son.

President.—No action is brought without a cause. Is there any hostility or feud between you?—*A.* Yes, four or five villages are hostile to me: Ardonk, Vartenis, &c., owing to disputes with my tribe.

President.—There is the charge that you tied the father and brother of Migherditch, who is here, to a post, and took 20 liras from him?

Moussa Bey.—No; I lent Ohannes 100 liras. We had a garden, which we cultivated in common. He had recourse to the intervention of the Vali Pasha, and sent word to me saying, "I have made no money this year," in order that I should not ask for the money. Migherditch's brother, Agop, brought me from the garden a lot of water melons and vegetable marrows, which I made him a present of, and 40 medjidies, which I took. Such was his statement at the "Adlie." Now, he says, 20 liras (murmurs among the audience). Izzet Bey explains the term "Adlie" to mean the Court of Bitlis.

Public Prosecutor.—It is now the turn of the witnesses to be examined, but they ought not to be together. As a matter of fact, their depositions in the Instruction Department are contradictory, and perhaps their statements here will also be contradictory. We should be hindered from getting the truth if they hear each other's statement. Boghos and Agop will be heard first. They will give evidence on the point of arson. Let Boghos be brought here, and Agop kept in another room.

Izzet Effendi.—My client has been prosecuted on the three charges of arson, burglary, and robbery with violence; has been brought to your honourable Court, and has been placed in the dock on Migherditch's denunciation. In Migherditch's deposition at the interrogatory there are all sorts of contradictions. Migherditch shall be examined now, if your Lordship approves of the suggestion.

Public Prosecutor.—The time for his examination has not yet come; he will be examined after witnesses have been heard.

Izzet Effendi.—While witnesses are being heard Migherditch must not be present, as he may develop his plans from the statements of witnesses.

Then recess of the Court for a quarter of an hour.

On its return—

President.—We will now hear the witnesses.

Public Prosecutor.—My Lord, first let a decision be given on the point of Migherditch's presence or absence.

The Public Prosecutor insisting on this point, by the President's order Migherditch was removed.

Public Prosecutor.—Let the two witnesses be kept separate, and not hear or communicate with each other.

President.—We will hear them in turn. The witnesses are now in the Clerk's office under surveillance, and cannot hear.

Witness Boghos, son of Migherditch, was called and said:—

I don't know how old I am, 40 or 45; my village is Ardank, in the plain of Moush. I am a labourer.

Witness sworn.

The Public Prosecutor, not being satisfied with the witness' manner of taking the oath, as he did not keep his hand on the Gospel, by permission of the President pronounced the formula himself, and told witness to repeat his words exactly:—

Do you swear to tell the whole truth, and nothing more nor less than the truth, so help you God?

The witness, an ignorant rustic, repeated what the Prosecutor had said, word for word (laughter among the audience).

Eventually the oath was properly taken.

President.—Tell the truth about what you saw and know.—*A.* I have sworn to tell the truth: I saw Moussa Bey fire the hay and store-house.

Q. Where were you then?—*A.* On my rick.

Q. What o'clock was it?—*A.* 4 or 5 o'clock.

Q. Were you alone?—*A.* Yes.

"My Lord, whatever these people say is false, because, from their statements, it appears a store was burnt, while in our country there are none. What they call a straw store is a stone building half as high as a man, which is filled with straw. If the straw inside this had burnt there would have been no flame, but it would have become as black as soot. Besides this, Agop, who was 70 or 75, and deaf, had, according to his own statement, the seventh rick in the line where the burnt rick of Ohannes was, and as the interval between each rick is twenty or thirty paces, the space between each is a question of five minutes' walk, which makes a distance of thirty-five or forty minutes. How was it that Agop, who is so old, came so far at once, and how could he distinguish me and observe that I had matches in my hands: for what they call naphtha lights are common matches? If I were to go as far as St. Sophia I wonder if he could see me? Besides, at that time Tahir Pasha, Ali Pasha, and Saleh Pasha, and myself, with 150 people, had gone to Samosa (? Sassun) to collect revenue, which is a distance of exactly forty hours from their village. On the night when the fire took place I was collecting revenue. How could I have come and gone so far?"

Izzet Effendi.—My Lord, this point is certainly a most important one. Consider that it is impossible for a man to pass over such a distance of 80 hours so easily.

Public Prosecutor.—These are, as a matter of fact, things proper to the defence. Mehemet Ali and Izzet Effendi wanted to say a few words, but have been very long about it, whereas your honourable Court is occupied. In my humble opinion the witnesses must be heard first, and then for the defence to be made. Must all of it be heard? There is no meaning in discussing the case piecemeal.

After deliberation on the point of his being heard, or not, which deliberation he asked for, his speech was postponed till the defence, by the President's orders.

The witness Ohannes was brought into Court.

President.—What is your name and father's name?—*A.* Ohannes, son of Ohannes.

Q. Where do you come from?—*A.* From Moush.

Q. How old are you?—*A.* 46.

Q. Where do you live now; what is your business?—*A.* I am working in a mill at Scutari.

Q. How long is it since you came from your country?—*A.* About nine months.

President (pointing to the plaintiff Carabet).—Do you know this man? Is there any relationship between you?—*A.* Yes, I know him. There is no relationship, but I know him as a villager.

(*Witness sworn.*)—One night I left my room and walked about the village.

President.—Why were you walking about?—*A.* As a watchman.

Q. Did you always walk about?—*A.* We sometimes walk about, and that was the case that night.

Q. What o'clock was it?—*A.* 4 or 4:30. We met several people.

Q. Who were they?—*A.* Moussa Bey and his companions.

Q. Did they say anything to you?—They saw me. "Don't come here or I'll burn you," said they.

Q. Afterwards what did they do?—*A.* They entered the house and took the goods away.

Q. From where did you see them take the goods away?—*A.* From the place where I was.

Q. Did you wait until they left the house?—*A.* Yes.

Q. How much property did they take away, and of what kind was it?—About six loads; clothes, linen, &c.

Q. Could it have been six loads of linen? How could you see that it was linen; were you near them?—*A.* They were not horse loads, but men's loads. I am not certain it was linen. I was near them.

Q. How did they break through the roof? Who went in?—*A.* They pierced it with the staves in their hands. I don't know who went in. They were two persons.

Izzet Bey.—Let him describe them well and exactly.

President.—Were you the watchman of the village? Were you alone?—*A.* It is usual for us to walk about. We watch by turn. I was alone.

Q. What space did you go over?—*A.* I went over four streets.

Izzet Bey.—Did they pierce another hole there? How long did he and how long did Moussa Bey stay there?—*A.* Yes, while there they pierced the hole. For forty minutes or perhaps an hour.

Public Prosecutor.—How large was the hole?—*A.* About an arshin and a-half.

Hadji Kevork was put in the witness-box. After the case was described to him in detail, he was sworn.

President.—What is your name?—*A.* Hadji Kevork.

Q. What is your father's name?—*A.* Avedis.

Q. What is your age and place of origin?—*A.* 40; I am from Ardank.

Q. What is your occupation?—*A.* I work in a mill at Scutari.

Q. How long is it since you came to Stamboul?—*A.* About ten months.

Q. Now, say truly what you know and saw.—*A.* What I know and saw is that Moussa Bey took 20 liras from Carabet.

Q. Did you see it?—*A.* Yes; I saw it with my own eyes.

Q. Where did he take this money?—*A.* In Carabet's room.

Q. Who came there?—*A.* Moussa Bey, Mourad Bey, and others.

Q. How was it that you were there?—*A.* I was sent for.

Public Prosecutor.—Who sent for you, and what were you told?—*A.* Carabet sent for me. "Come, try and find a remedy," said he.

Q. What remedy; what did they do?—*A.* Moussa Bey asked for money, which they paid.

Q. How much was it, and why did they pay it?—*A.* They paid 20 liras; Moussa Bey had tied Carabet.

President.—Where did they get this money from?—*A.* 10 liras from the village of Vartenis. Carabet's wife and mother went and got them; the remainder they gave themselves.

Q. Had Carabet no more money?—*A.* No.

Q. Why did Moussa Bey ask for this money? Was it due to him?—*A.* No; he took it by force.

Q. What did he do?—*A.* In our country we have thick cord with which men are tied. Moussa Bey said to Carabet and his father, "If you don't give me 20 liras, I'll tie you up," and he tied them. When he received the 20 liras he untied them.

Public Prosecutor.—He says Moussa Bey had bound Carabet. To what place did he tie and where did he tie him?—*A.* He tied him to a pillar from the knee to the middle with rope.

Q. Did he only tie Carabet, or were there others?—*A.* They also tied his father Ohannes.

Q. Whom did they tie first?—*A.* Carabet, because his father was old.

Izzet.—Who gave Moussa Bey the money?—*A.* Carabet counted and gave it with his own hand.

Q. How could a man who was tied get this money?—*A.* His hands and arms were free.

President.—Did Moussa Bey beat him?—*A.* Why should he? He was going to get the money. (Laughter.)

Public Prosecutor.—How many minutes afterwards did Moussa Bey tie up Carabet's father, and how long were they tied up?—*A.* Although he begged him not to do so, it was no use, he tied him up, and they remained so for two or three hours.

Q. Witness says Moussa Bey took 20 liras. The money was got here and there. In villages there are no changers, and everybody has not got gold. Were they all Turkish liras, or were there English as well? Was there any change?—*A.* They were all Turkish. I gave one of them.

Q. Who tied them up? Was it Moussa Bey or his companions?—*A.* Moussa Bey gave the order, the others tied them. On getting the money they untied them and went away.

On Izzet Effendi saying that Moussa Bey had a statement to make, the President inquired what it was.

Moussa Bey, taking a Koran from his pocket and showing it, said, "This is the Koran, please give me the Gospel before the witness."

President.—What are you going to do?

Moussa Bey.—Please give it to me, my Lord. They have said so much, I am going to say something.

Izzet Effendi.—Let it be given, he is not going to do anything improper.

By the President's order one of the ushers gave Moussa Bey the Gospel.

Moussa Bey.—We recognize Jesus as a prophet. Each of these books we consider holy. I swear by both that what they have said is a pack of lies. They are

Armenians and are protected. (Sensation.) I see Dragomans of Embassies present. (Sensation.)

Public Prosecutor (interrupting him).—This is unnecessary and irrelevant.

The Gospel was put back in its place.

Moussa Bey (continuing).—I never acted in this way. In our village there is a Council of Elders and a priest who are all against us. I am a man of family and the Chief of a tribe.

Public Prosecutor (again interrupting).—No answer has been given to my question. Who was untied first?—*A.* The father, and then Carabet.

Q. He says some of the liras were obtained from the village of Vartenis. How far is it?—*A.* Five minutes' distance. A quarter of the village, as it were.

Q. Some of the villagers went to Ohannes' house to entreat Moussa Bey. Who were they? He said this in the interrogatory.

President (to the Clerk of the Court).—Read this witness' deposition.

Azmy read it. The *Public Prosecutor* was right.

Witness.—I was not there. Moussa Bey began to tie Carabet. Afterwards the children told his father, Ohannes, of it, and he came to entreat Moussa Bey, but fruitlessly, and was afterwards bound himself.

Public Prosecutor.—When he went to Carabet's room, who was there?—*A.* I saw Carabet tied. I had with me a man named Khalo, and I found several persons in the room.

Q. Did Moussa Bey and his companions come on foot?—*A.* They never go on foot, they were all on horseback.

Q. How many horses were there?—*A.* I did not count them. The men whom I saw were ten. Of these, I knew six, viz., Moussa, Jezay, Umer, Husso, Hassan, and Challo Mourad Beys, and the rest I did not know.

Q. Did they come in the room?—*A.* Yes. The room is large; about half the size of this Court.

Q. Where were the horses? Where could so many horses stop?—*A.* They were in a meadow which is large, and can hold 200 horses. Ohannes is a man of some importance in our country.

Inter.—The village where he says they went to get the money is named Vartenis, and is a full hour from Ohannes' village. Ask the Moushlys.

This Hadji Kevork gave his evidence straightforwardly like a man, and in cross-examination was unshakable. He was by far the best of all the witnesses examined.

Minas, son of Malcom, of Ardonk, was the next witness. He did not know his age, was sworn after he had stated he had no relationship or other connection with either of the parties, and after the oath to translate correctly had been again administered to the interpreter Ohannes. The evidence of this witness, who was the village watchman, was exactly similar to that of Hadji Kevork, with the exception that Minas maintained that the money paid to Moussa Bey, amounting to 20 liras, was composed of liras and medjidiehs. He further stated that the distance from Ohannes' village to Vartenis, whence the money was brought, was from two minutes to half-an-hour (the difference between running at full speed and sauntering slowly).

The *Public Prosecutor* asked why Moussa Bey wanted the money. Was there any partnership between them?—*A.* No.

Q. This witness in the Instruction Department said Moussa Bey and his companions were fifteen. Is this statement, or his present one, correct?—*A.* Moussa Bey and those with him were altogether ten or fifteen persons.

On the conclusion of the examination of this witness, the *President* said to the *Public Prosecutor*: "Shall we go into the other case?"

Public Prosecutor.—The papers might be read, and the two cases united, and if we have time we might hear the witnesses. If not, the case might be postponed till to-morrow.

Koumash Cadin was summoned for to-day.

She was brought into Court and seated.

Koumash, widow of the miller Malkhass, v. Moussa Bey:—

President (addressing Moussa Bey).—You are accused of wounding and killing Malkhass. Listen to the document which will be read.

The Mazbata (Report) of the Chamber of Accusation, and the act of accusation (or indictment) were then read by the Clerk of the Court, Azmy Bey. I annex a translation of these two documents.

President (to Moussa Bey).—From the documents which have been read it appears that you killed the miller Malkhass as he came out of his mill.

The "Hakikat," in its issue of yesterday, states that it discusses the Moussa Bey trial instead of the attacks of the Hellenic press, adding that no one need be surprised at this, as the Moussa Bey question, which, like that of Crete, only had a local importance, has become famous, and that an attempt has even been made to invest it with a political character. It has been pretended that the defendant in this case enjoyed such protection as to render him safe from prosecution. Moussa Bey, by coming forward spontaneously and declaring that he was ready to be judged by the Tribunals if there were any plaintiffs against him, has annihilated all these malevolent insinuations, and the fact of Moussa Bey being tried by the Criminal Court proves how calumnious these assertions were. The Turkish paper says that it was precisely because Moussa's name was in every mouth that so many Europeans and correspondents of European newspapers were present at the Criminal Court. The result of the trial cannot be prejudged, however, even admitting that the charges of murder, rapine, &c., brought against Moussa Bey, are proved: are not monsters who have committed crimes of this nature often to be found in the most civilized countries? Were Moussa Bey, who is now being tried publicly, to be acquitted to-morrow, what would not the feeling of shame be of those who have published so many articles about him? If, on the contrary, he be condemned, he will be punished as common criminals are who commit outrages, rapine, murder, &c. In the latter case also, those same persons who have filled the columns of the foreign newspapers with their writing will experience the same feeling of shame when they see that the Imperial Government has denied in a signal manner that it does not grant its protection to criminals of this class. And the "Hakikat" concludes by remarking, "That is the reason why every one follows with interest the trial which is, whilst we write, taking place in the Criminal Court."

Izzet Effendi.—When Moussa Bey came, was he on horseback or on foot, with companions or alone?—*A.* On foot, alone.

[Disturbance among the audience caused by the absence of standing room. The President threatened to clear the Court if order was not maintained.]

Public Prosecutor.—When was the body buried?—*A.* We buried it in the morning.

Q. Was it very early?—*A.* The sun had risen.

President.—Did you go of your own accord to Moussa Bey?—*A.* No; he sent for me.

Public Prosecutor.—He said he had been sent for by Moussa Bey in order that this affair should not get to the hearing of the authorities. Did he send for him alone, or were other people sent for?—*A.* He sent for me alone.

Q. Was no other person present? Was no other person sent for as he was?—*A.* No. That evening he sent for me. Afterwards the others also came. He had sent for them as well.

Q. Why?—*A.* To tell them, "Don't mention this to the Government. It will be bad for you."

Q. Who were those who came?—*A.* Many persons.

Q. Doesn't he know the names of any of them?—*A.* I don't remember their names.

Q. Who invited them?—*A.* Moussa Bey sent for them.

Q. What did he say to them?—Bury this dead man.

President.—What reply did you make?—*A.* We can't bury him; we must let the Government know.

Q. What afterwards?—*A.* We were afraid, and buried him.

Q. Why were you afraid?—*A.* He said, "I'll do for you."

Public Prosecutor.—Where did Moussa Bey send for these people?—*A.* To Malkhass' own house.

Q. Didn't he send for them to another place?

Izzet Effendi.—Where did they take Malkhass directly from the place where he was?—*A.* To his house.

Q. Where was he put? Did he say anything?—*A.* He could not speak. We put him in his house.

Q. How many rooms in the house were there? Where was the wounded man put? Where were you?

President.—Was he placed in a room or in the court-yard?—*A.* There is only one room in the house.

Public Prosecutor.—Where was he placed?—*A.* On a piece of felt.

Gaspar Effendi then left the witness-box.

President (addressing Moussa Bey).—You have heard the priest describe how the murder took place. What do you say?—*A.* My Lord, I didn't go there for my pleasure; I was a Government official. Why should I, a Mussulman, kill the man, a miller, against whom I had no grudge? I neither saw him, nor did I kill him. The witness says I went into the hollow, that I took aim, and shot Malkhass. Our country is not like this place. There the snow reaches the height of a man. The very least is 3 spans, and more. The time of which they speak is two or three months later. How could I go into the hollow so and take aim?

Q. Where were you that day?—*A.* I was in the village. They say, "Moussa Bey killed Malkhass." It is natural for a man, even here, when he marries his daughter, to ask the Mukhtar or other persons. The girl's father asked me, "Shall I marry my daughter to Malkhass' son, who has asked for her hand?" and I said, "You are an Armenian, and so is he. Why not?" There are 100 men in the village. How is it possible for one man to wound and kill another, and then sleep alone in that village? But all these people have a spite and enmity against me. They see me here; they say they wish to see me in prison. The Government prison is better than my house. Whatever they say, I know nothing about it. There is a priest, Malkhass' brother on the mother's side. If he were to get into my clutches I would treat him worse. I would take out his eyes. (Sensation.)

Public Prosecutor.—He admits he was there that day. Was he a Mudir?—*A.* No.

Q. Even if he had no official situation, as he was a man of family in those parts, didn't he hear that a man had been shot?—*A.* No; they didn't tell me. I know nothing about the funeral.

Q. Just now he said he knew something about the affair?—A. It was not about this.

Q. In that case, how does he know about it? Usseb said, "My father, though wounded by a bullet which came from an unknown direction, did not die on that account, but of hemorrhoids fourteen days afterwards. Moussa Bey came and looked at him."

President.—I have seen that record also. There are several Petitions of Usseb's.

Public Prosecutor.—In order to clear up the matter, let them be read. The fact that Moussa Bey was there on the day of the event is proved by Usseb's deposition. Let Moussa Bey state positively if he was there or not, and why he was there.

Moussa Bey.—The village is near. I used always to go and come, shooting. But I have no knowledge at all of the commission of such a crime. Three months afterwards in the village they said, "Moussa Bey did this."

Public Prosecutor.—When did Moussa Bey marry Usseb; because he admits he married him?—A. Three years ago. In the third month, after the commencement of the snow.

President (to Public Prosecutor).—That will be in January or February.

Moussa Bey.—I have a statement to make.

Q. Say on.—A. Justice is equal for all. These three or four persons are plaintiffs, and I am a prisoner; they are free. They have drawn up a Mazbatas against me, and those at Musch are also against me. All the priests, Boghos, &c., are my personal enemies. Bring their Mazbatas, and see if their signatures are not there. Are they plaintiffs or not? Now half of them are witnesses, half are plaintiffs. I cannot accept their evidence, but I will submit to the opinion of the Court, and am ready to sacrifice my life for the empire.

Public Prosecutor.—Now, let the other witness be heard.

The priest, Temedre Effendi, was put in the witness-box. He began to speak in Armenian, and asked for an interpreter, as he could not speak Turkish.

Public Prosecutor.—How was it that he gave his deposition directly at the Instruction Department without an interpreter?

Artin Effendi Mosditchian, one of the Judges, interpreted this to him, and also his reply that he had made use of signs.

[At this point there was a great disturbance among the audience, and a loud cry from the body of the Court.]

President.—If this interruption continues, and if silence cannot be restored, I will clear the Court at once.

The Clerk of the Court was referred to in order to find out whether an interpreter was appointed in the Instruction Department, or if, as he said, he gave evidence by signs. It was stated that he had replied directly in person without an interpreter.

President.—What is your name, father's name, age, profession, and place of origin?—A. Temedre, son of Anton, 30 or 35, priest, of Arlouk. When he was about to be sworn, he, like the other priest, Gaspar, said, "I cannot take the oath" (to the policeman who pushed his arm towards the Gospel, "Leave me alone"); I am a priest. When I was ordained I took an oath to tell the truth; this must be enough. In the Gospel it is said it is a sin to swear. I will take care to tell the truth.

Public Prosecutor.—Didn't you take the oath in the Instruction Department?—A. Yes.

Q. If it is a sin to take an oath, why did you do so then?—A. I took it, but the Patriarch reprimanded me for doing so.

Q. The other priest took the oath. Gaspar Effendi brought forward admitted he had done so.

President (to witness).—You must take the oath.—A. I cannot do so without the Patriarch's orders.

Public Prosecutor.—I demand the imposition of a fine according to Article 284 of the Penal Code?—A. If it is the order of His Imperial Majesty the Sultan I will comply.

Judge Emin Effendi.—It is the law that orders it.

President.—Yes; the law is His Majesty's order.

Witness then took the oath amidst the hisses of some of the audience.

President.—Tell us what you know about this case?—A. I saw Moussa Bey shoot and kill Malkbass.

Q. Where were you? Were you alone? What was the season?—A. It was winter; I was at the "harman." As I was going to take straw out of the barn the

*First Report of Ibrahim Bey Effendi, Member of the Court of Cassation, presented
July 8, 1305.*

Of the nine individuals who drew up a Petition against Moussa Bey to His Imperial Majesty, in the name of the Armenian population of the Kaza of Moush and the villages under its jurisdiction, eight have put in appearance, and, by way of preliminary inquiry, their statements have been noted down.

Of these, Khorshid Asadorian stated that last year, when he was in his native country, Moussa Bey had carried off ten oxen from a field of his brother Serope, and, subsequently, when Serope could not give 20*l.* to redeem the oxen, he had been beaten by Moussa Bey to such a degree that ten days after he died of fright. This he learned from those who had come from his country and contents of a letter received from his children. He declared that up to this he had not presented a Petition for fear of Moussa Bey, but that now he had presented it directly to His Majesty, but as he had not been eye-witness of facts, he could not by testimony prove charges; that, simply relating his case to Irshak, who drew up the Petition, he had no authorization from the inhabitants to institute a charge on the other counts contained in the Petition.

Of the village Natauan, in the Kaza of Akhlat, a cobbler, Hazar Kambetian, and a labourer, Eranos Ohannesian, and a labourer, Migherditch, son of Ibrahim, said that they had heard from various sources that two and a-half months before their relatives, Manok and Oglu Agop, had been murdered by Moussa Bey. The same witnesses said that the sons of the murdered men were going to Constantinople to make their Petition, and that they (the witnesses) had no power to act for these petitioners. One of the same witnesses, Eranos, said that Moussa Bey had robbed him of twelve sheep and two cows, and that he had become a "partie civile" against Moussa Bey on that ground, that he had brought his complaint before the Kaïmakamlik of the district, but without result; that he had not seen Moussa Bey take his beasts, and therefore could not prove the robbery. Another witness, Eranos Hazarian, of the village Uzun, said that Moussa Bey had violated his daughter; that he might have brought his complaint before the local Court, but knew it would not be attended to; that he had come two years before to Constantinople and brought his case to the Patriarchate; that the Patriarchate had since sent him no satisfactory answer; that this complaint of his daughter's violation was not included in the Petition which had been presented, but that he was ready to present this further Petition; that, nevertheless, such outrages could not be proved by witnesses, and consequently he would not be able to show that Moussa Bey had done the act.

A stone-cutter, Migherditch Ohannesian, of the village Ardonk, said that three years before his barns and hay in his native place had been burnt by Moussa Bey; that in the local inquiry the villagers had been afraid to appear, and consequently the inquiry had been without result; that afterwards Moussa Bey had taken from him 20 liras, and that one night Moussa Bey had bored a hole in the wall of his house and taken away property of the value of 3,500 piastres; that he himself was not able to prove these charges, but that his elder brother, Carabet, would go to Constantinople to make his complaint against Moussa Bey.

Arsh Hazarian, native of Moush, living in service in Constantinople, said that he had no complaint against Moussa Bey; that his Petition had not been presented at the regular time; that he had gone as a spectator to the Selamlik, and seeing some Armenians there making Petitions had joined in their cries.

Arshak Hashourian, native of Moush, who has been a commission agent in Constantinople for the last year and a-half, said that he had suffered no direct injury from Moussa Bey, but that, by reason of Moussa Bey's acts, he had been unable to recover money due to him in Moush; that he derived his knowledge of the facts from persons who had suffered injury, and from Petitions to the Sublime Porte and to the Patriarchate.

Another petitioner, a porter (Moosees), was called, but had changed his address, and could not be found, and no evidence was obtained from him.

Moussa Bey, on being questioned, denied the stories of the witnesses, and said that, till the time of Arif Pasha becoming Vali, he had lived on excellent terms with the Armenians, and that, in accordance with written requests of Armenians, he had been appointed Mudir of his district; that while he was Mudir a certain Armenian Papas, named Yarim, had gone about intriguing amongst the Armenians, and he had caused Yarim to be apprehended on evidence of one of these intrigues; that in consequence Armenian feeling had been excited, and these charges got up against him; that the daughter of Anko, of the village of Moushahan, had been driven out and abandoned by some Khoja before the war when she was 10 years old, and his (Moussa's) father, Mirza Khan, had caused the girl to be found and sent back to her father; as to Bostourian Aukhan, of Arghwan, he had been killed by a thunderbolt while he (Moussa) was at Bitlis under orders from the Grand Vizier, and he had heard that it had been so decided by the local Court; and as to the daughter of the shop-keeper Miro, of the village of Hars, he had not abducted her, but she had, two years before, of her own free will, married Jezair Bey, his brother, and had adopted Islam, and was living at present as the wife of the said Jezair Bey; and as to Agbo, it had

results of that judgment of acquittal may be very serious for the private prosecutor and denouncer, and for the witnesses who have just now given evidence. And the responsibility under which they will fall may be extended in a manner different to what they expect. As everybody will admit, the words I have uttered on this point are not suppositions, but points of which I feel certain. I desire to make some statements in introduction to the claim of prosecutors' rights, and, in defence of the persons whose attorney I am, to establish their right to prosecute.

"It is impossible not to confess that two points have been come across which call for attention during the hearing of the case which has been examined. The first of these is the contradiction between the inquiries at Moosh, the preliminary inquiries, and the interrogatories which have taken place at Constantinople and the discrepancy in the evidence given before the Court. Undoubtedly, these points are to be cleared up in the following way: The Report of the preliminary inquiries at Constantinople is not to be considered a document such as the law defines, and in consequence of the Petitions which were presented to the Imperial Stirrup, containing complaints of the inquiries which took place at Moosh, His Imperial Majesty's Decree, that the case should be examined according to law and justice, was issued, and therefore it must be admitted that the local and preliminary examination cannot be taken as a basis for comparison. The first is hereby disposed of. In order that nobody and no class of persons outside the Court should be blamed, and in order not to fall into the danger of searching for a secret motive for the repetition of Mousa Bey's name so often in the four quarters of the globe, and for this case's being beaten into every shape and form, whatever anybody may say, if, my Lords, your honourable Court supposes that you are hearing a common criminal case, and that the prosecutors are pure in heart and the witnesses impartial, the second point, too, will be set aside. Proceeding on the path which has been cleared by the removal of these two points, the goal which is to be seen from a distance is a condemnation. But it may be said that before arriving there, there are several discrepancies to be met with. This impediment consists in the fact that the prosecutors are not to be considered intelligent and learned men and the witnesses wise and sharp individuals, but simple men who can only convey to others with difficulty what they mean, and as these discrepancies will be set aside with the force resulting from the union of other private circumstances, in addition, if your honourable Court will endeavour to follow in the limits which I have submitted to it, the importance that is given to this action will disappear. I am sure the Court will give proof of real justice; I have no doubt that whatever the Judgment that is about to be given, it will have a force amply sufficient to disprove lying publications, that is to say, it will have proper legal motives. That the results of Mousa Bey's surrendering to Ottoman justice will be seen is evident and incontestable for all of His Majesty's loyal subjects. I always declare, and particularly in this case, that, conformably to high desire, the Judgment that will be given will be most just and reasonable, and, in conclusion, I demand that justice should be done to the plaintiff."

President (to the lawyers for the defence, on Simon Effendi resuming his seat).--It is now your turn.

Izzet Effendi, the senior counsel for Mousa Bey, then rose and read a lengthy and eloquent speech, with a fine sonorous voice. His speech was much too long for reproduction, and I shall therefore confine myself to the citation of the principal points. The exordium was, as in the speech of Tinghir Effendi, a panegyric of His Imperial Majesty the Sultan, including a prayer for the preservation of the Empire from the illegal aims and intrigues of ill-wishers. He then referred to the high birth of his client, Mousa Bey, Merza Bey Zadé, a Kurdish Chieftain, of a family which had been noble for 300 or 400 years, and which had always served the Empire with loyalty, to the charges which had been preferred against him out of spite, directly and indirectly, and which had finally been echoed in the foreign press, to the fact that although the offences charged were ordinary criminal offences, attempts had been made to give them another colour, and to Mousa Bey's desire for a public trial in order that the stain thrown upon his character, which could not be removed by the "Ordonnances de Non-Lieu" given by the Judge of Instruction, should be publicly effaced and his innocence proclaimed, not only by the Court, but before the bar of public opinion, which would then be convinced that these charges circulated against him were calumnies. "As he is a civilized man," said he, "he prefers to die with honour rather than live in infamy." *Izzet Effendi* then proceeded to enlarge in detail upon the contradictions, discrepancies, and inconsistencies of the witnesses in the four counts

now remains for you to pronounce the sentence to which, whatever it is, I shall submit.

Asked by the *President* whether he had anything to say, the plaintiff *Carabet* rose to his feet, and, boldly addressing the Court, said :—

“ My Lord, we are told that a gentleman like the prisoner, Moussa Bey, cannot have committed the crimes with which he is charged. This fine gentleman with the fez and black coat,” said he (pointing to the accused), “ is not the savage Chieftain we know in our country, and who has wrought us so much evil. Why does he not appear before your honourable Court in the wild dress in which he is known to everybody in our country? He has impoverished us, ruined our homes and families, robbed and burnt our houses, and he dares to say here that all this is not true.”

President.—What more?

Carabet.—Everywhere in our country the traces of his crimes and misdeeds are to be seen.

Izzet Effendi, rising :—

“ My Lord, the plaintiff has no right to talk in this manner; these declarations are irrelevant.”

Carabet.—I have the right to defend my interests. If Moussa Bey knew he was not guilty, why did he not come of his own accord to defend himself during the two years and more we have been prosecuting him.

Mehemet Ali Effendi.—We ask for damages. (He then presented a document to one of the Court ushers.)

Carabet.—Since Moussa Bey has come here there are no more outrages and crimes in our country, where Kurds and Armenians live as brothers.

Moussa Bey.—I ought not to praise myself, but as he asks why I did not appear before the authorities to defend myself, I must say I remained two years at Moosh and one year at Bitlis, when Salih Pasha and Arif Pasha were Governors. He says I am now considered civilized, because I no longer wear my native dress and wear a fez; thus, according to him, all those who don't wear a fez are savages. The Persians are therefore savages because they wear black lambskin caps, and the English because they wear a hat. Whoever does not wear a fez is not a man! Everybody, when in his native country, wears its costume.

Simon Effendi then rose to address the Court :—

“ I don't intend to attempt to refute *Mehemet Ali Effendi's* arguments, as they are simply a repetition of *Izzet Bey's*. I only wish for a reply to the questions I have put before the Court, which has not been given. Among other things, I asked whether the Court could take for a basis for its Judgment *Ibrahim Bey's* Report and the *procès-verbaux* of the depositions taken at Moosh. I also asked whether the contradictions which have been noticed in the depositions of the witnesses merely exist as regards the details or the main facts of the case. As regards the two first questions, I declare that the documents therein mentioned, once His Imperial Majesty the Sultan has decided that the case should be tried here, can have no value. As regards the last question, I maintain that the contradictions spoken of have regard only to details, and not to the main facts of the case. It is impossible that details of the crimes should be remembered by the witnesses after such a lapse of time. These witnesses are honest, simple, ignorant people, and therefore too much importance should not be attached to discrepancies in their statements, especially when the events under examination occurred about three years ago.”

Simon Effendi, in conclusion, expressed the hope that the Court would not be influenced by the statements for the defence, and asked for justice to his clients.

Izzet Bey, in reply, maintained his point of view regarding the preliminary Reports of *Ibrahim Bey* and the *procès-verbaux* signed by the accusers at Moosh, and went to the length of asserting that the Court would have been justified in taking it as a basis for its Judgment even though it had been drawn up by one having no official character, once the plaintiff had signed it. As to the depositions of the witnesses, it was evident that they were not in agreement regarding either main facts or details. It is insinuated that as the witnesses are simple and ignorant men their errors must be pardoned, but that is inadmissible. Supposing the Mosque of Sultan Bayazid or the *Seraskeirate* was described to a man who had never seen them, he might perhaps wrongly describe them not several days, but even an hour afterwards; but if he had seen them and were asked to describe them, he could do so even after twenty years.

Public Prosecutor (addressing the *President*).—As your Excellency is aware, the last word belongs to me as Public Prosecutor. Out of the points raised by *Simon Effendi* *Tinghir* there are only two which concern the Public Prosecutor. I have

already expressed my opinion as Public Prosecutor regarding this case. Although the preliminary inquiry made by his Excellency Ibrahim Bey, Judge of the Court of Cassation, has not been taken as a basis for this action, it has been borne out by the inquiry made in Court. Simon Effendi Tinghir has also stated that the contradictions are not on the main points, but in the details. When a man gives evidence he testifies to the main points of a case, and not on the details. When witnesses are suborned they are united on the main points, but their falsehood is easily understood from the details. The law has, fortunately, laid down a penalty for false witnesses.

After a few remarks from *Mehemet Ali Effendi*, to the effect that Simon Effendi Tinghir had admitted the contradictions, but had failed to point out which were on the main points and which were on the details,

Isaet Effendi made a final appeal to the Court, during which he stated that both his colleague and himself had been held up to obloquy by many conscientious people unacquainted with the true state of the case. He protested against a man being sacrificed to the violent desire for vengeance inspired in their minds by lying publications, reminded the President of the Court that justice was not to be influenced or led by opinion, and called upon the Court to correct the error into which public opinion had fallen, by declaring in its sentence the innocence and acquittal of Moussa Bey of the crimes laid to his charge.

The President, after asking on both sides if they had anything more to say, and receiving an answer in the negative, declared the trial over, and withdrew with the other Judges into the deliberation room about 2:10. Exactly an hour later the Judges returned to their seats.

President.—Moussa Bey, listen to the decision concerning you that will now be read as the result of the trial.

Azmy Bey, Clerk of the Court, then read the following decision:—

“After hearing the claims and defence of both sides, perusing and examining the documents of the interrogatory, the case has been deliberated upon, and, as will be shown in the detailed record and in the Judgment to be drawn up, considering that the evidence which has been given as to the actions of which Moussa Bey stands accused, is conflicting and cannot be looked upon as quite sufficient to insure conviction, and whereas of these actions, as regards the arson and extortion, a majority has not been obtained, and as regards the burglary unanimity has been obtained, while on the murder of Malkhass a majority of two-thirds for his culpability has not been obtained, decision has been given for his acquittal and his release if he is not detained on another charge.”

President (to Guards).—Release Moussa Bey.

Two or three persons in the audience then shouted “Long live the Sultan,” and the proceedings terminated.

(Signed) JUSTIN ALVAREZ.

Constantinople, December 6, 1889.

کاردا نه‌وهی بریاری بیتاوانیی موسابه‌گی موتکان و سه‌ره‌تای ئاراسته‌یه‌کی مه‌ترسییداری رووداوه‌کان

راگیاندنی بیتاوانیی موسابه‌گ له‌لایمن دادگای تاوانه‌کانه‌وه له‌۲ی دیسه‌مبهری ۱۸۸۹د، شه‌پۆلکی ناره‌زایه‌تی له‌ده‌ره‌وه‌وه ناوه‌وهی ئمپراتوری عوسمانیی لیکه‌وته‌وه ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی کاریگه‌ریی هه‌بوو به‌چه‌شنیک رووداوه‌کانی به‌ئاراسته‌یه‌کی مه‌ترسییداردا برد که ئاینده‌یه‌کی پرگرفت و نه‌خوازراوی لیکه‌وته‌وه. لیره‌دا پیمان باشه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌کی کاردا نه‌وه‌وه رووداوه‌کان له‌ده‌ق و وینه‌ی روژنامه بیانییه‌کانی جیهان، سه‌بارت به بریاری بیتاوانساندنی موسابه‌گی موتکان و هه‌روه‌ها ئاراسته‌ی رووداوه‌کان بجه‌یه‌به‌رچاوی خوینه‌ران، پاشتر بگه‌رینه‌وه سه‌ر ورده‌کاری په‌یوه‌ندییه‌ دیلۆماسییه‌کان.

روژنامه‌ی بریتانیی (THE SPECTATOR) که له‌روژی ۷ی دیسمبهری ۱۸۸۹د، واته‌ پینج روژ دوا‌ی کۆتاییه‌نتی دادگاییه‌که‌وه بریاری بیتاوانیی موسابه‌گ، چاپ و بلا‌وکراوته‌وه. له‌ لاپه‌ره ۲۲ و ۲۳ی خۆیدا، بابته‌تیی دریزی به‌ناونیشانی "ته‌برییه‌ی موسابه‌گ" بلا‌وکردۆته‌وه وه‌ک ده‌نگیکی ئۆپۆرسیۆنی بریتانیی ده‌لنیت : کۆنپارێزه‌کان سه‌بارت به‌ پرس‌ی موسابه‌گ خاون وا لیکه‌ده‌نه‌وه که راکنیشانی سه‌رنج به‌و ئاراسته‌یه‌، ده‌ستپوره‌دانی ولاتیکی سه‌ربه‌خۆیه‌ به‌قازانجی روسیا، یان پیلانیکه‌ بو‌ رووخاندنی حکومه‌تی بریتانیا له‌ئه‌نجومه‌نی گشتیی و پارله‌مانی بریتانیا. له‌کاتی‌کدا ئیمه‌ که جه‌خت له‌پشتگیریی حکومه‌ت ده‌که‌ینه‌وه و به‌توندی له‌به‌رامبه‌ر روسیادا، وه‌ک دواسته‌مکاریی ئه‌وروپیی، ده‌هه‌ستینه‌وه، که هه‌یچ کات بو‌ هه‌ره‌شه‌کردن له‌بریتانیا، له‌ئاسیا نه‌هه‌واوته‌وه، به‌لام هه‌له‌سه‌نگاندنی دۆخه‌که‌ی ئه‌رمینیا له‌ بنه‌مای تره‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، چونکه‌ تورکیا له‌ته‌واوی لایه‌نه‌کانی ده‌سه‌لاتیه‌وه سه‌ربه‌خۆ نییه‌..."

پاشتر روژنامه‌که، باسی هه‌لوئستی ئه‌وروپاوه‌ پهیماننامه‌کان له‌هه‌مبه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانیی و کریستیانیه‌کان ده‌کات و ئه‌روپا وه‌ک ولاتیکی پابه‌ند له‌به‌رامبه‌ر جیه‌جیه‌کردنی پهیماننامه‌ی به‌رلین راده‌گه‌یه‌نیت. دواتر دینه‌سه‌ر هه‌لوئستی حکومه‌تی عوسمانیی له‌حاست کریستیانیه‌کان و ده‌لنیت: کاتیک بیه‌وئیت سزای کریستیانیه‌کان بدات، کوردانیان لی هانده‌دات که‌په‌لاماریان بده‌ن و سه‌رکرده‌ کورده‌کان که ده‌ستپۆیه‌ندی وه‌حشییان

ههیه، بهریاندهدهنه گوندهکان و پیاوان دهکوژن و مآل تآلان دهکهن و ژنان لاقهدهکهن، چونکه ئەوان بهشیکن له هیزی دهولت بو یاخیوونی کریستیانیهکان و حکومت خوی لهسزادانی پهلاماری موسولمانهکان دهنزیتهوه.

روژنامهکه بو سهلمانندی بوچوونهکهی موسابهگ بهنموونه دههینتیهوه و دهلیت که، حکومتی تورکی موسابهگی لهترسی رای ئەوروپی هینیه ئەستهمبول و لهلامهین دهستهیهکهوه دادگایی کرا، پاش وهرگرتنی قسهی و مزآلههاتووکان و لهبهرچاوی بهشیکی بهرچا له چاودییری بیلایهن، تۆمهتار نازادکراو تهبریه بوو.

دوای ههموو ئەمانه، دهکری ئەرمههکان ئا لهم دوخهده وفادار بهمینتیهوه؟! بهتخیا سهرنجیک لهراستیهکان دهردهکهویت که حکومتی تورکی لهئاراسته ئاساییکه دووردهکهویتیهوه که بهدییهانی دادپهروهریه...

تۆمهتبار باگی ئەستهمبول کراو لهوی وهک قوربانیهکی بیتاوان پیشوازیی لیکرا، دادگاییکه لهبهردهم لیژنهیهک بوون که زۆربهیان موسلمانبوون، لهرووی بروابوونیان بهئاین، ئەوهی که وای لیکردبوون قناعت بهوه بکهن نابا بهگویرهی شریعت بهلگهی کریستیانیهی پهسهندبکهن، گهر بیتو چهنده متمانهپیکراو ودروستیش بیت! راگهیانندی بیتاوانیهی و تهبریهی موسابهگ لهم سهربهنهوه شتیکیوو ههردهبوایه ببیت... ئەوان دهیانهویت بروا بهوه بکهین که ئەم ئەرمهه داموانه که لهژیر سایهی موسولمانهکاندا دهژین، گهمهیان بهژیانی خویان دیت و روویان لهپایتهختی موسولمانان کردوه بوئوهی شایهتی دژی موسولمانیک بدن، که نهگهر چیرۆکهکهیان ههلهبیت، ئەوه ئیدی زهمینهیهکی دیکهی ناکوکی و مملانی لهئارادانیه!!

دواتر روژنامهکه، باس لهمترسیی رۆلی روسیا دهکات لهراکیشانی ئەرمههکان و داواش لهجههانی ئەوروپی دهکات که بو باشکردنی دوخی ئەرمهن لهدهولتهی عوسمانیهی تیکۆشن تهناهت نهگهر ریگای لهشکرکیشیهی و هینانی سوپاشیان گرتوتههر! چونکه " ئەرمهن خهلهکی پابهندن بهولاتهکهی خویان و جگه لهژیانی سهلامهتی و نازادی نایینی هیچی تریان لهسولتان ناویت. باس سالسبوری ههنگاو بنیت چون پیشتر لهماوهی ۳ مانگ له (Thessaly) نای. سولتانیش یان ههلهکانی خوی

راستبکاتهوه، یاخود با کهشتیگهلیی بریتانیی لهشام دهرکهوئ! ئهگهر نا ئهوه سالسبورى ههلهیهکی گهوره دهکات!!

ههروهها لهههمان روژدا، گوڤارى (THE GRAPHIC)، بابهتییکی بهۆینهیهکی دهستکردی موسابهگهوه لهژیر ناوینشانی: "موسابهگ" هوه بلاوکردوتهوه کهمایهی سهرنجه. روژنامهکه سههمتا باسی لهو تۆمهتانه کردوه که میستر گلاستون، سههروک وهزیرانی بریتانیی، پیشتر دژی سهروکی بههیزی کورد، موسابهگ، بلاویکردوتهوه، ههروهها پوختهیهکیش لهچیرۆکهکهی فراندنی گولیزارو لاقهکردنی لهلایهن موسابهگهوه بلاوکردوتهوه... پاشتر دنووینت: " دواجار موسابهگ بانگیشتی ئهستههمبول کرا بۆئهوهی وهلامی ئهوه تۆمهتانه بداتهوه، ئهوه له ۲۳ی ئوقههمبهدا، چووهبهردهم دادگای تاوانهکان و رووبهرووی ده تاوان کرایهوه. خالد بهگی داواکاری گشتیی، قسهی شایهتهکانی وهردهگرتهوهو لهوانه تهنیا دووکهسیان لهدانیشتهکانی دادگاهیهکه گوێیان لیکیرا. شیوازی ههلهسنگاندن و قسهی شایهتهکان لهلایهن خالد بهگهوه، بزهی دهختهسهسر رووخساری قهشهنگی تۆمهتبارهکه و ببووه مایهی نارهبهتیی ئهوانهشی لههۆلهکهدا ئامادهبوون. ئاکاری موسابهگ بهخۆنازو بویرانهبوو، ئهوه بهئاشکرا ههستی بهوه دهکرد که دادگای لهپشته. ئهوه پالیشتیهی که لهئهوهنده بالاکانهوه ههیبوو، ویرای نیگهرانیی سولتان له لهرزاندنی شکوو عیزهتی ئیسلامیی که مهسهلهیهکی بهرچاو بوون بۆئهوهی موسابهگ لهئینو قهفهی تاوانباریی دا دهرکهوت. بهلام دهرکهوتنیکی ئاوا مایهی شانازیی نهوو، بریکی کهمی فشاریش لهلایهن میستر وایتهوه نهکرا، لهوانهیه بۆیه لهئهستههمبول بروا وابووینت، که ویرای پشتگیریی هاوړیکانی، هیشتا سهرکرده کوردهکه بهختهبار رادهگههینریت، بهلام سزادانهکهی بهشیهیهک دلنهرمانه دهینت. بهلام ویرای میستر گلاستون، ویرای دهیلی نیوس، ویرای ههندیک بهلگهی تهواو روون، کهچی موسابهگ بهههههایی تهبریهرکرا!!!"

روژنامهی (IRON COUNTY REGISTER) ی ئهمریکی، که له ۱۲ی دیسههمبری ۱۸۸۹دا بلاوکراوتهوه، دهائیت: " دادگاهیهکهی موسابهگ سهروکه کوردهکه لهئهرمینیا، بهتۆمهتیی دلرهقیی بۆینهوه بهدکاریی، له ۲ی ئهم مانگه کۆتاییهات، به بێتاوانناساندنی و محشهکه لهههموو ئهوه تۆمهتانهی دژی بوون. ئهههممهکه شتیکی لهناکاو چاوهروانههکرانهوو."

رۆژنامه‌ی ئەمریکی (THE RED CLOUD CHIFE) لەڕۆژی ۱۳ی دیسمبەردا، باس لەو دەکاتە که مسیۆنێرە ئەمریکییەکان لە ئەستەمبوڵ کۆبوونەو هەمەکیان گریداو هەم گەفتوگۆیان لەسەر ئەو ئاراستەیه کردووه که پێویسته بگیریتەبەر لەهەمبەر بریاری بێتاوانناساندنی موسابەگ ئەو سەرۆکه کوردە ی که تۆمەتباربوو بە جەردەمی و بەدکاریی دژی کریستیانییەکان لە ئەرمینیا. بریاروایە ئەو دوو مسیۆنێرە ی که هەبەر پەلاماری موسابەگ کەتوون، لەشاری وانەوه بانگێشت بکەین تاوەکو بەلگەکانیان بخەنە بەردەم دەسه‌لاتداران. برومان وایە که میستەر هیرش، وەزیری ئەمریکی، جەخت لەو دەکاتە که موسابەگ دەبێت سزابدەریت."

رۆژنامه‌ی ئۆستورالی (THE QUEENSLANDER) کە لەڕۆژی ۱۴ی دیسمبەری ۱۸۸۹دا، بڵاوکراوەتەوه، لەسەرەوه‌ی لای چەپی رۆژنامه‌که، لەژێرناونیشانی: "دادگاییەکه‌ی موسابەگ" نووسیویەتی: "دادگاییەکه‌ی موسابەگ کۆتاییهات، ئەو سەرکرده کوردە ی که کاره‌کانی لەئەرمینیا بەم دواییه هەراو ورووژانی لێکەوتبۆوه. ئەو بیست و هەشت تۆمەتی لەسەر بوو، بیست و سێی پەسەند نەکرا یان رەتکرایه‌وه. ئەوه‌ی مابوو پێنج حālەتی کوشتن، یان پەلامار لەگەڵ کوشتندا بوو. که سەلمێنرابوو، بەسێش بوون بۆ ئەوه‌ی وەک خەتابار بناسریت. لەبەریاردان بۆ هەنگاونان، سولتان بەحیکمەتەوه دەجووڵیتەوه. چونکه گەرانەوه‌ی موسابەگ بۆ ئەرمینیا، ئاکامی نالەباری بۆ خەڵکی کریستیانییەکان دەبێت. لەکاتی دادگاییکردنەکه، حālەتی گەندەلی گەوره هەر لەوالییەوه تا کارمەندیکی بچووک لەوێشە ی ئەرمکینیا ئاشکرا بوو. سولتان فەرمانی کردووه گسکی تەواو لەو بەرپرسانه بدەریت و لەسەریشەوه دەستپێنکردووه. والیه نوییەکه‌ی بدلیس شۆینی خۆی گرتووه. هەرچەنده، سولتان بەشۆیه‌ی تاییهت، پێداگره لەسەر ئەوه‌ی جیاوازی و هەلاوردن لەئێوان ئەرمینیا و بەشەکانی دیکه‌ی ئیمپراتورییەکه نەکات و رێگه‌ی گرتەبەری هیچ رێشونینیک نەداتکه جیاواز بێت لەشۆینه‌کانی دی. لەهەمان کاتدا، ئەو چاوه‌ری ئەوه دەکات، بەو گۆرانکارییه‌ی کراون، زەمینە ی ورووژاندنی سەربەخۆی نەتەوه‌یی لاوازبکات کە لەهولاتیانی

بېنگانوه بهرنيو دهچنيت، ههروهه دهستی گرتووه بهژماره يهک له گهجنانی خویندهوارو روشنيری ئه مهنیهوه.

روژنامهی (THE EVENING BULLETIN) له ۲۰ی دیسه مهربی ۱۸۸۹د، لهژیر سهردیری "داواکاریی ئه مریکیه کان" نووسیهتی: "کونسولخانهی ئه مریکیی فشاریکردوته سهر بابی عالی شتیک بکات لهبارهی ئه دوو مسیونیره ئه مریکیهی که له لایهن موسابهگهوه خراب مامهلهیان لهگهله کراوه له ئه مینیا. دوايانکردوه که سهرکرده کورده که سزابدریت. مسیونیر ناپ، موسابهگی له نیو ژماره يهک له کوردان وهک په لاماردهری خوی و دکتور رینولدز ناسیه تهوه، ههردووکیان زور خراب مامهلهیان لهگهله کراوه..."

روژنامهی فهرنسپیش (La Pressa) که له ژوی ۲۱ی دیسه مهربی ۱۸۸۹د، بلاوکراوتهوه، له بابه تیکدا بهناونیشانی "مهسله ی ئه مهن. تومه تبارکردنهکانی ئینگلیزو بیتاوانانساندنی موسابهگ" به جوریک گالتهوه دهلیت: "هه موو ئه ههراوزمه نایه مان له یاده که له روژنامهوانی ئینگلیزبیدا سهبارهت به پرسی ئه مهنی نرایهوه، ئه روژنامه نهی که تهواوی رق و کینهیان سهبارهت به نه هاهمه تی و نایه کسانیی له بهرام بهر قوربانیه ئه مهنیه کریستانیه کان له بهر پرس سهرکرده يهکی کوردا به تالکردوه که موسابهگ بوو... ئه وهی که بوخوی له وه تاوانبارتره ئیمه پاساوی بو وهدوزین. ئه وهی که بونانه وهی ئه م ههرايه مه زنده ده کریت، له پشته ههولهکانی ئوپوزسیونی بریتانییه وه بو لاواکردن و شله قاندنی کابینه که ی سالیسوری، خوی هشاردا بوو.

دواي ئه هه موو تومه تبارکردنه، حکومت موسابهگی قوالبه سترکردو هینایه بهر دم دادگا، ئه وهی دانیشتنهکانی به ئاشکرا له دوخیکی سوزاوی و شله ژاودا بهر نیو هچوو، به تابه تی، قسه و دهر برینی شایه ته کان که ناکامه که ی راگه یاندنی بیتاوانی موسابهگی لیکه ته وه.

ئه م بریاره، به سروشتی حالی خوی بووه خالی هاوبه شی چاپه مهنی ئینگلیزیی بوئه وهی دادپهروه ری عوسمانی تیدا له که دار بکریت و نارمزیی له دژی دهر بریریت. ویرای ئه وهش، ئه وه ئاسانه تیبگه ی که ئه گه ر حکومت له سهر پاراستنی موسابهگ پیدا گریوايه ئه وا بوی ئاسانبوو که خوی له دادگایه بدزیایه ته وه، که ئه بوخوی له شاریکی دووره دهست بوو، زوویش له بیرده کرا، نهک به یئرینه پایتهخت بخریته

لایه‌نگرانی موسابه‌گ دلنیان که موسابه‌گ له‌هموو تۆمه‌ته‌کان دهربازی بووه، هرچه‌نده رای گشتیی له‌گه‌ل ئه‌مه‌دایه، که دواجار موسابه‌گ وهک تاوانبار راده‌گه‌یهرنیت، ئه‌ویش له‌پیناو رازیکردنی کۆنسلخانه‌کان. په‌یامنیری (Koliche Zotting)، ده‌لنیت که‌به‌کیک له‌راستییه چه‌سپاوه‌کان ئه‌ویه که ریوشوینی دادگاییه‌که‌ی موسابه‌گ کاریگه‌رییه‌کی نازاربه‌خشی له‌سه‌ر ته‌واوی حکومه‌ته‌کانی ئه‌ورویا هه‌بوو. ئه‌وی زۆر ئاشکرایه لیدانه له‌هه‌ستی بوونی دادپه‌روه‌ریی لای سولتان، که‌ته‌واوی ره‌عییه‌ته‌که‌ی به‌یه‌کسانیی له‌دایدا راگرتوووه وایلیده‌کات چاوه‌ریی ئاکامیکی دیکه‌بیت.

ئه‌مهنده‌ی په‌یوه‌ندیی به‌مه‌وه هه‌بیت، سه‌بارته به کۆنسلۆی ئه‌لمانیی (هیرفون رادوفیتز)، به‌م دوایه دهرفتهی قۆزتۆته‌وهو ئه‌وی بو ده‌سه‌لاتداران شیکردۆته‌وه، که راگه‌یاندنی بیتاوانیی موسابه‌گ، ده‌شیت زیان به‌په‌نگه‌ی تورکیا له‌چاوی ده‌وله‌تانی ئه‌وروییه‌وه بگه‌یه‌نیت. ده‌لین که سولتان که کاریگه‌ریی قوولی کۆنسلۆی ئه‌لمانیی له‌سه‌ر بووه، بانگی وه‌زیری دادی کردوووه داوای دادگاییه‌که‌ی نوویی کردوووه. هه‌چ راستیه‌ک له‌م باره‌یه‌وه ناتوانریت به‌سه‌لمینریت، به‌لام هۆکاری باش بوئوه هه‌یه که‌به‌روای پیکریت."

روژنامه‌ی ئه‌مریکیی (THE ADVERTISER ADELAIDE)، له ۷ی فبیرایه‌ری ۱۸۹۰دا، سه‌بارته به راگه‌یاندنی بیتاوانیی موسابه‌گ ده‌لنیت که، راگه‌یاندنی بیتاوانیی موسابه‌گ که‌به‌هۆی به‌دکارییه‌کانی له ئه‌رمینیا ره‌وانه‌ی زیندان کرابوو، هه‌شتا هه‌ر مایه‌ی ناره‌زایه‌تییه له‌هنگه‌ته‌را. لۆرد سالسبوری، فه‌رمانی‌کردوووه به کۆنسلۆی بریتانیی له‌هسته‌مه‌بول، پرۆتیس‌تۆی ئه‌م له‌باربردنه قیزه‌ونه‌ی دادپه‌روه‌یی بکات."

روژنامه‌ی ئه‌مریکیی (THE EVENING POST)، په‌کیکه له‌ورۆژنامه‌ی له‌ژماره‌کانییدا هه‌والی موسابه‌گی راگواستوووه، ئه‌م روژنامه‌یه له ۳ی فبیرایه‌ری ۱۸۹۰دا، له‌ژیر ناوینشانی "موسابه‌گ زیندانیی‌کراوه" ده‌نووسیت: "له‌سه‌ر داوی میسته‌ر هیرش، وه‌زیری ئه‌مریکا، دهرباری عوسمانیی، موسابه‌گی له‌قه‌لاکانی خۆیدا زیندانیی‌کردوووه، ئه‌وی بۆتۆمه‌تی تالانیی و به‌دکاریی دژی کریستیانیه‌کانی ئه‌رمینیا تۆمه‌ته‌باربوو."

۲۴ی فبیرایهریشدا، رۆژنامه‌ی (NEWCASTLE MORNING HERALD) ی نهمریکی ده‌لایت: " حکومتی تورکی و هک ملکه‌چپوونی بۆ ئهو پرۆتتیسته‌ی کرابوو له‌لایهن کونسولی بریتانیی دژی بیناوانناساندنی موسابه‌گ، سه‌رۆکی به‌دناوی کورد، له‌سه‌ر ئهو تۆمه‌تانه‌ی سه‌بارت به‌ ئه‌نجامدانی به‌دکارییه‌ی زۆر دژی کریستیانیه‌کان له‌نهرمینیا رووبه‌رووی کرابوو، فه‌رمانیداوه دادگاییه‌کی نوێ ئه‌نجامدات و سه‌رله‌نوی که‌یسه‌که له‌هسته‌مه‌بول گۆیی بۆ بگیریته‌وه.

هه‌روه‌ها رۆژنامه‌که کۆمه‌لیک خالی و هک بنه‌مای یاسایی دابه‌زاندوووه بۆ پێشاندانی که‌موکورتیی دادگاییه‌که‌ی موسابه‌گ بوون، ئه‌وه‌ی هه‌ندیک جار ته‌حسین به‌گ حاکمی سه‌ره‌کی بۆخۆی له‌وئ نه‌بووه، یان له‌بری خۆی که‌سیکی دیکه‌ی ناردوووه، وه‌یاخود سه‌رۆکی حاکمه‌کان مافی هه‌لسه‌نگاندن و وردبوونه‌وه‌ی له‌قه‌سه‌ی شایه‌ته‌کان داومه‌ت داواکاری گشتیی که‌ وایکردوووه داواکار دوو ئه‌رکی پێچه‌وانه‌ی یه‌کتر جێبه‌جێبکات! هه‌روه‌ها براکه‌ی موسابه‌گ که‌ تۆمه‌تبار به‌هاوکاری ناوبارو له‌توانه‌کانی نه‌هینراومه‌ت دادگا و هه‌روه‌ها به‌گۆیره‌ی یاسا له‌بری دادگاییکردنی موسابه‌گ له‌سه‌ر ته‌واوی تاوانه‌کانی که‌ بیست دانیه‌، که‌چی دادگاییه‌که‌ی ته‌نیا له‌سه‌ر سیانیان بریاری داوه.

رۆژنامه‌ی (ROANOKE TIMES) له‌ ۹ی ئه‌پرێلی ۱۸۹۰دا، له‌ژیرناونیشانی "وازه‌ینان له‌موسابه‌گ" ده‌لایت: "تۆمه‌ته‌ جوړبه‌جوړه‌کانی دژی موسابه‌گ بوون، ئهو سوورییه له‌یاساده‌رچوووه، له‌سه‌ری لایرا، هۆکاری ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که‌ به‌لگه‌کان هینده‌ نین بۆ خه‌تابارکردن."

له‌ ۹ی مایۆ، رۆژنامه‌ی (THE MORNING NEWS) له‌ژیر سه‌ردییری "ته‌بریبه‌وونی موسابه‌گ" نووسیه‌یه‌تی: "ده‌سته‌ی تۆمه‌تبارکردن جه‌ختی له‌و بریاره‌ی دادگا که‌ کردۆته‌وه که‌ ده‌لیت زه‌مینه‌یه‌ک بۆ ئهو تۆمه‌ته‌ نییه‌ که‌ موسابه‌گ کچی نهمریکی [له‌راستیدا ئه‌رمه‌نییه‌و رۆژنامه‌که به‌هه‌له‌ لیبیتیکچوووه/سه‌رده‌شتی] لاقه‌ کردبیت."

رۆژنامه‌ی (FORT WORTH TEX) له‌ رۆژی ۱۵ی مایۆی ۱۸۹۰دا، له‌ژیر سه‌ردییری "لایردنی به‌رپرسان" نووسیه‌یه‌تی: "دکتور جه‌نده‌ت (جه‌ده‌ت) پاشا، وه‌زیری دادو حاکمی ئه‌سته‌مه‌بول، لایراوه، به‌هۆی پرۆتتیسستی ئه‌لمانیا و ئینگله‌ته‌را سه‌بارت به‌ شیوه‌ی به‌رپوه‌بردنی که‌یسی موسابه‌گ و که‌یسه‌کانی تر."

له ۱۵ی جولای ۱۸۹۰دا، رۆژنامهی (THE Wichita Daily Egle) ، نووسبووهیهتی: وهزیره تورکییهکهی داد، رهزا پاشا، سهرکهوتوووبوه لهبهدهستهئینانی فهرمانیک بو دادگاییکردنیک نوئی سهارهت به پرسى موسابهگ، بوئهوهی ریگه لهدهستیهردانی زیاتری بیانیی بگریت، ههروهها رهزا پاشا بهئینی به پاتریارکی ئهرمهن داوه که هانی دادگاییکردنهوهی موسابهگ دههات لهو تیروانینهوه که ئهرمهنهکان دلخوشین، ئهوانه ۱۰ مانگه چاوهریی ئهوه دادپهروههیهن سولتان بهئینی پیداون لهوکاتهوهی ماله ویرانکرارهکانیان لهئهرمینیاوه جیهئستوهه. موسابهگ ههموو ههولیکى دههات ریگهی پیدریت بگهرئتهوه سهر شانوی بهدکارییهکانی، بهلام بهفههرمانی سولتان مالیک و دووژنی پیدراوه و ئاماژهی شهوهشی دراوتهی که خواستی ئاغا ئیمپراتورهکهی ئهوهیه که لهکاتی ئیسنادا لهئهستههمول بهمینیتوهه."

ههر رۆژنامهی (THE EVENING POST) لهروژی ۵ی ئوتی ۱۸۹۰دا، دهئیت: "ئهو ههوالهی باسی سهرلهئوئ دادگاییکردنهوهی موسابهگ دهکات، نکۆلیی ئیکراوه."

رۆژنامهی (THE WATERBURY EVEVNI G EMOCRAT)ی ئههریکیی، که له ۲۶ی ئوتی ۱۸۹۰دا، چاپ و بلاوکراوتهوه، لهژیر ناونیشانی "هوکمهکهی موسابهگ شهرمهزارییه" دهئیت: بروا وایه که هوکمهکهی راگیههزراوه سهارهت بهدوورخستنهوهی موسابهگ لهلایهن بابی عالییهوه، شهرمهزارییه، که مهههست لئی هیورکردنهوهی ئهرمهنه بیئهوهی ههچ سزایهکی ئهوه سهروکه کورده بدات که بهدکاریه ستهمکارانهکهی لهجیهانی موتهمههیدنا ههرای نایهوه. بیگومان موسابهگ دهچیت بۆم مهکهکه، بهلام ههجهکهی نایبته دوورخستنهوهیهکی هههمیشهیی، لهبههروهی موسابهگ خزمهتیکى ئهوهنده چاکى پینسکهشی سولتان کردوه که ریگه بهههلهپهساردن و دانیشتنی تهواوی بدریت."

له ۲۷ی ئوتیشدا، ههر رۆژنامهی (THE EVENING POST) لهژیر سهردییری "دیارنهمانی موسابهگ" ههوالی دیارنهمانی موسابهگی بلاوکردوتهوه، گوايه ئهم حاکهمی بهودواییهی ئهرمینیا کهپینش چهند رۆژیک راگیههندرا بو مهکهکه دووردهخزئتهوه، دیارنهماوه. ئهو لهماوهی پینشو لهمالی خالیی بووه که حاکی سکوتارییهو لهتهواوی نازادیی بههرمههنبوووه."

رۆژنامه‌ی (THE DAILY TELEGRAPH) له رۆژی دووشه‌ممه‌ی
رێکهوتی ۱ی سێپتەمبەری ۱۸۹۰، بە‌گۆڕه‌ی نامه‌یه‌کی تاییه‌ت و له‌ژێر
ناونیشانی " موسابه‌گ. سولتان له‌هه‌لاتنه‌که‌ی توره‌یه‌" باسی له‌ توره‌بوونی
سولتان کردووه‌ له‌هه‌لاتنی موسابه‌گ له‌ شوێنه‌ی بۆ مانه‌وه‌ی دیاریکراوه‌،
ئهو‌ی گوايه‌ ئه‌نجامده‌ری به‌دکارییه‌کانه‌ دژی کریستیانیه‌کان له‌ئهرمینییا.
ترسه‌که‌ش له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌ که‌ ئه‌نجامی هه‌لاتنه‌که‌ی موسابه‌گ
بێته‌ مایه‌ی زیاتر ئالۆزکردن و وروژاندنی ره‌وشه‌که‌ له‌ئهرمینییا. "
له‌ ۱۶ی سێپتەمبەریشدا، رۆژنامه‌ی (THE DAILY NORTHERN)
(ARGUS) له‌قیناوه‌، هه‌والی گرتنه‌وه‌ی موسابه‌گ، یاخیبووه‌که‌ی،
له‌سته‌مبول، راگه‌یاندووه‌."

THE ACQUITTAL OF MOUSSA BEY.

WE hardly understand our Conservative friends upon this trial of Moussa Bey; they seem to miss the important points so completely. They write as if all who call attention to the proceedings were advocating interference with an independent State in the interest of Russia, or were plotting a defeat for the British Government in the Commons. That is not in the least the case. We certainly desire to uphold the Government which protects the Union, and we have a keen jealousy of Russia, both as the last of the European despotisms, and as a Power which in Asia never rests from incommoding, and in places even threatening, England. The reasons for protesting on behalf of Armenia rest altogether on other bases. In the first place, Turkey is not throughout its dominions an independent State. It was once, but for fifty years Europe has maintained and acted on the principle that the dominion of Turks over Christian provinces is a dominion of inferiors over superiors, and is so adverse to the general welfare of the world, that it can only be tolerated on condition of just and vivifying government. This theory has been embodied in a dozen treaties, has been the reason of the liberation of the six Balkan States, not one of which,

detence, while the case was still undecided their punishment for perjury. The Judge gave their verdict in that sense,—that is, believe that wretched Armenians, living a Mussulmans, risked their lives by travelling capital in order to testify against a Mussulm if their story was false, they could have no quarrel!

Can we wonder that the Armenians are persecuted, or that, being treated by their ment as enemies, they turn with reluctance foreigners who already rule nearly half They turn to them, it is alleged, out feeling against Constantinople, a feeling of any treatment; but it is not so. At the facts. The only Christian community ever loyally acquiesced in Turkish rule is The Armenians are Asiatics, they get along as Asiatics, and have a special readiness to work Turks, who find their business capacity almost For centuries they have not revolted; they stantinople; and they have earned for their tempt of the other Christian races of over-submissive, and therefore cowardly people in fact, only decent treatment and toleration

MOUSSA BEY

SOME months ago, very serious charges—which were solemnly formulated in the *Daily News* by Mr Gladstone—were made against a powerful Kurdish chieftain named Moussa Bey. It is said that in March last, accompanied by a band of a hundred men, he entered the house of one Agatchian, near Moosh, shot his father, pillaged the house, and carried off the wife and daughter of the dead man. The wife died from fatigue in the snow, the girl, who was the only fifteen, was forcibly compelled to become the mistress of Moussa's brother, Djaso. Subsequently when the affair had been noised abroad, and certain gendarmes came to take the girl away, from Djaso she refused to go, saying, "I am a Mussulman; leave me in peace." On January 15 the girl was given up to the Armenian Council, and Moussa was summoned to Constantinople to answer this and other charges of like nature which were brought against him. He was put on his trial on November 23rd before the Criminal Court, on two counts of the original indictment, which contained ten charges. The Public Prosecutor, Halid Bey, conducted the examination of the witnesses, of whom two only were heard at the sitting of the Court. Halid Bey's method of examination brought many a smile to the handsome countenance of the accused, and provoked manifestations of disapprobation from the audience. The demeanour of Moussa was haughty and defiant; he evidently felt that the Court was with him. Considering the amount of protection which he enjoys in high places, and the anxiety of the State not to shock Islamic prejudices, it is somewhat remarkable that he has appeared at the bar of the unostentatious William White. It was thought probable in Constantinople that, in spite of the import of his influential friends, the Kurdish chieftain would be convicted, but that his punishment would be of a lenient character. Not so, however, despite some exceedingly damaging evidence. Our engraving is from a photograph by Abdullah Brothers, Constantinople, kindly sent to us by Mr. Edgar Whittaker, of the *Levant Herald*.

MOUSSA BEY
Recently tried at Constantinople for Murder and acquitted

FIRE in the Monongahela House, the largest hotel in Pittsburgh, Pa., on the 5th, caused damage to the extent of \$100,000. Firemen Long and William H. Diebold were badly crushed by falling debris, but were rescued.

THE trial of Moussa Bey, the leader of the Kurds in Armenia, upon charges of wanton cruelty and outrage, ended, on the 2d, in the acquittal of the monster of all the accusations brought against him. The result occasioned no surprise.

A DOZEN or fifteen Connecticut postmasters, arrested for violating the postal laws by selling postage stamps on credit, appeared before the United States Court at Hartford on the 3d. They were fined \$50 and costs, amounting in each case to \$110.

rec
nur
pre
wer
ute
In s
12
bill
Res
his
sec
salc
the
Ing
to s
Mo
9th.
nou
Sile
a c
ves
con
adj

T
ave

known by the visiting Congressmen in September last.

Moussa Must Be Punished.

CONSTANTINOPLE, Dec. 7.—A number of American missionaries held a meeting in this city to consider the course to be pursued in relation to the recent acquittal of Moussa Bey, the Kurdish chief, who was charged with robbery and outrage upon Christians in Armenia. It was decided to summon from Van two American missionaries who were assaulted by Moussa Bey and to have them place their evidence before the proper authorities. It is believed that Mr. Hirsch, the American Minister, will insist on Moussa Bey being punished.

December 14, 1889.

Duke's reluctance to visit Leeds, and for one or two other circumstances connected with his recent visit to Yorkshire.

TRIAL OF MOUSSA BEY.

The trial of Moussa Bey, the Kurdish chief about whose doings in Armenia there has been so much agitation of late, has terminated. The Constantinople correspondent of the *Standard* says:—"Of the charges against him, twenty-eight in number, twenty-three were either disapproved or rejected. But the remaining five being cases of murder, or of outrage accompanied by murder which had been proved, are held sufficient to justify his being sentenced. In deciding to take this step, the Sultan is acting wisely, as the return of Moussa Bey to Armenia would have the worst possible effect on the Christian population. During his trial such a condition of administrative corruption, extending from the Governor-General to the lowest functionary in that part of Armenia, was revealed, that the Sultan has ordered a complete sweep of the implicated officials, beginning with the head, and the new Governor-General of Bitlis has already taken possession of his post. The Sultan, however, being resolved not to make any special distinction between Armenia and other parts of his empire, will allow of no measures being taken different from those he is prepared to apply elsewhere. At the same time he anticipates, by the changes made, to take away grounds for the agitation for national independence which is being carried on in foreign countries, and has already taken hold of numbers of educated young Armenians."

PARLIAMENT IN SCOTLAND.

would soon come.

Steamer Destroyed by Fire.

LONDON, Dec. 20.—Information is received here that several explosions occurred yesterday on board the British tank steamer Ferguson, lying at her wharf at Rouen. One man was killed, four wounded and the vessel and docks were damaged to the extent of \$150,000.

The Ferguson took fire and burned to the water's edge. The petroleum, freed by the explosions, spread out upon the bosom of the Seine, and blazed fiercely for two hours, when the flames died out for lack of combustible matter to feed upon.

Demands of Americans.

LONDON, Dec. 20.—The Daily News correspondent at Constantinople says the American legation is pressing the porte to take some action in the matter of the two American missionaries who allege that they were maltreated by Moussa Bey in Armenia, and demand that the Kurdish chief be punished.

Missionary Knapp identified Moussa among a number of Kurds as the assailant of himself and Dr. Reynolds, both being outrageously treated. The porte has ordered the American patriarch to recall the Archimand rite, Saradjean, from America.

England Expects Trouble.

LONDON, Dec. 20.—The admiralty as an act of precaution, in view of a possible straining of the relations between England and Portugal regarding their possessions in Africa, has made arrangements to transfer the depots and hospital stores for the Mediterranean and channel squadrons from Lisbon. Orders were recently issued for the war ship Agamemnon, at Zanzibar, to rejoin the Mediterranean squadron. These orders have since been countermanded, and the vessel will remain at Zanzibar.

The Pope Would Not Permit It.

LA QUESTION ARMÉNIENNE

Les accusations anglaises. — Le procès
Moussa Bey. — Acquittement

(De notre correspondant spécial)

Constantinople, 14 décembre.

On se rappelle le tapage qui s'était élevé, ces temps derniers, dans la presse anglaise à propos des affaires arméniennes. Les journaux de l'opposition racontaient, en termes indignés, les violences et les iniquités dont auraient été victimes les chrétiens d'Arménie ; leur colère s'acharnait surtout après un certain fonctionnaire Kurde, nommé **Moussa Bey** qui se serait rendu coupable des actes les plus répréhensibles.

Nous ne nous sommes jamais ému outre-mesure des ces doléances, devinant fort bien que, derrière toute cette philanthropie, se cachait une manœuvre de l'opposition anglaise pour ébranler le cabinet Salisbury ; c'est ce que nous avons révélé, du reste, les débats qui avaient eu lieu déjà devant le parlement britannique. La question arménienne, comme la question crétoise, comme la question anti-esclavagiste ne sont que des plateformes électorales ou ministérielles, et ne doivent pas être considérées autrement à l'étranger.

Un procès à Constantinople

LORD SALISBURY AND MOUSSA BEY.

According to advices from Constantinople the British Cabinet has instructed Sir William White to ask for copies of the court records of the trial of Moussa Bey, and to send them to London. It is to be concluded from this action that Lord Salisbury intends to make an inquiry into the matter.

THE BISHOP'S DOG.

A Madras correspondent of the *Colonies and India* gives an account of a pathetic incident in connection with the death of Bishop Sargent, which occurred recently at Palamcottah. The "chief mourner" at the bishop's funeral was, it seems, his little tan spaniel. The dog clung to his master throughout his illness, seated in a chair in the verandah or the sick room. And when the body of the bishop was carried forth in his coffin, and placed first in the Tamil church on trestles, the little dog followed and took up its position underneath the coffin.

THE MOUSSA BEY CASE.

The German Ambassador at Constantinople is taking active steps to call attention to the failure of justice in Moussa Bey's case. According to the *Daily News* correspondent, the dragomans both of the German and Austrian Embassies have attended at the Palace in order to make representations in connection with the matter. The proceedings before the Court of Cassation are illusory rather than real, since that tribunal cannot reverse the decision. All that it can do is to annul judgment. The sole object gained would be a judicial declaration that the Court was wrong in acquitting Moussa Bey. A further case against him is to be put down for hearing without delay, and his partisans are confident of his being acquitted on all charges, although general opinion now inclines to the belief that he will be condemned in order to satisfy the Embassies. Speaking of the matter, the Constantinople correspondent of the *Kölnische Zeitung* says: "It is an established fact that the proceedings of the trial and its issue have made a most painful impression upon all the European Cabinets, all the more as it is well known that the sense of justice of the Sultan, who has the welfare of all his subjects equally at heart, would have led him to wish for another result. In connection with this the German Ambassador, Herr von Radowitz, is said to have recently taken the opportunity of explaining to a competent authority that Moussa Bey's acquittal was likely to harm the prestige of Turkey in the eyes of foreign countries. The Sultan, on whom the representations of the German Ambassador are said to have made a deep impression, summoned the Minister of Justice to him, and ordered a new trial. Neither fact can, of course, be vouched for, but there is good reason for believing in them.

DEATH OF VISCOUNT TEMPLETON.

Viscount Templeton died at San Remo on Saturday. The deceased general served with distinction in

... on a visit to Canada. He will proceed via Japan.

THE ATROCITIES IN ARMENIA.

(BY SUBMARINE CABLE.)

[From our own Correspondent.]

MOUSSA BEY'S ACQUITTAL.

PROTEST FROM ENGLAND.

LONDON, February 6.

The acquittal of Moussa Bey, the Turkish commander who aided in the atrocities in Armenia which he was sent to suppress, continues to excite indignation in England. Lord Salisbury has instructed Sir W. A. White, the British ambassador at Constantinople, to protest against this infamous miscarriage of justice.

Imperial authorities to veto the Divorce Extension Bill, has been placed before the Cabinet, and influenced the members greatly in their decision not to disallow the bill.

Moussa Bey.

LONDON, Friday.—The Turkish Government, in deference to the protest made by Sir William White, British Ambassador at Constantinople, against the acquittal of Moussa Bey, the notorious Khurdish chief, on the charge brought against him for his action in connection with the terrible outrages committed on Christians in Armenia, has ordered a new trial to take place. The case will be re-heard at Constantinople.

[The following are the principal grounds of the appeal, as set forth by the advocate for the plaintiffs, against the acquittal of Moussa Bey:—1. That, contrary to law, a judicial assessor, Tahsin Bey, was absent during one sitting of the Court, sending a substitute in the person of another Judge, Salih Bey. 2. That the presiding Judge, who has only the right to accord to the one member of the Tribunal holding judicial office permission to examine the witnesses, granted this right to the Public Prosecutor, thereby vesting in him two totally opposed functions. 3. That this manner of proceeding greatly influenced the evidence of the witnesses. 4. That the brothers of Moussa Bey, who are accused of complicity in his crimes, were not brought before the Court. 5. That according to the law, instead of judging Moussa on all the counts of the indictment, which numbered twenty, the court gave judgment on three counts only.]

PRICE THREE CENTS.

THE DUKE OF ORLEANS.

Comments of the Paris Press on His Sentence.

PARIS, February 13.—The Republican journals approve the sentence of two years' imprisonment imposed on the Duke of Orleans yesterday, and say that the manifestations made by the Orleanists preclude the possibility of a pardon for the Duke or a reduction in his sentence.

The *Journal des Débats* says it hopes the Government will not allow the provocation of the Royalists to prevent its extending clemency to the young Duke.

The Royalist papers refer to the noble feelings that inspired the Duke to offer his services as a common soldier, and declare that in view of his patriotic motives the sentence imposed on him is monstrous.

The *Soleil* says that the law of exile is unjust, and that the country will declare that it ought not to exist.

The *Figaro* acknowledges that the law has been applied moderately in the case of the Duke, but expresses the hope that public opinion will insist upon the prisoner being pardoned.

The Press declares its belief that the Duke must be pardoned.

MUSSA BEY IMPRISONED.

REQUEST OF THE AMERICAN MINISTER COMPLETED WITH.

CONSTANTINOPLE, February 13.—At the request of Mr. Hirsch, the American Minister, the Porte has imprisoned in his own palace **Mussa Bey**, the Kurdish chief who is charged with robbing and outraging Christians in Armenia.

BERLIN LABOR CONFERENCE.

CONSIDERATION OF GERMANY'S INVITATION BY THE FRENCH CABINET.

PARIS, February 13.—At a meeting of the Cabinet to-day, M. Spuller, Minister of Foreign Affairs, announced the receipt of an invitation from Germany for France to take part in the Labor Conference to be held in Berlin in accordance with the ideas expressed in the recent rescripts of Emperor William. The Cabinet decided that M. Spuller should ask for details as to the scope of the work of the Conference before replying to the invitation.

PARNELL COMMISSION REPORT.

and outpointing her.

The course is around the Vineyard Sound Lightship, and the time will be taken off Palmer's Island. About thirty yachts started for New Bedford. Several yachts proceeded east this morning to Boston and Marblehead, while many remained in the harbor.

CONDENSED DESPACHES

Dallas & Tilton of Hastings, Neb., have closed their doors. Liabilities, \$15,000; assets, \$14,000.

Execution for \$7,100 was issued to-day against A. P. Witmer, general merchant at Paradise, Pa. His liabilities are considerably in excess of assets.

Carnegie, Phipps & Co. bid in the Columbus Bridge Works at sheriff's sale in Dayton, Ohio, yesterday for \$38,000. The stockholders lose everything.

Gen. W. T. Sherman and two daughters, Miss L. Sherman of New York and Mrs. Elly Sherman Thacker of Pennsylvania, were registered at Young's Hotel in Boston this afternoon. They are on their way to Bar Harbor, where they will be the guests of the Baines.

William Burns, who, when seventeen years old, was sent from Syracuse to State Prison in Auburn for life for fatally injuring one of two men who he thought were trying to steal his employer's team of horses, was to-day released on a pardon, after having served twelve years and four months.

The woollen-mill spinners of the Washington Mills, at Lawrence, Mass., were notified this morning that after August 11, 35 cents will be paid for 100 runs per warp, instead of 50 cents, the present price. Sixteen of the male employees declined to accept and left the mill. They claim that their wages will thus be reduced from \$12 to \$8 per week.

Philadelphia's Population.

WASHINGTON, August 5.—The official rough count of the Census Bureau shows the population of the city of Philadelphia to be 1,044,894. This is an increase during the last ten years of 197,794, or 23.24 per cent.

time.

The President, Secretary, Treasurer, and Delegate of Union No. 1, of the Progressive Labor Unions have signed a statement to the effect that if Bernhard Blau, one of the members of the Union, is implicated and associated with Anarchists, as stated in a morning paper, they do not sympathize with him nor entertain any such sentiments.

Bernhard Blau, in conversation with a reporter of *The Evening Post* to-day, took occasion to deny vehemently the assertion made by Arthur Dale, as reported in yesterday's *Evening Post*, that he (Blau) was an Anarchist and a dangerous man, and that he had intended to blow up Chicago at the time of the hanging of the conspirators in that city. When asked, however, whether he had not written a letter to the Mayor of Chicago threatening the city with destruction in case the execution should be carried out, he said: "Well, yes, I did write that letter, but I had no intention of doing any such thing. I did sympathize with the Anarchists, but I am not a dynamiter."

EDMUNDS ON THE GAG RULE

Senator Edmunds in a letter to Mr. Daniel Roberts, a prominent lawyer of Burlington, Vt., says:

"I agree fully with all your general statements, that whenever the conduct of a minority in the Senate becomes obstructive on any particular measure the Senate ought to take immediate means to repress such obstruction and to act upon the measure. This I think is the law now. Others do not, but think it requires a change of the rules—which I am willing to make as applied to a particular case when it shall arise, rather than a general provision for terminating debate on anything when a majority pleases—which last, I believe, would be a very great evil to the public interest."

— The report that a new trial has been ordered for **Mussa Bey** is denied.

and the various nations provide against such a tax.

Won't Marry Divorced People.

LONDON, May 8.—A dispatch from Australia says that the bishops of Melbourne and Ballarat have directed the clergy of their dioceses to refuse to marry divorcees under the new Victorian act.

O'Brien's Libel Suit.

LONDON, May 8.—William O'Brien has been refused a new trial of his libel suit against Lord Salisbury, prime minister. On the first trial a verdict was returned for Lord Salisbury.

Moussa Bey's Acquittal.

CONSTANTINOPLE, May 8.—The chamber of accusation has confirmed the decision of the court that there is no ground for the charge that Moussa Bey ravished an American girl.

France's Striking Miners.

PARIS, May 8.—The strike is extending to the Besseges collieries. In the collieries of Grande Combe 5,260 hands threaten to strike.

Roubaix's Strikers Resume.

PARIS, May 8.—Twenty thousand strikers at Roubaix have resumed work, and the strike has practically ended.

To-d
an o
cour
W. .
miss
out
hart
davi
was
rest
of
swor
upon
Lea
Mill
wer
dree
sub
was
A d
this
of t
Mill
inte
exci

An

C
says
ern
for a
com

to the ambiguity of legislation on the Chinese question, he said, it was not altogether clear whether the American government taxed Chinese who entered, or barred them all out. Anyway he thought that the Chinese were to be dreaded more for their virtues than their vices, which he had not believed to be so extensive or flagrant as to warrant the grounds taken. In an interview subsequently Mr. Potter declared it to be his conviction that the tariff question would again be the issue in the presidential campaign in 1892, when the free traders or tariff reformers would in all probability be successful.

HENRY M. STANLEY

Is given to an exhibition of ill-temper which disclosed in his character an element of egotism which threatens to increase the number of his enemies if allowed to remain undisturbed. Just now he is complaining of the cowardice of public men and the press of England in not taking an aggressive position against Germany in Africa at his behest and is inclined to belittle the intellectual qualities of those who do not agree with him in the matter of England's immediate dominion of the lake and other desirable portions of the interior. He admits, however, that there is plenty of room in Africa for both Germany and England, but thinks an English railway should be constructed at once to connect the lakes, and place that region beyond the possibility of occupation by other powers. Such a railway he asserts would open the interior to a trade, the value of which can scarcely be estimated. He expresses admiration for Maj. Wiessman, but is disinclined to speak of Emin or of his new expedition. Throughout the interview in which Stanley expressed himself as above, he referred to himself as an Englishman.

Duc d' Orleans' Pastime.

Special to the Gazette.

PARIS, May 12.—Duc d' Orleans, who has been three months in prison, while away tedious confinement by making wicker chairs, an employment for which

Stanley Interviewed.

LONDON, May 12.—Mr. Henry M. Stanley, in an interview to-day regarding Germany's government in Africa, said that he is wearied by England's apathy and piliancy in regard to operations being carried on by the Germans. If England continued to remain inactive the Germans would secure paramount influence in Africa.

Officials Removed.

CONSTANTINOPLE, May 12.—D. Gendet Pasha, minister of justice, and the governor of Constantinople were removed, owing to the protest of Germany and England against their conduct in the Mussa Bey and other cases.

A King Reported Murdered.

PARIS, May 12.—Advices have been received from Senegal to the effect that Senegal's king has been murdered by his subjects. He had tried to impose upon them European ideas which he had imbibed at the Paris exposition.

POLITICS IN KENTUCKY.

The Turkish minister of justice, Riza Pasha, has succeeded in obtaining an order for a new trial in the affair of Moussa Bey, in order to avoid further foreign intervention. Riza has also promised the Armenian patriarch that he would stimulate the prosecution of Moussa with a view of giving satisfaction to the Armenians, who have been now ten months waiting for the justice promised them by the sultan when they left their devastated homes in Armenia. Moussa Bey has been doing his best to obtain permission to return to the scene of his exploits, but he has been provided with a home and two wives by the sultan's orders, and it has been intimated to him that his imperial master's desire is that he shall remain in Constantinople for the present.

Mr. Stanley has not yet recovered from the prostration which threatened the postponement of his marriage. He was greatly fatigued on his arrival at Melchet court, and remained in bed all day today.

Billions complaints, constipation, and nausea, are relieved and cured by Ayer's
pill.

Town Blown Away.

MINNEAPOLIS, April 8.—A special to The Tribune from Burlington, Ia., says: It is reported here that Prophetstown, Ills., was blown away by a cyclone. All wires are down and no particulars can be obtained.

Letting Up on Moussa.

CONSTANTINOPLE, April 8.—Several of the charges against Moussa Bey, the Syrian outlaw, have been dropped. The reason assigned for this proceeding is that the evidence is insufficient.

Little Mac Is Dead.

NEW YORK, April 8.—Ebenezer Nicholson, the popular minstrel, who became famous as Little Mac, died yesterday of Bright's disease.

O HONOR COUNT VON MOLTKE.

Arrangements for the Celebration of His
Ninetieth Birthday.

BERLIN, Aug. 26.—Count Von Moltke will complete his ninetieth year on October 26, and the occasion will be celebrated throughout Germany by a series of popular fetes.

The Kaiser intends to confer on the distinguished soldier an especial mark of the Imperial favor.

Moussa Bey's Sentence a Sham.

LONDON, Aug. 26.—It is believed that the sentence of exile pronounced upon Moussa Bey by the Porte is a sham, intended to quiet the indignation of the Armenians without inflicting any punishment upon the Kurdish chief whose atrocious persecution of the Christians excited the horror of the civilized world. Moussa will doubtless go to Mecca, as ordered, but his pilgrimage is not likely to result in his permanent banishment, for he has done too congenial a service to the Sultan to permit of his complete retirement.

Robbed On His Way to America.

DUBLIN, Aug. 26.—Sir George Beaumont, who reached here yesterday by the mail steamer from England, en route to Queenstown, where he proposed to embark for America, has reported to the police that while in a first-class carriage on the train between Kingstown and Dublin he was robbed of a valuable dressing case containing several diamond rings, £15 in notes, silver and gold, a pair of opera glasses and other articles. As yet there is no clue to the thieves.

cannot have a chance of success.

PORTUGAL IN AFRICA.

ENGLAND'S CONTROL OVER HER POSSESSIONS THERE.

PARIS, August 27.—The *Siccle* says that the stipulation of England in the Anglo-Portuguese agreement restraining Portugal from transferring African territory to another Power without England's consent, constitutes a veritable protectorate over Portugal's African possessions. Portugal, the *Siccle* says, does not intend to cede Lorenzo Marques to the Transvaal.

LISBON, August 27.—The Progressist journals here say that the Anglo-Portuguese agreement will ruin Portugal's colonial interests and fatally affect the future commerce of Mozambique and Angola, especially of the latter place, where it will be possible to introduce contraband goods by using the free transit through the Barotze country.

ELEVEN SOLDIERS KILLED.

ST. PETERSBURG, August 27.—Eleven soldiers were killed during the recent manoeuvres by the blowing up of a pontoon bridge on the Loga River.

DISAPPEARANCE OF MUSSA BEY.

CONSTANTINOPLE, August 27.—Mussa Bey, lately Governor of Armenia, who, it was announced a few days ago, had been exiled to Mecca by the Turkish authorities, has disappeared. He was in the custody of his uncle, who is Governor of Scutari, and enjoyed complete freedom.

THE DESTRUCTION OF TOKAY.

PESTH, August 27.—The fire that destroyed Tokay began at night. The flames were fanned by a high wind that was blowing at the time. All the public buildings were destroyed. The inhabitants are encamped in the fields under canvas sent from the nearest military station and amid piles of lumber, furniture, etc. The greatest distress prevails. The fire is still burning. The Government has promised to send assistance.

Several hundred head of cattle perished in the flames. Kaba, Katzfeld, Saro, and other villages near Temasvar are also in flames. Ten persons have perished at Kaba and three at Saro.

Italy's Relations with France.

PARIS, August 27.—Vice-Admiral Duperré, commander of the French squadron which has been ordered to Spezzia for the purpose of saluting King Humbert of Italy, who will visit that place on September 21 to witness the launching of an Italian iron-clad, will be the bearer of an autograph letter from President Carnot to his Majesty.

An Inside History of Boulangerism.

val
ber
day
sect
tion

C
the
in s
pac
is v
pla
by
any
rat.
tim
era.
T
this
sup

S

IMP

8

the
law
nig
of

tab
mo
a c

ran
tod

be
hot

A
gar
ed

the
Mo
tor.

J

6

C.
me

of
der

for
Or
W
an
wi

I

E
spe

He
bin
ves
bit

T

for
per

than the
at London
velopment
ners come
ers have
ntipudlean
g about a
s and the
lanchester
erport, or,
ttyp canal is
provisions
most bene-
s of the
on around

ed by the
senty that
reser Ex-
hen in any
ot, exclud-
did field is
nd, future
ry. At a
s, and the
very effort
ir own in-
country,
o be em-
ple strife,
tent of his
s wants"
of the late
i, Salford,
ly brought
eat moral
ses on the
and could
tion of all
wed to the
up strikes
ature has
stance, but
and social
at? Will
advantage
less ques-
? Your
dge, but
so likely
very will
e future.
in Lan-
ry all that
ies. The
ly be com-
The largest
d to Man-
ll be taken
ue saving,
us in their
he railway
y cannot

THE BEHRING SEA.

BRITISH SEALERS ORDERED NOT TO OPERATE.

(OUR SPECIAL MESSAGE)

LONDON, Saturday.—An American cruiser has officially ordered British sealers not to persist in their operations in the Behring Sea. The demands were not resisted, the sealers acquiescing and sailing away.

MOUSSA BEY.

THE SULTAN FURIOUS AT HIS ESCAPE.

(OUR SPECIAL MESSAGE)

LONDON, Sunday.—The Sultan of Turkey is furious at the escape from custody of Moussa Bey, the alleged author of the atrocities on Christians in Armenia.

It is feared that the result of Moussa Bey's escape will be still further to complicate the agitation in Armenia.

THE AMERICAN TARIFF.

THE M'KINLEY BILL TO BE SHELVED.

(OUR SPECIAL MESSAGE)

LONDON, Saturday.—It is probable that the M'Kinley Tariff Bill, now before the United States Congress, will be shelved, the sugar difficulty being the barrier to its being proceeded with.

CENTRAL AMERICA.

the
tes
day
Lo
or
will
to
be
bed
fell
wil
ter
giv
Ta
he
clo
ped
the
for
ber
and
the
sch
fric
we
tak
Pit
the
wil
at
ba

how
wa
int
Go
of
her
now
any
An
chi
chi
Th
chi
dee
her
we
"I
dro
an
a-
to

Th

being resumed, the Minister submitted an amendment favorable to Portugal, resulting from a recent conference between the Minister and Lord Salisbury, at Dieppe.

MOUSSA BEY.

VIENNA, September 16.

Moussa Bey, the insurgent, has been arrested at Stamboul.

THE MACKINLEY BILL.

NEW YORK, September 16.

The Mackinley Tariff Bill will operate in February.

THE SOUTHAMPTON STRIKE.

LONDON, September 16.

The strikers at Southampton have resumed work.

THE IRISH POTATO BLIGHT.

LONDON, September 16.

The spread of the potato blight in Ireland is creating deplorable results.

REUTER'S SPECIAL SERVICE.

GERMANY SANCTIONS SLAVERY.

LONDON, September 15.

The German authorities have agreed to sanction the local slave traffic in the German territory of Bagamoyo.

ARCHBISHOP WALSH AND THE VATICAN.

LONDON, September 15.

Archbishop Walsh, of Dublin, has, in

THE LABOR CRISIS.

[BY ELECTRIC TELEGRAPH.]

BRISBANE, Tuesday.

The following steamers left Brisbane to-day—The Baroo, for Sydney, Bangalgh, for Maryborough, Gladstone and Rockhampton; and Barratool, for Mackay and Townsville.

MARYBOROUGH, Tuesday.

A wharf lamper left the union to-day and went to work on the wharf. His excuse was that he could no longer see his children forced to go to school without their breakfasts. It is believed others will follow this man's example.

MACKAY, Tuesday.

Strike matters are quiet. The Buninyong leaves to-night with 1200 tons of sugar for the South—the largest shipment that has ever left Mackay in one bottom.

HEARSTON, Tuesday.

The A.U.S.N. Company have stated that two officers and two wharf laborers who are on strike applied to them yesterday to be reinstated unconditionally. They were informed that there is no vacancy, but that they would have the first chance offering.

The strike leaders here are arranging for a general strike throughout the colony. The men may be called out at any moment.

SYDNEY, Tuesday.

The Labor Defence Conference was resumed to-day.

The committee state that the Butchers', Bakers', Gas-stokers', and every other Unionist will be called out.

The action of the Government in this crisis is considered by some of the men to be a furtherance of the interests of the capitalists, and more will be said anon.

Messrs. Harasz and May will call out the railway men. It is stated that even now the labor party will meet the employers in a conference. It is also reported that the compositors will be called out from the daily Press.

Mr. Addison, Police Magistrate, announced in court to-day, that as the causes of cowardly, brutal assaults here were so frequent, and if persons persisted in them he should, as senior Stipendiary Magistrate, confer with his colleagues as to the desira-

کۆنسولخانەى بریتانیى لەئەستەمبول، لەریگەى وەرگێرەکانییەوه پەیهۆندییان بە جەودەت پاشای وەزیری دادی عوسمانییەوه کردو سەبارەت بە گومانانەى لەسەر لیکۆلینەوهکان و چۆنیتی دادگاییکردنەکه و ھەر وەھا راپنچنەکردنى پیاوھەکانى موسابەگ بۆ لیکۆلینەوه لەدادگا، گفتوگۆیان لەگەڵدا کرد. جەودەت پاشا، لەو ئەلامى میستەر ستافیردزدا وتى کە ئەو بۆخۆى تەواوى لیکۆلینەوهکانى بەرایی بینووە پێش ئەوێ بچیتە دادگا و ھیچ کەموکورییەکیان تێدا نەبوو. پاشتر سەبارەت بە بەریوەچوونى دادگاییەکه وە وتى کە بۆخۆى لەو دەرکۆلینەوه ھەتاوەکو بزائیت داخو داواکارى گشتیى بەتەواویى ئەرکەکانى خۆى بەجینگەیاندووہ یان نا. ھەر وەھا لەبارەى گرتن و ھینانى پیاوھەکانى موسابەگیشەوه، جەودەت پاشا وتى کە راپنچکردنى ئەوانە بى بەلگەیکى روون و تەنیا لێر ناوھینانیکی سادە لەلایەن داواکارەکانەوه لەواتیکى دوورم وە بۆ ئەستەمبول ھیچ پێویست نییە. دواتر جەودەت پاشا داواى لە وەرگێرەکانى کۆنسولخانەکه کرد کە بیرخەر مەویەک پێشکەش بکەن تا ئەویش بەدرێژى وە ئەلامى ھەموو پرسیارو گومانەکانیان بداتەوه.

دواتر بیرخەر مەویە کۆنسولخانەى بریتانیى لەلایەن میستەر ستافیردز مەوه، لە ۱۵ یەنایەرى ۱۸۹۰، پێشکەشى وەزیری دادی عوسمانیى کرا. لەم بیرخەر مەویە جەخت لەو کرابوو مەوه کە بەھۆى تاوانەکانى موسابەگەوه کە بۆتە جینگای قسەلێکردنى رۆژنامە بیانییەکان و بەرزبوونەوى دەنگى نارەزایەتیى و بیزاریى و گەشتنى بەگویی سولتان، سولتان فرمان فرموو موسابەگ و داواکارن بەھینرینە ئەستەمبول و دادگاییەکی دادپەر وەرمانە بەرئۆچیت و ئەو ئەرکەش خرایەسەر داواکارى گشتیى، ئەوێ کە دەبوو ئالۆزى و ھەستیارى کەیسەکەى لەبەرچاو بگرتایەو بەداوى ھەر سەرچاوەیکى زانیارییدا بچووايە کە تیشکى بخستایەتە سەر راستییەکان، بە ئەلام ئەم پیاوہ (واتە داواکارى گشتیى/سەردەشتیى) ئەرکەکانى خۆى پشتمگوختسووو ئەمادەنەبووہ بریار بۆھینانى ئەوانە دەربەگات کە ھاوکارو یارمەتییەدرى موسابەگ بوون لە تاوانەکانیدا. دواجاریش کە دادگاییەکه بەرئۆچوو، ئاراستەکەى گۆریوہ بۆ دۆزینەوى کەموکورتیى لەقسەى شایەتەکان و ئاراستەکردنى پرسیارى

سەرلێتیکدەرانه بەمەبەستی شلەژاندنیان. پاشتریش بە ناکوکی قسەکانیان و درۆکردن تۆمەتباری کردوون و داواکردوو سزابدڕین!
 دواچاریش، داکاری گشتیی بۆخۆی زۆر لەلایەنگرانی موسابەگ بەجۆشتربوو بۆ بەردان و ئازادکردنی موسابەگ. هەموو ئەمانە لەلایەن ئەو تورک و بیانیانەی کە لەدادگاییەکاندا ئەمادەبوون بەروونی بینراون.
 بەم شیوەیە، بیرخەرەمی، سەرۆکی دادگا و داواکاری گشتیی و دەستە یەکۆلێنەو لەتاوانکاری و تەواوی کارمەندانی دادگاکی بەپشتگوێخستنی ئەرکەکانیان و بایەخ نەدان بە بەدیھێنانی دادپەروەری و نەگەران بەدوای راستییەکاندا تۆمەتبارکرد.

جەودەت پاشا، لەو ئەو ئەمە بیرخەرەمی، جەختی لەو کردوو کە ئەو ھەر لەسەرەتاوە پێی لەسەر ئەو داگرتوو کە پێویستە کەیسەکە وەک کەیسێکی دادپەروەری و یاسایی سەیربکریت و لەھەموو بیرووراو کاریگەری سیاسی بەدووربگیریت. بەدەر لەھەر بۆچونێکی شەخسی کە ھەرکەسو لەلای خۆیو بەجەشێک بۆخۆی وێناکردوو، سەبارەت بەو کە موسابەگ پیاویکی شەریفە یان نا، یان ئەو تاوانبارە لەحەست ئەو تۆمەتانەی رووبەرۆی کراوەتەو یاخود نا. ئەو دەبێت پێداگری لێبکری ئەو کە بوونی بەلگەی دروستە بۆ سەلمانندی تاوانکاری یان بێتاوانی! ھەرەھا یاساییبوون و رەواییبوونی رێوشوونی لێکۆلێنەو دادگاییکردنەکەمەتی. لەمە بترازیت، نە ئەو ھەرایە رۆژنامەکانی ئەروپا و نە نازەزایەتی و خۆپێشاندا نەکان، ھەموو ئەوانە کە بەبەریارەکی دادگا مۆتەئەسیربوون یان نا، ھەرچیبەک بن بایەخێکیان نییە. لەوانە کە ئەو پێشو بەھاندەری رق و ھەرەھا بەھۆی ئەو شکات و داواکارییانەو بوو کە بۆخۆی لەخۆیدا بایەخێکی نییە.

چ لەدەولەتی عوسمانیی و چ لەولتانی بیانی، چەندین تاوان روودەدەن و چەندین تاوانکار دادگایی دەکری و سزادەری و ئەمە راستیی بایەتەکەمە. ئەو کەیسە کە ئەرمەنەکان تووشی چەوساندنەو بوون شتیکە لەدەرەو کە بایەخی کەیسەکە موسابەگە.

ھەرەھا جەودەت پاشا لەم بیرخەرەمی، نامازە بەکۆمیتەئە ئەرمنیی لە ئەروپا داو کە دروستبوو ھەرەھا جەختی لەپەڕەندی ئەوان بە داواکان و شکاتەکانی ئەرمن و دانانی رێوشوین بۆ پێشکەشکردنی عەرزوحال و کردنەو مەزبەتە پێشانانی نازەزایەتی، کردوو.

جگه لهوهی روئی هه رهیهک له دادگای تاوانهکان و داواکاری گشتیی و بهشهکانی دهستهی تاوانکاری لهدهزگای دادوهیری، لهئهئجامدانی لیکۆلینهوه بهدواداچوونی داواکارییهکان روونکردوه.

ههروهها ئهوهشی شیکردۆتهوه که چۆن بهشپوهیهکی سه بهخۆو جیا جیا دهییت لهو کهیسانه بکۆلرینهوه لایهنی دادوهیری لهههه یهک لهو کهیسانهدا که دیته بهردهستی بگاته ئهوه بهلگه نمووانهی بتوانیت بریاری خۆی لهسهه ههه بچنیت. گهرا نهوهش بو لیکۆلینهوه سه مهتاییهکان که لهلامهین دهزگا دادوهیری لۆکالییهکانهوه ئهئجامدراوه، لهبهه ئهوه هۆکاریه که ئهوه بهلگه تو مهتانه بو چه ندین رووداو دهگه رتیهوه که چه ندین سال پێش ئیستا روویانداوه داواکاری گشتیی زانیاریی زۆری لهبار مهناوه نییه. ئهوسا بوخۆی کاریکی ئاسایی و سروشتیه. لهههه کهیسیکیشدا دهشیت زانیاریی و بوچوونی ناکوک هه بیته، بهلام ئهوه بوچوون و زانیارییه پشتر استدهکریتیهوه که لهگه ل یاسادا دیتیهوه.

سه بهارته بهدواکاری گشتیی، جهودته پاشا بهگویرهی زانیاریی کتیهکان و بواری دادوهیری، ئهرکی داواکاری گشتیی روونکردۆتهوه، ئهوهی ناییت بوچوونی شهخسیی خۆی تیکه ل به بهریوه بردنی کاری دادوهیری و لیکۆلینهوه بکات، ههروهها پێی لهسهه ئهوه داگرتوهه که داواکاری گشتیی دهییت له ریگه ی پرسیارو وردبینیی، زانیارییه هه لهکان له راستهکان جیا بکاتهوه. ئهگه ر وانه بیته ئهوه خه تایهکی گه ورهیه، بهلام خه تای لهوه گه ورتهر ئهوهیه که کهسیکی بێتاوان لهسهه قسهی چه نه شایه تیکهی درۆزن بهتاوانکار بناسریت!!

وهک ده رده کهویت، راگه یاندنی بریاری بێتاوانی موسابهگ زه مینهی پیکدادانی نیوان کوردو ئهرمه نی لهدهشتی موش خو شکردوه، که به هۆیهوه چه نه کهسیک لههه ر دوو کوژراوه ژماره یه کیش جووتیارانی ئهرمه ن له لایه ن حکومه تهوه گیراوان. میسته ر کلیفورد لۆید که لهبری کو لۆنیل چیرمساید کرابوه کونسولی ئهرزروم، له ۲۲ ی ئوتی ۱۸۹۰دا، هه والی ئهم پیکدادانه ی گه یاندۆته کونسولخانه ی بریتانیی لهئهسته مبول و بوخۆشی جیگره ی کونسولی وانی رهوانه ی شاری بدلیس کردوه تاوهک لهرووداوهکان بکۆلرینهوه دواتریش بچیته ئهرزروم بوئهوهی راپورتیکه لهوبارهیه پێشکەش بکات.

دواتریش کلیفورد لۆید له ۳۱ی ئوتی ۱۸۹۰دا، بەدریژی ئهو ههوالهی رهوانهی میستر وایتی کۆنسول کردوو دهلیت که ناناامیی و پشویی چەندین ناوچهی کوردستانی گرتوتهوه لهئێوه دهولەتی عوسمانییدا، بهتایبهتی له ویلایهتی ئهرزروم و بدلیس. لهدهشتی ئهرزروم که جووتیارانی ئهرمەنی تیدا نیشتهجین، لهپاش ئالۆزییهکان له ۲۰ی جولایهوه، چەند ئالۆزیی و پشویییهک لهنیوان کوردو ئهرمەندا روویداوه چەند ئهرمەنیهک برینداربوون، بهلام کەس گیانی لهدهستهداوه، ههنگاوهکان بهخیرایی بو گیرانهوهی ئارامیی دراو و شوینی خویان گرتوه. لهکۆتایی جولای ۱۸۹۰یشدا، ههوالهکان باسیان لهپێکدادان توند کردوو لهنیوان کوردو ئهرمەنهکاندا لهگوندی "فاراننيس" لهدهشتی موش، ئهوهی چەندین کەسی تیدا کوژراوه. بههۆی ئهوهش ۶۵ جووتیاری ئهرمەن دهستگیرکراون.

میستر دیقی جیگری کۆنسولی وان لهلایهن کۆنسولی ئینگلیزی له ترابزون رهوانهی بدلیس کرابوو بۆئهوهی بزانتیت ههگر ئهو ئهرمەنهانی گیراون بههۆی بهرگریکردن لهخۆ بووه، ئهوه نفوزی خۆی لهلای دهسهلاتدارانی عوسمانی بو بهرهلاکردنیان بختهگهر. به گوێرهی قسهی کلیفورد لۆید، ئهو ژماره زۆرهی ئهرمەن که گیراون هانی کوردهکان دهوات کاری پێشیلکاری زیاتر دهرحەق به ئهرمەنهکان بکهن. لهرووداوهکەي گوندی فاراننيس چوارکورد کوژراون و هک برینداریش ههبووه، لهئهرمەنهکانیش کوژراویک و برینداریک ههبووه، و دهسهلاتداران ئهرمەنهکانیان بهپهلاماردهر داناوه.

موسابهگ که زیاتر له سالیک بوو له ئهستهمبول بوو، پاش نازادکردن و بریاری بیتاوانیی، ریگهی گهرانهوهی بو کوردستان نهرا، بهلکو ههس لهلای بهحری بهگی خزمی مابوو، نهپارهکانی ههولی ئهوهیان دها سههرلهنوێ دادگای تازهی بو وهریخهس و سولتانی لی پرکهن بهشیهویهک که کۆتایی پێهینتیت، نهپارهکانی موسابهگ و ئاراستهی نارمزیهتییهکان لهدهروهوه ناوهوهو لهئێوخۆی دهستهبژیری عوسمانییدا، بهتایبهتی خودی کامیل پاشای سهدری ئهعزم و ئهو بهپرس و دهسهلاتدارانهی پهوهندیی باشیان به ئینگلیز و ئهرمیکیهکانهوه ههبوو، رۆلێکی بهرچاو و چالاکیان دژی موسابهگ لهئێوه کۆشک و حکومهتا دهبینی. ئهوان جهودهت پاشایان بهلایهنگری موسابهگ دهدايه قهلم و زوریش لهگهڵ بریاری بیتاوانی موسابهگدا نهبوون.

موسابهگ که تارادیهک ههوالی نیوکۆشکی پندهگهشت، ههستی به پیلانگیریی دهکرد دژبهخۆی، بهجۆریک که وێرای نازادکردنهکهی، گهراوهوی بۆ کوردستان لێ قهدهغهبریت و بۆ شوینیکی دوورهدهست دووربخرێتهوه. وادیاره سولتان عهبدولحهמידیش کهپێشتر نهیدهویست خواستی ئهرمن و پالێشتییکاره ئهوروپیهکان به سزادانی دهستهجینی موسابهگ بینێتهدی، بهلام لهبهر زۆری فشارو نیگهرانیی لهئاراستهی رووداوهکان و بۆههورکردنهوهی دۆخهکه ریگای دوورخستهوهی موسابهگی ههلبژاردبوو، ئهو موسابهگی که ههولیدا بهزوویی ریگهیهک بدۆزێتهوه ئهستهمبول بهرو کوردستان جێبهێلێت.

لهم بارهیهوه، کۆسنولی بریتانیی لهئهستهمبول که زۆر بهپهروشهوه چاودیری دۆخهکهیان دهکرد، له ۳۱ی ئوتی ۱۸۹۰دا، وهزیری دهرموهی ولاتهکهی له لهندهن، له ههوالی ههلاتتی موسابهگ ئاگادار کردوه. بهلام وهک میستر وایت له ۱۶ی سنپتهمهبردا دهلیت، موسابهگ لهزۆی ۱۵ی سنپتهمهبردا له ئهسکی شههر دهستگیرکراوه هیزیکی پاسهوانی لهگهڵ خۆیاندا بهرو شاری بۆرسه بردوویانه. ههروهها کۆنسل جهختی له دهستگیرکردنهکهی موسابهگ کردۆتهوه بهلام ئهوهی رهتکردۆتهوه که کهوتن و شکاندنی قاچی موسابهگ سهلمینرابیت. ئهو لهبروایهادهیه که موسابهگ بهیتریه ئهستهمبول و فرمانی دووروخستهوهی لهئایندهدا پێ رابگهیهنرێت.

دهوتریت کاتیک ژاندرام لهههموو روه گهمارۆی موسابهگیان داوه ریگای ههلاتتیان لێ گرتوه، بهناچاریی خۆی رادهست کردوهو رایگهیاندوه که چون دهبیت رویشتنی کهسیک لهشوینیک پاش نازادکردنی به ههلاتن ناوبریت. ئهو ههلههاتوه بهلکو راستیهکهی ئهوهیه که زۆر بیهیزو بیزار بووه بۆ تهبدیل ههوا چۆته ئهو ناوه!

لهدوارۆژمهکانی کۆتایی مانگی سنپتهمهبری ۱۸۹۰دا، کۆنسلوی بریتانیی لهئهستهمبول، پهیههندیی بهوهزیری دهرموهی ولاتهکهی له لهندهن کردوهو سهبارهت بهدهنگۆی دوورخستهوهی موسابهگ بۆ مهدینه دهلیت: وێرای ئهو ههوالانهی بهو دواویه لهبلاوکراوه ئینگلیزیی و زۆر له گۆقاره بیانییهکاندا دهرکهوتون لهبارهی ئهوهی که موسابهگی بهدناو بۆمهدینه دوورخراوتهوه، من لهپینگهیهکدا نیم وهک راستیهک جهخت لهم ههواله بکهمهوه وهک ئهوهی لهسهراچاوهیهکی فرمیی دهرچووبیت. وێرای ئهوهی

لهو بروایه دام که نهم شوینه لهئایندهدا ببیته بکریته جینگایهک بۆ نیشتهجیبوونی موسابهگ لهئایندهدا. گومانم ههیه که موسابهگ ههتا دوو رۆژ لهمهوپیشیش نهسته مبولی جیههشتبیت، ههسچهنده، نیهتی دوورخستنهوهی بۆ ههریمیکی دووردهست هیشتا لهئارادایه. بریارهکه بۆ ۲۳ی ئوت دهگهریتهوه، نهوهی که موسابهگ بهشیوهیهک لهشیوهکان ئهو ههوالهی بیستوهه، ههربۆیه بهخیرایی لهمالهکهی بهحری بهگی حاکمی سکوتاری کهخزمی خویهتی و لهکاتهوهی که هاتوهه بۆ نهسته مبول لهماوهی یازده مانگ لهوئ بووه، ههلاتوه.

جەخت لهوه کراوتهوه که له ۲۳ی ئوتهوه، کەس نازانی موسابهگ لهکوآ خۆی ههشارداوه. بهلام بهخویندنهوهی ئهو راپۆرتی له سیر هینری ئوسیت، جیگری کونسولهکهمانهوه له ئهنکهرهوه نیردراوه، مهزهنده دهکریت که موسابهگ له"نالیکان" بووبیت. نهوهی ناکریت که بۆ دهسهلاتداران نهزانراو بووبیت. بهلام ههر ئهو کاتهی که ههوالیکی سهرکهوتوی دابوو بۆ دوورکهوتنهوه لهم شوینه له ۱۰ی ئهم مانگهدا، فهرمانیکی توند بۆ قۆلبهستکردنی نیردراوو که ریگهی نهوهی لیکریت بهخێله کوردیهکانی دهوهرهوه پهیوهست بیت، نهوهی ئهگهر بۆی بلوایهوه سهرکردهیی بکردنايه دهبووه هۆی قهومانى گۆلمهزىكى گهروه. ههروهها ئهو بهخیرایی قۆلبهستکراو هینرایه پایتهخت. ئهمجارههیان لهزیندانی پاسهوانیی کۆشکی یلدرزدا بهندکرا.

ههروهها بهگۆیرهی راپۆرتهکهی "تۆم نیوتن" جیگری کونسولی بریتانیی له ئهنکهره له ۱۳ی سینیته مبهس، موسابهگ له ۱۱ی سینیته مبهسدا، لهئهسکی شههر گیراوه. دهسهلاتدارانی ئهو ویلايهته زۆر چالاکانه بهدوای موسابهگدا گهراون و ۳۰۰۰ سهربازیان بلاویکردوهه بۆئهو هی ههر ریگه لهدهرفهتیک بۆ ههلاتنی موسابهگ بگرن. ئهو یهکهمجار له نالیکان ناسراوتهوه، که دهکهوتیه نیوان ئهنکهره و ئیزمیتهوه. موسابهگ ویستویهتی خۆی بگهیهنینه ناوچهی "هایمان" که ناوچهیهکی شاخاوییه لهئهنکهره و ههر کوردی لی نیشتهجییه، بهلام وادیاره دهسهلاتداران ریگهی ئهو ناوچهیهیان داخستوهه موسابهگیان تهریک خستوهه دواتر گرتویانه.

شایهنی باسه، راگهیاندنی بیتاوانی موسابهگ له ۲ی دیسه مبهس ۱۸۸۹دا، گهردهلولیکی نارمزیهتی لهنیو دپلوماتکارانی ئهمریکی لهئهسته مبول و وزارهتی دهروهی ئهو ولاتهو رای گشتیی ئهمهریکیشدا لیکهوتبوه،

ئەوانەى پىيان وابوو كە مافى كۆنيان بەسەر موسابەگەمىيەو ھەر بەو كۆنەقىنەشەمە دەيانر وانىيە كەيسەكە و دادگاييەكەى ئەستەمبول و بەردەوام لەگەل بەرپرسانى عوسمانىيە بۆ تاوانبار كردن و سزادانى توندى موسابەگ لەپەيوەندىيدا بوون. پىشترىش لە ۱۰ى ئۆكتۆبەرى ۱۸۸۹د، مېستەر كىنگ، بلەينى وەزىرى دەرەوہى ئەمەرىكاي سەبارەت بە گرتنى موسابەگ و قوزستەوہى دۆخەكە بۆ تىيەلچوونەوہ بەكەيسەكەى پىشودا بۆ باسكردوہ. ناوبراو لەوبارەمىوہ، دەلنيت:

پىشتر لەسالى ۱۸۸۳د، ھيرشكراوہتەسەر دوو ھاوالاتى ئەمەرىكىي و لەلەيەن مېستەر و الەسوہ بەنامەى ژمارە ۲۳۴ لە ۱۸ى جونى ۱۸۸۳د، وەزارەتى دەرەوہى لى ئاگادار كراوہتەوہو دواترىش نامەكانى سألەكانى ۱۸۸۳ و ۱۸۸۴ و ۱۸۸۵ بووہ.

موسابەگ كە ئەم پەلامارەى ئەنجامداوہ، لەو كاتەوہ بەھۆى تاوانە زۆرەكانىيەوہ لەكوردستان بەدناوبووہو بەتاييەت لەدزى ئەرمەنەكان. ئەم بەدكارىيانە، سەرنجىكى زۆرى راكىشاوہو بۆتە بابەتى گفوتگوو لەپار لەمانى ئىنگلتەرا. بۆئەمەش زانبارىي زياتر دەتوانرئيت لەبلاو كراوہكانى ئەم دواييەى حكومەتى برىتانىاوہ وەدەستبەئيرئيت...

بەشئوہەمەكى سەرمەكىي، بەھۆى نفوزى كۆنسولى برىتانىاوہ، حكومەتى توركىي داواي كردوہ كە موسابەگ بىت بۆئەستەمبول بۆئەوہى وەلامى ئەو تۆمەتانە بداتەوہ كەدزى ئەون، ئەو لەجوندا كەيشتوتە ئىرەو ھىشتاش لىرمە. بەلام قۆلبەست نەكراوہ. ئەو تەكايەكى ئاراستەى سولتان كردوہ كە تىيدا تۆمەتەكانى رەندەكاتەوہو داواى دادگايى دەكات...

لەھاویندا نزىكەى پەنجا شايەت دزى ئەو ھاوونەتە ئەستەمبول، كە زۆربەيان ئەرمەن، بەلام لانىكەم شايەتتىكى موسولمانىشيان تىدايە كە بايەخدارە.

تەمەنى موسابەگ ھىشتا لەخوار چلەوہى، ئەو لەخىزانىكى بەناوبانگى كوردستانە و چەندىن ھاورىي دەسترۆبىشتووى لەنىو حكومەتى توركىيدا ھەيەو ھاورىي زۆر گرنىگ و بايەخدارىشى لەنىو كۆشى لىلڈزدا ھەيە، ئەوانەى لەم مەسەلانەدا ھەولى پاراستنى دەدەن. ئەو ھەتا ئىستا بەماناى وشە و بەفەلىي نەخراوہتە بەردەم دادگاو لىپرسىنەوہ. بەرپرسىك دانراوہ بۆ ئەوہى لەو كەيسە بكۆلىتەوہو گوا لەشايەتەكان بگرئيت. بەلام رىوشونىي لىكۆلىنەوہكان بەشئوہەمەكى زۆر نەشباو بۆئەو شايەتانە گىراوہتەبەر كە كە

دژی ئەوان. دواجار پاش دواکهوتنیکی زۆر، ههوالی ئەوه درا كهشایهتییهکانی دژی ئەو زۆر كهمبایهخن و ئەویش خهتابار نییه. بهلام بههوی نوینهرایهتی کونسولخانهی بریتانییهوه، یان بههۆکار گهلیکی دیکه، دهستبهجی بهپرسیکی دیکه بۆ ئەجامدانی لیکۆلینهوهی نوی دانراوه، ئەم ئەزموونهی دووم چهند ههفتهیهکی خایاندوووه ههشتا تهواو نهبووه.

ههرزوو، مسیۆنیرهکانی روژههلاتی تورکیا، که زانیان موسابهگ هاتوته ئەستهمبول، هیوای خوێان دهربری که ههولبدرنیت لهپای ئەو پهلامارهی بۆسه ناپ و دکتور رینۆلڈز، سزابدریت.

ئهم هاوینه، میسته دی.ئهی. ریچارلسۆن سکرتری مسیۆنی روژههلاتی تورکیی لیرمبوو. چهندين سهرنجمان لهگهل ئەو و ههروه میسته ئیچ. ئو.دوایت، لهخانهی کتیبی پیرۆز، گۆرییهوه. ئەوانیش لهگهل مسیۆنیرهکانی روژههلاتی تورکیا بیرورایان گۆرییهوه پینان باشه کهسهکهی سهرلهنوێ لهگهل بابی عالییدا بکریتهوه."

وهزیری دهرهوهی ئەمریکایش له ۸ی ئۆقهمبهری ۱۸۸۹دا، داوای له کونسولی ئەمریکی له ئەستهمبول کردوه، که لهبهرئهوێ کهیهی پهلاماری دوو مسیۆنیره ئەمریکیهکه لهنیوان سالانی ۱۸۸۳-۱۸۸۵دا، هیچ ئاکامیکی نهبووه، باشتره سوود لهبوونی موسابهگ وهبرگرن که ئیستا لهئستهمبولهوه لهسهه چهند کهیسیکی سهربهخۆ دادگایی دهکریت، کهسهکهی سالی ۱۸۸۳، بهتهواوی وردهکاریهکانیهوه سهرلهنوێ بهئینریتهوه مهیان و لهوبارهیهشهوه تهواوی تیبینییهکان پیشکشی وهزیری دهولت بکن بۆئهوێ قهرهوی گونجاو بۆ نههامهتی ئەو هاوالاتیه ئەمریکیانه بهدهستهئینریت کهلهلایهن نوینهریکی دهسهلاتی حکومهتی بابی عالییهوه بهسهریان هاتوه."

بهگۆیرهی ئەو تلهگرافهی که میسته کینگ، کونسولی ئەمریکی لهئستهمبول، له ۱۹ی ديسه مبهری ۱۸۸۹دا، رهوانهی میسته بلهین، وهزیری دهرهوهی ئەمریکای کردوه، تهواوی تومهتهکانی موسابهگ نههینراوته دادگاییهکهی ئەستهمبول، چونکه چهندين تومهت ههبوون که شایهتهکانیان هاتوونته ئەستهمبول، کهزۆر لهوانهی پینشو مهترسیدارتربوون. میسته گینگ بۆخی قسهی لهگهل سهدری ئەعزم کردوووه ئەویش بههيوابوووه که موسابهگ وهک تاوانکار رابگهیهنریت و

به رای کامیل پاشای سدری ئەزەم، موسابەگ جەردەهەک بوو و ئەو لەو
 برۆایەدا نەبوو و رێگەی بەدەن بگەریتەوه و لاتەکەهێ خۆی لە کوردستان.
 کینگ، دەلێت: "دۆخی ئەرمەنیەکان و دادگاییەکەهێ موسابەگ
 لەئینگلتەر و لەتەرەوهی کیشوهری ئەوروپاش سەرنجی گشتیی بۆخۆ
 راکێشاوه، تەنانت لەئێو تورکانیشدا، بەشێوەهەک رای گشتیی خەریکە
 دژی موسابەگ بەهێز دەبێت. بەلەبەر چاوەگرتنی هەلوێستی سەدری ئەزەم
 و فشاری کۆنسولخانەهێ بریتانی، چاوەرێدەکرێت موسابەگ کەپیاویکی
 توندوتیژ و بەدکار و مەترسیدار، بۆناوچەهەکی دوور دەست دوور بخریتەوه.
 دادگاییەکەهێ و بەدیھینانی دادپەرۆهههێ هەر جوریک بێت، دادگاییەکە
 بۆخۆی کاریگهههێ سیاسیی گرنجی هەبوو و سزاندانی موسابەگیش
 زەمینیەکی گونجاو بۆ سەرلەنوێ دەستنێکردنەوهی نەزایەنیەکان و
 داواکاریەکان لەدژی بەرپەراییەتی تورکی دەخولقینیت، بەتایبەتی
 لەدژی دادگا تورکیەکان.

هەر لەم بارەههههه، کۆنسولی ئەمەریکی لەئەستەمبول لەپیش دادگاییەکەو
 دروست لە ۷ی ئۆکتۆبەر ۱۸۸۹دا، تیبیننامەهەکی ئاراستەهێ سەعید
 پاشای خەندان و مزیری دەرۆههه عوسمانیی کردبوو، بۆئەوهی رێشویی
 پۆیست بگەریتەبەر هەتاوەکو کەهێسی پەلامار دانەکەهێ مێستەر ناپ و دکتور
 رینۆلدز لە مایۆ ۱۸۸۳دا، بخریتە چوارچێوهی ئەو کەهێس و تۆمەتانەهێ
 کە موسابەگ پێ دادگایی بکرێت. پاش دوو مانگ و دوای تەرەو بوونی
 دادگاییەکەهێ، لە ۱۰ی دێسەمبەر ۱۸۸۹دا، سەعیدپاشا وەلامی مێستەر
 گینگ داوئەتەوه دەلێت کە بابەتەکەهێ لەگەڵ هاوئەلانی لە مزارتی داد
 شەنوکەو کردووهو پ[تر ئەو بابەت لەلایەن دەسەڵاتدارانی لۆکالی
 دادوهری یەکلا کرۆتەوهو کەلوپەلە برۆاوەکانی مێستەر ناپ و رینۆلدز،
 بەتەرەوهی گەرێندرۆتەوه. موسابەگ و ئەوانەشێ کەلەسەر ئەو رووداوه
 گیرابوون، نازادکارون و چیدی کەهێسێک بەناووهو لەلایەن دەستەهێ
 تاوانبار کردنی دادگاییەکەوه تۆمار نەکرۆه. هەر بۆیه وەک جەناب جەودەت
 پاشا فەرموویەتی، ناتوانرێت لەم بارەهههه هێچ تۆمەتیک بەریتەپال
 موسابەگ."

مێستەر کینگیش لە ۱۸ی دێسەمبەر ۱۸۸۹دا، نامەهەکی ئاراستەهێ
 سەعیدپاشا کردووه دەلێت: "ئەوه راستە کە عەرپیی پاشا لە ۲۸ی
 یەنایەر ۱۸۸۴دا، مێستەر والاسی لە نازادکردنی موسابەگ

ئاگادار كر دۆتەو، بەلام ئەو راست نىيە كە دكتور ناپ] ناپ دكتور نەبوو
ئىردا كىنگ لىي تىكچوو، بەهەلە نووسىويەتى/سەردەشتى] هېچ
شكاتىكى دژى موسابەگ نەبوو بىت. چونكە كاتىك ناپ لەگەل موسابەگ
رووبەر و كراو مەتو، ئەو ناسىويەتتەو وەك پەلاماردەر رايگەياندوو.
شوناسى موسابەگ بۆ حكومەتى و لاتە يەكگرتوو، ئەمىرىكا ئاشكرايە و
لەسەر ئەو بنەمايە داواى سزادانى كراو. دواتریش، مېستەر ناپ لە
۱۸۸۴د، هاتۆتە ئەستەمبول و لەگەل مېستەر گارگىلۆي وەرگىرى
كۆنسولخانەى ئەمىرىكىي چوونەتە لاي وەزىرى دادى عوسمانى و پىي
وتوو، كە ئەو موسابەگى ناسىويەتو، هەر وەها عاسم پاشاى وەزىرى دادى
پىشوو، عوسمانىي، دانىناو، بەو، كە وەزارەت لىكۆلنەو، كىردوو،
هەندىك سەپىنچىي و پىشنىلكارىي دۆزراو، مەتو، كە دادو، لىكۆلنەو،
جىگىرى داواكارى گىشتىي كىردوو، يانە، هەر دوو كىشىيان بەو، هۆيە سزادارون.
پاش ئەو، مېستەر هېرش كاروبارى كۆنسولخانەى ئەمىرىكىي
لەئەستەمبول گرتەدەست لەسەر، هەمان رىچكەي مېستەر كىنگ بەردەوام
بوو، ئەو لە ۲۲ى فېبرايەرى ۱۸۹۰د، وەزىرى دەرەو، لاتەكەي
ئاگادار كىردوو، كە چاوى بەكامل پاشاى سەدرى ئەزەم كەوتوو، نووبرا
سەبارەت بەكەيسى هېرش كىردنە سەردو، مېسۆننرە ئەمىركىيەكە، وتو، يەنى كە
كەيسەكەي خستوتە بەردەمى سولتان. هەر وەها سورەيا پاشاى سكرتېرى
يەكەمى سولتان، مېستەر گارگىلۆي بانگ كىردوو، پەيامىكى حەزرىتى
سولتانى لەبارەى سزادانى موسابەگە، بۆ خويندۆتەو، كە بەتەو، مېتى دژى
خواست و حەزەكانى ئەمىركىيەكان بوو.

سولتان لەو پەيامەدا، سەرەتا سەبارەت بە پەيوەندىيەكانى دۆستانەى
هەردوولا، عوسمانى و ئەمىرىكىي، قەسە كىردوو، پاشتریش ئەو، هەموو
چاكەو چاوپۆشپىيەى خستبو، نەو، ياد كە هەر لەسەرەتاي هاتنە سەر تەختى
سولتانەو، دەر حەق بەمىسۆننرەكان لەدەو، لەتى عوسمانىيدا نوينراو. دواتر
دەئىت: "ئەو، ش مايمى قبول نىيە كە و لاتىكى وەك ئەمىرىكا كە بەو،
ناسراو، زۆر پى لەسەر پىرنسىيەكانى دادپەر و رىي و يەكسانى دادەگىرت،
كەچى لەرنگاي هەندىك لەكارمەندانى كۆنسولخانەكەيەو، گومان دەخاتە
سەر دادپەر و رىي و رەوايەتى برىارىك كە سەبارەت بە دادگايى
موسابەگ، ئەو، نووبرا، بەفەلى دەر كەوتوو، كە بەگۆنرەى ياسا تاوانبار

نبيه. كهچى ئەوان ھىشتا جەخت لە سزادانى ناوبراو دەكەنەو، جا ئەو سزايە راست بىت يان ھەلە!!"

پيويستە بوتزىت كە، ئەمريكيەكان پينان وابوو كە سولتان لەم بارەيەو بەھۆى جەودەت پاشاى وەزىرى دادەو كە بۆتە بەرگريكارو پارىزەرى موسابەگ، بەھەلەدابراو. جگەلەوې بەبۆچوونى ئەوان، ئەگەر بىتو موسابەگ لەسەر كەيسى ئەرمەنەكانىش بىتاوان بىت، ئەوا ھەردەبىت لەسەر كەيسى پەلاماردانى دوو مسيۆنيرە ئەمريكيەكە لەسالى ۱۸۸۳دا، سزابدريت، چونكە بەگۆيرەى دانپندانانى خودى بەرپرسانى عوسمانىي، ريشوونى بەدواداچوونى ئەو كەيسە بەلاريدابراو.

ھەربۆيە لە ۱ى مايۆى ۱۸۹۰دا، ميستەر ھيرش، نامەيەكى دريژى بۆ سەعيدپاشاى وەزىرى دەرەوې عوسمانىي نووسيو، جگەلەوې بەدريژى ديسانەو رووداوەكەى پەلامارەكەى مايۆى ۱۸۸۳ى بۆ گىراوتەو، ئامازەشى بەو كەموكورتىيانە داوەكە دەزگاي دادوهرىي عوسمانىي لەمك بارەيەو گرتوويانەتەبەر و بەراى ولاتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا، راستىي ئەم كەيسە، كاتى خۆى نەخراوتە بەرچاو، ھەربۆيە نابىت ريگا بەموسابەگ بدرىت پايتەخت جىبەئىت و پيويستە زەمىنەى پىداچوونەوې ئەم كەيسەو دادگايىکردنى موسابەگ خۆشبكرىت، چونكە ئەو ۷ سالە ئەمريكا داواى سزادانى موسابەگ دەكات و حكومەتى عوسمانى خۆى لى دەزىتەو.

لەگەل بەھىزبوونى دەنگۆى دەرچوونى بىريارى دوورخستەوې موسابەگ بۆ مەدينە، ئەمريكيەكان لەئەستەمبول، بەخۆشيوە پىشوازيان لەم دەنگۆيانە دەکردو وەزارەتى دەرەوې ولاتەكەيان لى ئاگادار دەکردەو. لەم رووشەو، ميستەر ھيرش، لە ۲۲ى ئۆكتوبەرى ۱۸۹۰دا، بۆ وەزىرى دەرەوې لەواشنگتۆن نووسيو كە: "تەواوى ئەو ھەولانەى سالى پىشوو بۆ سزادانى موسابەگى بەدناو دراون، واخەريكە بەرى دەبىت و سەرکەوتن بەدەستدەينىت. چونكە لەم ھاوینەدا، ئىرادەيەكى سولتانىي بۆدوورخستەوې موسابەگ بۆ مەدينە دەرچوو، بەلام ئەو بەشيوەيەكى نارۆشنى لەبىرياردا ماوتەو ھەوالەكان زيادەرەوې دەكەن لەو ئاراستەيەى موسابەگ گرتووتىيەبەر، وايدەچىت ھەلاتىت بۆ روسيا و لەوئىشەو بەگىرئەو بۆ ناوچە چىايەكانى خۆى و دەست بەجەردەيى و پىاوكوژىي بكاتەو. دەسەلاتداران، دەستبەجى ريشوونى دەستگىرکردنيان گرتوتەبەر و پاش سى

هفته لهولایعتی بروسه، که زۆر لهم شارهوه دوور نییه، گیراوه هینراوتهوه بۆ ئهسته مبول و تاوهکو یهک شه ممه ی پیشوو که ۱۹ ی ئوکتوبره لهزیندانا بووه، لهکاتیکدا سواری کهشتیهکی تورکییان کردوووه بهرو جهده ناردوویانه، ههتاوهکو لهویوه بۆ شاری مه دینه ی بگوین نهوه. دهوتریت هیچ کهس بۆ مه دینه دوور نه خراوتهوه که گهرابینهوه. بهحری پاشای ئامزای موسابهگ [لهراستیدا خال و خهزوری موسابهگ/ سهردهشتیی]، حاکی سکوتاری، که لهکاتی ههلاتنی موسابهگدا پاراستبووی، لابرارهوه روانه ی مونسستیر کراوه.

ئهو ی مایه ی ئهفسوسه، سزادانی موسابهگ لهپای تاوانهکانی، بهخیرایی نهبووه، بهلام ئه مینستاش ههسته مکریت که ئه برباره کاریگری باشی لهسه مسیونیره ئه مریکیهکان ده بیت له مپراتورییه کهدا، ئهوانه ی که لهناوهون و تووشی بیزاری و ههراسانکردن دهبن و بهشیهوهکی کاریگر دهزانن، که حکومهتی ولاته یهکگرتوووهکان، ریگهنادات ئه هاوالاتییانه ی له مپراتورییه کهدا بهناشتیی کاری خویان دهکن، تووشی پهلاماربینهوه بیئهو ی پهلاماردهران لهسزا رزگاریان بیت... "

لهراستیدا، رهوشی نیوخویی ئه مپراتوری عوسمانی لهوای داگاییهکی موسابهگ و راگهیاندنی بیتاوانی ناوبراو، زۆربه خیرایی بهئاراستهیهکی مهترسییداردا تپهیری کهسه مهتای قوناغیکی خویناوی و ئالوزی لهنیوان دهولتی عوسمانی و ئه رمه ن له لایهک و ههروه ها لهنیوان کوردو ئه رمه نیش له لایهکی ترهوه. ریکخراوی هونچاکی ئه رمه نی که لهم قوناغدا چالاکییهکانی لهنیو ئه رمه نهکانی کوردستان و ئهسته مبول زۆر بهروپیدا بوو، دۆخهکی بهخیرایی قوزتهوه بۆ وروژاندنی ئه رمه ن و پیشاندانی ئازا کردنهکی موسابهگ وهک بهشیک لهسیاسهتی دهولت دژبه ئه رمه ن و خۆدزینهوه له چاکسازی و پشتکردنه بهندی ۶۱ ی پهیماننامه ی بهرلین. ههرویه هونچاک چ لهکوردستان و چ لهپایتهختی دهولتی خهلافهت، کهوته هاندانی ئه رمه نهکان بۆ خۆپیشاندان و یاخیبوون و هیرشکردنه سهرا داموده زگای حکومهت و سه ریخستنی جولانهوه ی چهکداری. ئه وهبوو یهکه مین راپه رینی ئه رمه نهکانیان لهکوردستان و بهدروستی له شاری ئه زررۆم له ۲۲ ی جولای ۱۸۹۰ دا تمقاندوهوه ههرا پاش ههفتهیه کیش له گهرهکی قومقاپی ئهسته مبول له ۲۷ ی جولای ۱۸۹۰، خۆپیشاندانیکی گهره یان دژی پارتریارکی ئه رمه نی و حکومهتی

عوسمانی بەریخت و پەلاماری هیزەکانی پۆلیسیاندا و لەناکامدا ٤ پۆلیس کوژران و ژمارەیکیش لەئەرمەن کوژران و برینداربوون. ئەو خۆپیشاندانە بەناوی نوێنەرایەتی ئەرمەنەکانی وان و ئەرزروم بەرپۆچوو دژ بە بیتاوانناساندنی موسابەگ و رازینەبوونی بابی عالی بە دادگاییکردنەوەکە، ئەوەی رۆژنامە (La Croix) ی فەرەنسیی لە رۆژی ٣ی ئۆتی ١٨٩٠دا، بەروونی نامازە ی بۆکردوو. پێویستە بوتزیت کە رووداوێکە قوماپی، بۆ سولتان و حکومەتی بابی عالی، وریاکەرەوێکی گەرەبوو لەرۆلی مەترسیداری کۆمیتە هونچاک، ئەوان بەچاوی خۆیان بینیان کە چۆن ئەو ریکخراوە ئەرمەنییە ئەوان بەچووک و بیکاریگەریان دەزانی، هیندە بویری ئەوەی تێدایە لەپایتەختی دەولەتی خەلافەتدا گۆلمز بخولقینیت و دەولەت بەهژینیت. هەر ئەمەشبوو وایکرد لێرەبەدوا، سولتان عەبدولحەمید دەستەمستان لەهەمبەر مەترسیی جولانەوێ شۆرشگێری ناسیونالیستی ئەرمەنی بەشێوەیەکی دوور لە میانەرویی بچولیتەموو هەر ئەمەشبوو کە دواتر کۆمەڵکۆژییەکانی سالانی ١٨٩٣ و ١٨٩٤ و ١٨٩٦ی لەساسۆن و ئەستەمبول و ناوچەکانی دیکە ئیمپراتۆرییەکە هینایە ئارا.²⁸

موسابەگ پاش دوورخستەوێ بۆ مەدینە، بەهەمان شێوەی شیخ عوبەیدوللای نەهریی و بەپێچەوانە قسەکە میستەر هیرشی کۆنسولی ئەمریکی بۆ وەزیری دەرەوێ و لاتەکە، کە وتبوی: "هیچ کەس بۆ مەدینە دوورنەخراوەتەو کە گەر ابیتەو"، کۆتایی بە رۆل و کاریگەری و ژبانی نەهات، بەلکو بەسەختی دەستی بەژیانەو گرت و بەردەوام لەهەولێ گەرانهویدا بوو بۆ کوردستان. هەر لەم پێناوەدا، ناوبراو پاش ئەوەی هەستی

بۆزیتەر

²⁸ Justin McCarthy, Ömer Turan, Cemalettin Taskiran, **Sasun: The History of an 1890s Armenian Revolt**, University of Utah Press. Güllü, Ramazan Erhan (2013), **han The Attitude of the Armenian Patriarchate in the Emergence and Development Process of the Armenian Question (1878-1923)** Ort, Istanbul University Institute of Social Sciences, Unpublished PhD Thesis, Istanbul.

به‌دوخی ناله‌باری خوئی کرد لهو ناوچه بیابانه‌ی عه‌ره‌بستان، دووچار له‌سالی ۱۸۹۶ و ۱۹۰۳، له‌مه‌دینه‌وه هه‌ولی هه‌لاتتی دا، به‌لام هه‌وله‌کانی له‌لایهن به‌رپرسان و ده‌زگا ئاسایشییه‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانییه‌وه پوچهل ده‌کرانه‌وه، ته‌نانه‌ت جاری دووم هه‌تاوه‌کو ده‌شتی که‌ربه‌لا هاتبوو و له‌هوی له‌لایهن عوسمانییه‌کانه‌وه ده‌ستگیرکرا. پاش ئەم هه‌وله به‌رده‌وامانه، حکومه‌تی عوسمانی شۆینی دوورخستنه‌وی موسابه‌گیان له‌مه‌دینه‌وه گواسته‌وه بو شام و له‌شاری دیمه‌شق نیشته‌جیبوو. ئەو لیره‌وه ده‌رفه‌تیکی باشتری بو دروستبوو تا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل دۆست و سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کانی کوردستان خزمه‌کانی خوئی پته‌وبکات و ئاگاداری هه‌وال و رووداوه‌کانی بدلیس و موش و ئه‌رزروم بیت، ئەو ناوچانه‌ی پاش دوورخستنه‌وی موسابه‌گ، نه‌ک هه‌ر ئارام نه‌بوو، به‌لکو به‌هوی دامه‌زراندنی حیزی دانشاکی ئه‌رمه‌نی و په‌رمگرتنی چالاک و نفوزی ناسیونالیستانی ئه‌رمه‌نی، تاده‌هات دوخی ناوچه‌که به‌رمو ئالۆزترو گریوگۆلترو و خویناوبیتر ده‌چوو. هاو‌په‌یمانی ریک‌خراوه ناسیونالیستییه ئه‌رمه‌نییه‌کان و به‌شدارییان له‌کۆمیته‌ی ئیتحادو ته‌ره‌قی، وایکرد به‌گه‌رمی پێشوازی له‌کوده‌تای ۱۹۰۸ ی تورکه لاهه‌کان بکه‌ن به‌سه‌ر سولتان عه‌بدوله‌حمیدداو پیناوابوو که لاجوونی سولتان عه‌بدوله‌حمید، سه‌ره‌تای گه‌یشتنیانه به‌نامانجه‌کانیان، هه‌ر‌بۆیه به‌خۆشییه‌کی زۆره‌وه له‌هسته‌مه‌بو‌ل و کوردستان به‌رویان به‌چالاکیه‌کانیانداو له‌زۆر شوینان به‌ئاشکرا ده‌نگی دامه‌زراندنی ده‌سه‌لاتتیکی ئه‌رمه‌نیان به‌رزکرده‌وه.

موسابه‌گ ده‌رفه‌تی که‌وتنی عه‌بدوله‌حمیدی قۆزته‌وه‌و پاش کوده‌ناکه دیمه‌شقی به‌جیه‌نیشته‌ و به‌ناوی "حاجی موسابه‌گ" هه‌ گه‌رایه‌وه کوردستان و چووه‌وه نێو خزم و ریه‌رایه‌تی خه‌له‌که‌ی له‌ناوچه‌ی موش گرته‌وه‌ده‌سته، ئەوه‌ی ریک‌خراوه‌کانی ئه‌رمه‌نی تووشی شوک کرد. لیره‌وه حاجی موسابه‌گ قۆناغیکی نوئی و سه‌ختی له‌مملانی دژی نه‌یاره‌کانی له‌ناوچه‌ی موش و بدلیس ده‌ستپیک‌کرده‌وه له‌مملانی ناوچه‌ی و هه‌رمی و ده‌وله‌تییه سیاسییه‌کاندا به‌گه‌رمی تیه‌وه‌گلایه‌وه، به‌تایه‌ت له‌دژی ریک‌خراوه ئه‌رمه‌نییه‌کان له‌سالی ۱۹۱۰ و هه‌روه‌ها له‌هسته‌نه‌وه به‌دژی له‌شکرکێشی روسی و رزگارکردنی بدلیس و وان له‌سالی ۱۹۱۷ داو ته‌نانه‌ت له سه‌رخستنی جولانه‌وه‌ی سه‌ربه‌خوئی تورکی و دواتریش هه‌لایسانی جولانه‌وه کوردیه‌کاندا، ئەو قۆناغه‌ی نوئییه‌ی ژانی حاجی موسابه‌گ که‌پێوستی به لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خویه.

جیمس بلعین و وزیرى دمره وهى ولاته په کگرتو وهکانى ئه مریکا
۱۸۳۰-۱۸۹۳

Memorandum.

IN consequence of his Excellency's instructions communicated by you, I called yesterday with my colleague Mr. Alvarez upon Djevdet Pasha, and I stated to his Excellency that as he expressed the wish in his interview with you the previous day to discuss the question of the proceedings of the judicial authorities in the Moussa trial with somebody who knows something about law, we both were instructed to put ourselves at his Excellency's disposal upon this point. Thereupon Djevdet Pasha proceeded to state that he had carefully followed in the papers the proceedings before the Court in this case, and it appeared to him that no irregularities whatever had been committed.

I then begged leave to give our views on the subject, and I enumerated all the irregularities which took place, and the loose manner in which the investigation had been conducted.

His Excellency said that he would inquire whether the Public Prosecutor of First Instance had done his duty or not. As to the question of Moussa Bey's accomplices not being made to share in the trial, it has been carefully considered at the proper time at the Ministry of Justice, and it was found unnecessary to have them brought here from a distant country without *prima facie* evidence and upon the simple denunciation of the plaintiffs. Thereupon a long discussion ensued, when we endeavoured to show that such a procedure was without precedent, and that if Moussa had been brought here on the simple denunciation of the plaintiffs, there was no reason why his accomplices should not be dealt with in the same way. In short, I stated to his Excellency that I should submit to him a Memorandum embodying all the arguments in support of our views, and that I should beg him to consider it, not with the intention of controversy, but with a sincere desire to discover whether our arguments were well founded or not. Djevdet Pasha said he would be much obliged to me if I would so, and asked me to send my Memorandum to him to-morrow, Monday, and to call upon him on Tuesday in order to come to a conclusion as to what might be done.

(Signed) C. G. STAVRIDES.

(Translation.)

January 15 (27), 1305.

AS your Excellency is aware, the numerous crimes imputed to Moussa Bey being the topic of discussion in the European papers, and the voice of the complainants having reached the ears of His Imperial Majesty the Sultan, His Majesty gave orders that the accused and the complainants should be summoned to Constantinople, and the matter investigated under the eyes of His Majesty, whereupon these people were brought here, and the matter was handed over to the Public Prosecutor appointed by law for the pursuit of crime.

Now, whereas the duty of this functionary was to take under consideration the delicate and important nature of the case, and to neglect no source of information which could throw light upon the truth, he abandoned his task to the private prosecutors, and took no action at all.

Further, although the private prosecutors complained both of Moussa Bey and of the relations and assistants, yet he refrained from demanding that these latter also should be summoned, interrogated, and put upon their trial. When the case came before the Court, he assumed the direction of the trial, examined the witnesses, and put to them a number of vague questions, with a view to catching them tripping. Afterwards he accused them before the Court of giving false evidence, and demanded

their punishment, and finally he was more zealous than Moussa's own advocates in demanding his acquittal.

This was all witnessed by a number of Turkish and foreign subjects who were present in Court.

As for the "Juge d'Instruction," although he knew that the "instruction" would be incomplete so long as Moussa's relations and assistants were not summoned and interrogated, he shut his eyes to the fact; besides this he outstripped his functions in proceeding to weigh the value of the evidence, as was established by the decision of the "Chambre des Mises en Accusation."

As for the Court itself, although it is most probable that they were influenced by the conduct of the Public Prosecutor, and though, in finding the "instruction" incomplete, they might have caused the investigations to be supplemented, yet, as the Judges are free to form their own conscientious opinion, nothing can lawfully be said to the decision they gave.

It must be said, however, that the President, by yielding up his functions to the Public Prosecutor, adopted a course which entails responsibility for the direction of the trial.

Finally, the judicial functionaries were careless in the investigation of this important case.

Memorandum by Turkish Minister of Justice.

A MEMORANDUM, containing various private considerations on the Moussa Bey case, has been perused.

To be able to rightly appreciate the line of conduct adopted, and the opinions expressed (or verdict given) by the judicial functionaries and judges in this case, every kind of political opinion should be put aside, and the question must be examined as a purely judicial one.

Whatever be the opinion formed by each person for himself as to Moussa Bey's being an honourable and upright man or not, and as to his being guilty or not of the crimes laid to his charge, the real question at issue consists in the presence or absence of proofs for his condemnation, and in the legality or illegality of the inquiries and formalities which have taken place.

Should the question be examined from this point of view of mine it naturally follows that the publications in European papers, and the outcries and demonstrations, both of those who maintain that they have been injured and those who don't, have no importance whatever, as it is probable that the above have taken place from some spiteful motive, and perhaps the complaints which have been made are to a certain extent of no importance. For, both in the Ottoman Empire and in foreign countries, many crimes take place and many criminals are prosecuted, and this being the case, the fact that one of them or several should be taken an interest in and afford certain papers and individuals material on which to vent their spite certainly indicates an exceptional state of things. But should it be said the real point at issue is the oppression to which the Armenians are subject, this is quite out of proportion to Moussa Bey's personal importance. But since the political side of the case is put out of court, there is no need to discuss the strange manner in which the complaint arose, or the intrigues and knaveries of many and various kinds which were then met with, or the relations and plan of action which it has been materially proved to exist between the Armenian Committees formed in Europe and the persons who now appear here to make complaint.

The exigencies of the situation, therefore, only require that information should be given with regard to the points of law calling for attention in this Memorandum. From the statements of this Memorandum, it appears that the duty of prosecuting in the preliminary investigations and in the presence of the Criminal Court is considered to belong to one Public Prosecutor. Whereas the duty of the Public Prosecutor of First Instance is to demand an inquiry, and to make claims and express opinions in the course of the investigation, and the Public Prosecutor of the Court of Appeal performs his duty in the Chamber of Accusation and before the Court. Consequently, to accuse one official of failing to perform his duty, when the duty is that of two persons, shows a misconception. The opinion that in crimes, which are connected with each other, the investigation should in any case be united, unquestionably and undoubtedly arises from a mistaken process of reasoning. True, in the chapter on the Chamber of Accusation in the Code of Criminal Procedure, the

necessity of the unity of trial is pointed out. But it is evident that unity of trial means unity of investigation, and the contents of this chapter set aside the theory of the necessity of the union in any case of the inquiries in crimes which are connected; for in this chapter is to be found the union by the Chamber of Accusation of documents concerning connected crimes, with regard to which separate inquiries have been made.* This expressly indicates that separate inquiries may be carried on with regard to those accused of connected crimes, and that on their conclusion they may be united by the Chamber of Accusation. But should an investigation be made with regard to one of these and not as regards the others, and should the Chamber of Accusation not see the absolute necessity of discovering the truth with regard to the others, it cannot be supposed that there is an obligation to wait for other inquiries to be made as regards other persons in order to accuse a person with regard to whom an investigation has been made, in order to be able to appreciate how far these explanations of the law on this point here stated are incontestable or the reverse.

There must be remembered, in the first place, in criminal matters, the possibility of imprisoning an accused before sentence, and the continuance in a state of detention for a long time of persons whose innocence will probably be proved; secondly, that the limits of the duties and authority of Judges of Instruction charged with making investigations are defined by law, and that the Court of Cassation must decree a change of venue in order that the limits of the investigation may be overstepped. The statement that the Public Prosecutor who is charged by law with the search into and bringing to light of the crimes laid to Moussa Bey's charge abandoned his duty to the private prosecutors, and made no attempt whatever in that direction, is not in harmony with the actual course of the proceedings. The basis of the action being a complaint, and their being no material proof visible, and it being stated that many of the crimes brought forward took place many years ago, the Public Prosecutor's knowledge of these crimes was limited to the plaintiff's complaint, and it was natural that he should adopt as the basis of his prosecution this knowledge. Nevertheless, looking at the correspondence with the local authorities referring to the sources which have been pointed out, and with the inquiries which have taken place *en évidence*, the accusation of the Public Prosecutor in this manner is really unusual, unjust, and unconscientious. The right of appreciation by Judges of Instruction as regards the investigations made by them is a question in which criminalists are united. It is only its degree which calls for discussion and consideration. If reference be made to jurists' publications and the decisions of the French Court of Cassation, it will be seen that the interpretation put on the law by the Judge of Instruction and by the Chamber of Accusation in the Moussa Bey case is legally admissible. In certain questions, it is possible for two diametrically opposite opinions to be expressed, which are legally admissible. Only that opinion is blameworthy which cannot be in accordance with the law. Consequently, the Chamber of Accusation's annulment of the Judge of Instruction's conclusions on the point of appreciation of the evidence given cannot motive blame of the Judge of Instruction. For as there are many jurists and decisions existing which confirm the Judge of Instruction's opinion on that point, so, too, there are many jurists and decisions to be found which support the Chamber of Accusation's legal declarations on the subject. If the contrary be supposed, it will be necessary to suppress those Courts of First Instance whose sentences are annulled on appeal, and those Courts of Appeal whose decisions are quashed in Cassation.

Coming to the question of the Public Prosecutor having taken on himself the conduct of the proceedings during the course of the trial, of his having interrogated the witnesses, and of his having put a number of irrelevant questions in order to produce contradictions, this objection is diametrically opposed to Public Prosecutors' fundamental duties, and to the definitions unanimately given by jurists who describe and comment on these duties. In every book which has been published commenting on the Code of Criminal Procedure, it is mentioned that Public Prosecutors cannot in every case support their own views, and even that in case of necessity they are obliged to demand the rejection of their own claims, and that as soon as they perceive the existence of certain circumstances which show that a witness is a false witness, they are even obliged to carry out every kind of inquiry and investigation to bring out the falsehood to light. It is impossible to imagine the contrary of this.

For there can be no difference of opinion on the following fact, that it is more terrible for an innocent man to be condemned on the evidence of a perjurer than for a criminal to remain unpunished.

Consul Lloyd to Sir W. White.—(Received at Foreign Office, August 22.)

Sir,

Erzeroum, August 2, 1890.

REPORTS having reached me from different and independent sources of a serious collision between Kurds and Christians in the plain of Mush, with loss of life on both sides, and of the arrest of a large number of the Armenian peasantry, I have directed the Vice-Consul at Van to proceed to Bitlis and Mush to learn the facts, and to come on to Erzeroum to report personally to me if he should consider it desirable to do so.

I have, &c.

(Signed) CLIFFORD LLOYD.

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received September 24.)

My Lord,

Therapia, September 16, 1890.

IN my telegram of the 31st ultimo, I had the honour to report to your Lordship the flight of Moussa Bey.

In the afternoon of the 15th instant the local papers announced his recapture at Eski Shehir, and his having been brought by an escort to Broussa.

I have the honour to inclose an extract from the "Stamboul," purporting to be a French translation of a Turkish announcement in the official journal of Broussa.

I believe this account to be correct, with the exception that the statement of his having broken his leg is not confirmed.

I believe that he has been brought here and is confined at Yildiz pending the Sultan's decision as to his future destination.

I have, &c.

(Signed) W. A. WHITE.

Sir,

Erzeroum, August 21, 1890.

IN continuation of my despatch dated the 26th July, 1890, I have the honour to inform you that, following upon the disturbances here on the 20th June last, a considerable amount of disorder took place in various parts of Kurdistan, especially in the Erzeroum and Bitlis Vilayets. The Erzeroum Plain is largely inhabited by Armenian peasants, and it was here that lawlessness on the part of Mussulmans immediately followed. There was some violence used towards the Christians by Mussulmans, several cases of robbery and incendiary fires coming to my knowledge. There were some Armenians wounded by fire-arms and other weapons, but no life was lost. Cavalry patrols were sent out, and order was quickly restored. These patrols have been since kept in motion. Further to the north the Lazes also committed some robberies with violence, Mussulmans and Christians being both victims; in one instance a Mussulman was murdered, and one of the robbers lost his life. I viewed, however, more seriously the signs of a general movement by the Kurds, who, I regret to say, have committed many acts of depredation upon the Christian peasantry. There was cattle-lifting in the Passen district, east of Erzeroum, on a large scale by Kurds; a Persian caravan was plundered further eastward towards Bayazid; while from Patnos, I believe, four women were carried off by Kurds. In the Arjish Caza of Van seventy-five mounted Kurds, fully armed with rifles, were passed by a foreign gentleman travelling to Erzeroum. In this direction the hostilities that broke out between the Persian and Turkish-Kurdish tribes added to the general disturbances. There was also a considerable amount of cattle-lifting and plundering by Kurds reported from the Caza of Terjan, south-west of Erzeroum. Two Protestant Armenians were murdered, one in the Kemakh and the other in the Keghi district, by Kurds from Dersim; in both these cases the Turkish Government has made arrests. Throughout all these localities, however, order has now been comparatively restored.

At the end of July the report of a serious collision between Kurds and Armenians at the village called Vartennis, in the Mush Plain, reached me. It was said that several lives had been lost, and that sixty-five Armenian peasants had been subsequently arrested. I accordingly instructed Mr. Devey, the Vice-Consul at Van, to proceed to Bitlis, where the Governor resides, and, if his inquiries led him to believe that the Armenians had been acting in self-defence, to use his influence with his Excellency with the object of obtaining the release of these peasants, whose arrest in such large numbers I considered would have a very disquieting effect upon the Christian population, embolden the neighbouring Kurds, and probably lead to further acts of aggression on their part. Mr. Devey has now arrived here to report to me personally, and I inclose a despatch from him, dated the 19th August, 1890, embodying the result of his inquiries. Mr. Devey does not pretend to give an account in detail of all that has taken place in the Mush Plain, for to do so would have entailed investigations which it would have been undesirable to enter upon; but his report gives an accurate description broadly of what has taken place in that part of the country. The main facts seem to be that on the 13th July a party of Kurds came into collision with a party of Armenians, near the village of Vartennis, in which four Kurds were killed and one wounded, one Armenian being killed and one wounded. The official and the Armenian accounts of what led to this loss of life are completely at variance, but the Governor, considering the Armenians to be at fault, arrested and lodged in prison sixty-nine of their number. Following upon this there were attacks by different parties of Kurds upon various villages in the plain, cattle were plundered, and some fifteen Armenians lost their lives, though the Governor of Bitlis had no knowledge, he said, of more than

Sir W. White to the Marquis of Salisbury.—(Received October 3.)

My Lord,

Therapia, September 27, 1890.

NOTWITHSTANDING the reports that have appeared quite lately in a few English and many foreign journals, that the notorious Moussa Bey has been sent off into exile to Medina, I am not in a position to confirm this as a fact—as derived from an official source: and though I believe that that place is to be assigned him for his future residence, I doubt his having left Constantinople up to two days ago, although the intention of removing him to a distant province still, no doubt, exists.

This decision was come to on about the 23rd August, and somehow or other Moussa Bey got wind of it so rapidly that he made his escape from the house of Bahri Pasha, the Governor of Scutari, who was a relative of his, and under whose care he was supposed to be all the time since he was brought for trial to Constantinople fifteen months ago.

It was asserted that no one knew where Moussa was keeping himself concealed from the 23rd August, but from the perusal of a Report from our Vice-Consul at Angora to Sir Henry Fawcett, of which I beg to inclose a copy, it may be presumed that it must have been at Nalikhan, and that this cannot have been unknown to the authorities, but it was only when he made a successful attempt to get away from there on the 10th instant that strict orders were sent to get hold of him, and to prevent his joining the Kurdish tribes in that neighbourhood, at the head of whom he might have become troublesome, and he was very promptly recaptured and brought to the capital, and this time confined in the immediate precincts of Yildiz.

I have, &c.

(Signed) W. A. WHITE.

Mr. King to Mr. Blaine.

No. 34.]

LEGATION OF THE UNITED STATES,
Constantinople, October 10, 1889. (Received November 4.)

SIR: In 1883 there was an attack made on two American missionaries, Rev. Mr. Knapp and Dr. Reynolds, which was reported to the State Department in Mr. Wallace's No 234 of June 18, 1883, and was the subject of much subsequent correspondence during 1883, 1884, and 1885.

Moussa Bey, who committed this outrage, has since that time become notorious by his many murders and outrages committed in Kurdistan, especially against the Armenians.

These outrages have attracted wide attention and have become the subject of discussion in the English Parliament. Much information relative thereto may be seen in a recent publication of the British Government:

Correspondence respecting the condition of the populations in Asiatic-Turkey, 1888-'89. (Presented to Parliament August, 1889.)

Chiefly through the influence of the British ambassador the Turkish Government caused Moussa Bey to come to Constantinople to answer these charges against him; he arrived here in June and is here yet, but he has not been put under arrest. He presented a petition to the Sultan denying the charges and asking for a trial. I inclose a copy of this petition as given in the English "Blue-Book" above spoken of.

In the course of the summer about fifty witnesses against him arrived in Constantinople, mostly Armenians, but including at least one important Mussulman witness.

Moussa Bey is yet under forty years of age, and is a man of well-known family in Kurdistan and he has many influential friends and relations in the employ of the Turkish Government; he has influential friends at the Palace (Yildiz), who are trying to screen him in these matters. He has not yet been put on trial in the true sense of the word. An official was appointed to investigate the case and to hear the testimony, but the investigation was made in a manner very unsatisfactory to the witnesses against him. Finally, after long delays it was reported that the testimony against him was of little importance, and that he was not guilty; but from the representations of the British ambassador or other causes immediately another official was appointed to make a new investigation. This second "trial" has been going on for some weeks and is not yet finished.

As soon as the missionaries in Eastern Turkey learned that Moussa Bey was coming to Constantinople, they expressed a wish to have an effort made for his punishment for the outrage against Mr. Knapp and Dr. Reynolds.

Mr. D. A. Richardson, secretary of the Eastern Turkey Mission was here during the summer and I had several conversations with him and Rev. H. O. Dwight, of the Bible House, upon the subject.

Mr. Richardson and Mr. Dwight interchanged opinions with the missionaries in Eastern Turkey, and it was the general opinion that it would be well to re-open the case with the Sublime Porte.

I at first did so by conversation with the grand vizier, but later it was thought best also to send a note to the minister of foreign affairs, of which I inclose a copy.

I did not feel that after the failure of justice in this aggravated case in 1883 and 1884, that I could now secure the punishment of Moussa Bey, except under unusual circumstances, but we hope that my note will strengthen the efforts which the British ambassador, Sir William A. White is making so skilfully against him, and that if not imprisoned he will at least not be allowed to return to Kurdistan.

I have, etc.,

PENDLETON KING.

Mr. Blaine to Mr. King.

No. 27.]

DEPARTMENT OF STATE,
Washington, November 8, 1889.

SIR: I have received your No. 34 of the 10th ultimo, recalling to the attention of the Department the correspondence with your legation in 1883-'85, touching the attack made in the former year on the American missionaries, Rev. Mr. Knapp and Dr. Reynolds in Kurdistan, by Moussa Bey, who, at the instance of the British ambassador, is being tried at Constantinople on charges independent of the above.

Your conclusion that, in view of the apparent miscarriage of justice in Moussa Bey's case to which the correspondence of 1883-'85 related, and the presence of the alleged criminal in Constantinople, it would be wise to re-open the matter with the Sublime Porte, seems to be justified by the details of your note of 7th ultimo, to the minister of state, of which you inclose a copy.

Your action is approved. It is hoped, as expressed in your note, that justice, however long deferred, may at last be done in respect of the well-grounded complaints of the United States Government, and its repeated and earnest appeals to the sense of justice and amity of Turkey for adequate redress for the wrongs suffered by these American citizens at the hands of a delegate of the power of the Sultan's Government.

I am, etc.,

JAMES G. BLAINE.

Said Pasha to Mr. King.

SUBLIME PORTE, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, December 10, 1889.

MR. CHARGÉ D'AFFAIRES: I have received the note you kindly addressed to me on the 7th of October last, No. 8, relating to the matter of Rev. Mr. Knapp and Dr. Reynolds.

My colleague of the department of justice, to whom I had communicated this note, informs me, in reply, that it appears from the correspondence formerly exchanged on this subject with the local judiciary authorities, and of which notice had been given in time to the legation of the United States, that the greater part of the articles taken from Messrs. Knapp and Reynolds were restored to them, and that Moussa Bey and the other individuals who had been arrested under the accusation of having committed that misdeed have then been released on an order of "no case," issued by the *chambre des mises en accusation*, which could not discover any charge against them.

His Excellency Djevded Pasha adds then that no suit can any longer be brought on that head against Moussa Bey.

Accept, etc.,

SALD.

Mr. King to Said Pasha.

No. 17.]

LEGATION OF THE UNITED STATES,
Constantinople, December 18, 1889.

MR. MINISTER: I have the honor to acknowledge the receipt of Your Excellency's note of 10th instant in reply to mine of October 7 last, regarding the attack of Moussa Bey on two American citizens, Messrs. Knapp and Reynolds.

It is true that His Highness Airif Pasha informed Mr. Wallace, January 28, 1884, that Moussa Bey had been released, but his statement that "Dr. Knapp had no grievance against Moussa Bey" is the exact contrary of what has been repeatedly stated to the Sublime Porte, namely, that when Mr. Knapp was confronted with several persons he picked out Moussa Bey as the man who cut Dr. Reynolds with a sword, and, as stated in my note of October 7 last, the identification of Moussa Bey is regarded by my Government as complete, and on that ground his punishment asked for.

In 1884, Mr. Knapp was in Constantinople and went with Mr. Gargiulo, the dragoman of this legation, to see His Excellency the minister of justice, and told him that he had identified Moussa Bey.

Not only was this the view taken by my Government, but His Excellency Assim Pasha, in a note to Mr. Wallace, January 12, 1885, admitted that "the inquest made by the ministry of justice had revealed certain irregularities committed by the examining magistrate and the deputy imperial prosecutor, and that these two magistrates had been put under judgment."

And again, His Excellency Assim Pasha (see note to Mr. Wallace April 6, 1885) stated that, while not consenting to a pecuniary indemnity, "it is lawful for the persons interested to bring suit against the magistrates for prejudice to their cases by reason of irregularities in the proceedings."

And Your Excellency, in your note to Mr. Cox (December 12, 1885, and compare note February 16, 1886), stated that you had insisted on a "new and conscientious examination of the affair."

In view of the actual facts in the case, and the admission of the Sublime Porte itself, I am astonished to learn that His Excellency the minister of justice should state that no suit can any longer be brought against Moussa Bey for this murderous attack, because (as he says) "when formerly arrested no case was found against him."

Permit me to say that the point at issue is not to be settled by statements about the articles or property taken from Messrs. Knapp and Reynolds, to which I did not even allude in my note of October 7 last. Your Excellency will therefore allow me to repeat and to emphasize the request of my Government that Moussa Bey be duly punished for this crime.

Accept, etc.,

PENDLETON KING.

Mr. Hirsch to Mr. Blaine.

No. 171.]

LEGATION OF THE UNITED STATES,
Constantinople, October 22, 1890. (Received November 6.)

SIR: The efforts made during the past year by this legation for the punishment of the notorious Moussa Bey for his outrageous and murderous attack in 1883 upon the missionaries Knapp and Reynolds seem finally to have been crowned with success.

An imperial iradé for his exile to Medina was issued this summer, but he, in some mysterious way, got information in time to take to flight. Exaggerated reports were set afloat in the community as to his destination, and it seemed to be currently believed that he had escaped into Russia, from whence it was said he would return to his native hills and at the head of his followers resume his career of pillage and murder. Measures were promptly taken by the authorities for his capture, which was effected about 3 weeks later in the vilayet of Broussa, at no very great distance from this city.

He was brought to Constantinople under guard, where he was confined until last Sunday, October 19, when he was embarked on a Turkish steamer destined for Jeddab, from whence he will be taken overland to Medina.

It is said that no man exiled to Medina ever returned.

Bahei Pasha (cousin of Moussa), governor of Scutari, in whose keeping he was at the time of his escape, has been removed and sent to Monastir.

It is to be regretted that punishment was not visited upon Moussa Bey more promptly, but even now I feel very certain that the execution of the sentence will have a beneficial effect for the American missionaries in the Empire, in so far as those in the interior who might be disposed to annoy and harass them will have been effectually taught that the United States Government will not permit those of its citizens who are peaceably following their vocation in this Empire to be in any way molested with impunity.

I have, etc.,

SOLOMON HIRSCH.

Mr. Hirsch to Mr. Blaine.

No. 88.]

LEGATION OF THE UNITED STATES,
Constantinople, February 22, 1890. (Received March 17.)

SIR: I have the honor to report for the information of the Department that, notwithstanding there seems no visible progress in the endeavor to bring the notorious Moussa Bey to punishment for his murderous attack on two American missionaries, yet my efforts in that direction have evidently had some effect in very high quarters.

After my interview with the Grand Vizier, the latter official laid the subject-matter of it before His Majesty the Sultan, and I am justified in believing that he urged prompt action in the matter.

A few days later, however, the dragoman of this legation, Mr. Act. Gargiulo, was summoned to the palace. Upon presenting himself there, the secretary of His Majesty the Sultan proceeded to read to him a memorandum containing the views of His Majesty on the subject of my request for the punishment of Moussa Bey, the contents of which clearly prove that the Sultan has been grossly misinformed, and that an attempt has been made to prejudice his mind against our position. For the information of the Department, I will inclose a copy of the memorandum as made by Mr. Gargiulo.

His Majesty first speaks of the cordial relations existing between the two Governments, and then proceeds to remind us of the many favors shown to American missionaries ever since his accession to the throne, after elaborating on which he "regrets, and with reason, to hear that on the part of certain functionaries of the United States legation, doubts have been expressed as to the legality and the justice of the verdict issued in the trial of the matter of Moussa Bey. It can not be admitted that the United States, so well known for insisting on the principles of equity and justice, can desire the punishment of an individual notwithstanding he has in conformity with law been already declared not guilty, although on the part of certain claimants and their partisans his punishment is insisted on right or wrong;" and then follows a request to communicate the contents of the memorandum to the minister of the United States.

It is self-evident that the Sultan has been misled in this matter, and I am firmly of the opinion that it has been brought about by the efforts of the minister of justice, who has in every possible way tried to shield the criminal.

The allusion to the acquittal of Moussa Bey can certainly have no reference to the result of his examination in 1883, for we have repeated admissions on the part of the Sublime Porte since that time that said examination was not properly conducted, and that a "new and conscientious examination of the affair" should be had, and I am informed by the Grand Vizier that he communicated to the Sultan the extracts from the various notes of the Porte, which I had furnished His Highness, in which these various admissions are made. It is evident, then, that His Majesty alludes to the acquittal of Moussa Bey at the recent trial on charges brought against him by the Armenians. I am unable to see what possible connection exists between the two cases, and I am determined that they shall not be confounded, and that the culprit who committed the outrage on American citizens shall be punished if justice can be had in the Ottoman Empire.

Our dragoman, after having had the memorandum read to him, immediately stated to the secretary that His Majesty the Sultan was entirely mistaken as to our position, and on communicating its contents to me I instructed him to return to the palace as soon as possible and convey, through the secretary to His Majesty the Sultan, my sincere regrets at the evident misunderstanding of our case on his part, and my readiness to give His Majesty the fullest information in relation to it, and to show that our renewed demand for the punishment of Moussa Bey was made, not at the instigation of any outside party, but in conformity with the views of this legation as to the justice of our demand and as a consequence of the correspondence between it and the Sublime Porte, resulting in the admissions made at various times by the latter that our protest against the proceedings had against Moussa Bey in 1883 was well founded, and that a new and conscientious examination

FIGHTING IN CONSTANTINOPLE.

THE ARMENIAN PATRIARCH MOBBED—
SOLDIERS AND RIOTERS KILLED.

CONSTANTINOPLE, July 28.—A large crowd of Armenians gathered in the Armenian cathedral in this city yesterday for the purpose of remonstrating with the Patriarch of the Church for his weak action toward the Porte regarding the outrages perpetrated by Turks in Armenia, and to demand his resignation. One of the crowd mounted a chair in the cathedral and demanded that the Patriarch explain the events that had occurred at Erzeroum and the position of affairs in Armenia.

The Patriarch protested against the action of the mob, and declared that the sacred edifice was no place for such a demonstration. This answer to their demands exasperated the mob, and they rushed upon the Patriarch, dragged him from the pulpit, and otherwise maltreated him. After being very roughly handled, the Patriarch finally succeeded in breaking loose from his assailants and made his escape from the cathedral.

Military assistance was asked for to quell the disturbance. A body of Turkish troops was sent to restore order, but when they entered the cathedral and tried to clear the building they met with desperate resistance. The mob was armed with revolvers and spiked staves, and a bloody conflict ensued between them and the troops. Four of the soldiers and three of the rioters were killed and others were injured before the mob was driven from the building. Martial law has been proclaimed in the Kroom quarter, which is patrolled by cavalry. Several arrests have been made.

The cathedral is now closed. It is reported that the Armenians were acting under secret instigation.

روژنامه‌ی نیورک تا‌بمز ۲۹ی جولای ۱۸۹۰

Le journal est publié par la Société Anonyme de la Presse de France, 11, rue de Valenciennes, Paris. Le prix de l'abonnement est de 10 francs par an.

ABONNEMENTS: Paris 10 fr., Départements 12 fr., Etranger 15 fr. Le numéro est de 5 centimes.

QUOTIDIEN 5 CENTIMES. 11e ANNÉE - N° 220028. Rédaction et Administration: 8, rue François Ier.

CHRISTUS VINCI LA JOURNÉE PARIS LE 3 AOUT

Un Conseil des ministres de ce matin. M. Carnot a signé la grille touchant les articles de tous les journaux pour faits de grève.

Une académie, faite à Tarras-Nouve par les soins de journalistes anglais, établis que les prétendues dépêches latentes de ce pays sont fausses et que les habitants de Tarras, lors d'événements aux Français, ont fait preuve de la conviction de nos déclarations de neutralité, qui leur fournissent des médicaments et des médicaments.

Rise, le bruit de la mort du roi d'Espagne a couru à la Bourse à la suite d'une fausse nouvelle lancée par « La Gazette de Cologne ».

Guillaume II sera demain à Osnabrück, où il lui sera fait un grand dîner magnifique républicain. Les journaux des républicains insistent que le Français, en villégiature dans cette ville, se propose une manifestation hostile contre l'empereur. Mais s'y croira-t-on ?

DERNIERES NOUVELLES

CONSEIL DES MINISTRES. Informations. Le conseil des ministres de ce matin. M. Carnot a signé la grille touchant les articles de tous les journaux pour faits de grève. M. Carnot a signé la grille touchant les articles de tous les journaux pour faits de grève.

LE CHANCRE

Tout le monde s'occupe de ce rapport fait à l'Académie de médecine par le Dr Lagneau, sur la dépression de la France, et qui nous amène d'autres faits commentés.

Les journaux de la secte, le vent des libéraux, affectent une tristesse patriotique, la France est en train de devenir un pays de dépression, la République, une société corrompue, l'armée est en train de se désorganiser.

Un tel état de choses ne peut que mener à la ruine. On ne peut que s'occuper de la France. On ne peut que s'occuper de la France.

Le docteur est un homme positiviste, il a fait en certains points, mais plus efficace les lois qui doivent protéger la jeune République, la nation, simplifier les formalités du mariage, supprimer les obstacles à la liberté, pour réaliser les vœux légitimes, restreindre la durée du service militaire, couvrir les besoins dans les centres et quartiers de garnison, etc.

Le docteur est un homme positiviste, il a fait en certains points, mais plus efficace les lois qui doivent protéger la jeune République, la nation, simplifier les formalités du mariage, supprimer les obstacles à la liberté, pour réaliser les vœux légitimes, restreindre la durée du service militaire, couvrir les besoins dans les centres et quartiers de garnison, etc.

Le docteur est un homme positiviste, il a fait en certains points, mais plus efficace les lois qui doivent protéger la jeune République, la nation, simplifier les formalités du mariage, supprimer les obstacles à la liberté, pour réaliser les vœux légitimes, restreindre la durée du service militaire, couvrir les besoins dans les centres et quartiers de garnison, etc.

Le docteur est un homme positiviste, il a fait en certains points, mais plus efficace les lois qui doivent protéger la jeune République, la nation, simplifier les formalités du mariage, supprimer les obstacles à la liberté, pour réaliser les vœux légitimes, restreindre la durée du service militaire, couvrir les besoins dans les centres et quartiers de garnison, etc.

Le docteur est un homme positiviste, il a fait en certains points, mais plus efficace les lois qui doivent protéger la jeune République, la nation, simplifier les formalités du mariage, supprimer les obstacles à la liberté, pour réaliser les vœux légitimes, restreindre la durée du service militaire, couvrir les besoins dans les centres et quartiers de garnison, etc.

QUOTIDIEN 5 CENTIMES

11e ANNÉE - N° 220028. Rédaction et Administration: 8, rue François Ier.

GAZETTE DU JOUR

LE REPOS DOMINICAL. L'abolition, les journaux bourgeois et Anarchistes les journaux la République ont des opinions différentes sur ce point.

INDESPUTABLE MÉRISSE. Les journaux bourgeois et Anarchistes les journaux la République ont des opinions différentes sur ce point.

TOP VIE. Ce qui est en train de se passer dans le monde, les journaux bourgeois et Anarchistes les journaux la République ont des opinions différentes sur ce point.

UN TRISTE PATRON

Un triste patron, un homme qui ne sait pas ce qu'il fait, un homme qui ne sait pas ce qu'il fait.

MONTELLIER ET MARBEILLE

Montellier et Marbeille, deux hommes qui ne savent pas ce qu'ils font, deux hommes qui ne savent pas ce qu'ils font.

ABSURDITÉ DÉMORALE

Absurdité démoralisante, une situation qui ne peut que mener à la ruine, une situation qui ne peut que mener à la ruine.

NOTRE MINISTRE EN VOYAGE

Notre ministre en voyage, un homme qui ne sait pas ce qu'il fait, un homme qui ne sait pas ce qu'il fait.

UN HOMMAGE

Un hommage à un homme qui a fait beaucoup de bien, un homme qui a fait beaucoup de bien.

UNE NOUVELLE MEURTRE

Une nouvelle meurtre, un crime qui a fait beaucoup de bruit, un crime qui a fait beaucoup de bruit.

A BUENOS-AIRES

A Buenos-Aires, une situation qui ne peut que mener à la ruine, une situation qui ne peut que mener à la ruine.

TERRE-NEUE

Terre-Neuve, une situation qui ne peut que mener à la ruine, une situation qui ne peut que mener à la ruine.

L'EMULE DE KOU-KAPOU

L'émule de Kou-Kapou, un homme qui ne sait pas ce qu'il fait, un homme qui ne sait pas ce qu'il fait.

Après avoir lu l'article du 26 août, les journaux bourgeois et Anarchistes les journaux la République ont des opinions différentes sur ce point.

continued in the present bail, and in the meantime Judge Brann and myself will confer as to the weight of the case. I feel disposed to say that if this case will affect the cases of felony against the defendant in the Court of General Sessions, I shall ask a further adjournment until the conclusion of those cases. If I find that the assault was unwarranted I shall ask that sentence be imposed next Thursday.

The case against McCarthy was then called. The examination took less than a minute, and no evidence was shown to convict him, and he was acquitted. Parks, talking to the reporters later, said:

I will pull out every job in the United States before I am through. I am heartily in favor of arbitration in any form that is agreeable to the laboring class. We have an arbitration plan with the Iron League. That is a plan they themselves saw fit to violate, and we are going to fight them to the last. The Housesmiths and Bridgemen's Union and the Structural Ironworkers' Union are two of the strongest in the United States, and we are ready to stay out anywhere from a year to five years.

MOUSSA BEY AT LARGE.

Sultan So Enraged Over His Escape He Dismisses a Governor.

London, Aug. 7.—A letter from Yedda, dated July 21, reports that the notorious Kurdish chief, Moussa Bey, who was responsible for many of the Armenian outrages, has escaped from Medina with several other Kurdish chiefs, where they have been living in exile, and that all attempts to intercept them have failed.

The Sultan was so incensed that he ordered the immediate dismissal of the Governor of Medina.

هموآلى هه لاتنى موسابهگ و لابردنى والى مەدينه له لايىن سولتانهوه
روژنامهى (NEW YORK TRIBUNE) 7ى ئوتى 1903

importance of the rising.

MAY REPEAT OUTRAGES.

Escape of Moussa Bey Likely to Cause More Armenian Horrors.

LONDON, Aug. 7.—A letter from Yedda dated July 21, reports that the notorious Kurdish chief, Moussa Bey, who was responsible for many of the Armenian outrages, has escaped from Medina with several other Kurdish chiefs, where they have been living in exile, and that all attempts to intercept them have failed. The Sultan was so incensed that he ordered the immediate dismissal of the Governor of Me-

dina, this being the third time Moussa has escaped, having been recaptured twice. It is feared that he will reach Kurdistan and lead a new insurrection against the Turks with, perhaps, a repetition of the atrocities in Armenia.

Moussa Bey figured prominently during the Armenian troubles in 1894-5. He wounded Rev. Mr. Knapp, an American missionary; in 1895, but despite the evidence against him was acquitted. The United States minister and the American missionaries resented the verdict and to appease them the Sultan exiled Moussa Bey to Medina.

AN EVENT FOR RICHMOND

هموآلی هه لانتی موسابهک بو سنیهم جار له مه دینهوه بو کوردستان
روژنامهی (THE INDIANAPOLIS JOURNAL) له ۷ی ئوتی

۱۹۰۳